

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

27 oktober 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	49
Advies van de Vlaamse Jeugdraad	107
Advies van de Raad van State	113
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	145
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	157
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad	169
Ontwerp van decreet	173

MEMORIE VAN TOELICHTING

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

Het werkingsbudget wordt verhoogd om de aangepaste bepalingen inzake kosteloosheid te realiseren, en zo het regeerakkoord uit te voeren. Op dit ogenblik rekenen sommige scholen bepaalde kosten door aan de ouders omwille van ontoereikende werkingsmiddelen. Op basis van de vragen en klachten die behandeld zijn door de Commissie Laakbare Praktijken en de Commissie Zorgvuldig Bestuur weten we dat de kosteloosheid niet altijd gerespecteerd wordt. De verhoging van het globale werkingsbudget voor het basisonderwijs moet hieraan verhelpen. Door het werkingsbudget te verhogen wordt het regeerakkoord, dat de realisatie van de kosteloosheid vooropstelt, uitgevoerd.

In de begroting is voorzien in een toekenning van middelen om de kosteloosheid te bereiken. Deze verhoging wordt hier decretaal verankerd.

De verdeling van deze middelen gebeurt op basis van het aantal regelmatige leerlingen.

Om de tegemoetkoming voor de kosteloosheid van het basisonderwijs te bepalen wordt uitgegaan van een lineaire verdeling per leerling en dus niet van een verdeling op basis van de verhouding 100-76.

Het hanteren van deze verhouding 100-76 voor de verdeling van deze bijkomende middelen zou niet logisch zijn. De tegemoetkoming voor een kind in het gefinancierd of het gesubsidieerd basisonderwijs in het kader van de kosteloosheid moet per kind evenveel bedragen. Dit is immers het principe dat is opgenomen in de nota omtrent kosteloosheid in het basisonderwijs.

Het principe van kosteloosheid van het basisonderwijs start op 1 september 2007. De betaling op het einde van het schooljaar 2006-2007 geeft de scholen de mogelijkheid om hierop al in te spelen. Indien dit niet gebeurt, zouden de scholen veel te grote bedragen moeten prefinancieren in het begin van het schooljaar 2007-2008.

Vanaf het schooljaar 2007-2008 worden deze middelen mee opgenomen in de reguliere betalingen van de werkingsmiddelen.

Artikel 3

Bij het tot stand komen van het decreet basisonderwijs voorzagen men in een herverdeling van werkingsmiddelen en vrijgekomen loonkost van het gefinancierd onderwijs naar het gefinancierd en het gesubsidieerd basisonderwijs op basis van de leerlingenverhouding totdat de verhouding 100-76 bereikt zou zijn. Vanaf dat moment zou de verdeling van dit werkingsbudget en deze vrijgekomen loonkost bepaald worden volgens de verhouding 100-76.

Door een ingreep van de decreetgever in 2006, nl. door toevoeging van 12,610 miljoen euro aan de werkingsmiddelen van het gesubsidieerd basisonderwijs is deze verhouding in 2006 bereikt.

Dit zou betekenen dat vanaf het begrotingsjaar 2007 de verdeling van het vrijgekomen werkingsbudget en de vrijgekomen loonkost zou gebeuren op basis van deze verhouding.

De verdeling van de vrijgekomen loonkost en het vrijgekomen werkingsbudget op basis van de verhouding 100-76 zou echter enkel maar logisch zijn indien er geen andere ingrepen in het werkingsmodel geweest waren. Door de voorgestelde wijziging van deze paragraaf wordt gegarandeerd dat de verhouding

tussen de netten gerespecteerd blijft door te voorzien in een herverdeling van de door de decreetgever voorziene middelen.

AFDELING II

Secundair onderwijs

Artikel 4

In het onderwijsbeleid van deze legislatuur staat de herwaardering van het technisch en beroepsonderwijs centraal. Het moderniseren van de didactische uitrusting, rekening houdend met ontwikkelingen onder andere op het vlak van technologie, veiligheid en milieu, kadert in deze strategische visie. In het recente verleden heeft de overheid ter zake reeds inspanningen geleverd. Tijdens de schooljaren 2006-2007 en 2007-2008 worden soortgelijke initiatieven herhaald. Derhalve is een deugdelijke rechtsgrond vereist.

Alleszins is het niet de bedoeling om van scholen hoogtechnologische centra te maken. Niet alleen is secundair onderwijs te beschouwen als leerplichtonderwijs met een overeenkomstige specifieke doelgroep, doch andere instrumenten zijn beschikbaar om leerlingen met meer gesofisticeerd materieel en processen in contact te laten komen. Meer bepaald kan dan naar het systeem van leerlingenstages en bedrijfsbezoeken en naar de regionale technologische centra worden verwezen. In onderhavig geval gaat het onbetwistbaar om basisuitrusting.

Investeringsplannen van scholen moeten efficiënt en effectief zijn. De investeringsplannen van scholen worden daartoe conform de voorschriften gestructureerd en maken het voorwerp uit van regionaal overleg; vervolgens worden ze door een commissie van vertegenwoordigers van de overheid en de onderwijsnetten objectief op zinvolheid en haalbaarheid geëvalueerd.

Uit legistiek oogpunt worden de desbetreffende bepalingen opgenomen in artikel 103 van het decreet secundair onderwijs van 14 juli 1998, zijnde een artikel dat zonder voorwerp is gekomen gelet op artikel III.4 van onderwijsdecreet XVI van 7 juli 2006.

AFDELING III

Hogescholen

Artikel 5

CAO II voorziet een stijging van het vakantiegeld en het opwaarderen van de personeelsleden in de huidige salarisschaal E. De meerkost van deze operatie werd toegevoegd aan de globale hogescholenveloppe. Hierdoor wijzigt ook het basisbedrag.

In dit basisbedrag is vanaf 2007 de volledige financiële injectie opgenomen. Het is dus niet meer nodig dat die in §5 afzonderlijk wordt toegevoegd.

Artikel 6

Omwille van de wijziging van het basisbedrag moet ook de indexeringsformule aangepast worden.

Artikel 7

Artikel 209 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap luidt momenteel als volgt:

“Artikel 209

§1. De vzw's bedoeld in artikel 208, §1, ontvangen als sociale toelage per student een basisbedrag van 161,13 euro. Voor de berekening van dit bedrag wordt rekening gehouden met het aantal financieerbare studenten op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar.

Dit basisbedrag wordt vanaf 1 januari 2003 jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de formule:

$BB \times I/I02$

waarbij:

- BB gelijk is aan het basisbedrag;
- I gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari;

- I02 gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari 2002.

De sociale toelagen worden ter beschikking gesteld van de vzw's bedoeld in artikel 208, §1.

§2. Bovendien kan de hogeschool de inschrijvingsgelden of een gedeelte ervan aanwenden voor de financiering van de sociale voorzieningen. Deze gelden worden overgemaakt aan de vzw's bedoeld in artikel 208, §1."

Er bestaat evenwel een discriminerend onderscheid tussen de studentenvoorzieningen van de hogescholen en de universiteiten. Ondanks het feit dat alle studentenvoorzieningen dezelfde opdracht delen, ontvangen de studentenvoorzieningen van de hogescholen van oudsher een sociale toelage die merkkelijk lager ligt dan deze van de universiteiten. Om een eerste stap richting gelijkschakeling van de sociale toelage te realiseren, wordt een financiële injectie toegediend aan de studentenvoorzieningen van de hogescholen.

Wanneer het bedrag per financierbare student – niveau 2006 – geïndexeerd wordt aan 50% loon en 50% werking, en vervolgens een derde van de kloof met de universiteiten gedicht wordt, ontvangen de studentenvoorzieningen van de hogescholen in 2007 207,77 euro per financierbare student.

Artikel 209 van het hogescholendecreet beschrijft verder hoe de sociale toelage jaarlijks vastgesteld dient te worden. Hiertoe wordt een basisbedrag per financierbare student vastgesteld, dat vervolgens vermenigvuldigd wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar telde.

De allerlaatste telling vond evenwel plaats op 1 februari 2005. Gelet op de flexibilisering van het hoger onderwijs kunnen de hogescholen voortaan immers niet langer studententellingen uitvoeren. In afwachting van een nieuw financieringssysteem op basis van het aantal studiepunten, wordt bepaald dat voorlopig rekening gehouden wordt met de laatst bekende stand van zaken wat betreft de studenten-aantallen.

Ten slotte wordt het indexeringsmechanisme van de universiteiten, gelet op de gelijke decretale context en opdrachten, overgenomen voor de studentenvoorzieningen van de hogescholen.

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 8

In uitvoering van de (ontwerp) CAO II voor het hoger onderwijs worden de salarisschalen van de niveaus C en D van het administratief en technisch personeel van de universiteiten, bezoldigd met werkingsuitkeringen, met ingang van 1 januari 2006 met 1% verhoogd.

De meerkost voor de uitvoering hiervan bedraagt 531.000 euro.

Deze bedragen worden decretaal verankerd via een aanpassing van de forfaitaire bedragen voor de universiteiten voor het jaar 2006.

Artikel 9

In uitvoering van de (ontwerp) CAO II voor het hoger onderwijs worden de salarisschalen van de niveaus A en B van het administratief en technisch personeel van de universiteiten, bezoldigd met werkingsuitkeringen, met ingang van 1 januari 2007 met 1% verhoogd. Tezelfdertijd worden de salarisschalen in graad 1 van de universiteiten voor het personeel bezoldigd met werkingsuitkeringen opgeheven.

De meerkost voor de uitvoering hiervan bedraagt 1.139.101 euro.

Deze bedragen worden decretaal verankerd via een aanpassing van de forfaitaire bedragen voor de universiteiten.

Artikel 10

In afwachting van de inwerkingtreding van de nieuwe financiering van het hoger onderwijs worden aan de Universiteit Hasselt bijkomende middelen (278 Keuro) toegekend voor de opleiding Verkeerskunde. Om die reden wordt het bedrag van de extra bijdrage aan de werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 3°) van de Universiteit Hasselt voor 2007 vastgesteld op 1.152 Keuro in plaats van 897 Keuro (prijsniveau 2001).

In het programmadecreet BC2006 zijn een aantal bepalingen opgenomen die de financiering van

de universiteiten continueren in afwachting van de nieuwe financieringsregeling voor het hoger onderwijs. Voor de Universiteit Gent werd een nieuw basisbedrag vastgesteld. Teneinde tegemoet te komen aan de eisen van het Arbitragehof wordt de degressieve verhoging van de werkingsmiddelen verder doorgetrokken in 2007.

Aangezien de nieuwe financiering voor het hoger onderwijs pas vanaf 2008 in voege treedt en om te vermijden dat de UGent opnieuw een identieke zaak bij het Arbitragehof zou inleiden, wordt geopteerd voor het verder doortrekken van de degressieve verhoging.

Het volledig dichten van deze kloof vergt nog 6.610 Keuro extra (prijsniveau 2001) ten opzichte van het bedrag dat voor 2007 is ingeschreven in het programmadecreet. Geïndexeerd bedraagt dit 7.200 Keuro (evolutie 108,9518).

Het is de bedoeling hiervan 3.600 Keuro bijkomend voor 2007 toe te kennen.

Om die reden wordt het bedrag van de extra bijdrage aan de werkingsuitkeringen (artikel 130, §3, 3°) van de Universiteit Gent voor 2007 vastgesteld op 25.390 Keuro in plaats van 22.086 Keuro (prijsniveau 2001).

Artikel 11

In artikel 136 van het decreet van 12 juli 1991 betreffende de universiteiten wordt voorzien in een compensatie voor de privaatrechtelijke universiteiten voor de hogere uitgaven voor sommige personeelscategorieën. Over de hoogte van deze bedragen bestaat een controverse. Recent hebben de KUL en de VUB een procedure aangespannen bij het Arbitragehof.

In het vernietigingsberoep stellen de KUL en de VUB dat de thans vastgestelde bedragen niet toelaten om voor het ATP van de beide universiteiten een situatie op het vlak van de pensioenen te verzekeren die als gelijkwaardig kan worden beschouwd als de situatie voor het personeel van de gemeenschapsuniversiteiten.

Door de verhoging van deze bedragen zou m.i.v. 2007 enigszins tegemoetgekomen worden aan de vraag van deze instellingen en wordt de verhoging van de wettelijke werkgeversbijdrage, die reeds in de

periode 2001-2004 was doorgevoerd, weliswaar met een onderbreking van twee jaar, doorgezet.

Voor de privaatrechtelijke universiteiten is in het voorstel van nieuw financieringsmodel een bijkomend bedrag van 5,5 miljoen euro ingeschreven. Met dit bedrag kunnen de privaatrechtelijke universiteiten beter de kosten dekken van de groepsverzekeringen die ze afgesloten hebben voor het administratief en technisch personeel betaald met werkingsuitkeringen. Met de groepsverzekeringen kunnen de universiteiten voor hun administratief en technisch personeel een pensioenstatuut uitwerken dat beantwoordt aan artikel 136 van het universiteitendecreet.

De uitvoering van deze maatregel is gespreid over twee jaar. Voor 2007 is een bedrag van 2.750 Keuro voorzien.

AFDELING V

Postinitieel opleidingsinstellingen

Artikel 12

De overheidsfinanciering van het Instituut voor Tropische Geneeskunde (ITG) bestaat uit een forfaitaire basisenveloppe, sinds 1999 op basis van een decretale erkenning als “Instelling van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening” en een beheersovereenkomst met de minister van Onderwijs. Deze enveloppe bedraagt thans ca. 8,7 miljoen euro (subsidie 2006), en is behalve deelse indexering sinds 1990 vrijwel onveranderd gebleven.

Daarenboven bleef het ITG, ondanks haar prestaties en ranking, tot nu toe uitgesloten van de secundaire financieringskanalen voor het onderzoek zoals de Bijzonder Onderzoeksfondsen (BOF), de FWO-mandaten en de Interuniversitaire Attractiepolen, die aan de universiteiten worden voorbehouden. Ook als men er van uitgaat dat de onderzoeksfinanciering van het ITG vervat is in de totaalenveloppe van het ITG, heeft het hierdoor alleszins de aanzienlijke budgettaire inhaalbeweging voor het onderzoek van de Vlaamse overheid vrijwel volledig gemist. Een gelijkaardige vaststelling geldt ook voor andere bijkomende universitaire financieringen, zoals voor onderwijsvernieuwing, infrastructuur en elektronische literatuurtoegang.

Uit de vijfjarenbegroting bij het beleidsplan 2006-2010 van het ITG blijken zeer substantiële bijkomende financieringsbehoeften. Het aandeel van de overheidsdotatie in de werking van het ITG is intussen gezakt naar 21%. Zonder budgettaire inhaalbeweging kan het ITG onmogelijk zijn belangrijke internationale rol blijven vervullen.

Het voorstel is een verhoging met 10% van de dotatie vanaf 2007.

Vaststelling van het bedrag 2007: 8.856.000 euro (subsidie 2007) + 870.000 euro (extra middelen voor 2007) = 9.726.000 euro

AFDELING VI

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 13

Het fonds kan ook gespijsd worden door de studietoelagen voor het secundair onderwijs wanneer deze toelagen niet geïnd worden. Bovendien wordt de toekenning van studietoelagen voor het secundair onderwijs en studiefinanciering voor het hoger onderwijs, aangerekend op dezelfde basisallocatie. Vandaar wordt voorgesteld om het fonds ook aan te wenden voor de betaling van studietoelagen voor het secundair onderwijs.

AFDELING VII

Recuperatiefonds van de wedden onderwijzend personeel

Artikelen 14 en 15

Het recuperatiefonds van de wedden onderwijzend personeel is eigenlijk opgedeeld in twee C-fondsen.

In de overweging de middelen aanwezig op de twee fondsen sneller en flexibeler aan te wenden, wordt voorgesteld de twee fondsen om te vormen tot het type B-fonds.

Redenen:

- De voornaamste reden is het bereiken van een complementariteit van deze middelen met de

loonbudgetten ingeschreven in de diverse programma's.

Het is de bedoeling het fonds in een korter tijdspectief binnen te brengen in de loonbudgettering. Dit betekent dat het terugvorderen en innen van gelden steeds sneller in de uitgavencyclus dienen aangewend te worden. Dit betekent echter ook dat de middelen niet alleen meer dienen aangewend te worden voor het betalen van sociale lasten en bedrijfsvoorheffing maar daadwerkelijk ook voor de netto loonlast. Dit is niet mogelijk wanneer de middelen gealloceerd zijn op een financiële rekening verschillend van een rekening waarvan de maandelijkse loonmassa wordt betaald (zijnde de CRU rekening).

- Het fonds opgedeeld naar niveau sluit niet meer aan bij de nieuwe structuur van BBB. De organisatorische opdeling is het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs. De aanpassing komt dus tegemoet aan de nieuwe structuur en rationaliseert de verspreidheid van de middelen.

Bestaande decretale basis:

- Recuperatiefonds wedden onderwijs

“Artikel 21

§1. Er wordt een fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs opgericht.

§2. Aan het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs worden toegewezen alle terugbetalingen van ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs.

§3. De middelen van het Fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen dienen aangewend te worden voor de betaling van wedden en weddetoelagen.

§4. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§5. De middelen bedoeld in §2 moeten worden aangewend voor het onderwijsnet waarin zij werden toegekend.”.

- Fonds inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs

“Artikel 21

§1. Er wordt een fonds inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs opgericht, hierna het Fonds genoemd.

§2. Het Fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 17 juli 1991.

§3. Aan het Fonds wordt een deel van de inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs toegewezen:

1° voor het schooljaar 2000-2001 wordt 1000 frank, vermeerderd met de geldende indexcoëfficiënten, van het inschrijvingsgeld van de volwassen cursisten toegewezen aan het Fonds;

2° voor het schooljaar 2001-2002 wordt 1500 frank, vermeerderd met de geldende indexcoëfficiënten, van het inschrijvingsgeld van de volwassen cursisten toegewezen aan het Fonds.

De inschrijvingsgelden van het Deeltijds Kunstonderwijs worden vastgelegd krachtens artikelen 2, §2, en 3, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 1993 tot vaststelling van het inschrijvingsgeld in het Deeltijds Kunstonderwijs, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999, en krachtens artikel 17 van het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997.

§4. De middelen van het Fonds moeten aangewend worden voor uitgaven met betrekking tot de betaling van salarissen en salarissubsidies in het Deeltijds Kunstonderwijs.

§5. De boekhoudkundige verwerking van de verichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

§6. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.”

HOOFDSTUK III

VZW ESF-Agentschap

Artikelen 16 en 17

Om het nieuwe Europees Sociaal Fondsprogramma 2007-2013 op startdatum van 1 januari 2007 in

Vlaanderen te kunnen operationaliseren dringt de Europese Commissie aan op een duidelijke institutionele situering van het ESF-Agentschap Vlaanderen die dit ESF programma met de aanverwante Vlaamse programma's beheert. Om hieraan tijdig te kunnen beantwoorden is een aanpassing van het decreet van 8 november 2002 houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap dringend gewenst.

Gezien de laattijdige goedkeuring van de Europese meerjarenbegroting (in december 2005), de recente verordeningen (EG) nr. 1080/2006 en nr. 1083/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 en de recent toegekende budgetomvang voor de lidstaat (VR 29/09/2006) wordt de vraag tot aanpassing nu pas gesteld. De totaliteit van deze elementen geeft immers invulling aan de verantwoording voor een geactualiseerde continuering van een ESF-werking in Vlaanderen, conform de Europese regelgeving en binnen het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid.

Algemene situering – kaderdecreet Bestuurlijk Beleid

In het regeerakkoord van juli 1999 heeft de Vlaamse Regering de beleidsoptie genomen om werk te maken van een grondige bestuurlijke vernieuwing. Als een essentieel onderdeel van het project ‘Beter Bestuurlijk Beleid’ werd de optimalisering van de organisatie en de werking van de Vlaamse administratie in het vooruitzicht gesteld.

De essentiële beginselen inzake bestuurlijk beleid en bestuurlijke organisatie werden bij het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 verankerd. Het kaderdecreet omvat een uniforme, transparante en coherente structuur, begrijpelijk voor de burger, binnen dewelke een grondige reorganisatie van de diensten en instellingen van de Vlaamse Gemeenschap wordt geregeld. Om de dienstverlening te optimaliseren moet het bestuur sneller, soepeler en efficiënter op nieuwe ontwikkelingen en uitdagingen kunnen inspelen. De beoogde modernisering resulteert in een overheidsoptreden dat toegankelijker, interactiever, transparanter en klantgericht is.

Het organisatiemodel gaat uit van het primaat van de politiek: het beleid moet voluit door de politieke verantwoordelijken worden bepaald. Samen met de principes van deugdelijk bestuur als uitgangspunt heeft dit een fundamentele en dwingende impact op de organisatiestructuur en de taakstelling van de bestuurlijke entiteiten.

In het voormeld kaderdecreet, teneinde aan de voormelde beginselen vorm te geven, wordt voorzien in

een cascade inzake de toedeling van de bevoegdheden tot uitvoering van het overheidsbeleid. Hierbij opereren de departementen en de intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid (IVA) onder het rechtstreekse gezag en de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de minister. De IVA's zonder rechtspersoonlijkheid krijgen daartoe een operationele zelfstandigheid of meer verantwoordelijkheid om de eigen activiteiten te organiseren. Aan IVA's kan rechtspersoonlijkheid worden toegekend. IVA's met rechtspersoonlijkheid kunnen autonoom en in eigen naam in het rechtsverkeer optreden.

Extern verzelfstandigde agentschappen (EVA) kennen een nog grotere zelfstandigheid. Het gaat om volledig zelfstandige diensten waaraan een duidelijk omschreven en gespecialiseerde overheidstaak wordt opgedragen. Hier kan de minister niet hiërarchisch optreden, maar enkel 'sturen' en 'toezien'. Beleidsmatig draagt de bevoegde minister de eindverantwoordelijkheid.

Luidens voormeld kaderdecreet kan aan de EVA's 'publiekrechtelijk' of 'privaatrechtelijk' vorm worden gegeven. In het eerste geval richt de decreetgever op basis van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid de rechtspersoon op en bepaalt de rechtsvorm. Wanneer gebruik wordt gemaakt van de privaatrechtelijke weg beperkt de decreetgever er zich toe de Vlaamse Regering te machtigen om voor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest een rechtspersoon op te richten op basis van het bestaande privaatrecht (rechtspersonen)recht.

Omvorming vzw ESF-Agentschap tot een privaatrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap

Tijdens haar plenaire vergadering van 16 oktober 2002 keurde het Vlaams Parlement het decreet goed houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap. (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1173/3).

De Vlaamse Regering bekrachtigde het decreet op 8 november 2002; het decreet werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 17 december 2002.

De vzw ESF-Agentschap Vlaanderen werd op 14 november 2001 als een vereniging zonder winstoogmerk opgericht door de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest en de VDAB, op grond van een

machtiging verleend door het voormelde decreet van 8 november 2002.

De raad van beheer en algemene vergadering van de vzw ESF-Agentschap Vlaanderen werden samengesteld uit vertegenwoordigers voorgedragen door de VDAB, Syntra Vlaanderen, de SERV, de administratie Werkgelegenheid en de Vlaamse minister bevoegd voor Werk, Onderwijs en Vorming.

De vzw ESF-Agentschap Vlaanderen wordt belast met het beheer en de uitvoering van het Europees Sociaal Fonds in Vlaanderen. De taak van het Europees Sociaal Fonds omvat het vergemakkelijken van de tewerkstelling en het bevorderen van de geografische en beroepsmobiliteit van de werknemers, als ook het vergemakkelijken van de aanpassing, aan veranderingen in het bedrijfsleven en in de productiestelsels door beroepsopleiding en omscholing, zoals omschreven in het artikel 146 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. De vzw ESF-Agentschap Vlaanderen wordt eveneens belast met het beheer en de uitvoering van de door de Vlaamse Regering bepaalde cofinancieringsmiddelen.

De ontworpen artikelen strekken ertoe om vzw ESF-Agentschap Vlaanderen om te vormen tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap conform het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid en het beleidsdomein waartoe het ESF Agentschap Vlaanderen behoort, nader te bepalen.

Deze omvorming dient verantwoord te worden aan de hand van de criteria die in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid zijn opgenomen en die ook zijn toegelicht in de algemene situering van het kaderdecreet.

Hiervoor dient eerst nagegaan of er sprake is van beleidsuitvoerende taken én of voor die taken voldaan is aan de criteria om te verzelfstandigen (artikel 4, §2, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid).

Er is voldoende massa uitvoeringstaken aanwezig voor het agentschap. De vzw ESF-Agentschap Vlaanderen is immers verantwoordelijk voor de uitvoering en het beheer van Europees Sociaal Fonds in Vlaanderen en het beheer van de door de Vlaamse Regering bepaalde cofinancieringsmiddelen, die rechtstreeks vanuit de begroting van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap als subsidie aan de vzw ESF-Agentschap Vlaanderen worden toegekend.

De opdracht van het Europees Sociaal Fonds ter vergemakkelijking van de tewerkstelling en ter bevordering van de geografische en beroepsmobiliteit van de werknemers wordt in Vlaanderen vervuld door de vzw ESF-Agentschap Vlaanderen. Naast deze taak legt de vzw ESF-Agentschap Vlaanderen zich toe op de aanpassing van de werknemers in het bedrijfsleven en in de productiestelsels in Vlaanderen door beroepsopleiding en omscholing. De uitvoeringsopdracht van de vzw ESF-Agentschap kadert in het algemeen werkgelegenheidsbeleid zoals vormgegeven door de Vlaamse Regering en VESOC en decretaal toevertrouwd aan de betrokken instellingen.

De werking van het Europees Sociaal Fonds vereist cofinanciering door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Deze cofinanciering omvat 2 lussen: projectfinanciering en technische bijstand. De cofinancieringsmiddelen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest inzake technische bijstand omvatten een bedrag dat minstens 4 procent vertegenwoordigt van het totale bedrag toegewezen door de Commissie. Die middelen omsluiten de rechtstreekse toekenning van subsidiefondsen, de toewijzing van ambtenaren voor opdracht van algemeen belang (aangebracht door de structurele partners van de vzw ESF-Agentschap), en de toekenning van voordelen in natura.

De prestaties van de vzw ESF-Agentschap zijn meetbaar en verifieerbaar; zij worden jaarlijks omstandig toegelicht aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement.

Via een samenwerkingsovereenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vzw ESF-Agentschap Vlaanderen kan de aansturing gebeuren op grond van doelmatigheid, prestaties en kwaliteit.

In tweede instantie dient nagegaan of een interne verzelfstandiging geen grotere voordelen kan bieden dan wel of de doelstellingen niet op dezelfde wijze kunnen worden gerealiseerd via een publiekrechtelijke vormgegeven externe verzelfstandiging (artikel 11, §3, van het kaderdecreet). Dit is duidelijk niet het geval. De vzw-formule gekoppeld aan een externe verzelfstandiging naar privaatrecht laat immers toe:

- de beleidsuitvoering in grote mate onafhankelijk en autonoom te positioneren. De taken van het Europees Sociaal Fonds, de reikwijdte van de bijstandsverlening uit het ESF, specifieke bepalingen alsmede de soorten uitgaven die voor bijstand in aanmerking komen, worden op Europees

niveau vastgesteld (verordeningen 1081/2006 en 1083/2006); de lidstaten dienen passende maatregelen te nemen teneinde te garanderen dat de beheer- en controlesystemen goed functioneren. Het aanduiden van een enkele managementautoriteit die verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van het operationele programma, dient aangehouden. Bovendien is het noodzakelijk dat de uitgaven en betalingsaanvragen volgens eenvormige kwaliteitsnormen worden gecertificeerd. Daarenboven zijn deze taken gelieerd met een beleidsdomein (Werk en Sociale Economie);

- het structurele medezeggenschap van de partners te organiseren met betrekking tot het beheer en de uitvoering van het Europees Sociaal Fonds in Vlaanderen; deze partners zorgen o.a. voor een bijdrage in de logistieke werking van de vzw ESF-Agentschap (zie punt 2.4.). De statuten van de vzw ESF-Agentschap worden aangepast in het kader van beter bestuurlijk beleid.

Een derde voorwaarde voor erkenning als extern verzelfstandigd agentschap is dat de EVA onder een determinerende invloed staat van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest (artikel 11, §2, van het kaderdecreet). Dit is om verschillende redenen het geval. Vooreerst financiert de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest de werking van vzw ESF-Agentschap Vlaanderen. Bovendien zitten in de bestuursorganen leden aangeduid door de Vlaamse Regering. Via de mededeling van het jaarverslag en evaluatierapport, is het beheer van de vzw ESF-Agentschap onderworpen aan het toezicht van het Vlaams Parlement.

Aan de missie, taken en bevoegdheden van vzw ESF-Agentschap Vlaanderen wordt door onderhavig decreet niet geraakt, nu deze reeds adequaat zijn geregeld in het decreet van 8 november 2002, en geactualiseerd door middel van de voormelde EG-verordeningen.

HOOFDSTUK IV

Jeugdbeleid

Artikel 18

De huidige bepaling van artikel 62 van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 8 juli 2005, luidt:

“Artikel 62

§1. Een op basis van dit decreet gesubsidieerde vereniging kan gedurende de periode waarbinnen deze vereniging haar beleidsnota uitvoert, onbeperkt fondsen aanleggen met eigen inkomsten en subsidies. Die fondsen moeten voldoen aan de geldende boekhoudkundige regels en moeten worden aangewend voor het doel van de vereniging.

§2. Aan het einde van de beleidsperiode mag de som van de bestemde fondsen en het overgedragen resultaat worden overgedragen naar een volgende beleidsperiode op voorwaarde dat die som niet meer bedraagt dan tien procent van de gemiddelde jaarlijkse kosten, berekend over de voorbije beleidsperiode.

De Vlaamse Regering kan een afwijking toestaan van het in het eerste lid bepaalde percentage op voorwaarde dat de vereniging daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt.

§3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode, bedoeld in §1, de som, bedoeld in §2, eerste lid, meer bedraagt dan hetgeen bepaald werd in §2, dan moet het teveel ingehouden worden op het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de vereniging, en moet het eventueel daarna nog resterende bedrag door de vereniging teruggestort worden aan de Vlaamse Gemeenschap tot een maximum van de door de Vlaamse Gemeenschap toegekende subsidies in het laatste jaar van de beleidsperiode.

Als aan een vereniging bedoeld in §1, na afloop van de beleidsperiode waarop de beleidsnota betrekking heeft, geen subsidies meer worden verleend, dan is de vereniging verplicht een bestedingsplan voor de som, bedoeld in §2, eerste lid, aangelegd overeenkomstig §1, in te dienen bij de administratie. De som, bedoeld in §2, eerste lid, moet in voorkomend geval prioritair aangewend worden voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.”.

Uit de toelichting bij de decreetswijziging van 2005 leren we dat het de bedoeling was dat met deze bepaling afstemming op andere soortgelijke bepalingen binnen het domein cultuur werd gerealiseerd. De bepaling blijkt evenwel een aantal nadelen te vertonen die gecontesteerd werden door de Vlaamse Jeugdraad. Ondertussen werden in andere decreten

binnen het culturele veld de bepalingen inzake reservevorming aangepast. In overleg met de Vlaamse Jeugdraad wordt nu voorgesteld dit een analoge operatie te doen met betrekking tot het decreet op het Vlaamse jeugdbeleid. Meer bepaald wordt voorgesteld dat in dit decreet bepalingen inzake reservevorming zouden worden opgenomen die analoog zijn aan de regeling die geldt binnen de sector van de archieven, zoals opgenomen in het decreet van 15 juli 2005 houdende wijziging van het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking.

HOOFDSTUK V

Fiscaliteit

AFDELING I

Verhoging abattement

Artikel 19

Met het decreet van 1 februari 2002 houdende wijziging van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Grifftierechten heeft de Vlaamse Regering een fiscale tegemoetkoming toegekend aan die belastingplichtige die een eerste woning aanschafft, op voorwaarde dat de belastingplichtige er ook effectief zijn hoofdverblijfplaats zal vestigen. De bedoeling was de fiscale instapdrempel te verlagen voor die belastingplichtigen die een eerste woning wensen te verwerven.

De belastbare grondslag waarop het evenredig registratierecht van hetzij 10%, hetzij 5% wordt toegepast, kan worden verminderd met 12.500 euro, zodat het effectief genoten voordeel hetzij 1.250 euro, hetzij 625 euro bedraagt.

Deze maatregel heeft zijn effect niet gemist! In de periode 2002-2005 hebben 153.024 kopers hun intrede gedaan op de onroerendgoedmarkt door de aankoop van hun eerste woning. De voorwaarden inzake het bekomen van en het behoud van het voordeel blijven voordeel van het abattement dat werd genoten. In combinatie met de andere maatregelen opgenomen in het decreet van 1 februari 2002, de algemene tariefverlaging en de invoering van de meeneembaarheid van de in het verleden betaalde registratierechten heeft dit ertoe geleid dat steeds meer Vlamingen

een eigen woning aanschaffen en dat ze deze stap op steeds jongere leeftijd zetten.

We kunnen echter niet om de vaststelling heen dat de aankooprijzen van huizen en bouwgronden in deze periode aanzienlijk is toegenomen. Bijgevolg is het aangewezen om voor de kandidaat-kopers van een eerste woning deze maatregel te actualiseren in functie van deze prijsstijgingen.

Dit voornemen is opgenomen in het regeerakkoord 2004-2009, dat onder de hoofding 'Een betaalbare woning voor iedereen', een reeks maatregelen bevat, waaronder dus deze aanpassing van het van registratierechten vrijgestelde bedrag.

De verhoogde vrijstelling zal gelden voor alle koopovereenkomsten die worden afgesloten na 31 december 2006. De voorwaarden inzake het bekomen van en het behoud van het voordeel blijven onveranderd.

AFDELING II

Belasting op de automatische ontspanningstoestellen

Onder met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt onder meer verstaan:

- de verkeersbelasting op de autovoertuigen;
- de belasting op de spelen en de weddenschappen;
- de belasting op de automatische ontspanningstoestellen;
- de belasting op de inverkeerstelling;
- het eurovignet;
- de accijnscompenserende belasting;
- de belasting op de deelname van de werknemers in de winst of in het kapitaal van de vennootschap.

Deze belastingen werden door verschillende wetten ingevoerd en, met uitzondering van het eurovignet, de belasting op de inverkeerstelling, de accijnscompenserende belasting en de belasting op de deelname van de werknemers in de winst of in het kapitaal van de vennootschap, door het koninklijk besluit van 23 november 1965 (B.S. van 18 januari 1966) in het

WGB en door het koninklijk besluit van 8 juli 1970 (B.S. van 15 september 1970) in de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen gecoördineerd.

Sedert 1965 werd het WGB reeds verschillende keren door bijzondere machtenbesluiten gewijzigd. Bovendien bevat dit wetboek bepaalde aan de Koning verleende bevoegdheidstoewijzingen die Hem toelaten een aantal essentiële bestanddelen van deze belastingen vast te stellen.

Artikel 170 van de Grondwet bepaalt uitdrukkelijk dat een belasting slechts 'door' een wet, decreet of ordonnantie kan worden ingevoerd, en niet 'krachtens' een wet, decreet of ordonnantie. Dit principe, het legaliteitsbeginsel genaamd, houdt in dat deze aangelegenheid, bij uitsluiting van enige andere macht, tot de bevoegdheid behoort van de wet-, decreet- of ordonnantiegever.

Het legaliteitsbeginsel houdt in dat de grondslag van de belasting, de aanslagvoet en de eventuele voorwaarden tot vrijstelling door de wetgever moeten worden vastgesteld.

Slechts de regeling van bepaalde detailkwesies inzake de belasting (bv. de controle, de administratieve formaliteiten betreffende de inning enzovoort) kan door de wetgever aan het betrokken uitvoerend orgaan worden overgedragen.

Een aan de Koning verleende bevoegdheidstoewijzing is slechts in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel indien deze bevoegdheid voldoende nauwkeurig omschreven is en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd (bv. de nagestreefde doelstellingen, de essentiële elementen van de belasting, ... Arbitragehof van 18 november 1998, nr. 114/1998, Belgisch Staatsblad van 30 januari 1999, p. 2836-2839; Arbitragehof van 6 november 2001, nr. 141/2001, Belgisch Staatsblad van 2001, p. 42.598; Arbitragehof van 16 maart 2005, nr. 57/2005, Belgisch Staatsblad van 12 april 2005, p. 16.129).

Zo ook heeft het Arbitragehof de laatste decennia reeds herhaalde malen geoordeeld dat een wetsbepaling waarbij een belasting wordt vastgesteld die aan de uitvoerende macht de bevoegdheid zou toekennen om essentiële elementen daarvan vast te stellen, zoals de identiteit van de belastingplichtigen, de belasting-

grondslag en het bedrag van de belasting, ten nadele van een categorie van belastingplichtigen een verschil in behandeling in het leven zou roepen dat, rekening houdend met artikel 170 van de Grondwet, niet kan worden verantwoord.

Wanneer de wetgever aan de Koning de fiscale bevoegdheid verleent die bij de artikelen 170 en 172 van de Grondwet aan de wet wordt voorbehouden, voert hij een verschil in behandeling in tussen twee categorieën van belastingplichtigen: degenen die de waarborg genieten dat niemand aan een belasting kan worden onderworpen zonder dat daartoe is beslist door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering en degenen aan wie die grondwettelijke waarborg wordt ontzegd.

Dat verschil in behandeling is in beginsel niet verantwoord (zie Arbitragehof van 3 juli 2002, nr. 117/2002, Belgisch Staatsblad van 17 september 2002, p. 41.195; Arbitragehof van 21 maart 2000, nr. 32/2000, Belgisch Staatsblad van 20 mei 2000, p. 16.745).

Niettemin heeft het Arbitragehof in het verleden, onder invloed van bepaalde adviezen van de Raad van State, reeds een aantal afwijkingen op het voormelde principe toegestaan (zie Arbitragehof van 21 maart 2000, nr. 32/2000, Belgisch Staatsblad van 20 mei 2000, p. 16.745; Arbitragehof van 28 maart 2002, nr. 60/2002, Belgisch Staatsblad van 20 juni 2002, p. 28.245).

Inderdaad, volgens de Raad van State mag de wetgever de Koning toestaan aangelegenheden te regelen die volgens de Grondwet uitsluitend tot de bevoegdheid van de wetgever behoren “voor zover de in zulke omstandigheden vastgestelde normen door de wetgevende macht onderzocht en vervolgens bekrachtigd worden” (Adv. R. v. St., Kamer, 1995-1996, nr. 608/1, p. 20).

Uit de praktijk blijkt dat deze voorwaarden niet steeds vervuld zijn:

Artikel 2, §3, 4°, van de wet van 31 maart 1967 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning ten einde de economische heropleving, de bespoediging van de regionale reconversie en de stabilisatie van het begrotingsevenwicht te verzekeren, luidt bijvoorbeeld als volgt:

“De Koning kan, door in Ministerraad overlegde besluiten de grondslagen, aanslagvoeten en aanslagmodaliteiten van de taxes als bepaald in de titels III

en IV van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wijzigen.”.

Artikel 3 van de bovenvermelde wet luidt als volgt:

“De machten toegekend aan de Koning verstrijken op 14 november 1967.

De besluiten getroffen krachtens deze machten kunnen de vigerende wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen. Na het verstrijken van de door deze wet toegekende machten, kunnen die besluiten niet worden opgeheven, aangevuld, gewijzigd of vervangen dan door een wet, terwijl de Koning het recht behoudt de bepalingen, die betrekking hebben op zaken die onder zijn bevoegdheid vallen, op te heffen, aan te vullen, te wijzigen of te vervangen.”.

Artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 luidt als volgt:

“Tot 31 december 1980 kan de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de grondslagen, aanslagvoeten en aanslagmodaliteiten van de in de titels III en IV van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen omschreven belastingen wijzigen. Hij kan bovendien die belastingen uitbreiden tot spelen, weddenschappen en automatische ontspanningstoestellen die er thans niet aan onderworpen zijn.”.

Hoewel bepaalde wetten op de bijzondere machten de regering verplichten verslag neer te leggen over het gebruik van de haar verleende bevoegdheid of de bekrachtiging voorschrijven van de uitgevaardigde besluiten, werden, nergens in de wet van 31 maart 1967, noch in artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980, deze verplichtingen opgelegd.

Evenmin schrijven de permanente aan de Koning verleende bevoegdheidstoewijzingen zoals bepaald in het WGB deze verplichtingen voor.

Dit probleem stelt zich met betrekking tot de artikelen 43, 44, 45, 46, 79, 80 en 81 WGB.

Op het vlak van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen werden recentelijk een groot aantal rechtsgedingen ingeleid waarin de onwettelijkheid van bepaalde aan de Koning verleende bevoegdheidstoewijzingen wordt opgeworpen met het oog op het

bekomen van een teruggave van de sedert het aanslagjaar 1992 betaalde belastingen.

Gelet op het groot aantal rechtsgedingen, de financieel belangrijke inzet (ongeveer 300 miljoen euro sedert 1992 uitsluitend met betrekking tot het Vlaamse Gewest en uitsluitend met betrekking tot de belasting op de automatische ontspanningstoestellen), het feit dat deze gerechtelijke betwistingen niet de inhoud, doch slechts de onbevoegdheid van de auteur van de koninklijke besluiten tot voorwerp hebben en het feit dat in de verdere toekomst mogelijks uiteenlopende gerechtelijke uitspraken met betrekking tot deze belastingen zullen worden geveld, acht de Vlaamse Regering het noodzakelijk om aan deze toestand te verhelpen en de bestaande rechtsonzekerheid te beëindigen.

Gelet op het feit dat de gewesten sedert 1 januari 1989 exclusief bevoegd zijn om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de belasting op de spelen en de weddenschappen (artikel 3, eerste lid, 1°, en artikel 4, §1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten) en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen (artikel 3, eerste lid, 2°, en artikel 4, §1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989) te wijzigen, beoogt het huidige ontwerp van decreet het bovenvermelde doel te bereiken.

Om de bestaande lacunes op te vullen en de rechtszekerheid volledig te waarborgen, strekt het huidige ontwerp van decreet er dan ook toe om alle bepalingen in het WGB betreffende de belasting op de spelen en de weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen die door de betwiste koninklijke besluiten werden ingevoegd, met terugwerkende kracht en zonder inhoudelijke wijzigingen, op hun huidige plaats in het Wetboek in te voegen.

Hetzelfde wordt beoogd voor de aan de Koning verleende bevoegdheidstoewijzingen in het WGB door op dezelfde plaats in het WGB, met terugwerkende kracht en zonder inhoudelijke wijzigingen, de bepalingen betreffende de essentiële bestanddelen van de bedoelde belastingen, die momenteel in het KB houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen terug te vinden zijn, in te voegen.

Gelet op de financieel belangrijke inzet voor het gewest en gelet op het feit dat de hangende gerechtelijke geschillen niet de inhoud van de bedoelde

bepalingen van de koninklijke besluiten tot voorwerp hebben, zullen deze bepalingen, met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop het gewest krachtens artikel 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten voor deze belastingen bevoegd geworden is (d.w.z. vanaf 1 januari 1989), kracht van wet verkrijgen.

Het huidige ontwerp van decreet zal eveneens de ermee overeenstemmende bepalingen van de koninklijke besluiten waarvan de onwettelijkheid op grond van de artikelen 170 en 172 van de Grondwet wordt of kan worden opgeworpen, opheffen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 20

Artikel 43 WGB heeft betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen.

Deze aanslagvoet, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd gewijzigd bij:

- artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door de artikelen 2, 3 en 4 van de bijzondere machtenwet van 31 maart 1967 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning ten einde de economische heropleving, de bespoediging van de regionale reconversie en de stabilisatie van het begrotingsevenwicht te verzekeren, niet werd voorgeschreven;
- artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven;
- artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 december 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 43 WGB in te voegen.

Artikel 21

Artikel 44 WGB heeft betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen.

Deze aanslagvoet, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 44 WGB in te voegen.

Artikel 22

Artikel 45, §1, eerste lid, WGB heeft betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen op de winsten der bankiers bij het baccaraspel chemin de fer en op de winsten der inzetters bij het roulettospel zonder zero.

Deze aanslagvoet, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 april 1967, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door de artikelen 2, 3 en 4 van de bijzondere machtenwet van 31 maart 1967 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning ten einde de economische heropleving, de bespoediging van de regionale reconversie en de stabilisatie van het begrotingsevenwicht te verzekeren, niet werd voorgeschreven.

Artikel 45, §2, WGB heeft betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen betreffende de andere niet nader omschreven casinospelen dan degene bedoeld in §1, eerste lid, van deze bepaling.

Deze aanslagvoet, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd vastgesteld bij artikel 35 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 mei 1978.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht in artikel 45 WGB in te voegen.

Artikel 23

Artikel 46 WGB heeft betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen op de duivenringen die voor het Vlaamse Gewest tot en met 31 december 1999 van kracht is gebleven.

Deze aanslagvoet, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd gewijzigd bij:

- artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door de artikelen 2, 3 en 4 van de bijzondere machtenwet van 31 maart 1967 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning ten einde de economische heropleving, de bespoediging van de regionale reconversie en de stabilisatie van het begrotingsevenwicht te verzekeren, niet werd voorgeschreven;
- artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven;
- artikel 2 van het koninklijk besluit van 30 december 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 46 WGB in te voegen.

Artikel 24

Artikel 47 WGB had voor de opheffing ervan door artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967 betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen.

Het is dus met het oog op het waarborgen van een volledige rechtszekerheid die door de ongrondwettelijkheid van het voormelde bijzondere machtenbesluit in het gedrang wordt gebracht, dat het huidige ontwerp van decreet deze bepaling eveneens met decretale kracht vanaf 1 januari 1989 opheft.

Artikel 25

De artikelen 48 tot 50 WGB hadden voor de opheffing ervan door artikel 12 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 betrekking op de aanslagvoet van de belasting op de spelen en de weddenschappen.

Het is dus met het oog op het waarborgen van een volledige rechtszekerheid die door de ongrondwettelijkheid van het voormelde bijzondere machtenbesluit in het gedrang wordt gebracht, dat het huidige ontwerp van decreet deze bepalingen eveneens met decretale kracht vanaf 1 januari 1989 opheft.

Artikel 26

Artikel 79, §1, WGB heeft betrekking op de fiscale rangschikking van de automatische ontspanningstoestellen.

Deze fiscale rangschikking die een essentieel element is voor de berekening van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen, werd vervangen bij artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980 niet werd voorgeschreven.

Artikel 79, §2, WGB heeft betrekking op de fiscale rangschikking van de automatische ontspanningstoestellen.

Deze fiscale rangschikking die een essentieel element is voor de berekening van de belasting op de auto-

matische ontspanningstoestellen, werd vastgesteld bij artikel 56 van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zoals gewijzigd bij artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 november 1980.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 79 WGB in te voegen.

Artikel 27

Artikel 80 WGB heeft betrekking op het bedrag van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen dat door artikel 62 van het decreet van 21 december 1990 vanaf het aanslagjaar 1991 werd gewijzigd.

Dit bedrag dat een essentieel element is van de bedoelde belasting, werd gewijzigd bij artikel 9 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 80 WGB in te voegen.

Artikel 28

Artikel 81 WGB heeft betrekking op de vermindering van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen.

Deze vermindering, die een essentieel element is voor de berekening van de bedoelde belasting, werd gewijzigd bij:

- artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door de artikelen 2, 3 en 4 van de bijzondere machtenwet van 31 maart 1967 tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning ten einde de economische heropleving, de bespoediging van de regionale reconversie en de stabilisatie van het begrotingsevenwicht te verzekeren, niet werd voorgeschreven;

- artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, een bijzonder machtenbesluit waarvan de bekrachtiging door de wetgever in de bevoegdheidstoewijzing door artikel 90 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, niet werd voorgeschreven.

Dit artikel strekt er bijgevolg toe om deze bepalingen vanaf 1 januari 1989, alsook de wijzigingen sedert deze datum met decretale kracht terug in artikel 81 WGB in te voegen.

Artikel 29

Dit artikel heft een aantal bepalingen van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen op.

Deze bepalingen zijn immers door de artikelen 22 en 26 van het ontwerp van decreet, die de inhoud ervan in het WGB overnemen, overbodig geworden.

Tenslotte wordt door punt 2° van dit artikel de tekst van artikel 35bis, §1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen aan deze wijziging aangepast.

De inwerkingtreding

Het ontwerp van decreet treedt vanaf het aanslagjaar 2007 in werking, met uitzondering van de bepalingen die, met het oog op de rechtszekerheid, zoals uiteengezet in de memorie van toelichting en, met het oog op de eerbiediging van de artikelen 170 en 172 van de Grondwet door de decreetgever, zonder inhoudelijke wijzigingen de wettelijkheid van de vroegere bepalingen herstellen en bijgevolg de inwerkingtreding met terugwerkende kracht vereisen.

Dit geldt onder meer voor de artikelen 20, A, C en E, 21, A, 22, A, 23, A, 24, 25, 26, A en B, 27, A, 28, A, en 29 van het ontwerp van decreet die in werking treden op de datum waarop het Vlaamse Gewest bevoegd geworden is om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de belasting op de spelen en de weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen (artikel 3, eerste

lid, 1° en 2°, artikel 4, §1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten) te wijzigen, d.w.z. op 1 januari 1989.

De artikelen 20, B, 21, B en 22, B, van het ontwerp van decreet treden op dezelfde dag in werking als artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in de voornoemde artikelen van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. op 1 januari 1991.

Artikel 27, B, van het ontwerp van decreet treedt vanaf hetzelfde aanslagjaar in werking als artikel 62 van het decreet van 21 december 1990 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in het voornoemde artikel van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. vanaf het aanslagjaar 1991.

Artikel 20, G, van het ontwerp van decreet treedt vanaf hetzelfde aanslagjaar in werking als het koninklijk besluit van 29 maart 1994 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in het voornoemde artikel van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. vanaf het aanslagjaar 1992.

Artikel 22, C, van het ontwerp van decreet treedt op dezelfde dag in werking als het decreet van 22 december 1995 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in het voornoemde artikel van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. op 1 januari 1996.

Artikel 28, B en C, van het ontwerp van decreet treedt op dezelfde dag in werking als het decreet van 20 december 1996 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in het voornoemde artikel van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. op 1 januari 1997.

De artikelen 20, D, F, H, en 23, B, van het ontwerp van decreet treden op dezelfde dag in werking als het decreet van 13 april 1999 dat het WGB volgens de bepalingen zoals herhaald in de voornoemde artikelen van het ontwerp heeft gewijzigd, d.w.z. op 1 januari 2000.

De artikelen 20, I, 22, D, 26, C, 27, C en 28, D, van het ontwerp van decreet treden op 1 januari 2002 in werking. Dit is de datum waarop de omzetting van de in Belgische frank vermelde bedragen in het WGB volgens de bepalingen van de decreten van 6 juli 2001 en van 19 april 2002 in euro is gebeurd.

AFDELING III

Leegstandsheffing Woningen

Artikel 30

Huidige artikel 42, §2, 2°:

“2° de gebouwen en/of woningen die krachtens het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten zijn beschermd als monument en waarvoor

- a) ofwel bij de bevoegde overheid een ontvankelijk verklaard restauratiepremedossier is ingediend, gedurende de termijn van behandeling;
- b) ofwel de bevoegde overheid attesteert dat het beschermde gebouw en/of woning in de bestaande toestand mag bewaard blijven.

Dit attest vermeldt voor elke termijn en voor welke lijsten, waarop de gebouwen en/of woningen zijn geïnventariseerd, vrijstelling wordt verleend;”.

In haar arrest van 28 september 2006 met nummer 146/2006 heeft het Arbitragehof geoordeeld dat artikel 42, §2, 2°, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen van de begroting 1996, zoals gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1997 houdende bepalingen van de aanpassing van de begroting 1997, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre het op geen enkele wijze een vrijstelling van heffing mogelijk maakt voor de houders van zakelijke rechten, bedoeld in artikel 27 van hetzelfde decreet, op een gebouw dat krachtens het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten is beschermd als stads- en dorpsgezicht.

De voorgestelde aanpassing aan deze vrijstelling komt tegemoet aan de bemerkingen van het Arbitragehof. Tegelijkertijd wordt hierdoor deze vrijstelling uniform gemaakt met de bestaande vrijstelling hierover in het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand

en verwaarlozing van bedrijfsruimten (laatste zin van artikel 4).

HOOFDSTUK VI

Leefmilieu

AFDELING I

Watervang

Artikel 31

Decretale bepaling tarieven watervangen

Teneinde de tarieven 2007 voor de watercaptaties decretaal te verankeren is volgende decretale bepaling noodzakelijk.

Huidige tarieven:

De thans gehanteerde basistarieven zijn deze die zijn vastgesteld in artikel 96 van het begrotingsdecreet 1997 van 20 december 1996 (B.S. 31.12.1996) en die vervolgens in artikel 38 van het begrotingsdecreet 2002 (B.S. 29.12.2001) werden omgezet in euro.

Deze basistarieven (prijsniveau decreet 1991) zijn:

Voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³ :	0,043381 euro/m ³
Voor de schijf van 1.000.000 m ³ tot 9.999.999 m ³ :	0,025161 euro/m ³
Voor de schijf van 10.000.000 m ³ tot 99.999.999 m ³ :	0,012463 euro/m ³
Voor de schijf boven 99.999.999 m ³ :	0,002380 euro/m ³

Deze basistarieven worden elk jaar geïndexeerd met als basisindexcijfer december 1990.

Aanpassing tarieven:

De tarieven van de 1e en 2e schijf veranderen niet, evenmin als het minimumbedrag.

De tarieven van de 3e en 4e schijf worden procentueel verhoogd met 2,5 % resp. 5 %.

Met afronding op de 6de decimaal worden deze tarieven dan:

3de schijf: $0,012643 \text{ euro/m}^3 \times 1,025 =$
0,012959 euro/m³

4de schijf: $0,002380 \text{ euro/m}^3 \times 1,05 =$
0,002499 euro/m³

Op al deze tarieven blijft, zoals dit altijd is geweest, de indexering van toepassing met als basisindexcijfer december 1990.

AFDELING II

Bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn

Artikel 32

Op 30 november 2005 werd het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit trad in werking op 1 november 2005 en dit overeenkomstig zijn artikel 8.

Overeenkomstig artikel 35, §1, van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juni 2003 regelt de Vlaamse Regering de toewijzing van de personeelsleden, de goederen, de rechten en verplichtingen, van de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest aan de extern verzelfstandigde agentschappen, met het oog op de uitoefening van de hun toegevoegde taken.

Door hoger genoemd besluit is de toewijzing van het grote deel van het personeel gebeurd.

Krachtens §2 van hetzelfde artikel 35 dienen besluiten zoals hoger genoemd, bij decreet bekrachtigd te zijn binnen de 12 maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot deze laatste datum. Daarna kunnen bedoelde besluiten alleen nog bij decreet worden gewijzigd, vervangen of opgeheven.

Dit artikel bekrachtigt het genoemde besluit met terugwerking tot op de datum waarvan het in werking is getreden.

AFDELING III

Oppervlaktewateren

Artikel 33

De Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging - hoofdstuk IIbis, afdeling 1, artikel 35bis, §4, regelt de heffingsvrijstelling voor RWZI's.

Momenteel kan een slibverbrandingsoven voor de heffingswetgeving niet los gezien worden van de RWZI zelf indien die daar een milieutechnische eenheid mee vormt. Ook al zijn de afvalwaterstromen afkomstig van respectievelijk de slibverbrandingsoven en de RWZI perfect te onderscheiden.

Om de capaciteit van de verbrandingsoven op de RWZI Brugge op te vullen zou extern slib gelijkaardig aan RWZI slib kunnen verbrand worden. Het exploiteren van deze restcapaciteit kan de Aquafin-factuur met ongeveer 1 miljoen euro per jaar doen dalen.

Gevolg is echter dat volgens de huidige wetgeving er heffing zou moeten betaald worden op het totale effluent van de RWZI. Dit zou voor het Vlaamse Gewest een budgettair neutrale operatie kunnen zijn ware het niet dat afvalwaterheffingen niet fiscaal aftrekbaar zijn. Waardoor er een drain naar de federale vennootschapsbelasting optreedt. Deze decreetsbepaling verhindert dat.

Artikel 34

Vanaf 1999 worden er door de VMM in de grindsector heffingen op afvalwater gevestigd. Dit is gebaseerd op de heffingswetgeving die stelt dat iedereen die water oppompt of loost heffingsplichtig is. Het volume opgepompt water, samen met de hieraan verbonden omzettingsscoëfficiënten wordt gebruikt als basis voor de afvalwaterheffing.

Er kan echter vastgesteld worden dat:

- er zich geen vervuiling van antropogene aard voordoet. De weggespoelde bodemdeeltjes zijn immers van nature aanwezig en vormen geen vervuiling;
- het opgepompte grondwater wordt bemalen uit hetzelfde hydrogeologisch systeem als waarin het niet-verontreinigde waswater wordt teruggevoerd.

Daarom wordt voorgesteld om hiervoor een vrijstelling te voorzien.

Artikel 35

Volgens de Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) moeten de waterlopen in Vlaanderen tegen 2015 een goede waterkwaliteit bereiken. Om die doelstelling te halen, stelt artikel 9 van deze richtlijn dat de gebruikers een redelijke bijdrage moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. In overeenstemming met artikel 9 wordt het eenheidstarief voor de berekening van de heffing vanaf het heffingsjaar 2007 opgetrokken voor zij die niet lozen in oppervlaktewater.

Voor de oppervlaktewaterlozers die een regulerende heffing betalen en zelf de kosten dragen van de zuivering wordt het huidige geïndexeerde tarief voorlopig behouden.

Artikel 36

In artikel 2 wordt de correctiefactor aangepast voor de ziekenhuizen en onderwijsinstellingen.

AFDELING IV

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 37

Artikel 9 van de Kaderrichtlijn Water stelt dat de gebruikers een redelijke bijdrage moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. In uitvoering hiervan wordt de financiële tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de collectieve watersanering verlaagd en het tarief verhoogd. Ook de gemeenten kunnen een saneringsbijdrage vragen. Om deze onder controle te houden werd in 2005 en 2006 de gemeentelijke saneringsbijdrage beperkt tot 1,5 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage.

Nu er in 2007 een stijging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage wordt doorgevoerd dient vermeden te worden dat het maximumtarief van de gemeentelijke saneringsbijdrage op proportionele wijze mee verhoogt en zo aanleiding zou geven tot een 'onredelijke' bijdrage. Daarom wordt de bovengrens van de gemeentelijke bijdrage herleid naar een factor 1,4 ten opzichte van het tarief van de bovengemeentelijke bijdrage.

AFDELING V

Grondwaterbeheer

Artikel 38

De voorgestelde wijziging is noodzakelijk om in 2007 de laag- en gebiedsfactoren zoals bepaald in de bijlage bij het decreet, te kunnen toepassen.

Artikel 39

Wijziging bijlage

De voorgestelde aanpassing beoogt enerzijds om de gebiedsfactor voor het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan

Aquifersysteem en de gerelateerde lagen erboven en eronder aan te passen.

Een aanpassing van de heffingsfactor in het gespannen deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan Aquifersysteem (HCOV 0600) is aangewezen, omdat in deze laag sterk verlaagde peilen in het noorden van Oost-Vlaanderen worden opgemeten. Ter hoogte van het Waasland en het oosten van de provincie Antwerpen worden heel sterk verlaagde peilen opgemeten. Hier wordt voorgesteld gebiedsfactor 1,75 in te voeren.

Ook de lagen die boven en onder de laag HCOV 0600 zijn gelegen in de regio Waasland-Antwerpen worden gekenmerkt door sterk verlaagde peilen. Dit zijn respectievelijk het Oligoceen aquifersysteem (laag HCOV 0400) en de Ieperiaan aquifer (laag HCOV 0800). Het verhogen van de gebiedsfactor in de laag HCOV 0600 zou als gevolg kunnen hebben dat er een verschuiving van de winningen uit laag HCOV 0600 naar laag HCOV 0400 of HCOV 0800 geïnduceerd wordt. Dit zou een verplaatsing van de problemen uit laag HCOV 0600 naar de lagen HCOV 0400 en HCOV 0800 tot gevolg hebben. Om dit te vermijden moet ook in deze lagen de gebiedsfactoren verhoogd worden naar 1,5 voor het Oligoceen Aquifersysteem (HCOV 0400) en naar 1,25 voor het Ieperiaan aquifersysteem (HCOV 0800).

Daarnaast wordt ook de gebiedsfactor verhoogd voor alle afgesloten lagen.

Omdat de watervoorraden in de afgesloten delen van de watervoerende lagen slechts zeer traag aangevuld worden en dus bijzonder kwetsbaar zijn voor overexploitatie moet bovendien gestimuleerd worden winningen te plaatsen in niet afgesloten lagen. Dit kan door het water uit niet afgesloten lagen goedkoper te maken dan water uit de afgesloten lagen, of dit laatste duurder te maken. Gezien de kwaliteit van het grondwater uit de afgesloten lagen heeft dit water een grotere economische waarde wat rechtvaardigt dat er een prijsverschil bestaat tussen ondiep, onbeschermd, potentieel vervuild water uit niet afgesloten lagen en diep, beschermd, zuiver water uit afgesloten lagen.

Voor alle afgesloten delen van de watervoerende lagen worden de gebiedsfactoren verhoogd van 1 naar 1,25.

De gebiedsfactoren geven op deze manier een afspiegeling van de omvang van de problemen in de verschillende watervoerende lagen.

HOOFDSTUK VII

IVA VMM

Artikel 40

Volgens artikel 10.2.5, §1, 13° en 14°, DABM ontvangt de VMM inkomsten uit een Fonds voor het grondwaterbeheer en uit een Fonds voor de waterhuishouding. Om deze op te starten en effectief te beheren dienen deze fondsen te worden opgericht bij de VMM zelf en daarvoor is een decretale bepaling nodig. Vandaar dat artikel 10.2.5 DABM moet worden aangevuld met een §5 en een §6 waarbij respectievelijk het 'Fonds voor de waterhuishouding' en het 'Fonds voor het grondwaterbeheer' worden opgericht.

Het Fonds voor de waterhuishouding is de opvolger van het Fonds voor de Waterhuishouding opgericht bij artikel 17 van het decreet van 22 november 1995; de sommen die in het oude fonds aanwezig zijn worden overgedragen naar het nieuwe.

Het Fonds voor het grondwaterbeheer is de opvolger van het Schadefonds opgericht bij decreet van 24 januari 1984 en gewijzigd bij decreet van 12 december 1990.

HOOFDSTUK VIII

Grindfondsen en grindwinning

Artikelen 41 en 42

Nu de grindwinning, zoals voorzien in het grinddecreet, ten einde loopt, wordt het meer en meer duidelijk dat de aanwezige hoeveelheden grind in de diverse vergunde grindwinningsgebieden niet optimaal ontgonnen zijn. Dit is een logisch gevolg van het verschil tussen de ontginningsramingen en de ontginningsrealiteit.

Toen het grinddecreet in werking trad – ongeveer twaalf jaar geleden – werden de ontginningsquota gekoppeld aan de geraamde ontginningshoeveelheden in de effectieve en de nieuwe grindwinningsgebieden. Op dezelfde basis werden aan de diverse quotumhouders trekkingsrechten verleend in de grindwinningsgebieden. De geologie van een terrein

laat zich echter niet vatten in exacte ramingscijfers, terwijl de theoretisch berekende quota betrekking hebben op de netto productie, dit is wat na verwerking uit de ruwe grondstof grind tout venant wordt bekomen. Er werd getracht naar best vermogen om met de geraamde ontginningshoeveelheden zo dicht mogelijk de beoogde ontginningsquota te benaderen, maar in de realiteit treden er uiteraard verschillen op, zowel in plus als in min. Bovendien diende het grinddecreet er zorg voor te dragen dat elke quotumhouder op evenwaardige wijze in staat werd gesteld om zijn toegekend quotum te realiseren.

Dit alles maakt dat in de vergunde grindwinningsgebieden nog hoeveelheden grind zullen achterblijven nadat de theoretisch berekende quota volledig bereikt zijn. Denken wij daarbij bijvoorbeeld maar aan het grindpakket dat zich onder de grindverwerkingsinstallatie bevindt. Dit wordt in feite slechts ontginbaar nadat de installatie verwijderd wordt en de ontginning in feite dus met de productie gestopt is.

Bij de uitwerking van de plannen werd er echter steeds vanuit gegaan dat het vergunde gebied in kwestie min of meer volledig ontgonnen zou zijn. Het herstructureringscomité hanteerde bij de goedkeuring van de plannen dan ook een zogenaamde grondschotel die zou worden bereikt en als basis zou worden aanvaard voor de start van de afwerking en uitrusting. Nu in de praktijk blijkt, ook gelet op de problematiek van de verwerkingsinstallaties, dat er nog hoeveelheden grind achterblijven in de vergunde grindwinningsgebieden die niet allemaal meer binnen de theoretisch berekende quota vallen, is een kleine bijsturing noodzakelijk. Indien immers geen aanpassing zou worden doorgevoerd, dan zouden deze hoeveelheden grind als 'waardeloos' opvulmateriaal worden beschouwd. De verplaatsing of afvoer van deze hoeveelheden grind zou dan niet alleen extra kosten met zich brengen, maar zou ook een verspilling van primaire grondstoffen inhouden. Het principe van optimale ontginning beantwoordt in dit geval aan het principe van duurzaamheid: de primaire grondstoffen moeten niet op een andere plaats gewonnen worden en nemen dan ook geen extra ruimte in beslag.

Omwille van het optimaal gebruik van primaire grondstoffen wordt er dan ook voorgesteld om deze achterblijvende hoeveelheden grind in de vergunde grindwinningsgebieden toch te kunnen ontginnen zodat een situatie wordt bereikt waarvan gestart kan

worden voor de herstructurering van deze gebieden. Deze aanpassing brengt geenszins een hoofddoelstelling van het grinddecreet, met name de beëindiging van de grindwinning na realisatie van de toegekende quota, in het gedrang. De optimale ontginning van deze hoeveelheden grind gebeurt immers volledig binnen het kader van het grinddecreet.

Dit laatste betekent ook dat de hoeveelheden ontginbare grind binnen de effectieve grindwinningsgebieden iets gecorrigeerd moeten worden en verdeeld moeten worden tussen de quotumhouders volgens het in het grinddecreet vastgelegde principe en dat op de afgevoerde grindfractie de grindheffing verschuldigd is. Gelet op de hierboven reeds aangehaalde problematiek in verband met de verwerkinginstallaties, zal de verwerking van deze hoeveelheden grind slechts door enkele ontginners kunnen gebeuren. Voorafgaandelijk dient hierover een sluitend akkoord opgemaakt te worden met alle ontginners. Deze overeenkomst kan het best via het grindcomité tot stand komen.

De realisatie van het principe van optimale ontginning zal met betrekking tot valleigrind volgens de gemaakte inschatting leiden tot ongeveer 2,5 miljoen ton. Voor berggrind is deze berekening nog niet te maken omdat momenteel nog niet alle delen van het uitbreidingsgebied vergund zijn. De gevolgde denkwijze is hier evenwel analoog.

De voorgestelde wijziging betekent meerinkomsten voor het Grindfonds. Volgens een ruwe schatting zou dit kunnen neerkomen op:

- voor valleigrind: ongeveer 2,5 miljoen ton productie, waarvan ongeveer 80% heffingsplichtige grindfractie, te vermenigvuldigen met de eenheidsprijs en de geschatte heffingscoëfficiënt voor 2007, zou dit geven: $2,5 \times 0,8 \times 0,42 \times 1,38 = \text{ca } 1,16$ miljoen euro;
- voor berggrind: gelet op de omstandigheden nog niet concreet te berekenen, maar stel dat het een gelijkaardige hoeveelheid betreft van ongeveer 2,5 miljoen ton productie, waarvan ongeveer 68% grindfractie vermenigvuldigd met de eenheidsprijs en de geschatte heffingscoëfficiënt voor 2007, zou dit geven: $2,5 \times 0,68 \times 0,29 \times 1,38 = \text{ca } 0,68$ miljoen euro.

In totaal zou het om ca 1,84 miljoen euro gaan.

HOOFDSTUK IX

Life-fonds

Artikel 43

De uitvoering van projecten met cofinanciering van de EU zijn aan een aantal voorwaarden onderhevig. Het tijdig beëindigen van de projecten is vaak een voorwaarde. Binnen de begroting kunnen inkomsten niet onmiddellijk worden aangewend voor uitgaven. Hierdoor wordt vaak veel tijd verloren om met een project te kunnen starten met het risico dat het project niet tijdig wordt afgewerkt wat het mislopen van de Europese tussenkomst voor gevolg heeft. Om dit te vermijden wordt voorgesteld een B-fonds op te richten. Dit laat toe dat onmiddellijk met het project kan gestart worden nadat het voorschot door de EU is gestort.

Na aanvaarding van het project door de EU moet het agentschap binnen een bepaalde vastgestelde periode een aantal administratieve gegevens bezorgen zoals het bankrekeningnummer waarop de gelden moeten gestort worden. Binnen de 45 dagen na ontvangst stort de EU 40% van de door haar toegezegde tussenkomst. De oprichting van dit fonds laat toe onmiddellijk nadien met het project te starten.

HOOFDSTUK X

Milieuheffingen

Artikel 44

ALGEMENE TOELICHTING

Doelstellingen

Het ontwerp heeft tot doel de doelmatigheid van de milieuheffingen op het storten en verbranden van afvalstoffen te verhogen.

De milieuheffingen hebben een belangrijk regulerend karakter: afvalstoffen worden bij voorkeur gerecycled, als dat niet mogelijk is verbrand en pas in laatste instantie gestort. Daarnaast moet de wetgeving eenvoudig en controleerbaar zijn, moet een gelijke behandeling van de heffingsplichtigen gegarandeerd

worden, en moet de regeling zo voorspelbaar mogelijk zijn.

De belangrijkste doelstelling van voorliggend wijzigingsdecreet bestaat erin het verschil in kostprijs tussen verbranden en storten uit te vlakken om storten te ontmoedigen. De marktprijs voor het storten van afvalstoffen ligt momenteel op ongeveer de helft van de prijs die de exploitanten van verbrandingsovens aanrekenen. De heffingen moeten dat prijsverschil uitvlakken of beter nog verbranden goedkoper maken dan storten, meer bepaald dan voor brandbare afvalstoffen; die moeten in het kader van het afvalstoffenbeleid verbrand worden (of gerecycleerd).

Met de recente opstart van nieuwe verbrandingscapaciteit is een efficiënte benutting van de bestaande verbrandingscapaciteit niet evident. Een bijsturing van de bestaande tarieven is daarom dringend nodig.

Het voorstel beoogt tevens een vereenvoudiging van de regelgeving inzake afvalheffingen. De voorbije jaren zijn namelijk een aantal wijzigingen doorgevoerd waardoor de wetgeving steeds minder doorzichtig is geworden. Dat schept heel wat discussies die zich regelmatig vertalen in gerechtelijke procedures met rechtsonzekerheid – ook voor de overheid – tot gevolg. Meer dan 40 tarieven worden teruggebracht tot 16 tarieven.

De nieuwe regeling biedt ook een duidelijk termijnperspectief voor de betrokkenen. Daarbij wordt in afwachting van een algemene emissieheffing de heffing op verbranding behouden.

De voorgestelde wijzigingen zijn in hun geheel budgetneutraal.

Behoud van de heffing op verbranden

Het huidige voorstel voert een uniform heffingsstarief in voor het verbranden en meeverbranden van afvalstoffen, in afwachting van een algemene emissieheffing. Hierdoor wordt door de gelijktijdige verhoging van de heffing voor het storten van brandbare afvalstoffen het nodige prijsverschil veroorzaakt zodat storten van brandbare afvalstoffen duurder wordt dan het verbranden ervan. Voor meeverbranden blijft het principe overeind dat de heffing niet van toepassing is voor afvalstoffen die primaire grondstoffen vervangen in het productieproces.

De vereenvoudiging is een eerste stap in de richting van een algemene emissieheffing. De heffing op luchtmissies zal namelijk de uitstoot (output) belasten, terwijl de milieuheffing voor het verbranden/meeverbranden de input belast. Op dit ogenblik is echter nog onvoldoende kennis beschikbaar om een algemene emissieheffing in te voeren. Terzijde weze opgemerkt dat de CO₂-neutrale verbranding in het kader van de Kyoto-doelstellingen gestuurd wordt aan de hand van groenestroomcertificaten, zodat die sturing niet via de afvalheffing moet gebeuren.

Wat verbranden en meeverbranden betreft, wordt ook geen onderscheid meer gemaakt tussen gevaarlijk en ongevaarlijk afval, in de eerste plaats omdat dit onderscheid ook niet gemaakt wordt bij het storten, ten tweede omdat het bestaande onderscheid ook hier anders werkt. De financiële stimulans om door verdunning of andere methoden het gevaarskarakter van een afvalstof te doen verdwijnen zal niet meer door de heffing extra worden aangedikt; bovendien is verbranding in speciale installaties voor gevaarlijke afvalstoffen meestal ook de beste oplossing die niet moet ontmoedigd worden door een hogere heffing.

Invoeren van het criterium brandbaar als maatstaf voor heffing

Voor het 'gewone' storten van afvalstoffen wordt het criterium 'brandbaarheid' ingevoerd. Voor het storten van brandbare afvalstoffen wordt een tarief voorzien van 75 euro/ton. Het gaat dan om brandbare afvalstoffen waarvoor een afwijking van het stortverbod zoals vastgesteld in het VLAREA werd verleend, even goed als afvalstoffen waarvoor (nog) geen stortverbod geldt maar waarvoor vanuit milieuen afvalbeleidoogpunt het verbranden moet worden gestimuleerd. Naar analogie met het criterium dat wordt gehanteerd bij het stortverbod voor brandbaar categorie 2-afval worden brandbare afvalstoffen gedefinieerd als afvalstoffen met een gloeiverlies >10% of een TOC-gehalte > 6%. Met de bemerking dat verbranding uiteraard een meerwaarde moet opleveren, wat bijvoorbeeld niet het geval is voor bijvoorbeeld humusrijke grond die een gloeiverlies zou hebben van (iets) meer dan 10%. Tegelijkertijd wordt aan een werkgroep onder leiding van de OVAM waarin alle betrokkenen vertegenwoordigd zijn, opdracht gegeven om te onderzoeken of een verdere verduidelijking van de definitie voor brandbaar afval noodzakelijk is. Dit kan dan later, indien nodig, decretaal vastgelegd worden. Een zo duidelijk mogelijke definitie is

nu reeds noodzakelijk om interpretatieproblemen te vermijden.

Voor het storten van niet-brandbare afvalstoffen zal het heffingstarief 40 euro/ton bedragen.

Het huidige heffingstarief voor het gewone storten van afval bedraagt 63,60 euro/ton. De voorziene verhoging tot 75 euro/ton voor brandbaar afval zal geen economische distorties veroorzaken, integendeel wordt het verschil met de bestaande kostprijs voor verbranden vergroot om op die wijze een efficiënte benutting van de voor handen zijnde verbrandingscapaciteit te bereiken. Bij het bepalen van het heffingstarief van 75 euro per ton was het uitgangspunt dat storten van brandbaar afval duurder moet worden dan verbranden, om zo het beleid te ondersteunen.

Volgens de laatst uitgevoerde studie (gegevens 2004, die op heden niet noemenswaardig gewijzigd zijn) bedraagt de gemiddelde stortprijs voor het storten van bedrijfsafval op categorie 2-stortplaatsen ongeveer 50 euro/ton, inclusief heffing wordt dat 113 euro/ton. Voor de verbranding van categorie 2-bedrijfsafval is de prijs gemiddeld 105,07 euro/ton, inclusief heffingen 114 euro/ton (voor hoogcalorisch afval 116,8 euro/ton inclusief heffingen 126 euro/ton). Storten is dus momenteel goedkoper dan verbranden. Met een heffing van 75 euro wordt de totale stortprijs 125 euro/ton. Met een tarief van 7 euro/ton voor verbranding of meeverbranding wordt het verbranden of meeverbranden van bedrijfsafval significant goedkoper dan storten.

Er wordt in de tarificatie geen onderscheid meer gemaakt op basis van installaties voor stortgasrecuperatie omdat de stortplaatsen hiermee reeds (moeten) uitgerust zijn volgens de VLAREM-regelgeving. Het verminderde tarief voor de ovens die vrijwillig tijdelijk sluiten omdat ze niet aan de vergunningsvoorwaarden kunnen voldoen, wordt wel behouden. Er wordt echter duidelijk gesteld dat het hier niet gaat om de normale onderhoudswerkzaamheden. Ook de uitvoering van de werken om aan nieuw opgelegde voorwaarden te voldoen, valt niet onder deze uitzonderingsmaatregel.

Afbouw van verlaagde heffing op residu's

Een tweede belangrijke maatregel om op korte termijn verbranden aan te moedigen ten nadele van storten is een beperking van het tarief voor het stor-

ten van recyclageresidu's, met een afbouw ervan op korte tot middellange termijn.

Voor het storten van recyclageresidu's wordt nog steeds een maximaal toegelaten percentage bepaald ten opzichte van de input van de verwerkingsinstallatie. Daarbij wordt een definitie van 'voorbehandelen' ingevoerd (basis om het verlaagd tarief toe te kunnen passen). Het wijzigen van de samenstelling van het afval houdt in dat minstens een doorgedreven sortering in een daartoe vergunde afvalspecifieke inrichting nodig is. De loutere selectieve inzameling en/of overslag van afvalstoffen is geen voorbehandeling die in aanmerking komt voor de toepassing van het verlaagde tarief voor recyclageresidu's. Het verlaagde tarief geldt slechts voor de reële restfractie per afvalstroom. De voorgestelde percentages zijn realistisch, gelet op de ervaring die de voorbije jaren werd opgedaan bij de controle van de milieuheffingen. Voor de stroom lompen en textielafval (zie verder) wordt om bijzondere redenen een afwijkende aanpassing voorgesteld.

De afbouw van de verlaagde storttarieven voor de meeste stromen recyclageresidu's wordt gerealiseerd door een verhoging over een periode van vier jaar tot op het niveau van de niet-verlaagde heffingstarieven. De kloof tussen de verlaagde tarieven en de gewone niet-verlaagde tarieven zal in sommige gevallen gefaseerd (2007, 2008 en 2009) gedicht worden, in andere gevallen in één beweging (van 2009 naar 2010), zodanig dat tegen 2010 de verlaagde heffingstarieven bijna volledig afgeschaft zullen zijn. Voor bouw- en sloofafval wordt de afbouw in één jaar voorgesteld omdat deze stroom momenteel het meest aanleiding geeft tot misbruiken. De keuze tussen een gefaseerde tariefverhoging of een verhoging in 2010 wordt bepaald door economische factoren, namelijk of de betrokken sector al dan niet in een internationale markt opereert. De regeling biedt aan de betrokken bedrijven een voldoende lange periode om alternatieve verwerkingswijzen voor de residu's te zoeken.

Uitzonderingen hierop, omwille van economische redenen, vormen de recyclageresidu's van de kringloopcentra waarvoor geen afbouw van het verminderde heffingstarief voorzien wordt, en de recyclageresidu's van glasafval waarvoor het nultarief behouden blijft.

Ook voor de recyclageresidu's van lompenafval wordt een nultarief ingevoerd. Daarbij wordt voor-

gesteld om het percentage van 13% op te trekken naar 20%. Het gaat hier om residu's afkomstig van het manueel uitsorteren van selectief ingezameld textiel en tweedehandskledij. Ingevolge de concurrentie met lageloonlanden is het verbranden van die recyclageresidu's momenteel economisch niet haalbaar. Storten van het residu is haalbaar indien geen milieuheffing wordt ingevoerd. In de praktijk wordt het percentage van 13% momenteel door de betreffende bedrijven gehaald door stromen die mogelijk (iets) meer dan 13% residu zouden geven, te weigeren. De minste overschrijding van het percentage, te storten aan het volle tarief van 63,60 euro, brengt de leefbaarheid van de betreffende bedrijven in het gedrang. Het gaat om een tiental kleine bedrijven, meestal met tewerkstelling van laag geschoolden.

Met een percentage van 20% verdwijnt de kritische grens van 13% en wordt de sortering van de textielafvalstromen gestimuleerd. Om de economische leefbaarheid van de kleinschalige sorteerbebedrijven nog meer te verbeteren is het aangewezen om voor de recyclageresidu's van die bedrijven vanaf 2007, voor een hoeveelheid tot 20%, een nulheffing in te voeren.

De specifieke regeling voor residu's van de papier- en recyclagesector wordt eveneens behouden, gelet op de internationale markt waarbinnen de sector zich situeert. De sector heeft zich geëngageerd tot het uitvoeren van belangrijke investeringen met het oog op de maximale energetische recuperatie van hun residu's. Daarom wordt ook het verlaagde tarief voor het storten van brandbare residu's tot en met 2009 behouden.

Ten slotte engageert de shreddersector zich om tegen 2010 de te storten fractie met minstens 10% af te bouwen in ruil voor het behoud van het verminderde tarief in 2010. Dit kan verantwoord worden omwille van de marktsituatie van de sector. De OVAM zal in 2008 een algemene evaluatie uitvoeren van de mogelijke gevolgen van de afschaffing van het verminderde tarief voor het storten van recyclageresidu's, zodat indien nodig kan bijgestuurd worden. Shrederafval is een complexe reststroom die afkomstig is van de recuperatie van metalen zoals voertuigen en welvaartschroot. De ontwikkeling van Post Shredder Technologie (PST) die alternatieven voor het storten van deze reststroom moet bieden, zit in een beginfase. Enkele Vlaamse shredderbedrijven zijn pilootprojecten gestart, en dienen mondiaal gezien beschouwd te worden als voortrekkers op dit vlak. Het Europese speelveld voorziet pas in doelstellingen voor 2015

die enkel betrekking hebben op afval afkomstig van autowrakken. De decreetwijziging verbiedt alle shredders om reeds vanaf 2010 rechtstreeks te storten. Alle shredderafval, ook hetgeen niet afkomstig is van wrakken, moet bewerkt worden via PST die minstens 10% reductie realiseert van de te storten hoeveelheid shredderafval, de huidige terugwinning van metalen niet inbegrepen. Aangezien deze problematiek een langetermijnvisie vereist zullen de Vlaamse overheid en de sector van de metaalshredders een afbouwschema vastleggen in een milieubeleidsvereenkomst, die als basis zal dienen voor het toekomstige heffingenbeleid na 2010.

Behoud van bestaande tarieven en vrijstellingen voor monostromen

Een aantal verlaagde heffingstarieven voor het storten van afvalstromen waarvoor geen andere verwerkingswijze voorhanden is, wordt behouden, o.a. voor bagger- en ruimingsspecie en de bestaande monostromen. Wat betreft bagger- en ruimingsspecie worden afzonderlijke artikelen voorzien omdat dit het mogelijk zal maken een opsplitsing te maken tussen de respectieve hoeveelheden bagger- en ruimingsspecie die gestort worden. Op basis van de huidige wetgeving is dit niet mogelijk. Het opsplitsen van de hoeveelheden is beleidsmatig van belang gezien in sommige gevallen ruimingsspecie een andere benadering vraagt dan baggerspecie. De inspecteur van Financiën vroeg zich naar aanleiding van een eerder advies af waarom de heffing voor deze specie hier hetzelfde blijft terwijl eerder door de OVAM is gesteld dat de heffing zou moeten worden gewijzigd en meer regulerend zou moeten zijn. De opportuniteit daarvan wordt momenteel onderzocht via het uitvoeringsplan bagger- en ruimingsspecie. Pas als dat plan wordt goedgekeurd en uitgevoerd, kunnen conclusies worden getrokken naar het heffingenbeleid toe en kunnen er eventueel aanpassingen worden doorgevoerd. Voorlopig wordt het tarief dan ook verlaagd.

De bestaande regeling ter ontmoediging van de ontwijking van de milieuheffingen door Vlaamse afvalstoffen in een ander gewest of in het buitenland te verwerken of voor te behandelen, blijft behouden.

Ten slotte blijven er een aantal afvalstromen waarvoor geen heffing verschuldigd is.

Zo wordt het gebruik in de afdichtlaag van een vergunde stortplaats van mengsels van enerzijds rea-

gentia en/of toeslagstoffen en anderzijds enkele afvalstoffen die overeenkomstig de Beste Beschikbare Technieken (BBT) niet reinigbaar zijn (zuiveringsslib,...) vrijgesteld van milieuheffing omdat er een substitutie van primaire materialen optreedt. Er is hier dus sprake van het nuttig toepassen van afvalstoffen. Nieuw is het nultarief voor het storten van asbesthoudende afvalstoffen, omdat het huidige beleid erop gericht is om asbesthoudende producten zo snel mogelijk te verwijderen. Een heffing zou hier een mogelijke belemmering vormen.

Voor het storten van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties wordt het bestaande verlaagde tarief gewijzigd in een nultarief, om de vrijwillige saneringen te stimuleren. De toepassing van dit nultarief moet de voorafgaande goedkeuring door de OVAM krijgen, op basis van de vaststelling dat andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn. Het begrip 'bodemsaneringsoperaties' moet in dit kader ruim geïnterpreteerd worden, in die zin dat het ook slaat onder andere op voorzorgsmaatregelen, veiligheidsmaatregelen, bodemsaneringswerken en grondverzet. De OVAM beslist over de al of niet reinigbaarheid van gronden.

Ook voor het verbranden en meeverbranden van bepaalde dierlijke vetten en van houtafval blijft de bestaande vrijstelling behouden. Voor houtafval geldt dit nu duidelijk voor alle houtafval, gevaarlijk en ongevaarlijk, zoals voorzien in het uitvoeringsplan houtafval.

Andere wijzigingen

De compensatieregeling voor de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen in de vennootschapsbelasting, die in 2003 werd ingevoerd, wordt bestendigd. Het uitdovende karakter valt weg.

De procedure tot recuperatie van de milieuheffing bij een faillissement van de medecontractant wordt beter afgestemd op de praktijk. De praktijk toonde namelijk aan dat de OVAM in de grote meerderheid van de faillissementen het verzoek van de heffingsplichtige tot teruggave van milieuheffing diende af te wijzen. Daarom wordt één van de huidige voorwaarden, namelijk de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, vervangen door een attest van de behandelende curator.

De procedures inzake inning en invordering van de milieuheffingen blijven in grote lijnen behouden. Toch wijzigen een aantal zaken. Zo wordt de intrest die verschuldigd is omwille van het overschrijden van de betalingstermijn, teruggebracht van 1% per maand naar 7% per jaar, i.e. de wettelijke intrest zoals thans bepaald in het KB van 4 augustus 1996 tot wijziging van de wettelijke rentevoet.

De administratieve geldboete voor het niet tijdig betalen of ontduiken van de milieuheffing wordt teruggebracht tot het oorspronkelijke heffingsbedrag (vroeger het dubbele, wat vaak tot astronomische bedragen leidde). De financiële weerslag is moeilijk te voorspellen omdat dit afhankelijk is van het aantal navorderingen en ambtelijke aanslagen die zullen moeten gesteld worden, en dat jaarlijks fluctueert. Het is echter duidelijk dat een begrotingsbeleid zich niet kan baseren op boetes die moeilijk te voorspellen zijn. De voorgestelde vermindering zal het afschrikkende effect niet noemenswaardig beïnvloeden, eerder worden onredelijke boetes voorkomen. In de huidige praktijk werden de boetes ook reeds gedeeltelijk kwijtscheldend. Met het nieuwe voorstel kan ook het beleid inzake kwijtschelding worden bijgesteld, zodat de nieuwe regeling voor de meeste gevallen geen verschil zal uitmaken.

BUDGETTAIRE IMPACT

De inkomsten uit de afvalheffingen voor 2006 werden na budgetcontrole begin 2006 begroot op 40.000.000 euro. Voor 2007 werden inkomsten ook begroot op 40.000.000 euro. De MiNa-inkomsten voor 2005 inzake afvalheffing bedroegen 48.285.688. De werkelijke inkomsten lagen aanzienlijk hoger voornamelijk ingevolge een, vanaf medio 2005, verminderde afvoer van afval naar Wallonië en Duitsland. Daardoor is op jaarbasis 250.000 tot 300.000 ton bedrijfsafval in de Vlaamse afvalcijfers opgedoken waarvoor in de tweede helft van 2005 bijkomende stortafwijkingen werden verleend voor 142.000 ton. Verwacht wordt dat deze stijging in de loop van 2006-2007 terug zal worden teniet gedaan door de bijkomende verbrandingscapaciteit.

In de periode van 1 juli 2005 (in werking treden tarief meeverbranden) tot 30 juni 2006 werden aangiften gedaan voor een totaal bedrag van 51.886.596 euro.

Met de voorgestelde nieuwe tarieven zouden de aangiften in dezelfde periode (rekening houdend met

dezelfde hoeveelheden) zich vertalen in een bedrag van bijna 62.000.000 euro. De berekeningen van de inkomsten met het voorgestelde onderscheid tussen storten van brandbaar en niet brandbaar afval is via een omweg gebeurd omdat de huidige aangiften geen onderscheid maken tussen brandbaar/niet brandbaar. De hoeveelheden berusten op schattingen (afwijkingen stortverbod voor brandbaar afval, gekende hoeveelheden shredderafval en andere recyclageresidu's, ...) maar zijn voldoende realistisch om een goede berekening te kunnen maken. Ook de impact van de compensatiefactor voor de niet-fiscale aftrekbaarheid is doorgerekend. De volledige benutting van de capaciteit van de nieuwe installaties die dit jaar opgestart werden, en de daaraan gekoppelde verschuiving van storten naar verbranden brengen het cijfer voor 2007 van 62 miljoen terug naar 47 miljoen euro. De bijkomende verbrandingscapaciteit in de wervelbedoven in Beveren, opgestart begin 2006, bedraagt ongeveer 230.000 ton/jaar. Hiervan is reeds 75.000 in de huidige inkomsten. De capaciteit van de nieuwe voorbehandelingsinstallatie in Geel bedraagt 150.000 ton/jaar. Op dit ogenblik wordt slechts 90.000 ton op jaarbasis ingevuld. Er zal dus in totaal 155.000 + 60.000 ton bijkomende capaciteit beschikbaar zijn in 2007. Dit betekent dat door de verschuiving van storten (75 euro/ton) naar verbranden (7 euro/ton) bijna 15.000.000 euro minderinkomsten kunnen geraamd worden.

Waar bestaande tarieven dalen, wordt dit ruimschoots gecompenseerd door de stijgende tarieven. Er is zeker een daling te verwachten (die moeilijk kwantitatief kan worden ingeschat) ingevolge het toenemen van verbranden ten nadele van storten. Dit is het gevolg van een normaal economisch proces omdat door de gewijzigde heffingen storten van brandbaar afval duurder zal zijn dan verbranden. De beschikbare verbrandingscapaciteit zal dus maximaal opgevuld worden. Hoe groot deze verdere verschuiving van storten naar verbranden zal zijn, kan op dit ogenblik moeilijk ingeschat worden. Vermits er de komende jaren weinig of geen bijkomende verbrandingscapaciteit zal bijkomen, zal dit effect echter niet overdreven groot zijn. Waarschijnlijk zal dat worden gecompenseerd door de afbouw van de verlaagde tarieven voor recyclageresidu's. Uit de voormelde berekeningen volgt evenwel dat de marge voldoende ruim is om budgetneutraal te eindigen.

De OVAM zal in de komende jaren deze evolutie van zeer nabij opvolgen. Indien nodig zullen initiatieven voor bijsturing genomen worden.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 47

In het nieuwe artikel 47 worden de definities vastgelegd. Omwille van de coherentie in het beleid gelden logischerwijze de definities die reeds bestaan in de verwante milieuwetgeving, met name het afvalstof-fendecreet en het milieuvergunningendecreet. Dat geldt onder meer voor inrichting, vergund, asbesthoudend afval,... Voor voorbehandelen en brandbaar afval wordt een specifieke definitie opgenomen.

Artikel 48

Artikel 48, §1, definieert de heffingsplichtigen. Daarbij wordt nu voorzien dat ook gemeenten en intercommunales als heffingsplichtigen kunnen optreden. Op deze manier kan men de niet fiscale aftrekbaarheid in sommige gevallen volledig oplossen, zonder financiële consequenties voor het Vlaamse Gewest. Dit zou niet alleen het voordeel hebben dat het afval van de Vlaamse gemeenten die hun afvalstoffen door een private verwerker laten verwerken niet meer getroffen zou worden door de niet-aftrekbaarheid, doch daarenboven zouden deze gemeenten ook geen btw meer moeten betalen op de heffing die zij dienen af te dragen aan het Vlaamse Gewest.

Om de administratieve last tot een minimum te beperken wordt als basis voor de heffingsplicht het register (hoeveelheden) van de inrichting genomen. Het voorstel is dat de exploitant de hoeveelheden oplijst, ook ter informatie vermeldt in zijn aangifte, en de gegevens doorgeeft aan de gemeente/intercommunale die voor de betreffende hoeveelheden dan zelf een aangifte doet. Om van deze regeling gebruik te maken is een voorafgaande machtiging van OVAM nodig (met vermelding van afvalstroom, bestemming en heffingstarief).

In §2 worden de heffingstarieven bepaald, afhankelijk van de aard van de afvalstof en de verwerkingswijze (storten, voorbehandelen, sorteren). Daarbij wordt een bepaling opgenomen aangaande het statuut van toeslagstoffen. Het voorstel strekt ertoe het tot op heden gehanteerde principe te behouden, meer bepaald dat deze toeslagstoffen heffingsplichtig zijn. Met als uitzondering dat in geval van een tweede heffingsplichtige stap (bij voorbeeld de solidificatie van rookgasresidu's en vliegassen van afvalverbranding) de bepaling van de 'non bis in idem'-regel ook

geldt voor de toeslagstoffen die bijvoorbeeld bij de verbranding worden toegevoegd (en waarop sensu stricto nog geen heffing werd betaald).

Het verlaagd tarief voor zeefzand geldt zowel voor sorteerzeefzand als voor breekzeefzand.

De afvalstoffen waarvoor een nultarief geldt, worden in §3 vastgelegd. Er wordt onderscheid gemaakt tussen een volledige vrijstelling en een nultarief. Afvalstromen met een nultarief moeten wel nog in de aangifte worden opgenomen o.m. met het oog op controle maar ook om voor die stromen (op eenvoudige wijze) recente gegevens in te winnen (in functie van beleid en statistiek).

Inzake asbest wordt de vrijstelling beperkt tot asbesthoudend afval zoals in andere wetgeving gedefinieerd (inclusief de drempels die daarvoor gelden). Voorts wordt de vrijstelling afgestemd op de recente VLAREM-wijziging waarbij asbest wordt uitgebreid tot andere keramische vezels met gelijkaardige carcinogene eigenschappen die om milieuredenen best dezelfde behandeling krijgen als asbest en bijgevolg ook best hetzelfde statuut inzake milieuheffingen.

De milieuheffingen blijven onderhevig aan een jaarlijkse indexering.

Ten slotte wordt de compensatieregeling beschreven voor de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen in de vennootschapsbelasting. Voor private operatoren leidt de niet aftrekbaarheid tot een oneerlijke behandeling. De operatoren innen heffingen die ze doorstorten aan de overheid en in plaats van 'vergoed' te worden voor deze dienst worden ze fiscaal bestraft. Ook leidt dit tot een scheeftrekking tussen publieke rechtspersonen, die niet onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting en private rechtspersonen, die wel vennootschapsbelasting betalen.

Artikel 49

In dit artikel wordt bepaald op welk ogenblik de milieuheffing verschuldigd is, met name op het ogenblik dat de afvalstoffen worden verwerkt of op het ogenblik dat ze worden overgebracht indien de verwerking buiten het Vlaamse Gewest plaats vindt.

Het non-bis-in-idem-principe wordt bevestigd in §2 met de duidelijke vermelding van toeslagstoffen die in de eerste stap worden ingezet.

In §3 worden de terugvorderingsmogelijkheden van de milieuheffing vastgelegd bij faillissement van de medecontractant.

Artikelen 50 tot 53

In deze artikelen worden de verschillende procedures vastgelegd, o.m. voor de inning en invordering, de navorderingen, de ambtelijke aanslagen, de administratieve geldboetes, de verschuldigde intresten en de dwangbevelen. Ook de beroepsprocedure tegen een navordering of een ambtelijke aanslag blijft behouden. De artikelen blijven nagenoeg ongewijzigd behoudens enkele kleine juridisch-technische wijzigingen. Zo wordt bijvoorbeeld toegevoegd dat een beroep bij de rechtbank mogelijk is tegen de beslissingen van de minister inzake navorderingen of ambtelijke aanslagen en tegen de beslissingen van de bevoegde ambtenaar inzake de administratieve geldboete.

HOOFDSTUK XI

Herstelfonds

Artikel 45

Voor de rechtsvoorganger, DAB Grondfonds (artikel 144DRO), werd bepaald dat het saldo werd overgedragen. Zowel de rechtsvoorganger van het Herstelfonds, de DAB Grondfonds, als het Herstelfonds hadden/hebben in de praktijk enkel ontvangsten uit de toepassing van titel V – Handhavingsmaatregelen van het DRO. Door een vergetelheid werd deze overdracht van het saldo niet opgenomen in de bepaling van het domeindecreet m.b.t. het Herstelfonds. Slechts door de overdracht van het saldo is de continuïteit verzekerd.

De DAB Grondfonds trad in werking op 1 juli 2006. Via dit artikel dat artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wijzigt, wordt voorzien dat het op het einde van het begrotingsjaar beschikbare saldo wordt overgedragen naar het volgende begrotingsjaar. Dit dient reeds te gebeuren vanaf de overgang van 2006 naar 2007. Daarom is het aangewezen om deze bepaling in werking te laten treden op hetzelfde ogenblik waarop de overige bepalingen over de samenstelling van de DAB Herstelfonds in werking zijn getreden.

HOOFDSTUK XII

Activering van het risicokapitaal in Vlaanderen

Artikel 46

Artikel 2 van dit decreet bepaalt:

“In dit decreet wordt verstaan onder:

[...]

7° doelonderneming: elke onderneming die aan de voorwaarden voldoet zoals bepaald in artikel 16;

[...]”.

Met het decreet van 19 december 2003 betreffende het activeren van risicokapitaal in Vlaanderen heeft de Vlaamse decreetgever het initiatief genomen om op structurele wijze risicokapitaal in Vlaanderen te activeren. Hiertoe werd met het decreet een regeling uitgewerkt om zogenaamde ARK-investeringen te bevorderen. Deze ARK-investeringen zijn investeringen van ARKIV's (ARK-investeringsvennootschappen) in zogenaamde doelondernemingen. Deze investeringen in geld moeten door de doelondernemingen verplicht worden gebruikt om in het Vlaamse Gewest investeringen uit te voeren, of er werkgelegenheid of toegevoegde waarde te creëren.

Artikel 47

In de artikelen 16 tot en met 20 van het ARK-decreet wordt momenteel bepaald aan welke voorwaarden een doelonderneming moet voldoen om voor een ARK-investering in aanmerking te komen. Die voorwaarden werden haast integraal overgenomen uit de aanbeveling 96/280/EG van de Europese Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van kleine en middelgrote ondernemingen. Intussen werd de voormelde aanbeveling evenwel vervangen door een nieuwe aanbeveling inzake de KMO-definitie, nl. aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie. Het ARK-decreet moet hieraan worden aangepast. Om te vermijden dat het ARK-decreet telkens moet worden aangepast wanneer een nieuwe aanbeveling over de KMO-definitie wordt uitgevaardigd door de Europese Commissie, wordt er voor gekozen om – naar het voorbeeld van andere decreten, zoals het winwinleningendecreet van 19 mei 2006 – zonder meer te verwijzen naar de aanbeveling.

HOOFDSTUK XIII

Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie
in Vlaanderen

ALGEMENE TOELICHTING

De nv T-Groep en de nv VSO Werkholding werden overeenkomstig het decreet van 28 juni 2002 betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding opgericht op 16 december 2002.

De Vlaamse overheid heeft via nv VSO Werkholding een belangrijke participatie in de nv T-Groep (99,9%). Deze participatie liet toe de nv T-groep, via de nv VSO Werkholding, in te schakelen in het arbeidsmarktbeleid en sociale politiek van de Vlaamse Regering.

Anno 2006 is de rol van de nv VSO Werkholding als toezichthouder bij de vermarkting van de commerciële diensten van de overheidsdienst VDAB tot de T-Groep uitgespeeld.

De Vlaamse Regering besliste om de nv VSO Werkholding te ontbinden en te vereffenen in het kader van een toekomstige privatisering van de T-Groep (voorzien in 2009).

Op 28 juli 2006 werden de aandelen van de T-Groep door de vereffenaar van de nv VSO Werkholding verkocht aan het Vlaamse Gewest en de Vlaamse gemeenschap. Sindsdien zijn het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap de nieuwe aandeelhouders van de nv T-Groep.

De jaarlijkse dividenden waar de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest via hun aandeelhouderschap in de nv T-Groep recht op hebben, worden in ingebracht in het begrotingsfonds 'Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen' (hierna verder genoemd "het Fonds"), hetwelk via voorliggende decretaal initiatief wordt opgericht.

Het Fonds is een begrotingsfonds type B in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Dit is met andere woorden een fonds waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt.

Het Fonds zal deze ontvangsten aanwenden ter bevordering van vernieuwende projecten van de sociale economie in Vlaanderen.

De bestemming van de opbrengsten aan het Fonds vindt ondersteuning in de voorbereidende werkzaamheden van het voormelde decreet van 28 juni 2002. Uit de memorie van toelichting bij voormeld decreet van 28 juni 2002 blijkt (meermaals) uitdrukkelijk en ondubbelzinnig dat het de bedoeling van de decreetgever is geweest om de inkomsten die T-Groep uit haar activiteiten haalt specifiek te bestemmen aan een of meerdere projecten van sociale economie (zie *Parl.St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1159/1, blz 4-5, en 8).

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 48

Er wordt een Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen opgericht in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

Dit fonds wordt gespijsd uit de ontvangsten voortvloeiende uit dividenden uitgekeerd door de naamloze vennootschap T-Groep aan de Vlaamse overheid als aandeelhouder.

Het fonds wordt opgericht ter ondersteuning en bevordering van projecten die de sociale economie in Vlaanderen bevorderen ondersteunen en bevorderen.

Artikel 49

Voorliggend artikel voorziet in de opheffing van het hoofdstuk III-Vennootschap met sociaal oogmerk, genaamd Werkholding van het decreet van 28 juni 2002 betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

Voormeld decreet van 28 juni 2002 machtigde de Vlaamse Regering onder meer tot de oprichting van een naamloze vennootschap met sociaal oogmerk, genaamd Werkholding.

De nv VSO Werkholding werd ontbonden en in vereffening gesteld bij de beslissing van de algemene vergadering der aandeelhouders van 26 juli 2006. Bijgevolg houden de decreetbepalingen die betrekking hebben op nv VSO Werkholding op uitwerking te hebben. Voormelde bepalingen worden dan ook via voorliggend artikel opgeheven.

HOOFDSTUK XIV

VRT

Artikel 50

In de nieuwe beheersovereenkomst wordt gespecificeerd dat het aanbod van de VRT niet alleen bestaat uit analoge en digitale radio en televisie, maar ook uit het internet-aanbod, en het mobiel-aanbod.

Artikel 51

In de nieuwe beheersovereenkomst is geen sprake meer van e-vrt, wel van de onderzoeks- en innovatieopdracht van de VRT (art. 18). Voor de uitoefening van deze opdracht, bepaalt de beheersovereenkomst de specifieke financiering. De nadere uitvoeringsmodaliteiten betreffende deze opdracht zullen het voorwerp uitmaken van een aparte overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT.

Artikel 52

In de nieuwe beheersovereenkomst wordt geen jaarlijkse stijging van de dotatie met 4% verzekerd. De basisfinancieringsenveloppe voor de VRT wordt in artikel 35, §1, van de beheersovereenkomst bepaald.

Artikel 53

In de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT is geen sprake meer van e-vrt, wel van de toegevoegde opdracht inzake onderzoek en innovatie. Voor deze opdracht worden in artikel 35, §4, van de beheersovereenkomst de algemene middelen bepaald.

HOOFDSTUK XV

Winwinlening

Artikel 54

Artikel 3, § 2, 1°, bepaalt:

“Op de datum waarop de Winwinlening gesloten wordt, moet de kredietnemer voldoen aan de volgende voorwaarden: de kredietnemer is niet langer dan drie volledige kalenderjaren ingeschreven bij de Kruispuntbank van Ondernemingen.”.

Bij de huidige bepaling komt een bedrijf dat zich bijvoorbeeld op de tweede dag van het jaar n inschrijft in aanmerking voor de Winwinlening tijdens:

- het jaar n;
- het jaar n+1 (kalenderjaar 1);
- het jaar n+2 (kalenderjaar 2);
- en het jaar n+3 (kalenderjaar 3).

Nochtans was het de bedoeling om als criteria drie volledige jaren te nemen, wat overeenkomt met de regeling voor alle andere Vlaamse financieringsinstrumenten.

Omwille van de uniformiteit en de transparantie van de regelgeving inzake de Vlaamse financieringsinstrumenten is bovenstaande aanpassing vereist.

HOOFDSTUK XVI

Vlaamse Wooncode

AFDELING I

Conformiteitsattest

Artikelen 55 en 56

In de huidige versie van de Vlaamse Wooncode, kan uitsluitend de gemeente (college van burgemeester

en schepen) een conformiteitsattest afleveren voor woningen die conform zijn aan de normen, opgenomen in artikel 5 van de Vlaamse Wooncode. Het is nu echter de bedoeling om de uitwerking van de nieuwe huursubsidie te enten op artikel 82 van de Vlaamse Wooncode en niet meer op de Huisvestingscode, zoals nu het geval is. De huursubsidie wordt verleend aan mensen die hun ongeschikte of onaangepaste (voor bejaarden) woning verlaten voor een woning die wel conform de normen van de Vlaamse Wooncode is en in voorkomend geval wel aangepast is aan de fysieke gesteldheid van de bejaarde persoon in kwestie. In het nieuwe systeem zal aan de hand van een onderzoek door het Vlaamse Gewest ter plaatse vastgesteld worden of de nieuwe woning effectief voldoet aan de vereisten. Aangezien het onderzoek ter plaatse toch uitgevoerd dient te worden, lijkt het nuttig de verhuurder meteen ook een conformiteitsattest uit te reiken, op voorwaarde uiteraard dat de woning voldoet aan de vooropgestelde normen. Dit is zowel naar de verhuurder toe positief, die kan aantonen dat zijn woning conform de normen van de Vlaamse Wooncode is, als naar de huurder toe, die weet dat de woning die hij huurt, conform is. In dit geval lijkt het dus wenselijk dat de mogelijkheid bestaat dat een conformiteitsattest tevens door het gewest uitgereikt kan worden en dit zonder dat hiervoor kosten aangerekend worden.

Artikel 14 van de Vlaamse Wooncode beperkt de mogelijkheid tot aanvraag van een conformiteitsattest en legt een ouderdomsvereiste van de woning op. De ratio achter dit artikel was indertijd ingegeven door de bezorgdheid dat er een toevloed van aanvragen bij de gemeentelijke diensten zou plaatsvinden. In het kader van de tegemoetkoming in de huurprijs, opgenomen in artikel 82 van de Vlaamse Wooncode, is deze beperking niet meer relevant. Voor iedere aanvraag voor een tegemoetkoming in de huurprijs, wordt sowieso een onderzoek naar de conformiteit ter plaatse ingesteld. Het is dus wenselijk dat in het geval, bedoeld in de toegevoegde paragraaf 3 van artikel 8 van de Vlaamse Wooncode (zie artikel 58), altijd een conformiteitsattest uitgereikt kan worden, los van ouderdomsvereisten van de woning.

AFDELING II

Financiering investeringsprogramma sociale woningbouw

Artikel 57

Voorgestelde wijziging laat toe dat de huidige werkwijze inzake opmaak en financiering van het investe-

ringsprogramma sociale woningbouw kan voortgezet worden tot dat de in de Vlaamse Wooncode voorziene wijziging inzake opmaak en financiering van het investerings- en uitvoeringsprogramma in werking treedt.

AFDELING III

Huurdienst

Artikelen 58 en 59

De subsidies voor DAC-projecten binnen het beleidsdomein Wonen werden omgezet naar reguliere personeelssubsidies aan erkende huurdiensten met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 houdende de toekenning van een niet-gereguleerde subsidie aan bepaalde initiatieven binnen het woonbeleid die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuut.

Deze voorgestelde artikelen scheppen een reglementaire basis voor de subsidies voor de bezoldiging van de gereguleerde DAC-werknemer. Bovendien leggen ze een aantal regels definitief vast (individuele werkzekerheid voor de gereguleerde DAC-werknemer – behoud van de middelen in de sector van de huurdiensten). De Vlaamse Regering zal de verdere uitvoeringsmaatregelen bepalen.

AFDELING IV

Erkende kredietmaatschappijen

Artikel 60

De Vlaamse Regering erkent vandaag 46 kredietmaatschappijen, die als uitsluitend maatschappelijk doel hebben het toekennen van sociale leningen aan woonbehoeftige gezinnen voor het bouwen, kopen, verbouwen of behouden van een bescheiden woning. De erkende kredietmaatschappijen verstrekken hierbij leningen aan een doelgroep die door commerciële kredietinstellingen helemaal niet, of niet in continuïteit, bediend wordt.

Voor hun funding doen de erkende kredietmaatschappijen ten belope van ongeveer 20% beroep op hun eigen vermogen. De overige 80% wordt gefinancierd met externe funding, waarbij een beroep wordt gedaan op de financiële markten.

De kostprijs van deze externe funding is cruciaal in de werking van de erkende kredietmaatschappijen. Deze kostprijs wordt door de fundingverstrekker bepaald in functie van de fideliseringsrelatie die met de sociale ontleners kan opgebouwd worden, alsook de vergoeding die moet worden toegekend voor het eigen vermogen (dat reglementair nodig is als dekking van de kredieten die worden toegestaan aan de erkende kredietmaatschappijen).

Tot dusver genieten 40 erkende kredietmaatschappijen van een collectief financieringskader gesloten met Fortis Bank, waarbij slechts een geringe vergoeding (0,20%) voor de eigen vermogensdekking wordt aangerekend, in overeenstemming met een akkoord gesloten met de CBFA.

Vanaf 1 januari 2007 zal deze situatie als gevolg van de nieuwe Europese regelgeving (Bazel 2) grondig veranderen. Het systeem van lage weging van de eigen middelen, waarvoor een akkoord van de CBFA werd verkregen, zal vanaf dan worden vervangen door een individuele risicoanalyse, die rekening houdt met de risico's die eigen zijn aan elke erkende kredietmaatschappij afzonderlijk.

Dit houdt in dat aan de basisrentevoet een marge zal worden toegevoegd die varieert in functie van het risico. Uit een raming van Fortis Bank blijkt dat voor erkende kredietmaatschappijen met de best mogelijke rating, een bijkomende risicomarge van 0,45% zal worden toegepast. Voor kredietmaatschappijen met een minder gunstige rating kan deze marge zelfs oplopen tot 1%. In beide gevallen is het scenario nefast aangezien zelfs een marge van 0,45% reeds van die aard is om een erkende kredietmaatschappij buiten de marktvoorwaarden te plaatsen.

Het toekennen van een gewestwaarborg op de externe funding van de erkende kredietmaatschappijen komt tegemoet aan deze problematiek.

HOOFDSTUK XVII

Wetenschap en Innovatie

AFDELING I

Steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek

Artikel 61

Beknopte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

De afdeling wetgeving van de Raad van State formuleerde bij een ontwerpbesluit over de erkenning en financiering van steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek de opmerking dat de vooropgestelde regeling, inzonderheid het mogelijk promotorschap in hoofde van één of meer hogescholen, over een onvoldoende decretale basis beschikt. Aangezien het ontwerpbesluit op 1 januari 2007 dient in te gaan (de beheersovereenkomsten met de huidige steunpunten vervallen op 31 december 2006), is de creatie van dergelijke decretale onderbouw middels voorliggend ontwerpartikel strikt noodzakelijk om het financieringskanaal voor de steunpunten te vrijwaren. In de begroting wetenschapsbeleid voor 2006 (PR 71.40, BA 33.03) is voor de financiering van de lopende steunpunten een bedrag van 8.536.000 euro opgenomen. Het bedrag dat vanaf 2007 nodig is vanuit de begroting wetenschapsbeleid wordt geraamd op 8.500.000 euro.

Nadere toelichting

Tijdens de vorige legislatuur besliste de Vlaamse Regering steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek in te stellen in een beperkt aantal voor haar prioritaire domeinen om de beleidscyclus wetenschappelijk te ondersteunen. Het besluit van 23 februari 2001 houdende de regeling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek vormt hiervoor het reglementaire kader. Met dit initiatief wilde de Vlaamse Regering langlopende financiering beschikbaar stellen om capaciteit aan beleidsrelevant onderzoek op te bouwen of in stand te houden en dit in een dynamische omgeving waar periodieke herijking van de thema's mogelijk blijft.

Op 12 mei 2006 legde de Vlaamse Regering de lijst van de thema's vast waarvoor een nieuwe oproep tot erkenning en financiering van steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek wordt gepubliceerd en besliste de oproep bekend te maken. Tevens besliste de Vlaamse Regering dat in het kader van deze oproep kan worden afgeweken van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 houdende de regeling van de procedure en de voorwaarden van erkenning en subsidiëring van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, voor wat betreft de mogelijkheid voor onderwijzend personeel van een Vlaamse hogeschool om op te treden als (co-)promotor. Sedert 2001 is het Vlaams hoger onderwijslandschap immers grondig veranderd. Met het zogenaamde structuurdecreet van 4 april 2003 en de vorming van associaties worden de hogescholen als volwaardige partners geïntegreerd in de Vlaamse

onderzoeksruimte. Deze beweging werd – onder meer – decretaal vastgelegd in artikel 10, §3, van het structuurdecreet, naar luid waarvan hogescholen en universiteiten werkzaam zijn “op het gebied van de maatschappelijke en wetenschappelijke dienstverlening”. De steunpunten kunnen bij uitstek worden gezien als een vorm van dergelijke dienstverlening.

Een nieuw reglementair besluit werd op 15 september 2006 definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Dit besluit verankert bovenvermelde afwijking op het besluit van 23 februari 2001 in de regelgeving en voert een sterke deregulering door.

De afdeling wetgeving van de Raad van State formuleerde bij dit besluit de opmerking dat vandaag geen decretale rechtsgrond voorhanden is om steunpunten van hogescholen te subsidiëren (Advies nr. 40.915 van 3 augustus 2006). Artikel 169bis, §2, van het Universiteitendecreet van 12 juni 1991 beperkt zich immers tot het volgende:

“§2. Onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering zal de Vlaamse Gemeenschap universitaire steunpunten subsidiëren. Deze steunpunten bieden wetenschappelijke ondersteuning aan de overheid en aan de onderwijsinstellingen op het gebied van thema’s door de Vlaamse Regering vastgelegd. De ondersteuning moet zowel onderzoek als vorming en materiaalontwikkeling behelzen.”.

Meer algemeen beleidsmatig moet vastgesteld worden dat er een essentieel onderscheid bestaat tussen de taakstelling van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, zoals geregeld door voorliggend ontwerpartikel en door het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 2006, en de universitaire steunpunten ex art. 169bis, §2, van het universiteitendecreet (meer bepaald het Steunpunt Intercultureel Onderwijs (<http://www.steunpuntico.be>) en het Steunpunt Nederlands als Tweede Taal (<http://www.nt2.be>)). De steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek hebben immers in essentie een overheidsbetrokken taakstelling, ook wat de thematische inhoud van het te verrichten onderzoek betreft. De universitaire steunpunten hebben een meer autonome onderzoeksbevoegdheid.

Om die reden voorziet voorliggend ontwerpartikel in een nieuwe en generieke decretale onderbouw voor de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek, in het daartoe voorlopig meest geëigende decreet, met name het decreet van 22 februari 1995 dat specifiek

betrekking heeft op de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door universiteiten of hogescholen.

AFDELING II

Industriële onderzoeksfonds

Artikel 62

Beknorte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende toekenning van een dotatie in 2004 en 2005 aan het industrieel onderzoeksfonds bij de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap werd aan elke Vlaamse universiteit een Industrieel Onderzoeksfonds (IOF) ingesteld en werd hieraan in 2004 en 2005 een overheidsfinanciering toegekend. In de begroting wetenschapsbeleid voor 2006 (PR 71.40, BA 44.60) is voor de Industriële Onderzoeksfonds een bedrag van 11.323.000 euro ingeschreven. Deze financiering wordt vanaf 2006 effectief gecontinueerd via een (ontwerp)besluit dat ook een aantal innovaties doorvoert (inzonderheid wordt de mogelijkheid geschapen om een IOF op het niveau van een associatie universiteit-hogescho(o)l(en) te leggen). De afdeling wetgeving van de Raad van State formuleerde bij dit ontwerpbesluit echter de opmerking dat een onvoldoende decretale basis voorhanden is (Advies nr. 41.106 d.d. 7 september 2006). Aangezien het ontwerpbesluit op 1 januari 2006 dient in te gaan om de continuïteit van de overheidsfinanciering te vrijwaren, is de creatie van dergelijke decretale basis strikt noodzakelijk.

Nadere toelichting

1. Strategisch basisonderzoek is gepositioneerd tussen grensverleggend onderzoek en (technologische) innovatie en beoogt nieuwe kennis te ontwikkelen die de potentialiteit heeft om binnen een periode van vijf tot tien jaar – afhankelijk van het domein – te worden gebruikt in meer dan één specifieke toepassing.

In tegenstelling tot een aantal andere toonaangevende landen zijn in Vlaanderen, behalve voor enkele domeinen, voor het verrichten van strategisch basisonderzoek en meer toepassingsgericht onderzoek geen aparte instellingen opgericht.

Hierdoor bevinden de universiteiten zich thans in een unieke positie: ze bestrijken vrijwel alle wetenschapsdomeinen en de hele ontwikkelingsketen van de wetenschappelijke en technologische kennis: van grensverleggend onderzoek over basisonderzoek tot technologische innovatie en kennisoverdracht en -valorisatie.

Met de oprichting van de associaties universiteit-hogescho(o)l(en) heeft het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen niet alleen aan de Vlaamse hogeronderwijsruimte, maar ook aan de Vlaamse onderzoeksruimte een extra dimensie toegevoegd. Bij de implementatie van de principes vastgelegd in de Bolognaverklaring, heeft de decreetgever er voor geopteerd de tweecycli-opleidingen aan de hogescholen de mogelijkheid te bieden zich om te vormen tot academische opleidingen. Het vermijden van een verdere versnippering van het onderzoekslandschap, waarbij hogescholen autonoom een onderzoeksstructuur zouden uitbouwen, vormde de rationale om de academisering van de tweecycli-opleidingen in de schoot van de associaties universiteit-hogescho(o)l(en) te laten verlopen.

Om een nog actievare rol te kunnen spelen in het innovatieproces moet in de universiteiten en hogescholen het basisonderzoek verder worden uitgebouwd, de koppeling tussen het basisonderzoek en technologische innovatie worden versterkt en de kennisoverdracht naar derden verder worden uitgewerkt. De associaties hebben een belangrijke rol te spelen bij het uitstippelen van een gecoördineerd beleid, waarin universiteiten en hogescholen, naarmate het academiseringsproces vordert, volwaardige partners worden, maar toch hun eigenheid kunnen bewaren en elkaar aanvullen.

2. In 2004 besliste de Vlaamse Regering aan de universiteiten een structurele financiering toe te kennen om een portefeuille aan toepassingsgerichte kennis met de bijhorende eigendomsrechten op te bouwen. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende toekenning van een dotatie in 2004 en 2005 aan het industrieel onderzoeksfonds bij de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap werd aan elke Vlaamse universiteit een Industrieel Onderzoeksfonds (IOF) ingesteld en werd hieraan in 2004 en 2005 een overheidsfinanciering toegekend.

Voor de verdeling van de middelen voor 2004 en 2005 werd geopteerd voor een verdeelsleutel die input- en

outputparameters combineert. Deze sleutel kwam tot stand op basis van een interuniversitair overleg.

Op basis van de verdeelsleutel vastgelegd in het ad-hocsubsidiebesluit werd in 2004 2 miljoen euro en in 2005 10 miljoen euro als overheidsbijdrage aan het IOF van de universiteiten toegekend.

3. Parallel met de implementatie van de beslissing van de Vlaamse Regering over de instelling van een IOF aan de Vlaamse universiteiten, kreeg de beleids optie om associaties universiteit-hogescho(o)l(en) op te richten (decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen) op het terrein concrete vorm. Deze associaties kunnen een krachtige bijdrage leveren aan de versterking van de innovatieve capaciteit van de Vlaamse economie. Voorwaarde hierbij is dat het academiseringsproces slaagt en dat universiteiten en hogescholen in de schoot van de associaties als partners bijdragen aan de uitbouw van het basisonderzoek met het oog op de valorisatie van de resultaten ervan.

Vanuit dit concept van gelijkwaardige partners en de potentialiteit die de associaties hebben om een geïntegreerd beleid uit te tekenen, dringt zich de vraag op of het IOF niet ter hoogte van de associatie dient te worden geïnstalleerd. Tijdens recent overleg met de associaties, de universiteiten en de hogescholen is gebleken dat deze optie vandaag op een aantal praktische bezwaren stoot. Mede door de verschillen in interne organisatie en functionele autonomie tussen de associaties, blijkt er nog geen consensus te bestaan om de besteding van deze bijkomende middelen vandaag reeds toe te vertrouwen aan de associaties. Alhoewel deze optie te verkiezen is, wordt voorgesteld aan de instellingen, die dit wensen, de nodige tijd te geven om de noodzakelijke aanpassingen door te voeren en een beleidskader vast te leggen zodat uiterlijk vanaf 2008 de voorwaarden zijn vervuld om het beheer van de IOF-middelen reglementair aan de associaties toe te kennen.

Deze werkwijze vraagt echter een overgangsregeling, wat meteen het belangrijkste argument is om de IOF-middelen in 2006 en 2007 toe te kennen op basis van een ad-hocregeling, waarvoor voorliggend ontwerp-artikel een decretale basis biedt.

Via voorliggend artikel wordt, in afwachting van een organieke regeling, voorzien dat het IOF en de IOF-raad die advies geeft over de besteding van deze mid-

delen óf ter hoogte van de universiteit óf ter hoogte van de associatie worden ingesteld. Eén en ander houdt rekening met de bedoeling van de decreetgever van 4 april 2003 om het tijds kader en de omvang van de bevoegdheidsopdracht vanuit de instellingen naar de associaties slechts minimaal te concerteren en een belangrijke vrijheidsmarge te laten aan de instellingen zelf.

AFDELING III

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikelen 63 en 64

Beknopte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

In de begroting Wetenschapsbeleid voor 2006 is voor de versterking van de onderzoeksgebondenheid van de academische opleidingen aan de hogescholen een bedrag van 2 miljoen euro ingeschreven. (De bedragen die zijn voorzien voor de volgende jaren worden afgenomen van de bijkomende bedragen die in de meerjarenbegroting zijn voorzien voor Wetenschap en Innovatie.)

Het legaliteitsbeginsel in onderwijsaangelegenheden (artikel 24, §5, G.W.) vereist dat de essentiële aspecten van de onderwijsfinanciering of -subsiëring, ook indien het om eerder onderzoeksmatige facetten gaat, bij decreet worden vastgelegd.

Voorliggende ontwerpartikelen tekenen daarom een decretale regeling uit ter ondersteuning van de onderzoeksgebonden component van het zogenaamde academiseringsproces.

Nadere toelichting

1. Voorliggende ontwerpartikelen voorzien in een subsidiemechanisme ter ondersteuning van de onderzoeksgebonden component van het zgn. academiseringsproces dat wordt vooropgesteld door het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, i.e. de uitbouw van de vroegere 2 cycli-opleidingen aan de hogescholen tot academische opleidingen, gekenmerkt door een volwaardige verwevenheid van onderwijs en onderzoek.

Uitgaande van het rapport van de zgn. Werkgroep-Martens dienen in het kader van de uitbouw van zowel de Vlaamse hogeronderwijsruimte als de Vlaamse onderzoeksruimte bijkomende middelen ter beschikking van de hogescholen te worden gesteld.

De in het kader van voorliggende ontwerpbepalingen voorziene middelen hebben een bijzondere functionele gerichtheid op de uitbouw van de onderzoekscomponent van de opdracht van de hogescholen die tweecycli-opleidingen (thans academische opleidingen) aanbieden, via de oormerking met het oog op het aangaan van samenwerkingsovereenkomsten, binnen de associatie, omtrent onderzoeksopdrachten en -activiteiten.

2. De ontwerpbepalingen kiezen voor een toewijzing op het niveau van de associatie, voor zover er is geopteerd voor een uitbouw van een Industrieel Onderzoeksfonds op dat niveau. De Industriële Onderzoeksfonds zijn interne bestemmingsfondsen van een associatie c.q. een universiteit die middelen voor strategisch basisonderzoek beheren.

Indien de associatie niet over een Industrieel Onderzoeksfonds beschikt, worden de middelen toegewezen aan de hogeschool. Uiteraard – dit vloeit voort uit artikel 101bis van het decreet van 4 april 2003 – zal omtrent de bestemming van de middelen wél overleg dienen te worden gepleegd op associatieniveau, daar de associatie een algemeen onderzoeks- en samenwerkingsreglement dient aan te nemen, dat onder meer de contouren van het algemeen onderzoeksbeleid in de schoot van de associatie vastlegt.

3. Het aandeel van elke hogeschool in het globale voorziene bedrag wordt berekend a rato van het aantal financierbare studenten in de academisch gerichte hogeschoolopleidingen. Het begrip ‘financierbare student’ wordt thans niet meer als dusdanig gehanteerd bij de – voorlopig overgangsmatige – vaststelling van de hogescholenenveloppes, doch het concept is nog steeds ingeschreven in art. 177 hogescholendecreet.

In 2003 werden de nodige aanpassingen aangebracht opdat het begrip ook toepasbaar zou zijn in een geflexibiliseerde context. Artikel 177, §2, hogescholendecreet stelt immers:

“§2. Het percentage van de financierbaarheid wordt bepaald door de studieomvang die een student tijdens een academiejaar effectief volgt, ongeacht het

studiejaar waartoe de opleidingsonderdelen die de student volgt, behoren.

Een student die tijdens een academiejaar een opleidingsprogramma van ten minste 45 studiepunten volgt, wordt voor 100 procent gefinancierd.

Een student die tijdens een academiejaar een opleidingsprogramma van minder dan 45 studiepunten en ten minste 30 studiepunten volgt, wordt voor 50 procent gefinancierd.

Een student die tijdens een academiejaar een opleidingsprogramma van minder dan 30 studiepunten volgt, wordt niet gefinancierd.”.

AFDELING IV

Odysseusfinanciering

Artikel 65

Beknpte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

Op 15 juli 2005 heeft de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring gegeven aan het Odysseusinitiatief. In de nota (VR/2005/1507/DOC0601) zijn de modaliteiten van dit programma vastgelegd. Tevens heeft de Vlaamse Regering beslist om de instelling van de Odysseusfinanciering te regelen via een addendum bij de lopende beheersovereenkomst tussen het FWO-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap.

Omwille van het legaliteitsbeginsel in onderwijsaan gelegenheden, dat door de afdeling wetgeving van de Raad van State heden kennelijk op striktere wijze wordt doorgetrokken naar aangelegenheden van wetenschappelijk onderzoek aan hogeronderwijsinstellingen, kan het Odysseusprogramma (m.i.v. 1 januari 2006), zoals dit thans is uitgewerkt via addendum aan de FWO-beheersovereenkomst, slechts op een rechtszekere manier worden instandgehouden mits decretale verankering.

Nadere toelichting

Het Odysseusprogramma heeft tot doel eminente onderzoekers, die in het buitenland een carrière hebben uitgebouwd, naar Vlaanderen te halen.

De toponderzoekers, en onderzoekers met hoog potentieel om dit te worden, krijgen een aanstelling in een Vlaamse universiteit en het FWO zorgt voor een belangrijke startfinanciering voor een periode van vijf jaar. Met de Odysseusfinanciering kunnen deze onderzoekers een eigen onderzoeksgroep uitbouwen of een onderzoekslijn opzetten en zich progressief in het Vlaams onderzoeksbestel inschakelen.

De Vlaamse Gemeenschap stelt hiervoor 12 miljoen euro per jaar ter beschikking, met ingang van het begrotingsjaar 2006.

Voorliggende ontwerpbeoordeling verankert de essentie van dit initiatief decretaal. Eén en ander is noodzakelijk, omwille van het legaliteitsbeginsel in onderwijsaangelegenheden, zoals vastgelegd in artikel 24, §5, van de Grondwet.

AFDELING V

Methusalemfinanciering

Artikel 66

Beknpte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

In de meerjarenbegroting is tot 2009 een groeipad uitgetekend voor de middelen voor onderzoek en ontwikkeling. Een gedeelte van deze middelen zal worden aangewend voor de financiering van het Methusalem-initiatief. In de begroting van 2006 is voor de start van dit initiatief 3 miljoen euro voorzien.

Omwille van het legaliteitsbeginsel in onderwijsaan gelegenheden, dat door de afdeling wetgeving van de Raad van State heden kennelijk op striktere wijze wordt doorgetrokken naar aangelegenheden van wetenschappelijk onderzoek aan hogeronderwijsinstellingen, kan het voorziene initiatief slechts rechtszeker worden doorgevoerd mits daartoe in de nodige decretale onderbouw wordt voorzien.

Nadere toelichting

De financiering van wetenschappelijk universitair onderzoek wordt in Vlaanderen voornamelijk op projectmatige wijze georganiseerd. Deze manier van

financieren heeft al te vaak een remmende werking op het innoverend karakter van onderzoeken. Door de meestal kortere termijn van projectfinanciering zijn onderzoekers minder geneigd om vernieuwende opdrachten op zich te nemen. De financiering zou als te risicovol kunnen worden ervaren of ze zou kunnen worden stopgezet bij gebrek aan aantoonbare resultaten tegen het einde van de korte financieringsperiode. Een en ander brengt met zich mee dat Vlaamse onderzoeken vandaag minder vaak een uitgesproken internationale rol spelen, ondanks het feit dat onze universiteiten beschikken over bijzonder waardevolle en toonaangevende onderzoekers.

Om aan de geschetste problematiek tegemoet te komen, wordt een nieuwe financieringsmethodiek voorgesteld.

De Methusalem-financiering wil een langlopende programmafinanciering introduceren ten aanzien van universitair onderzoek. Hiertoe zal het zogenaamde BOF-besluit (Besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 betreffende de financiering van de Bijzondere Onderzoeksfondsen aan de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap) moeten worden aangepast.

Universiteiten zullen jaarlijks een bedrag ter beschikking gesteld krijgen om zelf te besteden aan langdurende onderzoeken van aantoonbaar internationaal hoogstaand niveau. Een internationale commissie zal instaan voor de beoordeling van de wetenschappelijke onderzoeken.

Het totale bedrag dat jaarlijks zal worden besteed in het kader van de Methusalem-financiering zal volgens een vast te leggen verdeelsleutel (vermoedelijk een aangepaste vorm van de thans bestaande BOF-verdeelsleutel) worden toegekend aan de Vlaamse universiteiten.

Tussen 2006 en 2009 zal de financiering stapsgewijs worden opgebouwd. Bedoeling is om aan een beperkt aantal onderzoekers een stabiele financiering toe te kennen, die hen moet toelaten hun onderzoek zichtbaar uit te bouwen over een langere periode, zodat ook de omvang van het werk als internationale referentie kan gelden.

AFDELING VI

Toegepast biomedisch onderzoek

Artikelen 67 tot en met 69

Beknopte omschrijving van de noodzaak van het artikel in het kader van het programmadecreet

Er is 5 miljoen euro ingeschreven op de begroting-2006 op het artikel 71.4.41.08, "Dotatie aan het IWT voor steun aan toegepast biomedisch onderzoek met een primair maatschappelijke finaliteit". Ter uitwerking van een en ander werd een ontwerpbesluit voorbereid omtrent de behandeling van projectvoorstellen aangaande dergelijk onderzoek. De afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelde echter in een advies nr. 40.845 d.d. 25 juli 2006 dat onvoldoende rechtsgrond voor dit initiatief voorhanden is. Een snelle decretale uitwerking van een en ander is daarom vereist.

Nadere toelichting

1. Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voor de financiering van toegepast biomedisch onderzoek met een primair maatschappelijke finaliteit voorziet in een structurele financiering voor toegepast biomedisch onderzoek met primaire maatschappelijk finaliteit voorgesteld via een programma dat zich specifiek naar deze niche richt.

Deze structurele financiering richt zich naar toepassingsgedreven onderzoek waarbij wetenschappelijke bevindingen uitgewerkt en vertaald worden naar klinische toepassingen.

Dit programma heeft tot doel om een ondersteuning te bieden voor nieuwe ontwikkelingen voor therapie en diagnose waarvoor op heden onvoldoende industriële interesse bestaat en waarvoor overheidsfinanciering via bestaande kanalen moeilijk is.

Door de afhankelijkheid van bedrijfsfinanciering is op heden economische valoriseerbaarheid, veeleer dan het belang voor de patiënt, een determinerende

factor voor verdere ontwikkeling van nieuwe bevindingen. Hierdoor blijven bepaalde aandoeningen die potentieel behandeld zouden kunnen worden met de bestaande wetenschappelijke kennis onbehandelbaar. Het huidige programma wenst hier de mogelijkheid te creëren om maatschappelijk belangrijke bevindingen verder uit te werken zodat het zal bijdragen tot implementatie van nieuwe behandelingswijzen en diagnoses.

Naast de kerndoelstellingen zal ondersteuning van de vertaling van wetenschappelijke bevindingen naar klinische toepassingen ook een inzicht verschaffen in de knelpunten en uitdagingen in dit traject. Deze kennis kan bijdragen tot het uitbouwen van een beleid naar de transitie van onderzoeksresultaten naar klinische testen.

2. Het programma zal worden beheerd door het IWT, daar het in het verlengde ligt van de IWT-opdracht op het vlak van het strategisch basisonderzoek.

3. De Raad van State stelt dat voor voorliggend ontwerpbesluit geen rechtsgrond kan worden gevonden in het 'IWT-decreet' van 7 mei 2004, daar dit (gewest)decreet zich richt op het wetenschappelijk onderzoek gekoppeld aan het economisch beleid, daar waar biomedisch onderzoek eerder aanleunt bij het gezondheidsbeleid, wat een gemeenschapsmaterie is.

Een en ander moet gezien worden in het licht van het volgende. Artikel 6bis, §1, B.W.H.I. stelt dat zowel de gemeenschappen als de gewesten parallel bevoegd zijn voor het wetenschappelijk onderzoek, en dit "in het raam van hun respectieve bevoegdheden". Om uit te maken wie contracterende partij is (gewest of gemeenschap), moet men dus nagaan bij welk bevoegdheidsconcept de instelling aanleunt.

De Raad van State stelt dat in deze de afstand tot de industriële toepassing te groot is om van een link met het gewestelijk bevoegdheidsconcept 'economie' te kunnen spreken.

4. In functie van dit advies wordt een decretale rechtsgrond voor de ondersteuning van het biomedisch onderzoek gecreëerd.

AFDELING VII

Herculesstichting

Artikelen 70 en 71

Beknopte omschrijving van de noodzaak van dit artikel in het kader van het programmadecreet

Zoals aangekondigd in de beleidsbrief 2005-2006 'Wetenschap en Innovatie' wordt een zgn. 'Herculesinitiatief' voorbereid om de verschillende, vaak 'ad-hocmatige' acties voor de financiering van de aankoop en de exploitatie van (middel)zware onderzoeksuitrusting te bundelen in één financieringskanaal. Dit Herculesinitiatief zal het ook mogelijk maken dat bedrijven, publieke onderzoeksinstituten, universiteiten en hogescholen consortia vormen voor de aankoop en het gebruik van onderzoeksuitrusting die de mogelijkheden en de noden van een partner overstijgen. De reglementaire verankering van dit nieuwe financieringskanaal dient op 1 januari 2007 operationeel te zijn. Een decretale rechtsbasis voor deze reglementaire uitwerking ontbreekt vandaag echter. Voorliggend ontwerpartikel voorziet in een dergelijke dringend noodzakelijke basis.

Nadere toelichting

Vlaanderen beschikt momenteel niet over een structureel financieringskanaal voor zware onderzoeksinfrastructuur aan de Vlaamse universiteiten en hogescholen. Hierdoor konden in het verleden weinig of geen substantiële investeringen worden verricht, behoudens met FFEU-middelen die tijdens de vorige legislatuur op ad-hocbasis werden toegekend.

De beschikbaarheid of de toegang tot de meest geavanceerde apparatuur bepaalt nochtans in vele domeinen de competitieve positie van onderzoekswerk.

Binnen het Vlaams hoger onderzoekslandschap staat het FWO in voor de financiering van op basis van op interuniversitaire competitie geselecteerd grensverleggend onderzoek en het IWT voor de financiering van

het strategisch basisonderzoek en de technologische innovatie in de hoger onderwijsinstellingen en de bedrijven. Met de Herculesmiddelen wordt wetenschappelijke uitrusting gefinancierd binnen het hele spectrum van grensverleggend onderzoek tot technologische innovatie. Er werd daarvoor geopteerd beide instellingen te belasten met het beheer van deze middelen.

Op grond van voorliggende decretale basis kan in de schoot van het FWO-Vlaanderen en het IWT een nieuw financieringskanaal worden gecreëerd waarin verschillende opties voor aankoop en/of samenwerking worden uitgewerkt en waarbij incentives worden ingebouwd die:

- de samenwerking tussen Vlaamse universiteiten, hogescholen, onderzoeksinstellingen en de publiek/private sector moeten bevorderen via een progressief subsidiepercentage in functie van de cofinanciering door meerdere partijen;
- de optimale gebruiksmogelijkheden en beschikbaarheid gedurende de afschrijffperiode van de apparatuur moeten garanderen door cofinanciering van onderhoudskosten, upgrades en bepaalde personeelskosten;
- het spreiden van uitgaven moet mogelijk maken rekening houdend met een financiële meerjarenplanning en dit via de mogelijkheid tot diverse aankoopties zoals operationele leasing of andere alternatieve financieringsvormen. Hierbij wordt ook een financieel impulseffect beoogd.

De samenwerking tussen FWO-Vlaanderen en IWT wordt institutioneel vormgegeven via de creatie van een stichting van openbaar nut, ‘Herculesstichting’ genaamd.

HOOFDSTUK XVIII

Schenking meubilair aan onderwijsnetten

Artikel 72

Artikel 179 van de Grondwet bepaalt: “Geen pensioen, geen gratificatie ten laste van de staatskas kan worden toegekend dan krachtens een wet.” Hierbij dient het woord ‘wet’ door de opeenvolgende staats-hervormingen evolutief geïnterpreteerd te worden en als ‘handeling van een wetgevend orgaan’ te worden gelezen.

Het begrotingsakkoord met betrekking tot de inhuring van het Ellipsgebouw stelde onder andere als voorwaarde dat het meubilair van de te verlaten gebouwen maximaal wordt herbruikt of gevaloriseerd. Gezien de te korte periode om het meubilair te valoriseren en de beperkte mogelijkheid om het meubilair te herbruiken (met de kostprijs van de tussentijdse stockage) wordt het niet-herbruikte meubilair aan het gesubsidiëerd vrij onderwijs, het gesubsidiëerd officieel onderwijs en het Gemeenschapsonderwijs geschonken.

HOOFDSTUK XIX

DAB Overheidspersoneel

Artikel 73

Het Agentschap voor Overheidspersoneel richt in het kader van de nieuwe organisatiestructuur van het project Beter Bestuurlijk Beleid een Dienst met Afzonderlijk Beheer op namelijk de DAB voor Overheidspersoneel.

Deze DAB moet de interne facturatie van vorming toelaten voor prestaties die door een externe dienstverlener worden gefactureerd. De activiteiten inzake kinderopvang, HRM en O.O.-activiteiten worden onder het agentschap ondergebracht.

De DAB beschikt voor de uitvoering van haar activiteiten over haar eigen inkomsten (enerzijds voor het vormingsgedeelte dat vanuit de andere beleidsdomeinen via interne facturering terug naar de centrale entiteit Vorming vloeit, anderzijds via de ontvangen bijdragen van de ouders in het kader van de kinderopvang) alsook over een jaarlijkse dotatie voorzien in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK XX

DAB ICT

Artikel 74

Doelstelling

In het huidige dienstverleningsaanbod worden diverse kosten centraal beheerd en betaald door de entiteit

ICT-Beleid ten behoeve van de klant, zonder dat die daar weet van heeft. Bijvoorbeeld: de kosten voor de relatiebeheerders, voor het team dat offertes opmaakt, voor de helpdesk, voor de personen die instaan voor de afhandeling van verzoeken, ... Voor de klant is dat alles (of toch grotendeels) gratis, maar voor de ICT-dienstverlener zijn het wel kosten die gefactureerd worden.

Er zijn ook uitgaven die eenmalig kunnen gebeuren door een klant, maar waarvan de recurrente exploitatiekosten centraal gedragen worden omdat ze niet rechtstreeks aan een klant kunnen toegewezen worden. Bijvoorbeeld: een server waarvan de aankoop eenmalig ten laste genomen wordt door de klant, maar waarvan het verdere onderhoud deel uitmaakt van een ruimere en niet opsplitsbare exploitatiekost (bv. de impact op een onderhoudscontract, de inzet van personeel voor het serverpark).

Omgekeerd heeft de klant weinig impact op het centrale gebeuren, o.a. op de kwaliteit-prijsverhouding.

Alhoewel de idee van responsabilisering overal bijgetreden wordt, wordt de realisatie ervan bemoeilijkt doordat het eigenlijke beslissingsmoment niet ten volle ligt op het niveau waar ook de lasten moeten gedragen worden. Sommigen hebben daardoor 'lasten zonder lasten', anderen hebben 'lasten zonder lusten'.

Een verdeling van kredieten op zich biedt hiervoor geen oplossing. Afgezien van het (mogelijke) verlies van schaalvoordelen, zijn een aantal gemeenschappelijke zaken gewoon niet (ver)deelbaar.

Organisatorisch kan wel een oplossing geboden worden, gecombineerd met een aangepaste budgettaire beheersvorm. Uitgangspunten zijn daarbij:

- voor gebruikersgerelateerde zaken (aankoop van pc's, ...) is decentraal beheer zonder meer verkieslijk;
- voor gemeenschappelijk bruikbare zaken biedt centraal beheer een schaalvoordeel;
- een centraal ICT-beheer zorgt voor kennisconcentratie, en betekent een ontlasting voor de diensten waarvoor ICT geen kerntaak is;
- de eindklant moet de eindverantwoordelijkheid hebben over de gewenste dienstverlening en de daarvoor te betalen prijs;
- de eindklant moet keuzemogelijkheid hebben tussen verschillende mogelijke dienstverleners.

Hoewel een DAB een budgettaire beheersvorm is en geen organisatorische structuur, komt hij toch tegemoet aan de voormelde uitgangspunten:

- de met de DAB corresponderende dienst kan optreden als interne dienstverlener en een centraal dienstenaanbod leveren;
- hierdoor zijn kennisconcentratie en schaalvoordeel mogelijk;
- de DAB kan een dotatie ontvangen, maar kan ook eigen ontvangsten boeken en aanwenden;
- hierdoor is het mogelijk de thans nog centraal beheerde kredieten te decentraliseren, en de DAB te laten financieren via interne facturatie van de geleverde diensten aan de klanten;
- de klant behoudt aldus het beheer over de middelen;
- de klant behoudt de keuze tussen verschillende mogelijke leveranciers;
- de klant wordt aldus autonoom én geresponsabiliseerd;
- de DAB wordt daardoor gestimuleerd tot een voor de klant optimale dienstverlening, zoniet zal de klant niet verder beroep willen doen op de DAB;
- de DAB kan de continuïteit verzekeren bij wisseling van externe ICT-dienstverlener.

Operationalisering

Voor het volledig operationeel worden van de DAB ICT wordt voorzien in een overgangperiode van twee jaar gedurende dewelke diverse acties moeten ondernomen worden.

Een eerste vereist is het bekomen van inzicht in de kostenstructuur, de kostenplaatsen en de kostendrijvers: opdat de kosten zouden kunnen toegerekend worden moet duidelijk worden hoe en door wie ze gegenereerd worden. Dit vergt het uitbouwen van een analytische structuur.

Het zal daarbij niet altijd mogelijk zijn om alle kosten direct toe te wijzen: in vele gevallen zal moeten gewerkt worden met verdeelsleutels. Op zich is dit evenwel geen bezwaar, en het is zelfs inherent aan het beheren van een gemeenschappelijk bruikbare infrastructuur die uit zijn aard zelf niet volledig is toe te wijzen aan een individu, entiteit, of activiteit.

Op basis van het bekomen kosteninzicht:

- kan aan de klant gerapporteerd worden over de kosten die op hem betrekking hebben;
- kan een prijszetting gebeuren voor de door de DAB verstrekte diensten.

Er dient een structuur en boekhoudkundige opvolging opgezet te worden voor de interne facturatie.

De kredieten die thans nog centraal beheerd worden, dienen verdeeld te worden op basis van een aanvaardbare verdeelsleutel.

Gevolgen inzake begrotingsinschrijving

Interne facturatie impliceert dat de kredieten toegerekend worden aan de decentrale entiteiten die de klanten zijn van de DAB, en dat de DAB gefinancierd wordt vanuit die entiteiten. In principe is dat op termijn een budgettaire nuloperatie, vermits het om dezelfde kredieten gaat die thans centraal beheerd worden, maar die in de toekomst moeten verdeeld worden naar de decentrale entiteiten, en via hen terugstromen naar de DAB.

In een opstartfase kan dat systeem evenwel nog niet functioneren omdat de DAB slechts kan opereren als hij over middelen beschikt, en de decentrale entiteiten op hun beurt slechts kunnen zorgen voor financiering als ook zij over middelen beschikken. Als de middelen onmiddellijk verdeeld worden, dan kan de DAB niets aanbieden aan de klanten. Als de middelen te lang centraal gehouden worden, dan kunnen de decentrale entiteiten niets afnemen, althans niet op een geresponsabiliseerde wijze.

De opstartfase zal dus tijdelijk een dubbele kredietinschrijving vergen, waarbij de middelen wel kunnen verdeeld worden, maar de DAB tegelijk een 'startkapitaal' verkrijgt om de interne dienstverlening op gang te kunnen brengen.

HOOFDSTUK XXI

Oprichting begrotingsfonds van de IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering

Artikel 75

De Studiedienst heeft als opdracht (oprichtingsbesluit IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering 3 maart 2004) beleidsdomeinoverschrijdend en toekomstverkenkende studies te doen, algemene omgevingsmonitoring voor Vlaamse overheid periodiek uit te voeren, het Vlaamse statistische systeem te coördineren en in te staan voor de kwaliteitsborging van surveys en officiële statistieken. Binnen de afspraken die in de beheersovereenkomst en het jaarlijkse ondernemingsplan zullen worden vastgelegd, kan hij deelnemen aan externe wetenschappelijke onderzoeksprojecten.

De Studiedienst neemt deels de onderzoeksactiviteiten van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien over. Deze wetenschappelijke instelling beschikte over een variabel krediet (progr 41.1 BA 12.91).

De samenwerking met Vlaamse, federale en internationale onderzoeksprogramma's zoals IWT, POD Wetenschapsbeleid behoort tot de mogelijkheden omdat de expertise van de onderzoekers van de Studiedienst algemeen wordt erkend (vraag voor deelname aan (inter)nationale expertgroepen, presentaties op studiedagen, eigen publicaties). De Studiedienst kan net zoals andere onderzoeksinstituten (universiteiten) een vergoeding krijgen voor de wetenschappelijke dienstverlening. Nu gebeurt het gratis omdat er geen stimulans is om deze middelen aan te trekken (gaat naar algemene middelen Vlaamse overheid zonder return voor de dienst die het werk doet).

De Studiedienst kan publicaties verkopen tegen kostprijs en deelname aan studiedagen laten betalen door instanties die niet behoren tot de prioritaire doelgroep. De afspraken m.b.t. de kostprijs worden in de beheersovereenkomst en het jaarlijkse ondernemingsplan bepaald.

De uitgaven kunnen betrekking hebben op de organisatie van een survey, het tijdelijk in dienst nemen van een personeelslid voor de duur van de onderzoeks-overeenkomst en de taken die hierin zijn beschreven, het aankopen van materiaal zoals pc, het huren van een zaal voor een studiedag, het drukken en verspreiden van rapporten, de verplaatsings- en verblijfskosten.

ten verbonden aan het bijwonen van de begeleidende expertgroepen enzovoort.

HOOFDSTUK XXII

Vlaams Provinciefonds

Artikel 76

De diverse dotaties die de Vlaamse Gemeenschap verstrekt aan de lokale en regionale besturen als structurele ondersteuning van hun financiën zijn budgettair en beleidsmatig bijzonder belangrijk.

Met het Provinciefonds draagt de Vlaamse overheid bij tot de werking van de provincies. Het Provinciefonds versterkt ook de provinciale autonomie. De Vlaamse Regering kent de subsidies toe volgens decretaal vastgestelde criteria.

Het Provinciefonds is een algemene financieringsbron voor de gewone uitgaven van de provincies. De evolutie en de verdeling van het Provinciefonds zijn, zoals voor het Gemeentefonds, decretaal bepaald.

Hoewel minder uitgesproken dan voor de gemeenten, draagt de Vlaamse overheid via het Provinciefonds toch bij tot het provinciale beleid.

In het Vlaams regeerakkoord werd overeengekomen dat de groeivoet van het Provinciefonds op hetzelfde niveau moet gebracht worden als deze van het Vlaams Gemeentefonds (3,5%) in de loop van deze legislatuur.

HOOFDSTUK XXIII

Stadsvernieuwingsprojecten

Artikel 77

Te wijzigen artikel:

“Artikel 2

Ten laste van het financieringsfonds voor Schuldaufbouw en éénmalige investeringsuitgaven kunnen uitgaven voor stadsvernieuwing worden aangerekend.”.

De Vlaamse overheid wil steden financiële ondersteuning bieden bij de realisatie van goed onderbouwde en doordachte stadsvernieuwingsprojecten met multifunctioneel karakter. Het moet gaan om projecten

die een hefboomfunctie hebben in een buurt, wijk of stadsdeel en voor een nieuwe dynamiek kunnen zorgen.

Volgende steden kunnen projecten indienen: de grootsteden Antwerpen en Gent, de regionale steden (Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout), de provinciale steden (Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Tongeren, Vilvoorde en Waregem) en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het decreet stelt als vereiste dat de projecten gerealiseerd worden in een publiek-private samenwerking. De ingediende projecten worden geëvalueerd door een multidisciplinaire jury.

In het verleden werden de stadsvernieuwingsprojecten gefinancierd via de FFEU. Vanaf 2007 wordt er binnen programma 53.20 een basisallocatie voorzien waar jaarlijks een krediet voor de stadsprojecten wordt ingeschreven.

Er is een grote en permanente nood aan middelen voor stadsvernieuwingsprojecten. Het aantal en de omvang voor oproep I en II overtrof in ruime mate de beschikbare middelen. Het hefboomeffect van de stadsvernieuwingsprojecten is enorm. De stadsvernieuwingsprojecten worden uitgevoerd in PPS. De ervaring met de stadsvernieuwingsprojecten leert dat de interesse van de private sector voor investeringen in de stad groot is.

HOOFDSTUK XXIV

Eigen Vermogens

AFDELING I

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 78

Situering

Hoofdstuk XVII van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, dat op 21 december 2005 werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement, voorziet in de oprichting van een Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuur- en Boson-

derzoek. Zie artikelen 26 tot 34 en artikel 85 van hoofdstuk XXXII wat betreft de datum van inwerkingtreding. Het Eigen Vermogen INBO is de rechtsopvolger van de Eigen Vermogens van het Instituut van Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer die in het kader van BBB fusioneren.

Uitgangspunten

Het EV INBO moet worden beschouwd als een instelling zoals bedoeld in artikel 9 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Krachtens dit artikel kan het decreet aan dergelijke instellingen rechtspersoonlijkheid toekennen (zie decreet van 23 december 2005 houdende de bepalingen voor de begeleiding van de begroting 2006). Het decreet bepaalt bovendien dat de nadere regelen betreffende het beheer, de werking en de boekhouding van het EV INBO worden vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering.

Als publiekrechtelijke rechtspersoon is het aangewezen dat de regelen betreffende de boekhouding van het EV INBO worden in overeenstemming gebracht met het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 1997 betreffende een geïntegreerde economische boekhouding en budgettaire rapportering voor de Vlaamse openbare instellingen. Behoudens de specifieke bepalingen eigen aan het EV INBO zijn de bepalingen opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 1997 dan ook integraal van toepassing.

De bepalingen opgenomen onder artikel 32, §1, lid 1 en lid 2, van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 laten het EV INBO echter toe om af te wijken van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 1997, meer bepaald wat betreft de datum van indiening van een begrotingsvoorstel en de datum van opstelling en voorlegging van de rekening. Om een uniforme werkwijze te hanteren onder de verschillende instellingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, wordt er voorgesteld om de bepalingen onder artikel 32, §1, lid 1 en lid 2, van het decreet te wijzigen in het programmadecreet BO 2007, zodanig dat deze in overeenstemming zijn met het besluit van 21 mei 1997.

Teneinde een gestandaardiseerd werkingsbesluit te bekomen voor de eigen vermogens EV INBO, EV ILVO en OC ANB worden voor het EV ILVO en het OC ANB dezelfde uitgangspunten gehanteerd als

hierboven vermeld. Voor de werkingsbesluiten van het EV ILVO en het OC ANB worden, naar analogie met het werkingsbesluit van het EV INBO, dezelfde bepalingen overgenomen.

AFDELING II

Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek

Artikel 79

Teneinde een gestandaardiseerd werkingsbesluit te bekomen voor de eigen vermogens EV INBO, EV ILVO en OC ANB worden voor het EV ILVO en het OC ANB dezelfde uitgangspunten gehanteerd als hierboven vermeld. Voor de werkingsbesluiten van het EV ILVO en het OC ANB worden, naar analogie met het werkingsbesluit van het EV INBO, dezelfde bepalingen overgenomen.

AFDELING III

Ondersteunend Centrum van het Agentschap
voor Natuur en Bos

Artikel 80

Teneinde een gestandaardiseerd werkingsbesluit te bekomen voor de eigen vermogens EV INBO, EV ILVO en OC ANB worden voor het EV ILVO en het OC ANB dezelfde uitgangspunten gehanteerd als hierboven vermeld. Voor de werkingsbesluiten van het EV ILVO en het OC ANB worden, naar analogie met het werkingsbesluit van het EV INBO, dezelfde bepalingen overgenomen.

AFDELING IV

Verpachting van de jachtrechten
van de ANB-domeinen

Artikel 81

Artikel 36 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie bepaalt dat de inkomsten van het OC-ANB onder meer worden gevormd door de opbrengsten, gehaald

uit de verkoop van hout en andere producten uit de domeinen in beheer van het agentschap; de opbrengsten van de verpachting van de jachtrechten van de ANB-domeinen worden niet vermeld als mogelijke inkomstenbron van het OC-ANB.

Anderzijds heeft artikel 40 van hetzelfde decreet artikel 3, 4°, van het decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer van 23 januari 1991 opgeheven. Dat artikel bepaalde dat de ontvangsten voortvloeiend uit het beheer van het patrimonium van de (ex) diensten Groen, Waters en Bossen en Natuurbehoud van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de ontvangsten verkregen door uitvoering van de wet van 1 juli 1954 betreffende de riviervisserij, aan de begroting van het MiNa-fonds werden toegewezen. Tot die ontvangsten behoorden ook de opbrengsten van jachtverpachtingen van ANB-domeinen.

Het voorgaande heeft voor gevolg dat er actueel geen rechtsgrond meer bestaat om de inkomsten uit jachtverpachtingen toe te wijzen aan het MiNa-fonds.

Dit artikel heeft tot doel de inkomsten uit jachtverpachtingen van ANB-domeinen opnieuw toe te wijzen aan de begroting van het MiNa-fonds.

HOOFDSTUK XXV

Dagcentra voor palliatieve verzorging

Artikel 82

Door het RIZIV werd in 2002 een overeenkomst afgesloten in het kader van een proefproject rond de oprichting van dagcentra voor palliatieve verzorging. In Vlaanderen ontstonden zes palliatieve dagcentra. Deze overeenkomsten liepen af op 31 december 2005. Om de continuïteit aan dienstverlening te kunnen garanderen, worden de initiatieven van dagcentra voor palliatieve verzorging van rechtswege erkend voor 2006 krachtens het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006.

In het kader van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid werd door de interkabinettenwerkgroep 'Ouderenzorgbeleid' beslist om het budget dat het RIZIV aan de proefdagverzorgingscentra heeft

toegekend, om te zetten in RVT-equivalenten en ze te herverdelen tussen het Waalse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap. De bestemming van deze RVT-equivalenten moet voorbehouden blijven voor palliatieve dagverzorging.

Door de federale overheid werd een ontwerp koninklijk besluit opgemaakt waarbij overeenkomsten tussen het RIZIV en de gemeenschappen/gewesten kunnen afgesloten worden zodat een bijzondere regeling kan voorzien worden om met terugwerkende kracht, vanaf 1 januari 2006 tot maximum 31 december 2008, een tegemoetkoming te voorzien van de verzekering voor geneeskundige verzorging in het kader van projecten voor palliatieve dagverzorging.

De erkenning van de projecten betreffende palliatieve dagverzorgingscentra worden door de Vlaamse overheid verlengd van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007. Deze erkenning kan nog éénmaal verlengd worden tot eind 2008 aangezien de overeenkomst met het RIZIV maar kan lopen voor een termijn van 3 jaar. De Vlaamse overheid wenst een visie te ontwikkelen over het globaal aanbod in palliatieve zorg en op termijn een beslissing te nemen betreffende het structureel aanbod van de dagcentra voor palliatieve verzorging.

HOOFDSTUK XXVI

Fondsen Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 83

Om het tot 2006 bestaande begrotingsfonds op programma 99.1 in overeenstemming te brengen met de nieuwe BBB-structuur wordt het bestaande fonds opgeheven en vervangen door 13 begrotingsfondsen, zijnde één begrotingsfonds per Vlaams ministerie.

HOOFDSTUK XXVII

Toekomstfonds

Artikelen 84 tot en met 88

De aangroei van de uitgaven is de voorbije jaren hoog geweest, zeker in vergelijking met de aangroei van de

middelen. Het betreft hier de combinatie van een sterke groei van de ontvangsten uit gewestbelastingen en een aanzienlijke groei van de federale dotaties wegens hoge parameters inzake BBP-groei en inflatie. Wat maakt dat het realistisch en voorzichtig is om er vanuit te gaan dat dit groeiritme in de toekomst waarschijnlijk lager zal zijn.

Voor het begrotingsjaar 2007 kan Vlaanderen echter wel op een substantieel bedrag aan bijkomende middelen rekenen, namelijk +187 miljoen euro.

Om de groei van de uitgaven onder controle te houden is het wenselijk om dergelijke extra ontvangsten niet meteen te gaan omzetten in (recurrente) uitgaven.

Tevens werd bij het begin van deze legislatuur binnen de Vlaamse Regering afgesproken om gevolg te geven aan de idee geopperd door de HRF om te komen tot een ‘intertemporele neutraliteit’ in het budgettair beleid of m.a.w. de mogelijkheid om op langere termijn een constante groei in de uitgaven te kunnen aanhouden los van eventuele economische hoog- of laagconjunctuur. De Vlaamse Regering wenste dit toen te realiseren door het instellen van een ‘toekomstnorm’ met als hoofddoel het vermijden van een budgettaire ‘stop en go’-politiek.

In de praktijk zijn er echter wel conjunctuurprovisies aangelegd, maar de tweede stap, met name de finale doorstorting naar een nieuw conjunctuurfonds of toekomstfonds heeft tot op heden geen concretisering of budgettaire uitvoering gekend.

Door deze reserves nu om te zetten in een ‘toekomstfonds’ en waar ze ook effectief zullen worden belegd, zullen deze financiële reserves in een latere fase wel kunnen worden aangewend voor de toekomstige uitdagingen waar Vlaanderen voor staat.

Er wordt geopteerd dit Toekomstfonds op te zetten als een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid binnen het beleidsdomein Financiën. Het Toekomstfonds is immers in eerste instantie een instrument van het macrobudgettair beleid en draagt bij tot het garanderen van een gezonde budgettaire toestand voor Vlaanderen op lange termijn.

Maar ook op korte of middenlange termijn staat Vlaanderen voor enkele belangrijke uitdagingen met mogelijke budgettaire incidentie:

- mogelijke toekomstige staatshervorming;
- hangende dossiers op het overlegcomité;
- voldoen aan de verplichtingen in het kader van de Kyoto-doelstellingen.

Om die reden worden de bestedingsmogelijkheden van het Toekomstfonds ook eerder algemeen omschreven. Over de aanwending van de aldus opgebouwde reserves zal door de Vlaamse Regering worden beslist.

Het spreekt vanzelf dat bij die besluitvorming de nodige omzichtigheid aan de dag zal worden gelegd en bewaking van de naleving van de door Vlaanderen onderschreven budgettaire doelstellingen steeds voorop zal staan.

HOOFDSTUK XXVIII

Inwerkingtreding van Comptabiliteitsdecreet

Artikel 89

Op het Overlegcomité van 26 oktober 2005 werd beslist dat met betrekking tot de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 houdende de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en de boekhouding van de gemeenschappen en gewesten, er een werkgroep zou worden opgericht, die een concreet uitgewerkt voorstel van aanpassing zou bespreken van zowel de wet als het ontwerp van KB houdende vaststelling van een boekhoudplan.

Tot op heden is dit niet gebeurd en stilaan nadert echter de limietdatum, die deze wet voorzag voor haar inwerkingtreding (1/1/2007).

Rekening houdend met de beslissing van het Overlegcomité heeft de Vlaamse Regering er aan gehouden dit comptabiliteitsdecreet niet in werking te stellen. De nieuwe regels zijn immers nog niet bekend, vermits zij nog moeten worden vastgelegd, conform de beslissing van het Overlegcomité.

Het is uiteraard onmogelijk om op nauwelijks vijf maanden tijd een nieuw boekhoudsysteem te ont-plooien. De beslissing van het Overlegcomité kan

dus redelijkerwijs niet meer leiden tot een oplossing die implementeerbaar is, tegen 1 januari 2007.

Om die reden werd door de Vlaamse Regering voorgesteld de oorspronkelijk vooropgestelde datum van inwerkingtreding van de algemene bepalingen wet te verschuiven naar een door de Koning, na overleg tussen de federale overheid en de gemeenschappen en gewesten, vast te stellen datum.

In uitvoering van het aldus gewijzigde artikel 17 zal ook een nieuw koninklijk besluit dienen te worden uitgevaardigd, dat de datum vermeld in artikel 1 van het KB van 18 maart 2004 aanpast in functie van de in overleg overeengekomen haalbare implementatiedatum.

Hierop aansluitend wordt de datum van inwerkingtreding van het comptabiliteitsdecreet op een gelijklopende wijze verschoven en komt het aan de Vlaamse Regering toe, om de definitieve inwerkingtredingsdatum van het comptabiliteitsdecreet bij besluit vast te stellen.

HOOFDSTUK XXIX

Fonds Ontwikkelingssamenwerking

Artikel 90

Subsidies of middelen, ter beschikking gesteld middels een overeenkomst die worden teruggevorderd omdat er niet voldaan is aan de subsidievoorwaarden of aan de voorwaarden vervat in de overeenkomst, kunnen met dit fonds voor ontwikkelingssamenwerking worden aangewend.

Inzonderheid gaat het, wat de invordering betreft, om:

- 1) middelen die niet werden aangewend bij het beëindigen van de periode gedekt door het subsidiebesluit of voorzien in de overeenkomst;
- 2) middelen waarvan de aanwending niet gestaafd wordt door bewijsstukken;

- 3) de te behalen resultaten, beschreven in het subsidiebesluit of overeengekomen in een overeenkomst, werden onvoldoende gehaald, gemeten aan de parameters die in het besluit of de overeenkomst werden opgenomen;
- 4) middelen die door de begunstigde(n) van een subsidie of de partij bij een overeenkomst werden aangewend voor activiteiten die vreemd zijn aan het voorwerp van het besluit of de overeenkomst;
- 5) het voorwerp waarvoor de subsidie werd toegekend of de overeenkomst werd afgesloten, behoort niet langer tot de verantwoordelijkheid van de begunstigde(n).

Bij de aanwending van het fonds zal voornamelijk gemikt worden op:

- 1) het versterken van lopende projecten of programma's met als doelstelling:
 - het bevorderen van de duurzaamheid van de beoogde effecten;
 - het verdiepen van de scope van het project of het programma;
- 2) het uitwerken en uitbouwen van flankerende acties die erop gericht zijn de doelgerichtheid, doelmatigheid en klantgerichtheid te verhogen van projecten en programma's.

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid*

Yves LETERME

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting
en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

Aan het decreet basisonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998, 22 december 1999, 13 juli 2001, 10 juli 2003 en 7 juli 2006, wordt een artikel 82ter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 82ter

Teneinde de kosteloosheid voor het basisonderwijs, zoals bepaald in artikel 27, §1, van dit decreet, te garanderen wordt het globale werkingsbudget van het gefinancierd en gesubsidieerd basisonderwijs vanaf 2007 verhoogd met 29,504 miljoen euro. De verdeling van deze middelen gebeurt pro rata van het aantal regelmatige leerlingen.

Deze middelen worden niet in rekening gebracht om de verhouding tussen de netten zoals bepaald in artikel 83, §2, te bepalen.

Voor het begrotingsjaar 2007 wordt het aandeel van het gefinancierd basisonderwijs in deze middelen integraal opgenomen in de tweede schijf van de werkingsmiddelen 2007.

Voor het gesubsidieerd basisonderwijs worden deze middelen integraal betaald via het saldo van de werkingsmiddelen 2007.”.

Artikel 3

In artikel 83 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Ongeacht de bepalingen van §1 dient vanaf het begrotingsjaar 2007 het totale werkingsbudget per leerling van het gesubsidieerd basisonderwijs ten minste 75,8% en maximaal 76,2% van het overeenkomstig totale werkingsbudget per leerling van het gefinancierd basisonderwijs te bedragen.

Het bereiken van deze verhouding gebeurt door te voorzien in een herverdeling van de vrijgekomen loonkost en/of het vrijgekomen werkingsbudget.”.

AFDELING II

Secundair onderwijs

Artikel 4

In het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het opschrift van titel XIII wordt vervangen door wat volgt:

“Bijzondere investeringen in instellingen voor technisch of beroepsonderwijs”;

2° artikel 103 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 103

De Vlaamse Regering kent tijdens de schooljaren 2006-2007 en 2007-2008 aan instellingen voor gewoon of buitengewoon technisch of beroepssecundair onderwijs en aan centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs extra middelen toe die bestemd zijn voor investeringen in basisuitrusting.

Onder investeringen in basisuitrusting wordt de aankoop van uitrustingsgoederen of de beveiliging van bestaande uitrustingsgoederen verstaan.

De Vlaamse Regering legt de structuuronderdelen vast die onder de investeringsoperatie vallen. Ze bepaalt tevens de datum voor de telling van het aantal regelmatige leerlingen en de omvang van de extra middelen per regelmatige leerling, rekening houdend met de beschikbare begrotingskredieten.

Om voor extra middelen in aanmerking te kunnen komen, moeten de betrokken instellingen en centra gezamenlijk en per onderwijszone een investeringsplan opstellen. Het investeringsplan moet voldoen aan de door de Vlaamse Regering vastgelegde minimale onderdelen. De onderwijszones zijn bepaald in de bijlage aan dit decreet.

De Vlaamse Regering stelt een commissie samen die belast is met de beoordeling van de ingediende investeringsplannen. Deze commissie is paritair samengesteld uit afgevaardigden van de overheid en afgevaardigden van de respectieve onderwijsnetten. De commissie stelt haar huishoudelijk reglement op. De commissie garandeert dat een aanvankelijk als “onvoldoende” bevonden plan, bijgestuurd kan worden en opnieuw mag ingediend worden binnen een vooropgestelde termijn.

De Vlaamse Regering bepaalt ten slotte de verdere regels inzake toekenning van de extra middelen.”.

AFDELING III

Hogescholen

Artikel 5

Artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt als volgt gewijzigd:

1° het bedrag “557.419.543,24” wordt vervangen door het bedrag “582.460.823,02”;

2° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Artikel 6

Artikel 184, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Vanaf 2008 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:

$0,8 \times (Ln/L07) + 0,2 \times (Cn/C07)$, waarbij:

$Ln/L07$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2007;

$Cn/C07$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2007.”.

Artikel 7

Aan artikel 209 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking van §1 van dit artikel bedraagt het basisbedrag van de sociale toelage vanaf begrotingsjaar 2007 207,77 euro per financierbare student, waarbij telkens rekening gehouden wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari 2005 telde.

Vanaf begrotingsjaar 2008 wordt het basisbedrag per financierbare student geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0);$$

I: de indexformule;

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2007;

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2007.”.

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 8

In artikel 130, §2, punt 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005, wordt de uiterste rechterkolom voor het jaar 2006 gewijzigd als volgt:

“

	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	192.986
2. Vrije Universiteit Brussel	68.266
3. Universiteit Antwerpen	72.280
4. Universiteit Hasselt	13.858
5. transnationale Universiteit Limburg	4.507
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.790
7. Universiteit Gent	150.609

”.

Artikel 9

Artikel 130, §2, punt 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, wordt gewijzigd als volgt:

“3° voor het jaar 2007 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	193.373
2. Vrije Universiteit Brussel	68.403
3. Universiteit Antwerpen	72.430
4. Universiteit Hasselt	13.887
5. transnationale Universiteit Limburg	4.520
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.800
7. Universiteit Gent	150.943

”.

Artikel 10

In artikel 130, §3, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, wordt in punt 4. Universiteit Hasselt en punt 7. Universiteit Gent de bedragen “897” en “22.086” respectievelijk vervangen door de bedragen “1.152” en “25.390”.

Artikel 11

Artikel 136, §1, punt 3°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2006, wordt gewijzigd als volgt:

“3° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°, b), 3°, 4°, b) en c) en 6°, ontvangen voor het jaar 2007 voor de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°, a), 4°, a), en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	9.993
2. Vrije Universiteit Brussel	3.592
3. Universiteit Antwerpen	492
4. Universiteit Hasselt	147
5. Katholieke Universiteit Brussel	206
	”.

AFDELING V

Postinitieel opleidingsinstellingen

Artikel 12

In artikel 15, §2, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor post-initieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, gewijzigd bij het decreet van 24 juni 2005, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 2005 vastgesteld op 8.594.000 euro” vervangen door de woorden “vanaf het begrotingsjaar 2007 vastgesteld op 9.726.000 euro”.

AFDELING VI

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 13

In artikel 21, §4, van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting voor het begrotingsjaar 2006 wordt na de woorden “voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004” de woorden “en voor de betaling van studietoelagen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 19 juli 1971” ingevoegd.

AFDELING VII

Recuperatiefonds van de wedden onderwijzend personeel

Artikel 14

Het C-fonds Inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs, opgericht bij decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, wordt vanaf begroting 2007 omgevormd in een B-fonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Artikel 15

Het C-fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs opgericht bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, wordt vanaf begroting 2007 omgevormd in een B-fonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

HOOFDSTUK III

vzw ESF-Agentschap

Artikel 16

Aan artikel 2, §1, van het decreet van 8 november 2002 houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De vzw “ESF-Agentschap” is een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap als vermeld in artikel 29 van het kaderdecreet beter bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

De Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het ESF-Agentschap behoort.”.

Artikel 17

In artikel 4, §1, van hetzelfde decreet, wordt het woord “beheersovereenkomst” vervangen door het woord “samenwerkingsovereenkomst”.

HOOFDSTUK IV

Jeugdbeleid

Artikel 18

Artikel 62 van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 8 juli 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 62

§1. Een op basis van dit decreet gesubsidieerde vereniging kan gedurende de periode waarbinnen deze vereniging haar beleidsnota uitvoert, onbeperkt een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies.

Als reserve dient beschouwd te worden het resultaat van de optelling van de rekening 13 (bestemde fondsen) en de rekening 14 (overgedragen resultaat) van de balans, zoals omschreven in de minimumindeling van het algemeen rekeningenstelsel, als bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 19 december 2003 betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen.

§2. Als de vereniging op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over een reserve, aangelegd overeenkomstig §1, kan deze reserve overgedragen worden naar de volgende beleidsperiode op voorwaarde dat, ten opzichte van de bestaande reserve op het begin van de beleidsperiode, de aangroei niet meer bedraagt dat twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse kosten berekend over de beleidsperiode.

§3. In afwijking van §2 zal de Vlaamse Regering, éénmalig en aldus enkel voor wat de over te dragen reserve eind 2007 betreft, een afwijking kunnen toestaan ten opzichte van het maximum over te dragen bedrag van 20% van de gemiddelde jaarlijkse kosten, op voorwaarde dat er daarvoor een gemotiveerd bestedingsplan wordt voorgelegd.

§4. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode de aangroei van de reserve meer bedraagt dat hetgeen bepaald werd in §2, dan wordt het teveel ingehouden op het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de vereniging, en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de subsidies van de volgende beleidsperiode, tot een maximum van de werkingssubsidie toegekend voor het laatste jaar voorafgaand aan de nieuwe beleidsperiode.

§5. Als aan de vereniging na afloop van de beleidsperiode waarop de beleidsnota bedoeld in de artikelen 10, 3°; 17, §1; 24, 3°; 31, §2 en 54, §1, betrekking heeft, geen werkingssubsidie meer wordt verleend, dan is de vereniging verplicht een gemotiveerd bestedingsplan voor alle reserves die op basis van onderhavig artikel werden aangelegd, in te dienen bij de administratie. Deze reserves moeten in voorkomend geval, prioritair aangewend worden voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.”.

HOOFDSTUK V

Fiscaliteit

AFDELING I

Verhoging abattement

Artikel 19

In artikel 46bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek en griffierechten, ingevoegd bij decreet van 1 februari 2002 en gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 20 december 2002 en 24 december 2004 wordt het bedrag “12.500 euro” vervangen door het bedrag “15.000 euro”.

AFDELING II

Belasting op de automatische ontspanningstoestellen

Artikel 20

A. In artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, bij artikel 12 van de wet van 28 december 1973, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 december 1980, bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 maart 1994, bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 en bij artikel 46 van het decreet van 6 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “11 p.c.”, ingevoegd bij artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, worden vervangen door de woorden “11 p.c.”;

2° punt 4°, opgeheven bij artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, wordt opgeheven.

B. In afwijking van artikel 43, eerste lid, gelden de volgende bepalingen:

“Het bedrag van de belasting geheven op het brutobedrag van de sommen ingezet bij spelen en weddenschappen andere dan weddenschappen bij paardenwedrennen, wordt vastgesteld op 15 procent.”.

C. Artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999 en gewijzigd bij artikel 46 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“2° van de volksvermakelijkheden waarbij slechts worden geheven inschrijvings- of deelnemingsrechten, verdeeld onder vorm van prijzen of besteed aan de normale inrichtingskosten, voor zover het totaal bedrag van deze rechten per dag en per persoon 250 frank niet te boven gaat;”.

D. Artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“2° van de volksvermakelijkheden, namelijk de wedstrijden en spelen waarbij slechts inschrijvings- of deelnemingsrechten worden geheven, die verdeeld worden in de vorm van prijzen waarvan de waarde niet meer bedraagt dan het tienvoudige van de inzet per deelnemer of die besteed worden aan de normale organisatiekosten, voorzover het totaal bedrag van de rechten per dag en per persoon 1.000 frank niet te boven gaat;”.

E. Artikel 43, 3°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 1, 3°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 december 1980 en vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“3° van de duivenprijskampen, wanneer de terugkeer van de duiven, behoudens gevallen van overmacht, plaats vindt op een zaterdag, zondag, wettelijke feestdag of op een door de gemeente als officieel beschouwde kermisdag, en waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven;”.

F. Artikel 43, 3°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“3° van de duivenprijskampen waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven;”.

G. Artikel 43, 5°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 12, 2°, van de wet van 28 december 1973, vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 maart 1994 en bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“5° van de wedstrijden waarin beroep wordt gedaan op de onderlegdheid en de aanleg van de deelnemer, inzonderheid op taalkundig, geschiedkundig, aardrijkskundig of artistiek gebied, wanneer zij uitsluitend worden ingericht ten behoeve van musea of ten behoeve van instellingen als bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

H. Artikel 43, 5°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“5° van de wedstrijden wanneer zij uitsluitend worden georganiseerd ten behoeve van musea of ten behoeve van instellingen als bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

I. In artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt het bedrag “1.000 frank” vervangen door het bedrag “25 euro”.

Artikel 21

A. Artikel 44 van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en gewijzigd bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990, wordt vervangen als volgt:

“Artikel 44

In afwijking van artikel 43, wordt de belasting betreffende weddenschappen op paardenwedrennen die in België plaatsvinden, vastgelegd als volgt:

1° één vijfde van de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen;

2° 5 pct. op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering.”.

B. In afwijking van artikel 43, gelden de volgende bepalingen:

“Het bedrag van de belasting op de weddenschappen bij paardenwedrennen die in België plaatsvinden wordt vastgesteld als volgt:

1° 22 procent op de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen;

2° 5,5 procent op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering.”.

Artikel 22

A. In artikel 45, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990, bij artikel 19 van het decreet van 22 december 1995 en bij de artikelen 44 en 45 van het decreet van 6 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “4,80 pct.” en de woorden “2,75 pct.”, zoals ingevoegd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, respectievelijk vervangen door de woorden “4,80 pct.” en de woorden “2,75 pct.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° het eerste lid, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt aangevuld met een §2, luidende:

“§2. De belasting op de spelen en de weddenschappen betreffende andere casinospelen dan het baccaraspel chemin de fer en het roulettespel zonder zero wordt gevestigd op de bruto-opbrengst van deze spelen tegen het tarief van 30 pct. op het gedeelte van die opbrengst dat, voor het kalenderjaar, 35 miljoen frank niet overschrijdt en tegen het tarief van 40 pct. op het overige gedeelte.

De bruto-opbrengst wordt dagelijks vastgesteld; zij wordt gevormd door het verschil tussen het bedrag van de incasso's vastgesteld op het einde van de partijen en het samengevoegde bedrag van de aanvangsvoorschotten en de bijkomende voorschotten, verminderd met de afnemingen tijdens de partijen. Het verlies eventueel voor een dag vastgesteld wordt in mindering gebracht van de bruto-opbrengst van de volgende dagen.”.

B. In afwijking van artikel 45, gelden de volgende bepalingen:

“De belasting op casinospelen wordt vastgesteld als volgt:

1° 5,3 procent op de winsten der bankiers bij baccaraspel “chemin de fer”;

2° 3 procent op de winsten der inzetters bij het roulettespel zonder zero;

3° 33 procent op het gedeelte van de bruto-opbrengst van de andere casinospelen, dat voor het kalenderjaar 35 miljoen frank niet overschrijdt, en 44 procent op het overige gedeelte.”.

C. Artikel 45, §2, van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met het volgende lid:

“Voor met de casinospelen gelijkgestelde toestellen zoals bedoeld in artikel 77, laatste lid wordt de belasting vastgesteld op een percentage per schijf van de bruto-opbrengst van deze gelijkgestelde spelen bepaald als volgt:

Brutowinst in mio	Percentage
0-50	20
50-100	25
100-150	30
150-250	35
250-350	40
350-500	45
500 en meer	50

”.

D. In artikel 45, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede lid, worden de in frank uitgedrukte bedragen vermeld in de eerste kolom van de tabel vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen vermeld in de tweede kolom van de tabel.

50 miljoen	1.200.000 euro
100 miljoen	2.450.000 euro
150 miljoen	3.700.000 euro
250 miljoen	6.150.000 euro
350 miljoen	8.650.000 euro
500 miljoen	12.350.000 euro

2° in §2, eerste lid, wordt het bedrag “35 miljoen frank” vervangen door het bedrag “865.000 euro”.

Artikel 23

A. Artikel 46 van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 30 december 1980 en opgeheven bij artikel 3 van het decreet van 13 april 1999, wordt hersteld als volgt:

“Artikel 46

Een belasting van 10 frank wordt geheven voor elke duivenring verkocht door de verenigingen en bonden die door de Minister van Financiën zijn erkend.”.

B. Artikel 46 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Artikel 24

Artikel 47 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, wordt opgeheven.

Artikel 25

De artikelen 48 tot 50 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, worden opgeheven.

Artikel 26

A. Artikel 79, §1, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, wordt vervangen als volgt:

“§1. De toestellen worden volgens hun type ingedeeld in vijf categorieën, respectievelijk aangeduid door de tekens A, B, C, D en E.”.

B. Artikel 79, §2, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en gewijzigd bij artikel 47 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“§2. De hierna omschreven automatische ontspanningstoestellen worden respectievelijk gerangschikt in de categorieën A, B, C, D en E, zoals bedoeld in §1:

1° in de categorie A:

- a. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk “Bingo” genaamd, waarvan het spel erin bestaat verscheidene ballen of kogels in de op het horizontaal vlak van het toestel gemaakte gaten te plaatsen met het doel, naargelang van het type van toestel, op het paneel van het verticaal vlak verscheidene cijfers of tekens op een horizontale, verticale of diagonale lijn of in een bepaalde zone te belichten;
- b. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk “One-ball” genaamd, waarvan het spel erin bestaat op het horizontaal vlak van het toestel een bal of kogel te plaatsen in een der gaten dat hetzelfde cijfer draagt als het cijfer dat op het paneel van het verticaal vlak verlicht is;

- c. de automatische ontspanningstoestellen, inbegrepen deze bedoeld sub 3° tot 5° hierna, die aan de speler of gebruiker toelaten, zelfs toevallig, tenminste het bedrag van de gedane inzet in specie of in de vorm van penningen terug te winnen en/of prijzen te winnen, in natura of in de vorm van premiebons, met een handelswaarde van ten minste tweehonderd vijftig frank;

2° in de categorie B:

de automatische ontspanningstoestellen bedoeld sub 1°, letter c, wanneer zij onderworpen zijn aan de verminderde belasting, zoals bedoeld in artikel 81;

3° in de categorie C:

- a. de automatische kranen met grijp- of duwarm;
- b. de elektrische biljarten met vaste inzet, gewoonlijk “Pin-Ball”, “Flipper” of “Flip-Tronic” genaamd, waarvan het spel erin bestaat ballen of kogels te lanceren die, door hun aanraking met sommige hinderpalen, welke zich op het horizontaal vlak van het toestel bevinden, op het paneel van het verticaal vlak het resultaat van het spel zichtbaar maken in de vorm van punten, tekens of afbeeldingen;
- c. de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van ballen of kogels vereisen;
- d. de automatische pokerspelen, gewoonlijk “Jolly Joker” genaamd;
- e. de automatische ontspanningstoestellen die simultaan films of beelden projecteren en klank verspreiden;

4° in de categorie D:

- a. de automatische platenspelers, gewoonlijk “Juke-Box” genaamd, welke uitsluitend muziek verspreiden, zelfs indien ze op afstand in werking worden gesteld;
- b. de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van schijven vereisen;
- c. de automatische schietapparaten;
- d. de elektrische golf-, hockey-, tennis- en voetbalspelen, het elektrisch balspel van het model “Spinner”, alsmede de elektrische toestellen van het model “Base-ball”, “Basket-ball”, “Drop-ball”, “Skee-ball”, “Skee-fun”, “All-Star Bowler”, “Ten Strike”;
- e. ieder elektrisch biljart deel uitmakend van het normaal op foren en kermissen ingericht competitie spel, gewoonlijk “Bumper” genaamd;

5° in de categorie E:

alle automatische ontspanningstoestellen die ter uitvoering van §3 bij de Minister van Financiën werden aangegeven en die niet in een van de categorieën A tot D zijn gerangschikt.”.

C. In artikel 79, §2, 1°, c, van hetzelfde Wetboek, wordt het bedrag “tweehonderd vijftig frank” vervangen door het bedrag “6,20 euro”.

D. Artikel 79, §2, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt:

“Wanneer technische, economische of sociale omstandigheden het vereisen, kan de categorie waarin een type toestel moet worden gerangschikt, vastgesteld of gewijzigd worden door de Vlaamse Regering, na raadpleging van de betrokken beroepsverenigingen. Voor de rangschikking van een toestel wordt rekening gehouden met zijn rendabiliteit, de aard van het aangeboden spel en de menigvuldigheid van de inzet, met dien verstande, dat de toestellen die uitsluitend als automatische platenspelers dienen, niet hoger mogen worden gerangschikt dan in de categorie D.

De Vlaamse Regering zal een ontwerp van decreet tot bevestiging van de besluiten genomen ter uitvoering van het tweede lid aanhangig maken bij de Vlaamse Raad, onmiddellijk indien zij verenigd is, in het tegenovergestelde geval vanaf de opening van haar volgende zitting.”.

Artikel 27

A. Artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen door artikel 9 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, gewijzigd bij artikel 62 van het decreet van 21 december 1990 en bij artikel 37 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“§1. Het bedrag van de belasting wordt als volgt bepaald:

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	36 000 F
B	26 000 F
C	7 000 F
D	5 000 F
E	3 000 F

B. Artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, wordt als volgt vastgesteld:

“§1. Het bedrag van de belasting wordt als volgt bepaald:

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	144 000 F
B	52 000 F
C	14 000 F
D	10 000 F
E	6 000 F

C. In artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, worden de in frank uitgedrukte bedragen vermeld in de eerste kolom van de tabel vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen vermeld in de tweede kolom van de tabel.

144 000	3.570 euro
52 000	1.290 euro
14 000	350 euro
10 000	250 euro
6 000	150 euro

Artikel 28

A. Artikel 81 van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 december 1976, bij artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij de artikelen 12 en 13 van het decreet van 20 december 1996 en bij artikel 3 van het decreet van 19 april 2002, wordt vervangen als volgt:

“Artikel 81

De belasting wordt verminderd tot:

- 1° 1/10 van haar bedrag voor het hele jaar, voor de toestellen toebehorende aan foorreizigers en opgesteld op de foren en de hiermede gelijkgestelde plaatsen. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 frank bedragen;
- 2° 1/2 van haar bedrag voor het hele jaar voor de toestellen uitsluitend opgesteld in een seizoenbedrijf. Wordt als dusdanig aangezien, elk bedrijf met uitsluiting van de drankgelegenheden, dat niet meer dan zes maanden per jaar voor het publiek toegankelijk is. Dat tijdperk kan met dertig dagen worden verlengd op voorwaarde dat er vooraf aangifte wordt van gedaan bij de hoofdcontroleur van de directe belastingen in wiens gebied die toestellen staan opgesteld.”.

B. Artikel 81, 1°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“De belasting wordt verminderd tot 1/10 van haar bedrag van het hele jaar van de toestellen die eigendom zijn van foorreizigers en opgesteld zijn in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermissen en feestelijkheden met een maximale duur van 10 weken waar tevens andere foorkramen aanwezig zijn. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 F bedragen.”.

C. Artikel 81, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

D. In artikel 81, 1°, van hetzelfde Wetboek, worden het bedrag “500 F” vervangen door het bedrag “12,50 EUR”.

Artikel 29

In het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° artikel 35, vervangen door artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 mei 1978, wordt opgeheven;
- 2° in artikel 35bis, §1, eerste lid, ingevoegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 mei 1978, worden de woorden “bij artikel 35” vervangen door de woorden “in artikel 45, §2, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen”;
- 3° artikel 56, vervangen door artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 november 1980 en gewijzigd bij artikel 47 van het decreet van 6 juli 2001, wordt opgeheven.

Artikel 30

Dit decreet treedt in werking vanaf het aanslagjaar 2007, met uitzondering van:

- 1° artikelen 20, A, C en E, 21, A, 22, A, 23, A, 24, 25, 26, A en B, 27, A, 28, A, en 29 die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1989;
- 2° artikelen 20, B, 21, B, en 22, B, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1991;
- 3° artikel 27 B, dat uitwerking heeft vanaf het aanslagjaar 1991;
- 4° artikel 20, G, dat uitwerking heeft vanaf het aanslagjaar 1992;
- 5° artikel 22, C, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1996;
- 6° artikel 28, B en C, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1997;
- 7° artikelen 20, D, F, H, en 23, B, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2000;
- 8° artikelen 20, I, 20, D, 26, C, 27, C en 28, D, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2002.

AFDELING III

Leegstandsheffing Woningen

Artikel 31

In artikel 42, §2, van het decreet van 22 december 1995 houdende uitvoering van de bepalingen van de begroting 1996, zoals gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1997, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° gebouwen en/of woningen die in het kader van het decreet van 3 maart 1976 beschermd zijn als monument of stads- en dorpsgezicht of die bij ministerieel besluit opgenomen zijn in een ontwerp van lijst tot bescherming in het kader van dit decreet.”.

HOOFDSTUK VI

Leefmilieu

AFDELING I

Watervang

Artikel 32

In artikel 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997 en 21 december 2001 wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt:

Waterafname in m ³ /jaar:	EUR/m ³
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	0,043381
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,025161;
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,012959;
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,002499.”.

AFDELING II

Bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn

Artikel 33

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn, wordt bekrachtigd met ingang van 1 november 2005, de dag van zijn inwerkingtreding.

AFDELING III

Oppervlaktewateren

Artikel 34

In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. Elke rechtspersoon die in het Vlaamse Gewest een zuiveringstechnisch werk exploiteert waarin uitsluitend afvalwater van de openbare riolering (met inbegrip van afvalstoffen afkomstig van septische putten en vetvangs waarin uitsluitend huishoudelijk afvalwater wordt geleid, per as aangevoerde afvalwaters, slibs afkomstig van openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties en/of slibs afkomstig van het onderhoud van collectoren en pompstations) wordt behandeld en dat aangesloten is op het openbaar hydrografisch net, is van heffing vrijgesteld voor wat betreft de lozing van de effluentwaters van voornoemde openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Een slibverbrandingsinstallatie waarmee het zuiveringstechnisch werk een milieutechnische eenheid vormt is geen onderdeel van het zuiveringstechnisch werk.”.

Artikel 35

Aan artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. In afwijking van §3 is elke rechtspersoon die in het Vlaamse Gewest in een grindwinningsgebied een groeve exploiteert waar grind wordt gewonnen, volgens de best beschikbare techniek of over een exploitatie beschikt waar grind wordt verwerkt volgens de best beschikbare techniek, vanaf het heffingsjaar 2007 geen heffing meer verschuldigd voor zover de lozing van het gebruikte oppervlaktewater, eventueel na zuivering, in oppervlaktewater plaats vindt. Deze vrijstelling geldt niet voor het sanitair afvalwater, noch voor het gebruik van oppervlaktewater tenzij het oppervlaktewater rechtstreeks in verbinding staat met de groeve. Onder rechtstreekse verbinding wordt niet verstaan de verbinding via grondwater of bodem.”.

Artikel 36

Met ingang van het heffingsjaar 2007 worden aan artikel 35ter, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 22,6 euro” vervangen door de volgende zin: “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 25,7 euro”.

2° in het vierde lid wordt de zin “Deze bepaling gaat in vanaf heffingsjaar 2006.” geschrapt.

Artikel 37

Artikel 35vicies, §2, van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 23 december 2005, wordt aangevuld als volgt:

“ – voor het heffingsjaar 2007 is deze coëfficiënt gelijk aan 0,828”.

AFDELING IV

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 38

In artikel 16bis, §3, eerste lid, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij decreet van 24 december 2004, wordt de zin “De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak mag maximaal 1,5 keer de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak bedragen” vervangen door de zin “De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak mag ten opzichte van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 1,5 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2005 en 2006 en 1,4 keer hoger voor het water verbruikt in 2007”.

AFDELING V

Grondwaterbeheer

Artikel 39

In artikel 28 quater, §1, 2°, b), van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt in de definitie van het begrip λ , in de tweede zin de woorden “in het heffingsjaar 2006” vervangen door de woorden “in heffingsjaar 2007”.

Artikel 40

In het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt de bijlage vervangen door wat volgt:

“Bijlage

I. Laagfactor		
Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	laagfactor
0100	Quartaire aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura Trias Perm	1
1300	Sokkel	1

II. Gebiedsfactor			
code gebied	Hydrogeologische hoofdeenheid	Zone	Gebiedsfactor
0100	0100	Quartair aquifersysteem	1
cks_0200	0200	Kempens aquifersysteem	1
blks_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0400_2	0400	afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
blks_0400_3	0400	depressietrechter van het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,5
cvs_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1
cvs_0400_2	0400	depressietrechter in het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1,5
blks_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaanaquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
blks_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,75
cvs_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1
cvs_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaanaquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,25
cvs_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,75
blks_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1,25
cvs_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1
cvs_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1,25
blks_1000_gwl_1	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_1000_gwl_2	1000	afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
ss_1000_gwl_1-1	1000	depressietrechter in het Paleoceen zonder alternatief in het Quartair (zone dun Q-deken of dun verzilt gebied)	1,5

ss_1000_gwl_1-2	1000	depressietrechter in het Paleoceen met alternatief in het Quartair (buiten de zone met dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	2
ss_1000_gwl_2	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Sokkelsysteem	1,5
blks_1100_gwl_1	1100+1300	niet afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel het Brulandkrijtsysteem	1
blks_1100_gwl_2	1100+1300	afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel in het Brulandkrijtsysteem	1,25
ss_1300_gwl_1	1100+1300	Kolenkalk	1,5
ss_1300_gwl_2	1100+1300	voedingsgebied van de Sokkel	1,5
ss_1300_gwl_3	1100+1300	depressietrechter in de regio Waregem in de Sokkel	2
ss_1300_gwl_4	1100+1300	Sokkel	1,5
ss_1300_gwl_5	1100+1300	depressietrechter in de regio Aalst	2

De Vlaamse Regering legt deze gebieden op kaart vast.”.

HOOFDSTUK VII

IVA VMM

Artikel 41

Aan artikel 10.2.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004 en 23 december 2005, worden een §5 en een §6 toegevoegd, die luiden als volgt:

- “§5. 1° Ingevolge §1, 13°, wordt bij de Vlaamse Milieumaatschappij een Fonds voor de Waterhuishouding opgericht als Fonds voor de aanleg van reserves en provisies in de zin van artikel 7 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut;
- 2° het Fonds voor de Waterhuishouding kan worden gespijsd met de inkomsten uit artikel 23, §2, eerste lid, a) tot en met d), van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991;
- 3° het per 12 mei 2006 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Fonds voor de Waterhuishouding opgericht bij decreet van 22 november 1995, artikel 17, worden overgedragen naar het Fonds voor de Waterhuishouding, opgericht bij dit decreet.
- §6. 1° Ingevolge §1, 14°, wordt bij de Vlaamse Milieumaatschappij een Fonds voor het Grondwaterbeheer opgericht als een Fonds voor de aanleg van reserves en provisies in de zin van artikel 7 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut;
- 2° het Fonds voor het Grondwaterbeheer kan worden gespijsd met de inkomsten uit de bijdragen van de natuurlijke of rechtspersonen naar privaat of publiek recht, vermeld in artikel 24, §1, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer;

3° het per 12 mei 2006 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Schadefonds opgericht bij decreet van 24 januari 1984 en gewijzigd bij decreet van 12 december 1990, worden overgedragen naar het Fonds voor het Grondwaterbeheer, opgericht bij dit decreet.”.

HOOFDSTUK VIII

Grindfonds en grindwinning

Artikel 42

Aan de laatste zin van artikel 14, §1, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning worden volgende woorden toegevoegd:

“en in het kader van zuinig ruimtegebruik en de uitvoering van het principe van optimale ontginning voor de hoeveelheden grind in de vergunde grindwinningsgebieden. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen.”.

Artikel 43

In artikel 15, §1, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind in een grindwinning, met inbegrip van de hoeveelheden grind in het kader van zuinig ruimtegebruik en de uitvoering van het principe van optimale ontginning, zoals bepaald in artikel 14, §1, zijn, vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen datum, onderworpen aan een grindheffing.”.

HOOFDSTUK IX

Life-fonds

Artikel 44

§1. Er wordt een fonds opgericht voor de uitvoering van Life en andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie.

Dit fonds is een begrotingsfonds type B als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Hierna het fonds te noemen.

§2. De inkomsten van het fonds worden gespijsd met EU cofinanciering voor Life en andere projecten. Ook inkomsten van andere partners die naast het Vlaamse Gewest en de EU aan het project deelnemen, kunnen het fonds spijzen.

§3. De inkomsten van het fonds mogen aangewend worden voor uitgaven voor diensten, werking, exploitatie en uitrusting, voor zover deze uitgaven verband houden met de realisatie van de projecten met cofinanciering van de EU.

HOOFDSTUK X

Milieuheffingen

Artikel 45

Hoofdstuk IX van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002, 20 december 2002, 27 juni 2003 en 19 december 2003, wordt vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK IX

Milieuheffingen

Artikel 47

§1. De begrippen gebruikt in dit hoofdstuk hebben de betekenis die hen wordt toegekend door of krachtens dit decreet en het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

§2. Voorts wordt voor dit hoofdstuk verstaan onder:

- voorbehandelen van afvalstoffen in het kader van de bepaling in artikel 48, §2, 16°: het behandelen van afvalstoffen waarbij de aard en samenstelling van de afvalstoffen wijzigt zodat ze geschikt gemaakt worden voor een verdere stap in de voorbehandeling of voor recyclage of voor eindverwerking van de afvalstoffen;
- brandbare afvalstoffen: afvalstoffen met een gloeiverlies > 10 % of een TOC-gehalte > 6 %.

Artikel 48

§1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen de exploitanten van de in §2, 1° tot en met 16°, bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen alsook de overbrengers van de in §2, 17°, bedoelde afvalstoffen met het oog op verwerking ervan buiten het Vlaamse Gewest. De gemeenten, of de in hun plaats tredende verenigingen van gemeenten kunnen voor de door hen opgehaalde huishoudelijke en gemeentelijke afvalstoffen rechtstreeks als heffingsplichtige worden aangemerkt voorzover zij hiervoor een machtiging ontvangen van OVAM. De machtiging vermeldt de afvalstroom, de concrete bestemming en het toe te passen heffingstarief. Een kopie van deze machtiging wordt bezorgd aan de exploitant van de inrichting waarnaar de concrete afvalstroom wordt afgevoerd. De exploitant vermeldt de betreffende hoeveelheden in een bijlage bij zijn aangifte met verwijzing naar de respectievelijke machtiging. De exploitant deelt deze hoeveelheden tijdig mee aan de gemeenten, of de in hun plaats tredende verenigingen van gemeenten die voor de betreffende hoeveelheden zelf als heffingsplichtige optreden en een aangifte doen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Onverminderd de verder bepaalde uitzondering geldt de in §2, 1° tot en met 16°, bepaalde heffing voor de hoeveelheden afvalstoffen zoals ze worden gestort, verbrand of meeverbrand, inclusief de toeslagstoffen die werden toegevoegd met het oog op het storten, verbranden of meeverbranden van de afvalstoffen.

§2. Het bedrag van de milieuheffingen, als bedoeld in §1, wordt, afhankelijk van het soort afvalstof en het soort verwerkingswijze, vastgesteld op:

- 1° 150 euro per ton voor het storten, verbranden of meeverbranden van afvalstoffen in een inrichting die niet vermeld wordt onder 2° tot en met 16°;
- 2° a) 75 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van brandbare afvalstoffen;
- b) 20 euro per ton, en dit in afwijking van a), voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen die niet konden worden verwerkt in een inrichting vergund voor het verwerken van huishoudelijke afvalstoffen, om reden dat de exploitant zijn inrichting op vrijwillige basis tijdelijk en buiten de normale onderhoudsperiodes buiten dienst heeft gesteld omdat niet kan voldaan worden aan de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Deze afwijking geldt evenwel voor elke inrichting slechts gedurende een periode van 18 maanden te rekenen vanaf de eerste dag van de maand tijdens dewelke de inrichting op vrijwillige basis werd gesloten;
- c) 40 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van niet-brandbare afvalstoffen;
- 3° voor recyclageresidu's van bedrijven die afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen, zoals hieronder vermeld, gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten:
- a) 75 * K euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van brandbare afvalstoffen;
- b) 40 * K euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van niet-brandbare afvalstoffen.

De te storten restfractie moet na (voor)behandeling kleiner zijn dan de hierna vermelde percentages die moeten beschouwd worden ten opzichte van de totale aanvoer van de betreffende afvalstoffen op jaarbasis in de daartoe vergunde inrichting. Wanneer de te storten restfractie de hierna vermelde percentages overschrijdt, moet voor het overschrijdende deel het milieueffingstarief toegepast worden waarbij $K=1$.

- 15 gewichtspercent voor glasafval;
- 20 gewichtspercent voor lompenafval;
- 20 gewichtspercent voor kunststofafval, geldend voor de bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten;
- 5 gewichtspercent voor kunststofafval, geldend voor de bedrijven die kunststofafval voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten;
- 10 gewichtspercent voor elektronisch en elektrisch schrootafval;
- 10 gewichtspercent voor schrootafval;
- 5 gewichtspercent voor houtafval;
- 5 gewichtspercent voor papier- en kartonafval;
- 3 gewichtspercent voor groenafval;
- 5 gewichtspercent voor piepschuimafval;

- 5 gewichtspersent voor groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) afkomstig van aërobe compostering;
- 8 gewichtspersent voor groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) afkomstig van anaërobe vergisting;
- 5 gewichtspersent voor bouw- en sloopafval;
- 10 gewichtspersent voor rubberafval, andere dan bandenafval;
- 5 gewichtspersent voor bandenafval;
- 20 gewichtspersent voor plasticverpakkingen, metalen verpakkingen en drankkartons (PMD);
- 25 gewichtspersent voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking;
- 5 gewichtspersent voor voedselafval;
- 25 gewichtspersent voor gebruikte oplosmiddelen;
- 10 gewichtspersent voor recyclageresidu's afkomstig van de normale activiteiten van door de OVAM erkende kringloopcentra;
- 3 gewichtspersent voor recyclageresidu's van de behandeling van bodemassen.

Voor recyclageresidu's van lompenafval is $K = 0$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor recyclageresidu's van bedrijven die glasafval afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuw glas, is $K = 0$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor niet-brandbare recyclageresidu's van papier- en kartonafval is $K = 0,05$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor brandbare recyclageresidu's van papier- en kartonafval is $K = 0,03$ met ingang van het heffingsjaar 2007 tot en met het heffingsjaar 2009, en $K = 1$ vanaf het heffingsjaar 2010.

Voor recyclageresidu's van elektronisch en elektrisch schrootafval, van schrootafval en van shredderafval afkomstig van schrootverwerking, voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, en voor recyclageresidu's van de compostering/vergisting van GFT is $K = 0,15$ met ingang van het heffingsjaar 2007 tot en met het heffingsjaar 2009, en $K = 1$ vanaf het heffingsjaar 2010. In afwijking hiervan blijft voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010 indien de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt gestort, met 10% wordt verminderd in vergelijking met de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt geproduceerd en bestaande uit enerzijds de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en anderzijds de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor.

Voor recyclageresidu's afkomstig van de normale activiteiten van door de OVAM erkende kringloopcentra is $K = 0,2$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor recyclageresidu's van bouw- en sloopafval is $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2007 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2008.

Voor andere recyclageresidu's is $K = 0,4$ voor het heffingsjaar 2007, $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2008, $K = 0,8$ voor het heffingsjaar 2009 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2010;

- 4° voor residu's afkomstig van de reiniging van grond in daartoe vergunde grondreinigingscentra:
3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;
- 5° voor residu's afkomstig van de verwerking van rioolkolkenslib in daartoe vergunde inrichtingen:
3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;
- 6° voor slibresidu's afkomstig van de reiniging van zeefzand in daartoe vergunde bedrijven:
3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;
- 7° 40 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van geïmmobiliseerde afvalstoffen afkomstig van daartoe vergunde bedrijven, op voorwaarde dat de immobilisatie noodzakelijk is om te voldoen aan de vergunningsvoorwaarden van de stortplaats;
- 8° 5 euro per ton voor het storten van ijzeroxide afvalstoffen van de zinkproductie bekend onder de naam jarosiet en goethiet, op een daartoe vergunde stortplaats;
- 9° 1 euro per ton voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats;
- 10° 5 euro per ton voor het storten van ertsresten van de productie van titaandioxidepigmenten volgens het chloorproces op een daartoe vergunde stortplaats;
- 11° 0,1 euro per ton voor het storten van baggerspecie op een daartoe vergunde stortplaats;
- 12° 0,1 euro per ton voor het storten van ruimingspecie op een daartoe vergunde stortplaats;
- 13° 11 euro per ton voor het storten van inerte afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats;
- 14° 7 euro per ton voor het verbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie;
- 15° 7 euro per ton voor het meeverbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie.

In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval een heffingstarief van 2 euro/ton met ingang van het heffingsjaar 2007;

- 16° de bedragen overeenkomstig het bovenvermelde 1° tot en met 15° voor het sorteren of voorbehandelen van afvalstoffen in een daartoe vergunde inrichting. Het bedrag van de milieuheffing wordt bepaald door de op de niet-gerecycleerde of hergebruikte afvalstoffen toegepaste verwerkingswijze bedoeld in het bovenvermelde 1° tot en met 15°.

De hiervoor vermelde milieuheffing is niet verschuldigd indien de vergunde opslag-, overslag-, sorteer- en/of voorbehandelingsinrichting aantoont dat de afvalstoffen na opslag, overslag, sortering of voorbehandeling gerecycleerd of hergebruikt werden en, voor wat betreft het niet-hergebruikte en niet-gerecycleerde gedeelte, werden verwerkt met betaling van de milieuheffing overeenkomstig het bovenvermelde 1° tot en met 15°.

Indien de verwerking van de niet-gerecycleerde of niet-hergebruikte afvalstoffen buiten het Vlaamse Gewest plaatsvindt, zijn de bepalingen van het hierna vermelde 17°, tweede zinsdeel, van toepassing;

17° de bedragen vermeld sub 1° tot en met sub 16°, overeenkomstig de toegepaste verwerkingswijze voor de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest die worden overgebracht met het oog op het verwerken ervan in een daartoe vergunde inrichting buiten het Vlaamse Gewest; in geval een gelijksoortige milieuheffing van toepassing is in het gewest of land waar bedoelde afvalstoffen worden verwerkt, wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van de voormelde gelijksoortige milieuheffing zonder dat dit evenwel tot lager dan nul kan worden herleid.

§3. Voor volgende afvalstoffen geldt een tarief van 0 euro/ton:

1° het storten van asbesthoudende afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats.

Onder asbesthoudende afvalstoffen worden tevens begrepen: afvalstoffen geheel of gedeeltelijk bestaande uit keramische vezels met gelijkaardige carcinogene eigenschappen;

2° het storten, verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties waarbij overeenkomstig het advies van de OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn;

3° het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden;

4° het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie van recyclageresidu's van lompenafval en van recyclageresidu's van bedrijven die glasafval afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuw glas.

Aan een milieuheffing zijn niet onderworpen:

1° het gebruik in de afdichtlaag van een vergunde stortplaats van mengsels van enerzijds reagentia en/of toelagstoffen en anderzijds volgende afvalstoffen die overeenkomstig de Beste Beschikbare Technieken (BBT) niet reinigbaar zijn: zuiveringsslib, gronden/zanden, bodemmassen en assen afkomstig van de verbranding van zuiveringsslib;

2° het storten van gronden die beantwoorden aan de voorwaarden voor het gebruik als bodem;

3° het verbranden of meeverbranden van houtafval in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie.

§4. De in §2 bedoelde bedragen worden aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van december 2006, basis 1996. De indexering gebeurt jaarlijks automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, op 1 januari van elk jaar. De aangepaste bedragen worden afgerond tot de hogere cent.

§5. De bedragen van de milieuheffing overeenkomstig het bovenvermelde artikel 48, §2, worden vanaf 2007 vermenigvuldigd met 0,70 voor de heffingsplichtigen die overeenkomstig artikel 179 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting.

Artikel 49

§1. De milieuheffing bedoeld in artikel 48, §1, is verschuldigd:

1° voor wat betreft de bedragen bedoeld in §2, 1° tot en met 16°: op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwerkt in de in §2, 1° tot en met 16°, bedoelde inrichtingen;

2° voor wat betreft de bedragen bedoeld in §2, 17°: op het tijdstip dat de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest worden overgebracht met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse Gewest.

§2. Wanneer een afvalstof verschillende verwerkingswijzen ondergaat, is de heffing alleen verschuldigd voor de heffingsplichtige verwerkingswijze die het eerst wordt toegepast. De vrijstelling van heffing geldt ook voor de toeslagstoffen die in de eerste verwerkingswijze worden toegevoegd.

§3. De heffingsplichtige kan het gedeelte van de heffing door hem opgenomen in zijn aangifte en regelmatig voldaan op de wijze voorzien bij artikel 50, §6, terugvorderen onder volgende voorwaarden:

1° de heffing moet onbetwistbaar en duidelijk omschreven zijn op een factuur uitgereikt door de heffingsplichtige aan een medecontractant met verwijzing naar het in artikel 50, §8, bedoelde register;

2° de vordering van de heffingsplichtige moet blijken definitief oninbaar te zijn bij gebrek aan activa na opname als onbetwistbare vordering in het passief van het faillissement van de medecontractant op grond van een attest uitgereikt door de behandelende curator;

3° de aanvraag tot teruggave van de heffing moet gebeuren per aangetekend schrijven aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en moet vergezeld zijn van de factuur vermeld in 1°, alsmede van een afschrift van het attest uitgereikt door de behandelende curator, zoals vermeld in 2°.

Artikel 50

§1. Wanneer voor de exploitatie van een inrichting de vergunning, verleend conform de bepalingen van dit decreet, is vervallen en voor dezelfde inrichting een nieuwe vergunning werd verleend, wordt voor wat de toepassing betreft van artikel 48, §2, inzake milieuheffingen de nieuwe vergunning geacht te zijn verleend met ingang van ofwel het tijdstip zoals vermeld in het vergunningsbesluit indien de vergunningverlenende overheid binnen de wettelijk voorziene termijn een beslissing heeft genomen, ofwel het tijdstip waarop deze beslissing conform de wettelijke termijn had moeten genomen worden.

§2. De inning van de heffing vindt eenmaal per kwartaal plaats, namelijk in de loop van de maanden april en mei voor wat het eerste kwartaal betreft, in de loop van de maanden juli en augustus voor wat het tweede kwartaal betreft, in de loop van de maanden oktober en november voor wat het derde kwartaal betreft en in de loop van de maanden januari en februari van het volgende jaar voor wat het vierde kwartaal betreft. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen.

§3. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren en contractuele personeelsleden van de OVAM aan die belast zijn met de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, en bepaalt de nadere regelen met betrekking tot hun bevoegdheden.

§4. De heffingsplichtige is verplicht om in de loop van de maanden april, juli, oktober en januari een aangifte in te dienen met betrekking tot de heffing verschuldigd voor het voorafgaande kwartaal.

§5. Indien de heffingsplichtige niet tot betaling van het aangegeven bedrag overgaat of indien na controle door de met de inning en de invordering van de heffing belaste ambtenaar blijkt dat de aangegeven bedragen onjuist zijn kan door de met de inning en de invordering van de heffing belaste ambtenaar een navordering worden opgelegd lastens de heffingsplichtige.

§6. De heffingsplichtige is verplicht om voor 10 mei, 10 augustus, 10 november, alsmede 10 februari, de heffing voor het voorafgaande kwartaal te betalen. Evenwel is de heffingsplichtige ertoe verplicht voor 10 december van elk jaar een voorschot te betalen op de heffing voor het vierde kwartaal van dat jaar. Dit voorschot wordt forfaitair vastgesteld op zesenzestig procent van het bedrag dat bekomen wordt door de voor de eerste drie kwartalen door de heffingsplichtige verschuldigde heffing te delen door drie. Het aldus bekomen forfaitair bedrag wordt afgerond tot het lagere tiental. Indien op basis van de aangifte inzake het vierde kwartaal blijkt dat de werkelijk verschuldigde heffing lager is dan het verschuldigde voorschot, wordt dit voorschot, vermindert met de werkelijk verschuldigde heffing, maar vermeerderd met de wettelijke verwijlintrest op het aldus berekende verschil, aan de heffingsplichtige teruggestort binnen negentig kalenderdagen na ontvangst van de behoorlijk opgestelde aangifte inzake het vierde kwartaal. Het voorschot is niet verschuldigd indien de heffingsplichtige voor 10 december het bewijs levert dat hij zijn belastingplichtige activiteit heeft stopgezet voor de aanvang van het vierde kwartaal.

§7. In geval de heffingsplichtige meerdere kwartalen moet vereffenen, worden de betalingen eerst aangerekend op de oudste schulden en in volgorde eerst op de administratieve geldboeten, de nalatigheidsintresten en de hoofdsom.

§8. De heffingsplichtige is verplicht om de hoeveelheden afvalstoffen uitgedrukt in ton dagelijks en in volgorde van verwerking in een register in te schrijven.

§9. De heffingsplichtige is verplicht om alle bescheiden die nodig zijn om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan, voor te leggen op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing.

§10. De heffingsplichtige is verplicht om op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, mondeling of schriftelijk alle inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan.

§11. Wanneer de heffing niet is betaald na het verstrijken van de termijn bedoeld in §6, is van rechtswege de wettelijke intrest verschuldigd zoals thans bepaald in het KB van 4 augustus 1996 tot wijziging van de wettelijke rentevoet.

§12. Wanneer een heffingsplichtige, om welke redenen dan ook, de aangifte bedoeld in §4 niet of te laat heeft ingediend of de verplichtingen bedoeld in §8, §9 of §10 niet is nagekomen, kan hem door de met invordering belaste ambtenaar een ambtelijke aanslag opgelegd worden tot beloop van de heffing die vermoedelijk is verschuldigd.

§13. De heffing wordt in de gevallen bedoeld in §12 vastgesteld op basis van de gevraagde stukken of, bij ontstentenis hiervan, op basis van gegevens die kunnen bewezen worden door geschrift, getuigen en vermoedens.

§14. De ambtelijke aanslag wordt opgelegd onverminderd de mogelijkheid van navordering binnen de termijn bedoeld in artikel 52.

§15. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van verzending, per aangetekend schrijven, van een ambtelijke aanslag of een navordering, kan de heffingsplichtige per aangetekend schrijven beroep instellen bij de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister die uitspraak doet binnen de zes maanden vanaf de datum van verzending van het beroepschrift. Een afschrift van dit beroep dient met dezelfde post per aangetekend schrijven aan de OVAM betekend. Op straffe van nietigheid verwijst het beroep naar het dossiernummer, aanslagjaar en kwartaal vermeld in de ambtelijke aanslag of in de navordering. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de heffingsplichtige, kan de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister de voormelde termijn eenmalig verlengen met een periode van zes maanden.

§16. Alvorens een beslissing te nemen, legt de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister de in §15 bedoelde geschillen voor aan een adviescommissie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen met betrekking tot de werking en samenstelling van de adviescommissie.

§17. Bij gebrek aan een uitspraak van de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister binnen de in §15 gestelde termijn, wordt het beroep van de heffingsplichtige als ingewilligd beschouwd.

§18. De minister verzendt zijn beslissing per aangetekend schrijven aan de heffingsplichtige.

§19. Ten aanzien van de heffingsplichtige, bedoeld in artikel 48, §1, kan teruggave van door hem te veel aangegeven en betaalde milieuheffingen plaatsvinden door middel van verrekening op het verschuldigde bedrag aan te geven en te betalen voor een volgend kwartaal van het lopende kalenderjaar.

§20. De heffingsplichtige voegt bij deze kwartaalaangifte de nodige stukken ter staving van de gegrondheid van zijn verrekening. Bij onjuiste of ten onrechte toegepaste verrekening blijft de mogelijkheid van navordering zoals bedoeld in §5 onverminderd bestaan.

§21. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen met betrekking de uitvoering van dit artikel.

Artikel 51

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 70 euro bedraagt.

Artikel 52

De vordering tot voldoening van de heffing, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 53

§1. De ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering kan met de heffingsplichtige dadingen treffen, voor zover deze niet leiden tot vrijstelling of vermindering van de heffing.

§2. Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboete die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt. Deze verzoeken dienen op straffe van verval ingediend uiterlijk binnen de maand nadat de beroeper in kennis is gesteld van de beslissing van de bevoegde Vlaamse minister over het ingestelde beroep overeenkomstig de bepalingen in artikel 50, §18.

§3. Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken tot uitstel van betaling die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

§4. Bij gebrek aan voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd. Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering.

- §5. De betekening van het dwangbevel gebeurt bij gerechtsdeurwaarderexploot of bij aangetekend schrijven.
- §6. Op het dwangbevel zijn de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging.
- §7. Op grond van het uitvoerbaar verklaard dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en de kosten, heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige of diegene die de afvalstof heeft aangeleverd bij de heffingsplichtige en kan een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van de heffingsplichtige of diegene die de afvalstof heeft aangeleverd bij de heffingsplichtige.
- §8. Het voorrecht bedoeld in vorige paragraaf neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en in artikel 23 van boek II van het Wetboek van Koophandel.
- §9. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitvoerbaar verklaarde en betekende dwangbevel.
- §10. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaar, bedoeld in §4. De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat eensluidend wordt verklaard door die ambtenaar en dat melding maakt van de betekening ervan.
- §11. Artikel 19 van de Faillissementswet van 8 augustus 1997 is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde heffing waarvoor een dwangbevel werd uitgevaardigd en waarvan de betekening aan de heffingsschuldige is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Artikel 53bis

Gemeenten of provincies kunnen opcentiemen instellen op de in dit decreet vermelde heffingen voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen door de betrokken gemeente te heffen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in artikel 48, §2, voor de heffingsplichtige inrichtingen op hun grondgebied. De gemeenten kunnen hiervoor een beroep doen op de medewerking van de OVAM. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met inbegrip van deze met betrekking tot de inningskosten voor de toepassing van deze paragraaf.”.

HOOFDSTUK XI

Herstelfonds

Artikel 46

Aan het tweede lid van artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd bij decreet van 10 maart 2006, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° het per 31 december van het jaar voorafgaande aan het begrotingsjaar beschikbare saldo van het Herstelfonds.”.

HOOFDSTUK XII

Activering van het risicokapitaal in Vlaanderen

Artikel 47

In artikel 2 van het decreet van 19 december 2003 betreffende het activeren van risicokapitaal in Vlaanderen wordt punt 7° vervangen door wat volgt:

“7° doelonderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als gedefinieerd in aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan, die de vorm van een vennootschap met rechtspersoonlijkheid aanneemt en die beschikt over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest, of die zich ertoe verbindt in het Vlaamse Gewest een exploitatiezetel te vestigen;”.

Artikel 48

In hetzelfde decreet worden de artikelen 16 tot en met 20 opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen

Artikel 49

§1. Onder het beheer van de Vlaamse minister bevoegd voor de Sociale Economie wordt een Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen opgericht, hierna te noemen “het Fonds”.

§2. Het Fonds is een begrotingsfonds type B in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Aan het Fonds worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiende uit dividenden uitgekeerd door de naamloze vennootschap T-Groep aan de Vlaamse overheid als aandeelhouder.

§4. De Vlaamse Regering beschikt voor de financiering van vernieuwende projecten die de sociale economie in Vlaanderen bevorderen over de kredieten van het Fonds.

Artikel 50

In het decreet van 28 juni 2002 betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt hoofdstuk III, bestaande uit artikel 7 tot en met 10bis, opgeheven.

HOOFDSTUK XIV

VRT

Artikel 51

In artikel 16, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de woorden “het radio- en televisieaanbod” vervangen door “het aanbod” en wordt het woord “artikel 8” vervangen door “artikel 6, §2”.

Artikel 52

In artikel 16, 2°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de woorden “de innovatieve mediaprojecten, hierna de e-vrt projecten te noemen” vervangen door de woorden “de onderzoeks- en innovatieopdracht van de VRT”, en worden de woorden “artikel 8, inzonderheid in artikel 8, §5” vervangen door de woorden “artikel 6, inzonderheid artikel 6, §2, vijfde lid”.

Artikel 53

In artikel 16, 4°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden in de eerste alinea de woorden “het openbare radio- en televisieaanbod” vervangen door “het openbare aanbod”.

Artikel 54

Artikel 16, 4°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen die noodzakelijk is voor het verzorgen van het openbare radio- en televisieaanbod, bedoeld in 1°, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan. De bepalingen van de Europese Richtlijn 80/723/EEG van de Europese Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid van de financiële betrekkingen tussen de lidstaten en de openbare bedrijven en de financiële doorzichtigheid binnen bepaalde ondernemingen zijn van toepassing;”.

Artikel 55

Artikel 16, 5°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“5° de berekening van de financiering van de toegevoegde opdracht voor onderzoek en innovatie.”.

HOOFDSTUK XV

Winwinlening

Artikel 56

In artikel 3, §2, 1°, van het decreet betreffende de Winwinlening van 19 mei 2006 wordt het woord “kalenderjaren” vervangen door “jaren”.

HOOFDSTUK XVI

Vlaamse Wooncode

AFDELING I

Conformiteitsattest

Artikel 57

Aan artikel 8 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking van §1 en §2, kan de gewestelijk ambtenaar in het kader van de toekenning van de tegemoetkoming in de huurprijs, vermeld in artikel 82, een conformiteitsattest aan de verhuurder uitreiken.”.

Artikel 58

In artikel 14, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zin “De woningen die een door de Vlaamse Regering vast te stellen ouderdom nog niet hebben bereikt zijn niet onderworpen aan de toepassing van bepalingen van dit hoofdstuk.” vervangen door de zin “Met uitzondering van het geval, vermeld in artikel 8, §3, zijn de woningen die een door de Vlaamse Regering vast te stellen ouderdom nog niet hebben bereikt, niet onderworpen aan de bepalingen van dit hoofdstuk.”.

AFDELING II

Financiering investeringsprogramma sociale woningbouw

Artikel 59

“In afwachting van de vaststelling, door de Vlaamse Regering, van het eerste investeringsprogramma voor woonprojecten, vermeld in artikel 22, §2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en van de procedure, vermeld in artikel 33, §3, tweede lid, van hetzelfde decreet, stelt de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen een uitvoeringsprogramma 2007 op dat met het advies van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed voor goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd.

De bepalingen van artikel 22, §2, vierde en vijfde lid, artikel 33, §1, eerste lid en §3, eerste lid, artikel 34, §1, en artikel 38 van voormeld decreet zijn van toepassing op het uitvoeringsprogramma 2007.

Het subsidiepercentage wordt tweemaal door de Vlaamse Regering vastgesteld in functie van de evolutie van de marktrentevoet, die wordt gemeten op basis van het voortschrijdende gemiddelde van de rentevoet OLO met een resterende looptijd van tien jaar voor de periode van zes maanden die respectievelijk voorafgaat aan 1 juli 2006 en 1 maart 2007.”.

AFDELING III

Huurdienst

Artikel 60

Een huurdienst, erkend overeenkomstig artikel 56 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004 en 24 maart 2006, die een geregulariseerde DAC-werknemer in dienst heeft, heeft jaarlijks recht op een subsidie die gelijk is aan de bezoldiging van deze werknemer. De Vlaamse Regering bepaalt de verdere uitvoeringsmaatregelen.

Als de arbeidsovereenkomst van een geregulariseerde DAC-werknemer wordt beëindigd, blijft de subsidie behouden voor de sector van de huurdiensten. De Vlaamse Regering bepaalt op basis van de noden binnen die sector, de verdere aanwending van die subsidie en de verdere uitvoeringsmaatregelen.

Artikel 61

In afwachting van de uitvoeringsmaatregelen blijft het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 houdende de toekenning van een niet-gereguleerde subsidie aan bepaalde initiatieven binnen het woonbeleid die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuut van kracht.

AFDELING IV

Erkende kredietmaatschappijen

Artikel 62

Aan artikel 78 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het Vlaamse Gewest waarborgt, binnen het plafond vermeld in de begrotingsdecreten, en onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering stelt, de terugbetaling van de hoofdsom en de betaling van de interest en de extra kosten van de kredieten aangegaan door de in §1, eerste lid, 1°, vermelde kredietmaatschappijen. De onder deze voorwaarden opgenomen kredieten zijn voor 100 % gewaarborgd.”.

HOOFDSTUK XVII

Wetenschap en Innovatie

AFDELING I

Steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek

Artikel 63

In het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met

andere rechtspersonen, zoals gewijzigd bij decreten van 14 juli 1998, 18 mei 1999 en 19 maart 2004, wordt een hoofdstuk Ibis, bestaande uit artikel 8bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK Ibis

Steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek

Artikel 8bis

§1. Een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek is een entiteit in de schoot van één of meer initiërende universiteiten of hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

De opdracht van een steunpunt betreft het verzamelen, analyseren en ontsluiten van beleidsrelevante gegevens, het uitvoeren van beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek en het verlenen van wetenschappelijke dienstverlening.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt vijfjaarlijks een lijst van thema's die kaderen binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest en waarbinnen de beleidsvoering een op wetenschappelijke inzichten gebaseerde ondersteuning vereist.

De Vlaamse Regering erkent per thema één steunpunt voor een termijn van vijf jaar.

§3. Het afsluiten van een beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering doet in hoofde van de initiërende instelling of instellingen een recht ontstaan op overheidsfinanciering ten behoeve van de werking van het betrokken steunpunt.

De overheidsfinanciering bestaat uit een jaarlijkse vaste werkingsenveloppe en eventuele cofinanciering.

De optelsom van de vaste werkingsenveloppes voor de steunpunten bedraagt voor het begrotingsjaar 2007 8.500.000 euro. In het begrotingsjaar 2008 wordt dit bedrag aangepast aan de jaarlijkse stijging van de gezondheidsindex, met als referentiedatum 1 januari 2007.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen op het vlak van:

- 1° de samenwerkingsmogelijkheden tussen de initiërende instelling of instellingen en andere actoren;
- 2° de bepaling en de vereffening van de vaste werkingsenveloppes;
- 3° de procedure tot aanvraag van een erkenning en van een vaste werkingsenveloppe;
- 4° de invulling van de beheersovereenkomsten tussen de Vlaamse Regering en het bestuur of de besturen van de initiërende instelling of instellingen;
- 5° de wijze waarop de werking van de steunpunten op metaniveau wordt geëvalueerd.”.

AFDELING II

Industriële onderzoeksfondsen

Artikel 64

Aan hoofdstuk XVII van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 wordt een artikel 74bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 74bis

§1. De Vlaamse Regering verleent subsidie-enveloppes aan de Industriële Onderzoeksfonds, zijnde interne bestemmingsfondsen van een universiteit of, voor zover daartoe beslist wordt op grond van artikel 100 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, van een associatie. Bij een universiteit of associatie kan slechts één Industrieel Onderzoeksfonds worden opgericht.

De middelen van een Industrieel Onderzoeksfonds worden aangewend voor het strategisch basisonderzoek in de schoot van de universiteit en de hogeschool of hogescholen die partner zijn bij de associatie waartoe de universiteit behoort.

Een Industrieel Onderzoeksfonds wordt, naar gelang het geval, beheerd op de wijze bepaald door een reglement, vastgesteld door het universiteitsbestuur, dan wel door het algemeen onderzoeks- en samenwerkingsreglement van de associatie, als bedoeld in artikel 101bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Het toepasselijke reglement voorziet ten minste in de oprichting van een raad die het universiteits- of associatiebestuur van advies dient over de besteding van de middelen van het Industrieel Onderzoeksfonds.

§2. De Vlaamse Regering legt jaarlijks, binnen de perken van de begrotingskredieten, een globaal bedrag vast voor de subsidiëring van het strategisch basisonderzoek in de schoot van partners bij de associaties.

Het globale bedrag wordt onder de universiteiten of associaties verdeeld a rato van het procentuele aandeel van de universiteit in de som van de door de Vlaamse Regering omschreven en gewogen parameters.

De parameters hebben ten minste betrekking op:

- 1° het aandeel van de universiteit in de globale wetenschappelijke output van de universiteiten, in het bijzonder bemeten aan de hand van het aantal doctoraatsdiploma's, het aantal wetenschappelijke publicaties en citaties en het aantal toegekende en gepubliceerde aangevraagde octrooien binnen een referentieperiode;
- 2° het aandeel van de universiteit in de globale valorisatie van wetenschappelijke kennis door de universiteiten, in het bijzonder bemeten aan de hand van het aantal in een referentieperiode gecreëerde spin-off bedrijven, als bedoeld in artikel 9, respectievelijk 20, §3, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen;
- 3° het aandeel van de universiteit in het globale wetenschappelijke personeelsbestand van de universiteiten in een referentieperiode;
- 4° het aandeel van de universiteit in de door het IWT-Vlaanderen beheerde financiering in een referentieperiode;
- 5° het aandeel van de universiteit in het geheel van de universitaire contractinkomsten uit het Vijfde Kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002).

Aan de parameters betreffende het aandeel van de universiteit in het aantal doctoraatsdiploma's en het aantal wetenschappelijke publicaties en citaties wordt het hoogste gewicht toegekend.

§3. De middelen uit een Industrieel Onderzoeksfonds worden, naar gelang het geval, toegekend door het universiteits- of associatiebestuur, middels een open oproep binnen de universiteit en de hogeschool of hogescholen die partner zijn bij de betrokken associatie.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen met betrekking tot:

- 1° de inhoud van het in §1, derde lid, bedoelde reglement;
- 2° de aanwending van de middelen uit een Industrieel Onderzoeksfonds;
- 3° het betalingsritme van de subsidiëring aan de Industriële Onderzoeksfondsen;
- 4° de subsidiëringsvoorwaarden en de controle op de naleving daarvan;
- 5° de evaluatie, in 2007, van de werking van de Industriële Onderzoeksfondsen.”.

AFDELING III

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikel 65

In deel VI van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een titel IVbis ingevoegd, bestaande uit artikel VI.9.bis tot en met VI.9.octies, die luidt als volgt:

“Titel IVbis

Ondersteuning van de onderzoeksgerichte component van het academiseringsproces

Artikel VI.9bis

Deze titel is van toepassing op de associaties en op de universiteiten en hogescholen die partner zijn bij een associatie.

Artikel VI.9ter

§1. Voor de begrotingsjaren 2006 en 2007 wordt in een ondersteuning voorzien ten bate van de versteviging van de onderzoeksbetrokkenheid van academisch gerichte hogeschoolopleidingen, daaronder begrepen het versterken van de onderzoeks- en innovatiecapaciteit, het bewerkstelligen van de interdisciplinariteit en transdisciplinariteit van het gevoerde onderzoek, en de bevordering van de valorisatie van onderzoeksresultaten en de samenwerking met het bedrijfsleven.

In het begrotingsjaar 2006 wordt ten behoeve van de in het eerste lid bedoelde ondersteuningsmaatregel een bedrag van 2 miljoen euro vastgelegd. Dit bedrag wordt in het begrotingsjaar 2007 aangepast overeenkomstig de indexeringsformule, als bedoeld in artikel 184, §1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Het aandeel van elke hogeschool in het in §1 bedoelde globaal bedrag wordt in 2006 en in 2007 berekend a rato van het aantal financierbare studenten in de academisch gerichte hogeschoolopleidingen. Voor de toepassing van deze bepaling wordt onder financierbare studenten verstaan: de studenten als bedoeld in artikel 177 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel VI.9quater

De op grond van artikel VI.9ter, §2, per hogeschool berekende ondersteuningsmiddelen worden op het niveau van de associatie samengeteld en toegewezen aan het Industrieel Onderzoeksfonds, als bedoeld in artikel 74bis van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, indien dit fonds beheerd wordt door het betrokken associatiebestuur. In dat geval wordt de generieke wijze waarop de middelen worden aangewend geregeld door het algemeen onderzoeks- en samenwerkingsreglement van de associatie, als bedoeld in artikel 101bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

In het andere geval worden de ondersteuningsmiddelen rechtstreeks toegewezen aan de hogeschool.

Artikel VI.9quinquies

§1. Ter aanwending van de ondersteuningsmiddelen worden in de schoot van een associatie samenwerkingsovereenkomsten gesloten tussen één of meer hogescholen en de betrokken universiteit.

Deze samenwerkingsovereenkomsten regelen de wijze waarop personen worden aangeworven of ingezet voor onderzoeksopdrachten en -activiteiten die bijdragen aan de doelstellingen, als bedoeld in artikel VI.9ter, §1, eerste lid.

§2. Samen kan ten hoogste 10 procent van de ondersteuningsmiddelen worden besteed aan projectkostenvergoedingen ter ondersteuning van:

- 1° de werkingskosten van de onderzoeksopdrachten en -activiteiten, als bedoeld in §1, tweede lid;
- 2° de aanschaf van wetenschappelijke uitrusting die nodig is voor de uitvoering van deze onderzoeksopdrachten en -activiteiten.

§3. Ten minste 75 procent van de ondersteuningsmiddelen wordt aangewend ter dekking van de personele kosten verbonden aan de uitvoering van onderzoekstaken.

§4. De aan de hogeschool of de associatie toekomende ondersteuningsmiddelen die na afloop van het betrokken kalenderjaar niet zijn toegewezen, kunnen met behoud van bestemming worden overgedragen naar de begroting van de hogeschool of de associatie van het daaropvolgende jaar.

Artikel VI.9sexies

Op het einde van elke maand wordt aan iedere hogeschool of, naar gelang het geval, iedere associatie, één twaalfde van het bedrag van de ondersteuningsmiddelen ter beschikking gesteld.

Artikel VI.9septies

Artikel VI.9quinquies geldt als subsidiëringsvoorwaarde.

Indien de commissaris van de hogescholen, of, naar gelang het geval, de regeringscommissaris of commissaris, belast met het toezicht op de associatie, een overtreding van de subsidiëringsvoorwaarde vaststelt, voegt hij bij het beroepschrift een advies om, wat betreft de in het kader van deze titel toegekende middelen, toepassing te maken van artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof.

Artikel VI.9octies

Niettegenstaande de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming, worden de beslissingen die vóór 1 oktober 2006 genomen werden omtrent de interne besteding van de ondersteuningsmiddelen, geacht regelmatig te zijn.”.

Artikel 66

Aan artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel VI.9bis tot en met IV.9octies hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2006 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2007.”

AFDELING IV

Odysseusfinanciering

Artikel 67

In het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 167bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 167bis

§1. Benevens de toelage als bedoeld in artikel 167 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt aan het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen jaarlijks een subsidie-enveloppe toegekend voor het Odysseusinitiatief.

Het Odysseusinitiatief voorziet in een startfinanciering met als doel uitstekende Vlaamse onderzoekers die momenteel in het buitenland werken en gerenommeerde buitenlandse onderzoekers aan een Vlaamse universiteit te verbinden. Zij krijgen door deze startfinanciering de mogelijkheid om stapsgewijs via de gangbare financieringskanalen middelen te verwerven, zich in te schakelen in het onderzoeksbestel en bij te dragen aan de verdere uitbouw van het Vlaamse onderzoekspotentieel.

§2. Voor het begrotingsjaar 2006 bedraagt de subsidie-enveloppe 12 miljoen euro. Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd conform de bepalingen van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 houdende subsidie aan het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen. De Vlaamse Regering kan het bedrag verhogen binnen de beschikbare begrotingskredieten.

§3. 80% van de besteedbare middelen wordt door het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen over de universiteiten verdeeld op basis van het gemiddelde van de sleutel gehanteerd voor de verdeling van de middelen bestemd voor de Bijzondere Onderzoeksfondsen. Het gemiddelde wordt berekend over vijf jaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar waarop het Odysseusinitiatief betrekking heeft.

De resterende 20% vormt de eigen beleidsruimte waarover het Fonds in het kader van dit initiatief beschikt.

§4. Universiteitsbesturen kunnen beslissen om de aan hen toekomende middelen in een bepaald begrotingsjaar geheel of gedeeltelijk over te dragen naar het volgende jaar en op die manier trekkingsrechten op te bouwen.

Universiteiten die over onvoldoende trekkingsrechten beschikken in een bepaald begrotingsjaar, kunnen met eigen middelen voorfinancieren, zolang dit beperkt blijft tot het bedrag dat zij in het kader van het Odysseus-initiatief zullen ontvangen.

§5. Voor de selectie van de kandidaten legt elk universiteitsbestuur een procedure vast. Deze procedure kan een onderscheid maken tussen internationaal toonaangevende onderzoekers en onderzoekers met het potentieel om door te groeien tot internationaal toonaangevende status.

§6. Bij de voordracht van een kandidaat bevestigt het betrokken universiteitsbestuur dat het een kaderplaats voor zelfstandig academisch personeel, respectievelijk een postdoctoraal mandaat met een looptijd van vijf jaar ter beschikking heeft, evenals de nodige infrastructuur. Daarenboven dient het universiteitsbestuur aan te geven hoe het onderzoeksplan van de betrokken kandidaat ingeschakeld kan worden in het onderzoeksbeleid van de universiteit.

Indien een voordracht uitgaat van twee of meer universiteitsbesturen, wordt een gezamenlijk voorstel geformuleerd.

§7. Het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen onderzoekt door middel van commissies van deskundigen:

1° of de door de universiteiten voorgestelde onderzoekers aan de gestelde eisen van excellentie voldoen;

2° of het onderzoeksplan van de voorgestelde onderzoekers van hoge kwaliteit is;

3° of het onderzoeksplan uitvoerbaar is met de hiervoor aangevraagde middelen.

Een commissie van deskundigen bestaat uit leden die niet verbonden zijn aan een Belgische universiteit en die een algemene internationale erkenning genieten.

§8. Het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen beslist over de toekenning van de financiering. Indien de aanvragende universiteit over de nodige middelen beschikt, kan het Fonds een voorstel slechts afwijzen als de betreffende commissie oordeelt dat de kandidaat niet voldoet.

§9. De geselecteerde onderzoeker ontvangt gedurende vijf jaar startfinanciering. Hij of zij kan de middelen besteden aan werking, personeel en uitrusting, doch niet aan de eigen salariskosten.

Voor internationaal toonaangevende onderzoekers geldt een bedrag van minimaal 400.000 euro en maximaal 1.500.000 euro per jaar, ofwel tussen 2.000.000 en 7.500.000 euro voor de volledige vijf jaar. Voor onderzoekers met het potentieel om door te groeien tot internationaal toonaangevende status geldt een bedrag van minimaal 100.000 euro en maximaal 200.000 euro, ofwel tussen 500.000 en 1.000.000 euro voor de volledige vijf jaar.

De middelen toegekend in het kader van het Odysseusinitiatief aan een onderzoeker kunnen over een niet-verlengbare periode van acht jaar besteed worden.

§10. De universiteitsbesturen leggen een procedure vast voor de tussentijdse beoordeling van de uitvoering van het onderzoeksplan, in het bijzonder met het oog op het nemen van een beslissing over de aanpassing ervan, met inbegrip van de spreiding van de financiering in de tijd.

§11. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel.

In een addendum op de beheersovereenkomst met het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen worden ten minste bepalingen vastgelegd op het vlak van:

- 1° de voorafname van het Fonds voor centrale beheerskosten en algemene exploitatiekosten;
- 2° de aanrekenbaarheid, door de onthaalinstellingen, van overheadkosten;
- 3° de wijze van bekendmaking van de beoordelingsverslagen, opgemaakt door de commissie van deskundigen in hoofde van de onderzoekers waaraan middelen in het kader van het Odysseusinitiatief worden toegekend;
- 4° de rapportering, door de universiteitsbesturen, over de uitvoering van de onderzoeksplannen en de spreiding in de tijd van de financiering die aan onderzoekers wordt toegekend;
- 5° de rapporteringsplicht van het Fonds aan de hand van statistische parameters;
- 6° de evaluatie van het Odysseusinitiatief en de uitvoering ervan.”.

AFDELING V

Methusalemfinanciering

Artikel 68

In hoofdstuk VIII, afdeling 7, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 169bis.1. ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 169bis.1

§1. Voor het toekennen van langetermijnprogrammafinanciering aan een beperkt aantal uitmuntende leden van het zelfstandig academisch personeel, verbonden aan universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt per universiteit een overheidsbijdrage, verder de Methusalemfinanciering te noemen, toegekend.

De Methusalemfinanciering wordt toegekend en aangewend overeenkomstig de voorwaarden gesteld in dit artikel.

§2. Voor het begrotingsjaar 2006 wordt de Methusalemfinanciering vastgesteld op 3.000.000 euro. In het begrotingsjaar 2007 wordt dit bedrag verhoogd binnen de beschikbare begrotingskredieten.

§3. De verdeling van de Methusalemfinanciering over de Vlaamse universiteiten gebeurt overeenkomstig de verdeelsleutel die wordt gehanteerd voor de verdeling van overheidsmiddelen over de Bijzondere Onderzoeksfonds.

§4. De Methusalemfinanciering wordt met behoud van bestemming toegevoegd aan het Bijzonder Onderzoeksfonds.

De aan het Bijzonder Onderzoeksfonds toekomende middelen die na afloop van het betrokken kalenderjaar niet zijn toegewezen, kunnen met behoud van bestemming worden overgedragen naar de begroting van de universiteit.

§5. De Vlaamse universiteiten zijn belast met het operationeel en financieel beheer van de Methusalemfinanciering.

§6. Voor de beoordeling van de kandidaten stelt elke universiteit internationale panels samen. De leden van deze panels zijn niet in België werkzaam en genieten een internationale erkenning.

De universiteit legt de samenstelling van de panels a priori voor aan het FWO voor een metabeoordeling van de internationale wetenschappelijke erkenning ervan. Slechts na positief advies van het FWO kan het panel worden ingesteld.

§7. Bij de beoordeling van een aanvraag past het panel eisen toe op het vlak van de excellentie van de kandidaten, hun vertrouwdeheid met bestaande financieringskanalen, en de kritische massa van hun onderzoeksgroep, waarbij rekening wordt gehouden met de specificiteit van het betrokken vakgebied en onderzoeksdomein.

Het panel maakt de wijze van toetsing inzichtelijk.

Het panel gaat tevens na of met het aangevraagde bedrag van de Methusalemfinanciering de onderzoeksgroep verder uitgebouwd kan worden tot een internationale referentiepositie. Het panel kan in dit verband bijsturingen voorstellen.

§8. Het panel legt zijn bevindingen neer in een omstandig geargumenteerde advies.

§9. Op advies van de onderzoeksraad en eventueel andere door het universiteitsbestuur aangeduide instanties, en rekening houdend met het globale onderzoeksbeleid van de universiteit, beslist het universiteitsbestuur welke door een panel positief beoordeelde kandidaten financiering zullen ontvangen. Indien het aangevraagde bedrag aan financiering wordt aangepast, houdt het universiteitsbestuur op gemotiveerde wijze rekening met het advies van het panel ter zake.

§10. De onderzoeker die financiering ontvangt, wordt om de zeven jaar door een expertencommissie beoordeeld.

Deze expertencommissie beoordeelt:

- 1° of het verrichte werk internationaal toonaangevend is en aan de verwachtingen voldoet;
- 2° of het human resources beleid en in het bijzonder de mate waarin postdoctorale onderzoekers die werken in onderzoeksgroepen van leden van het zelfstandig academisch personeel die Methusalemfinanciering ontvangen, worden gestimuleerd ervaring op te doen met het opzetten van zelfstandig onderzoek;
- 3° of het onderzoeksplan voor de volgende zeven jaar en de aangevraagde financiering adequaat zijn.

Het panel kan suggesties voor de ontwikkeling van het onderzoek doen.

§11. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen op het vlak van de kenmerken van de financiering, de voorwaarden voor de financiering, de aanwending van de financiering en de rapportering daaromtrent, de evaluatie van het betrokken onderzoek en de beëindiging van de financiering.”.

AFDELING VI

Toegepast biomedisch onderzoek

Artikel 69

Aan artikel 1 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie” wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis regelt een gemeenschapsaangelegenheid.”.

Artikel 70

Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 5bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis

§1. De Vlaamse Regering verleent binnen de beschikbare begrotingskredieten projectsubsidies voor toegepast biomedisch onderzoek met een primair maatschappelijke finaliteit, zijnde onderzoek dat voldoet aan volgende kenmerken:

- 1° er is een sterke focus op het verwerven van inzicht in de basis van ziekte en gezondheid van de mens;
- 2° wetenschappelijke bevindingen worden uitgewerkt en vertaald naar klinische toepassingen;
- 3° er is een maatschappelijke toepasbaarheid waarvoor op het ogenblik van indiening de industriële interesse beperkt is.

Projectvoorstellen kunnen worden ingediend door een Vlaams universitair ziekenhuis, een Vlaams ziekenhuis of een consortium dat ten minste een Vlaams universitair ziekenhuis of een Vlaams ziekenhuis omvat.

§2. Het IWT wordt benevens de generieke missie en taken, als vermeld in artikelen 4 en 5, belast met het nemen van beslissingen tot ondersteuning van de in §1 bedoelde projectvoorstellen, op grond van een advies van een expertencollege. De beoordeling van de projectvoorstellen betreft zowel de wetenschappelijke kwaliteit als de maatschappelijke utilisatieperspectieven van het projectvoorstel.

§3. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende:

- 1° de procedurele, formele en materiële voorwaarden voor het verkrijgen van de projectfinanciering;
- 2° de subsidiabele kosten;
- 3° het steunpercentage;
- 4° het beslissingsproces en de beslissingscriteria aangaande de projectvoorstellen;
- 5° de bewaking van de doelstellingen van het financieringskanaal.”.

Artikel 71

Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis treedt in werking op 1 juni 2006, met dien verstande dat, voor de toepassing van die bepaling, in de periode tussen 1 juni 2006 en de globale inwerkingtredingsdatum van dit decreet onder IWT moet worden verstaan: het Instituut voor de aanmoediging van innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen.”.

AFDELING VII

Herculesstichting

Artikel 72

In deel VI van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een titel IVter ingevoegd, bestaande uit artikel VI.9.8. tot en met VI.9.15., die luidt als volgt:

“TITEL IVter

Herculesfinanciering

Artikel VI.9.8

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

- 1° FWO-Vlaanderen: de stichting van openbaar nut FONDS VOOR WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK-VLAANDEREN, opgericht bij notariële akte van 21 juni 2005, bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 april 2006;
- 2° IWT: het Instituut voor de aanmoediging van innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen, of zijn rechtsopvolger;
- 3° middelzware onderzoeksinfrastructuur: onderzoeksinfrastructuur met een totale financieringskost van ten minste 150.000 euro en ten hoogste 1.500.000 euro;
- 4° onderzoeksinfrastructuur: faciliteiten en bronnen die het verrichten van grensverleggend en strategisch basisonderzoek bevorderen, daaronder onder meer begrepen wetenschappelijke infrastructuur, collecties, natuurlijke habitats, corpora en databanken, met inbegrip van de digitale ontsluiting ervan;
- 5° zware onderzoeksinfrastructuur: onderzoeksinfrastructuur met een totale financieringskost van meer dan 1.500.000 euro.

Artikel VI.9.9

§1. Het FWO-Vlaanderen en het IWT zijn ermee belast overeenkomstig de Wet van 27 juni 1921 op Verenigingen en Stichtingen een stichting op te richten, Herculesstichting genaamd, waarvan het maatschappelijk doel bestaat in de subsidiëring van middelzware en zware onderzoeksinfrastructuur.

Het FWO-Vlaanderen en het IWT zien erop toe dat voor de Herculesstichting de erkenning als stichting van openbaar nut wordt aangevraagd.

§2. Het FWO-Vlaanderen en het IWT zijn belast met het beheer van de Herculesstichting en stellen daartoe vertegenwoordigers aan in de raad van bestuur van de stichting. De Vlaamse Regering duidt de voorzitter aan.

§3. De Herculesstichting treedt bij de uitoefening van de in deze titel bedoelde taken en opdrachten op als functionele openbare dienst.

§4. Tussen de Herculesstichting en de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, wordt een beheersovereenkomst gesloten.

Artikel VI.9.10

§1. De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks, binnen de beschikbare begrotingskredieten, het bedrag dat aan het vermogen van de Herculesstichting wordt toegevoegd.

§2. Het jaarlijks te bepalen bedrag is voor twee derden bestemd voor de subsidiëring van middelzware onderzoeksinfrastructuur en voor één derde voor de financiering van zware onderzoeksinfrastructuur.

De Vlaamse Regering kan jaarlijks beslissen om van de in het eerste lid vermelde verhouding af te wijken op grond van objectief vastgestelde noodwendigheden.

§3. De Herculesstichting handelt ten aanzien van het tijdens een bepaald begrotingsjaar niet aangewende bedrag als volgt:

- 1° ofwel wordt het betrokken bedrag geheel of gedeeltelijk toegewezen aan door de Vlaamse Regering aan te wijzen investeringsinitiatieven;
- 2° ofwel wordt het bedrag geheel of gedeeltelijk overgedragen naar het volgende begrotingsjaar, met behoud van de bestemming.

Artikel VI.9.11

§1. Het jaarlijks voor middelzware onderzoeksinfrastructuur beschikbare bedrag wordt verdeeld onder de associaties door middel van een Herculesverdeelsleutel, die door de Vlaamse Regering per begrotingsjaar wordt vastgesteld, en afgeleid wordt van de verdeelsleutels die worden gehanteerd voor de verdeling van de overheidsmiddelen onder de Bijzondere Onderzoeksfondsen en de Industriële Onderzoeksfondsen.

§2. De Herculesstichting wijst de betrokken middelen per associatie toe aan investeringsinitiatieven na het inwinnen van een advies van het associatiebestuur en van een beoordelingspanel, bestaande uit deskundigen uit de associaties en vertegenwoordigers uit de industriële sector. De selectiecriteria hebben ten minste betrekking op:

- 1° de wetenschappelijke kwaliteit en relevantie van het door middel van de onderzoeksinfrastructuur uit te voeren onderzoeksprogramma;
- 2° het belang van de onderzoeksinfrastructuur voor het onderzoek binnen de betrokken wetenschappelijke discipline;
- 3° de betrouwbaarheid van het voor de voorgenomen investering opgemaakte investeringsplan.

Artikel VI.9.12

Het jaarlijks voor zware onderzoeksinfrastructuur beschikbare bedrag wordt door de Herculesstichting rechtstreeks toegewezen aan investeringsinitiatieven op grond van het advies van twee door de Vlaamse Regering aangewezen beoordelingspanels, waarbij het ene panel de wetenschappelijke kwaliteit van de aanvragen nagaat, en het andere panel ten aanzien van de excellent bevonden aanvragen nagaat of de opgemaakte investeringsplannen voldoende realistisch en objectief zijn.

Artikel VI.9.13

De subsidiëring in de zin van deze titel wordt uitsluitend aangewend voor:

- 1° kosten voor wetenschappelijke investeringen, zijnde de kosten voor de aanschaf van de onderzoeksinfrastructuur zelf of de aanschaf van de onderdelen voor de constructie van de beoogde onderzoeksinfrastructuur;
- 2° personeelskosten voor de ontwikkeling en de constructie van de onderzoeksinfrastructuur;
- 3° onderhoudskosten gedurende de hele afschrijvingsperiode, zijnde de kosten voortvloeiende uit onderhoudsovereenkomsten of upgrades van de onderzoeksinfrastructuur.

Artikel VI.9.14

Geselecteerde investeringsinitiatieven ontvangen een subsidiëring ten belope van een bepaald percentage van de in artikel 9septies bedoelde kosten, voor zover deze behoorlijk gestaafd en goedgekeurd worden door de raad van bestuur of het dagelijks bestuur van de Herculesstichting.

Artikel VI.9.15

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen op het vlak van:

- 1° de invulling van de beheersovereenkomst met de Herculesstichting;
- 2° de selectiemechanismen en -procedures ten aanzien van investeringsinitiatieven voor middelzware en zware onderzoeksinfrastructuur;
- 3° de subsidiepercentages en de betalingsmodaliteiten;
- 4° de voorwaarden en beperkingen op het vlak van:
 - a) het copromotorschap door derden ten aanzien van gesubsidieerde investeringsinitiatieven,
 - b) het beheer van de gesubsidieerde onderzoeksinfrastructuur,
 - c) de terbeschikkingstelling van gesubsidieerde onderzoeksinfrastructuur aan derden.

De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd de subsidiabele kosten nader te omschrijven en de middelzware en de zware onderzoeksinfrastructuur verder op te delen in verschillende categorieën, naar gelang van het bedrag van de totale financieringskost.”.

Artikel 73

Aan artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De artikelen VI.9.8. tot en met VI.9.15. treden in werking op 1 januari 2007 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2008.”.

HOOFDSTUK XVIII

Schenking meubilair aan onderwijsnetten

Artikel 74

Bij het verlaten van het Markiesgebouw en het North-Plazagebouw kan niet-herbruikte meubilair aan de verschillende onderwijsnetten geschonken worden.

De inventaris van het niet-herbruikte meubilair wordt als mededeling aan de Vlaamse Regering voorgelegd.

HOOFDSTUK XIX

DAB Overheidspersoneel

Artikel 75

§1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer voor Overheidspersoneel opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§2. De DAB voor Overheidspersoneel wordt belast met de organisatie en ontwikkeling van allerlei P&O activiteiten voor de beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid.

§3. De dienst beschikt voor de uitvoering van haar activiteiten over haar eigen inkomsten uit vorming en kinderopvang alsook over een jaarlijkse dotatie voorzien in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden specifiek voor de logistieke ondersteuning ter beschikking van de DAB voor Overheidspersoneel.

§4. De minister bevoegd voor Bestuurszaken wordt belast met het beheer van de Dienst.

§5. De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de DAB voor Overheidspersoneel.

HOOFDSTUK XX

DAB ICT

Artikel 76

§1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer ICT (DAB ICT) opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§2. De DAB ICT wordt als interne ICT-dienstverlener belast met de inrichting, de innovatie en de exploitatie van de gemeenschappelijk bruikbare ICT-omgevingen van de Vlaamse overheid, met het uitwerken van een vraaggericht en vraaggestuurd aanbod, en met het uitvoeren van de daarop betrekking hebbende programma's en projecten.

§3. De begroting van de DAB ICT wordt gestijfd door:

1° dotaties ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° alle ontvangsten voortvloeiend uit het beheer en de exploitatie door de DAB ICT.

Het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Overheid bepaalt elk jaar het bedrag van de dotaties die toegekend worden aan de DAB ICT.

Het per 31 december van een lopend begrotingsjaar beschikbare saldo van de DAB ICT wordt overgedragen naar en gevoegd bij de inkomsten van het volgende begrotingsjaar.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de organieke regels die van toepassing zijn op het financieel en materieel beheer van de DAB ICT.

HOOFDSTUK XXI

Oprichting begrotingsfonds van de IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering

Artikel 77

Er wordt een fonds opgericht voor de IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Het fonds wordt gestijfd met ontvangsten uit contracten voor wetenschappelijke ondersteuning van onderzoeksprojecten, de inkomsten van studiedagen en opleidingen die door de Studiedienst worden georganiseerd, de verkoop van publicaties van de Studiedienst.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen die verband houden met het uitvoeren van wetenschappelijke onderzoeksopdrachten, de organisatie van studiedagen en opleidingen, het drukken en verspreiden van publicaties. De uitgaven kunnen betrekking hebben op allerlei werkingskosten, het tijdelijke in dienst nemen van personeel in het kader van de projecten waarvoor inkomsten worden verworven, het realiseren van investeringen nodig voor het uitvoeren van de opdrachten.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

HOOFDSTUK XXII

Vlaams Provinciefonds

Artikel 78

Artikel 3 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3

§1. Elk jaar wordt de dotatie van het Vlaams Provinciefonds vastgesteld op een bedrag dat minstens gelijk is aan de dotatie van het vorige jaar, aangepast met een in §2 bedoeld evolutiepercentage.

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 bedraagt het evolutiepercentage 3,5%.

§3. De berekende dotatie wordt afgerond op het hogere duizendtal.”

HOOFDSTUK XXIII

Stadsvernieuwingsprojecten

Artikel 79

Artikel 2 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003 en 24 december 2004 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 2

Lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven kunnen uitgaven voor stadsvernieuwing worden aangerekend.”

HOOFDSTUK XXIV

Eigen Vermogens

AFDELING I

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 80

In artikel 32, §1, van het decreet van 23 december 2005 houdende de bepalingen voor de begeleiding van de begroting 2006 worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV INBO om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de

beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV INBO van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING II

Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek

Artikel 81

In artikel 41, §1, van het decreet van 23 december 2005 houdende de bepalingen voor de begeleiding van de begroting 2006 worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV ILVO om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV ILVO van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING III

Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos

Artikel 82

In artikel 38 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het OC-ANB om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het OC-ANB van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING IV

Verpachting van de jachtrechten van de ANB-domeinen

Artikel 83

In artikel 3 van het decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer van 23 januari 1991 wordt een punt 4° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de opbrengsten gehaald uit de verpachting van de jacht- en visrechten, landpacht, huren en andere gebruiksrechten, toegestaan op het openbare of private domein, van onroerende goederen in het beheer van het Agentschap voor Natuur en Bos;”.

HOOFDSTUK XXV

Dagcentra voor palliatieve verzorging

Artikel 84

De volgende initiatieven van dagcentra voor palliatieve verzorging, krachtens artikel 81 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 van rechtswege erkend door de Vlaamse Gemeenschap van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2006, worden verder verlengd van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007:

- 1° Dagcentrum Topaz, AZ VUB, Vander Vekenstraat 158, 1780 Wemmel;
- 2° Dagcentrum Het Heidehuis, Diksmuidseheirweg 647, 8200 Sint-Andries-Brugge;
- 3° Dagcentrum AZ Sint-Augustinus, Oosterveldlaan 24, 2610 Wilrijk;
- 4° Dagcentrum De Kust, AZ H. Serruys, Kaïrostraat 84, 8400 Oostende;
- 5° Coda Hospice, Bredabaan 743, 2990 Wuustwezel.

De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en normen van de erkenning nader bepalen evenals het toezicht op de naleving regelen.

De Vlaamse Regering is gemachtigd om deze tijdelijke erkenning nog voor één jaar te verlengen, tot en met 31 december 2008.

De Vlaamse Regering kan tevens een overeenkomst afsluiten met het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, waarbij een bijzondere regeling wordt voorzien voor de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging.

HOOFDSTUK XXVI

Fondsen Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 85

Artikel 33 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 33

§1. Bij elk Vlaams ministerie wordt er een fonds, in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, opgericht voor de aanwending van de terugbetaling van salarissen van personeelsleden binnen het Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties.

§2. Aan ieder fonds worden toegewezen:

- alle terugvorderingen van wedden en ermee samenhangende vergoedingen of kosten met betrekking tot personeelsleden van het betrokken Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties;
- een gedeelte van het vastleggings- en ordonnanceringsaldo op 31 december 2006 dat bij besluit van de Vlaamse Regering zal worden vastgesteld.

§3. De middelen van ieder fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van wedden en weddentoelagen van de ter vervanging aangeworven personeelsleden.”.

HOOFDSTUK XXVII

Toekomstfonds

Artikel 86

Bij het beleidsdomein Financiën en Begroting wordt een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als bedoeld in artikel 10bis van het kaderdecreet. Dit agentschap draagt als naam “het Vlaams Toekomstfonds” en hierna het Fonds te noemen.

Artikel 87

De Vlaamse Regering regelt de werking van het Fonds.

Artikel 88

De middelen van het Fonds zijn:

- 1° een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° alle inkomsten voortvloeiend uit activiteiten en beleggingen van het Fonds;
- 3° het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;
- 4° de terugvorderingen voortvloeiend uit ten onrechte gedane betalingen.

Artikel 89

Behoudens andersluidende bepalingen, worden de begroting en de rekening opgemaakt en goedgekeurd en de controle door het Rekenhof uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut van categorie A.

Artikel 90

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden om uitgaven te financieren verbonden aan:

- 1° de afbouw van de directe en indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
- 2° de door de Vlaamse Regering, op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, vast te stellen bestemmingen;
- 3° de werkingskosten eigen aan het Fonds.

HOOFDSTUK XXVIII

Inwerkingtreding van Comptabiliteitsdecreet

Artikel 91

In artikel 65 van het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Dit decreet treedt in werking op de datum te bepalen door de Vlaamse Regering.”.

HOOFDSTUK XXIX

Fonds Ontwikkelingssamenwerking

Artikel 92

- §1. Er wordt een Fonds Ontwikkelingssamenwerking opgericht, hierna genoemd “het fonds”.
- §2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.
- §3. Het fonds wordt gespijsd door de terugvorderingen van subsidies voor ontwikkelingssamenwerking.
- §4. Het fonds wordt aangewend voor allerlei initiatieven inzake ontwikkelingssamenwerking.
- §5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

HOOFDSTUK XXX

Slotbepalingen

Artikel 93

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2007, met uitzondering van:

- artikel 8 en afdeling IV Odysseusfinanciering van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treden op 1 januari 2006;
- artikel 33, dat in werking treedt op 1 november 2006;
- hoofdstuk VII IVA VMM treedt in werking op 1 april 2006;
- hoofdstuk XI Herstelfonds treedt in werking op 1 juli 2006;
- afdeling II Industriële onderzoeksfonds en afdeling III Bijkomende academiseringsmiddelen van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2006 en waarvan de uitwerking houdt op te hebben op 31 december 2007;
- afdeling V Methusalemfinanciering van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treedt op 1 oktober 2006;
- afdeling VI van Toegepast biomedisch onderzoek van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treedt op 1 juni 2006;
- artikel 72, dat in werking treedt op 1 januari 2007 en houdt op uitwerking te hebben op 31 december 2008;
- afdeling IV verpachting van de jachtrechten van de ANB-domeinen van hoofdstuk XXIV Eigen Vermogens, die in werking treedt op 1 januari 2006.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

De viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE VLAAMSE JEUGDRAAD

VLAAMSE JEUGDRAAD	
12 oktober 2006	SPOEDADVIES

SPOEDADVIES OP HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2009 (PROGRAMMADECREET)

De Raad van Bestuur van de Vlaamse Jeugdraad in vergadering op 12 oktober 2006 onder voorzitterschap van Stefaan Marien en waarbij aanwezig waren:

Ramses Buekens, Kurt Janssens, Eva Vereecke, Toon Fonteyne, Bruno Houthoofd

brengt unaniem het volgende advies uit:

Dit advies geldt onder voorbehoud van definitieve goedkeuring van de Algemene Vergadering van 8 november 2006.

BETREFT HOOFDSTUK IV: JEUGDBELEID

ART.18 §3 UITZONDERING RESERVE-OPBOUW

1. Inleiding

De Vlaamse Jeugdraad neemt via de adviesvraag ivm het programmadecreet kennis van het voornemen van de Vlaamse Regering om Art. 62 van het decreet op het Vlaams Jeugdbeleid te wijzigen. De wijziging van Art. 62 is er gekomen op vraag van de Vlaamse Jeugdraad en werd voorbereid in samenwerking met het kabinet van minister Anciaux, de Afdeling Jeugd en de Vlaamse Jeugdraad.

Het programmadecreet wijkt echter af op het gezamenlijke voorstel van de bovenstaande partners wat betreft de mogelijkheid tot afwijking die de Vlaamse Regering kan toestaan op de toegelaten reserve-opbouw van 20 procent van de jaarlijkse omzet op het einde van een beleidsperiode.

Deze afwijking zou slechts éénmalig toegekend kunnen worden (in 2007), en niet telkens bij het afsluiten van de beleidsperiode.

De Vlaamse Jeugdraad vraagt het behoud van de onderstaande paragraaf in het artikel 62 in het decreet van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 8 juli 2005:

§3. De Vlaamse Regering kan een afwijking toestaan van het in §2 bepaalde percentage op voorwaarde dat de vereniging daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt voor het teveel aan opgebouwde reserve of voor de gehele reserve, in te dienen bij de administratie

2. Ons advies – onze argumenten

De reserve-opbouw van jeugdwerkorganisaties wordt berekend op basis van hun gemiddelde jaarlijkse kosten, en dus niet op basis van de subsidies die zij ontvangen. Voor verschillende organisaties geldt dat de subsidies die zij ontvangen maar een klein deel uitmaken tov. de gemiddelde jaarlijkse kosten. Voor deze grote organisaties met een klein aandeel aan subsidies, is de beperking van reserve-opbouw reeds een beperking van hun onafhankelijk financieel beleid. Voorzieningen en voorzieningen voor sociaal passief maken bij het bepalen van de reserves van jeugdwerkorganisaties volgens de huidige regeling deel uit van het totaal van de reserves van jeugdwerkorganisaties.

De Vlaamse Jeugdraad vindt de maximale reserve-opbouw van 20 procent van de gemiddelde jaarlijkse kosten een billijke regeling, maar vraagt het behoud van de mogelijkheid tot afwijking. Niet om de mogelijkheid te geven om willekeurig extra reserve-opbouw toe te staan, maar wel om een oplossing te bieden voor de onderstaande **uitzonderlijke, doch reële situaties**:

- Een kleine organisatie die op het einde van een beleidsperiode een substantiële som ontvangt, bijvoorbeeld door **schenking, projectsubsidieëring, prijsuitreiking,...** riskeert haar subsidies voor de daarop volgende beleidsperiode deels te verliezen. Het is echter de bedoeling van de schenker om de werking van de organisatie te ondersteunen door een toekomstige investering te financieren, de werking van de organisatie uit te breiden of toegankelijker te maken of een project te initiëren, en niet om een deel van de structurele (gesubsidieerde) werking van de organisatie te bekostigen gedurende één jaar.
- Een organisatie die een kapitaalgoed (bvb. vastgoed, zoals een **eigen secretariaat of een kamphuis**) verkoopt om het gebouw terug te leasen of een nieuw gebouw aan te kopen in de daarop volgende beleidsperiode, kan, doordat de verkoop en aankoop zich bevinden op de overgang tussen twee beleidsperiodes, een deel van zijn structurele financiering verliezen.
- Iedere beleidsperiode zijn er (jeugdwerk)-organisaties die **fusioneren, in vereffening gaan of overgenomen worden**. Wanneer twee organisaties fusioneren of wanneer een organisatie wordt overgenomen door een andere organisatie, worden de reserves van de overgenomen organisatie toegevoegd aan de reserves van de overnemende organisatie. Alhoewel de organisaties hun krachten bundelen en er geen reële opbouw is van reserves, riskeert de fusie-organisatie haar structurele subsidies voor het eerste werkingsjaar van de nieuwe beleidsperiode deels te verliezen.
- Jeugdwerkorganisaties die voorzieningen aanleggen voor **bijzondere en eenmalige evenementen**, kunnen in sommige gevallen aanspraak maken op een uitzondering op basis van een gemotiveerd bestedingsplan. Dit was in het verleden bijvoorbeeld het geval voor VVKSM / scouts en gidsen Vlaanderen. Deze organisatie wenste bijzondere voorzieningen aan te leggen voor de viering van 100 jaar scouting. Deze voorzieningen kunnen in sommige gevallen 20 procent van de jaarlijkse kosten van de vereniging overschrijden. Ook in de toekomst moet het mogelijk blijven om, mits een gemotiveerd bestedingsplan dat wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering, een uitzondering aan te vragen wanneer de voorzieningen een activiteit betreffen die buiten de lopende beleidsperiode van de organisatie vallen.

Daar de opgebouwde reserve de optelling is van de rekeningen 13 en 14, en dus ook het sociaal passief van de organisaties deel uitmaakt van de reserve, kan het zijn dat de organisaties voor wie de reserves vooral bestaan uit sociaal passief, niet eens kunnen putten uit hun reserves en dus zonder werkingsmiddelen vallen in de voorgenoemde situaties.

Bovendien ontmoedigt deze situatie bovenstaande acties, die soms noodzakelijk en steeds positief zijn voor het voortbestaan van een organisatie, zoals het ontvangen van giften, het vervangen van vastgoed en het samengaan met andere organisaties.

Wij vragen enkel de mogelijkheid om, bij het voorkomen van bovenstaande uitzonderlijke situaties, een gemotiveerd plan voor te leggen aan de Vlaamse Regering om een afwijking van Art. 62 §2 te kunnen bekomen.

In de praktijk kan het ontbreken van deze mogelijkheid tot het aanvragen van een uitzondering verstrekkende en problematische gevolgen hebben. Het ontbreken van de mogelijkheid tot uitzondering op de 20-procent regel kunnen noodzakelijke en positieve acties voor jeugdwerkorganisaties verhinderen.

Deze mogelijkheid bestaat trouwens reeds in het bestaande artikel 62. In het verleden werd deze maatregel steeds correct en zonder misbruik toegepast enkel in de uitzonderlijke situaties waarvoor ze bedoeld is. Wij begrijpen daarom niet van waar deze wijziging komt en wij vragen de Vlaamse Regering dus §3 zoals hierboven geformuleerd terug over te nemen in het programmadecreet.

Wij vermoeden overigens een fout in de gewraakte paragraaf 3. De paragraaf vermeldt een éénmalige mogelijkheid tot afwijking voor de over te dragen reserve eind 2007. Wij vermoeden dat de Vlaamse Regering eind **2006** bedoelt, daar 2006 en niet 2007 het laatste jaar is van de lopende beleidsperiode.

3. Besluit

Wij vragen de opname van paragraaf 3 in de wijziging van Artikel 62 van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 8 juli 2005 als volgt:

§3. De Vlaamse Regering kan een afwijking toestaan van het in §2 bepaalde percentage op voorwaarde dat de vereniging daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt voor het teveel aan opgebouwde reserve of voor de gehele reserve, in te dienen bij de administratie

Indien deze mogelijkheid tot afwijking niet wordt toegestaan, dreigt een noodzakelijk toekomstgericht onafhankelijk financieel en organisatorisch beleid van jeugdwerkorganisaties onmogelijk gemaakt te worden. Wij vinden dit hoogst problematisch en vragen de Vlaamse Regering dit niet te laten gebeuren.

De beoordeling van de uitzondering ligt steeds in handen van de Vlaamse Regering. Daarom vinden wij de vraag tot overname van bovenstaand artikel niet meer dan billijk.

Indien §3 niet wordt gewijzigd als hierboven vermeld, menen wij dat bij de éénmalige afwijking voor 2007 in feite 2006 moet staan.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KDE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.455/1/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 10 oktober 2006 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007", heeft op 12 oktober 2006 (derde kamer) en 13 oktober 2006 (eerste kamer) het volgende advies gegeven:

CDC

41.455/1/3

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 31 oktober 2006 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 6 oktober 2006 beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies te vragen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (Serv), de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-raad), de Vlaamse Jeugdraad en de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), met verzoek om spoedbehandeling.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

.../...

CDC

41.455/1/3

Die adviezen lijken nog niet te zijn gegeven.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

2. Het is niet uitgesloten dat de bij het ontworpen artikel 78, § 2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (artikel 62 van het ontwerp) bedoelde gewestwaarborg moet worden beschouwd als een steunmaatregel in de zin van de artikelen 87 en volgende van het EG-Verdrag. De maatregel dient dan ook op grond van artikel 88, lid 3, van dat verdrag te worden aangemeld bij de Europese Commissie. Artikel 62 van het ontworpen decreet kan dan ook geen doorgang vinden zolang de betrokken procedure loopt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk II - Onderwijs

Artikel 4

Artikel 4 beoogt artikel 103 van het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, te vervangen. Het nieuwe artikel 103, dat betrekking heeft op de bijzondere investeringen in basisuitrusting voor instellingen van technisch of beroepsonderwijs, bevat verschillende delegaties aan de Vlaamse Regering:

- de Vlaamse Regering legt de structuuronderdelen vast die onder de investeringsoperatie vallen (derde lid, eerste volzin);

.../...

CE

41.455/1

- de Vlaamse Regering bepaalt tevens de datum voor de telling van het aantal regelmatige leerlingen en de omvang van de extra middelen per regelmatige leerling, rekening houdend met de beschikbare begrotingskredieten (derde lid, tweede volzin);
- het investeringsplan moet voldoen aan de door de Vlaamse Regering vastgelegde minimale onderdelen (vierde lid);
- de Vlaamse Regering stelt een commissie samen die belast is met de beoordeling van de ingediende investeringsplanen (vijfde lid);
- de Vlaamse Regering bepaalt ten slotte de verdere regels inzake toekenning van de extra middelen (zesde lid).

Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat de inrichting⁽²⁾, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet. Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof drukt artikel 24, § 5, van de Grondwet de wil uit van de grondwetgever om aan de bevoegde wetgever de zorg voor te behouden een regeling te treffen voor de essentiële aspecten van het onderwijs wat de inrichting, de erkenning of de subsidiëring betreft. Die bepaling verbiedt volgens dezelfde rechtspraak weliswaar niet dat onder bepaalde voorwaarden bevoegdheden aan andere overheden worden toegekend, doch enkel voor zover die bevoegdheden op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan de regering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen⁽³⁾.

In de ontworpen regeling wordt aan de Vlaamse Regering een ruime beleidsvrijheid gelaten, onder meer om prioriteiten te stellen ten gunste van bepaalde structuuronderdelen. Op grond van artikel 24, § 5, van de Grondwet komt het echter aan

(2) De inrichting van een bepaalde vorm van onderwijs sluit de financiering ervan in (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-1/2°, 91).

(3) Zie bijvoorbeeld Arbitragehof, nr. 17/2006, 1 februari 2006, B.5.2.

CDC

41.455/1

de decreetgever toe om terzake de essentiële beleidskeuzes vast te stellen. Het ontwerp zal in dit opzicht moeten worden bijgestuurd.

Artikel 14

Wat het fonds "Inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs" betreft dient ter wille van de rechtszekerheid te worden verwezen naar artikel 100*quinquies* van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.

Hoofdstuk V - Fiscaliteit

Artikelen 20 tot 30

1. De met de artikelen 20 tot en met 29 ontworpen bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen komen in essentie neer op het hernemen in de vorm van decretale bepalingen, met terugwerkende kracht ⁽⁶⁾, van regelingen die in het verleden inzonderheid bij koninklijk besluit werden vastgesteld en waarvan de (grond)wettigheid in rechte wordt betwist, gelet op het legaliteitsbeginsel in belastingzaken (artikelen 170 en 172 van de Grondwet).

Vraag is of op deze wijze geen afbreuk wordt gedaan aan het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, wat betreft het recht op toegang tot een rechter.

In het verleden heeft het Arbitragehof in dat verband reeds gesteld dat het bestaan van hangende rechtsgedingen, ingesteld tegen besluiten, op zich niet verhindert

⁽⁴⁾ Hoofdstuk II, afdeling 4 ("Fonds Inschrijvingsgelden. - Deeltijds Kunstonderwijs"), van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, is immers opgeheven bij artikel VI.5 van het decreet van 13 juli 2001.

⁽⁵⁾ Het is overigens niet duidelijk wat met de kwalificatie "B-fonds" of "C-fonds" in de artikelen 14 en 15 van het ontwerp wordt bedoeld. Artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit waarnaar in de bewuste artikelen wordt verwezen, bevat geen dergelijke opdeling van de begrotingsfondsen.

⁽⁶⁾ Zie artikel 30 van het ontwerp.

CDC

41.455/1

dat de bepalingen ervan kunnen worden hernomen in wetkrachtige normen, nog voor in die rechtsgedingen uitspraak is gedaan. De rechtszoekende beschikt immers ook in dat geval nog steeds over de mogelijkheid om de eventuele ongrondwettigheid van die normen aan een rechtscollège voor te leggen ⁽⁷⁾.

Dit neemt echter niet weg dat het wetgevend optreden voor de rechtsonderhorige geen onevenredige gevolgen mag hebben, wat inhoudt dat het nagestreefde doel van de maatregel moet worden afgewogen tegen de nadelen ervan voor de betrokken rechtsonderhorigen. Enkel indien dwingende gronden van algemeen belang voorliggen, kan een wetgevend optreden de uitkomst van rechtsgedingen beïnvloeden zonder dat in dat geval sprake is van een schending van artikel 6 van het EVRM ⁽⁸⁾.

In dit geval verwijst de memorie van toelichting, ter verantwoording van het optreden van de decreetgever, naar

"(...) het groot aantal rechtsgedingen, de financieel belangrijke inzet (ongeveer 300 miljoen euro sedert 1992 uitsluitend met betrekking tot het Vlaamse Gewest en uitsluitend met betrekking tot de belasting op de automatische ontspanningstoestellen), het feit dat deze gerechtelijke betwistingen niet de inhoud, doch slechts de onbevoegdheid van de auteur van de koninklijke besluiten tot voorwerp hebben en het feit dat in de verdere toekomst mogelijks uiteenlopende gerechtelijke uitspraken met betrekking tot deze belastingen zullen worden geveld (...)".

In hun geheel beschouwd kunnen die overwegingen de voorgenomen maatregel redelijkerwijze verantwoorden. Het gegeven dat niet wordt geraakt aan de inhoud van de regeling en dat de grondwettigheid van de thans ontworpen regeling nog steeds kan worden aangevochten, maakt dat de terugwerkende kracht geen onevenredige gevolgen heeft ⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Arbitragehof, nr. 164/2003, 17 december 2003, B.5.1 tot 3.

⁽⁸⁾ EHRM, 28 oktober 1999, *Zielinski e.a. t. Frankrijk*, § 57; 28 juni 2001, *Agoudimos en Cellafonian Sky Shipping Co t. Griekenland*, § 30; 11 april 2002, *Smokovitis t. Griekenland*, § 23.

⁽⁹⁾ Arbitragehof, nr. 164/2003, 17 december 2003, B.6.1 en 2.

CDC

41.455/1

2. De stellers van de ontworpen regeling gaan er ten onrechte van uit dat door de decreetgever slechts kan worden opgetreden voor de periode die ingaat op 1 januari 1989, datum waarop de gewesten bevoegd zijn geworden voor de betrokken belastingen. Er is evenwel op het vlak van de bevoegdheid geen bezwaar om bepalingen te laten terugwerken tot een periode waarin de decreetgever geen of slechts een gedeeltelijke bevoegdheid had ⁽¹⁰⁾. De door de stellers van de ontworpen regeling beoogde doelstelling - het creëren van rechtszekerheid - zou derhalve op een vollediger wijze kunnen worden gewaarborgd door terug te werken tot de datum van inwerkingtreding van de betrokken koninklijke besluiten.

3. Er dient te worden verduidelijkt of de artikelen 20, B, 21, B, en 22, B, autonome bepalingen zijn, dan wel bepalingen in te voegen in het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen. Met het oog op de coherentie en de leesbaarheid van de ontworpen regeling verdient het veeleer aanbeveling bedoelde bepalingen op te nemen in het wetboek.

4. Indien eraan wordt vastgehouden om naast artikel 93 van het ontwerp, dat de inwerkingtreding van het gehele ontwerp regelt, een afzonderlijk artikel te wijden aan de regeling van inwerkingtreding van afdeling II van hoofdstuk V van het ontwerp, dient in artikel 30 van het ontwerp enkel te worden gerefereerd aan de inwerkingtreding van bedoelde afdeling in plaats van aan de inwerkingtreding van "dit decreet". Zo wordt afgezien van een afzonderlijke regeling, dienen de bepalingen van artikel 30 te worden opgenomen in artikel 93 van het ontwerp.

⁽¹⁰⁾ Zie onder meer advies 25.084/1 van 25 april 1996 over een voorontwerp van decreet betreffende onderwijs VII, *Parl. St.* Vl. Parl., 1995-96, nr. 310/1, 124.

CE

41.455/3

Hoofdstuk VI - Leefmilieu

Afdeling II - Bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn

Artikel 33

Overeenkomstig artikel 35, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 voorziet artikel 33 in de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen "die aan die personeelsleden verbonden zijn", en dit met ingang van 1 november 2005. Artikel 93, tweede streepje, van het ontwerp bepaalt dat artikel 33 in werking treedt op 1 november 2006.

Luidens artikel 35, § 2, tweede lid, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid houden de besluiten die krachtens paragraaf 1 zijn vastgesteld, op uitwerking te hebben indien zij niet bij decreet bekrachtigd zijn binnen twaalf maanden na de datum van hun inwerkingtreding en werkt de bekrachtiging terug tot deze laatste datum.

Het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005, dat genomen is met toepassing van artikel 35, § 1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid, is in werking getreden op 1 november 2005 ⁽¹¹⁾.

Uit het genoemde artikel 35, § 2, tweede lid, volgt dat het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 moet zijn bekrachtigd vóór 1 november 2006.

⁽¹¹⁾ Artikel 8 van het hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005.

CE

41.455/3

Het kan worden betwijfeld of het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering voor die datum het thans voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet respectievelijk zullen kunnen aannemen, en bekrachtigen en afkondigen.

Het verdient daarom allicht aanbeveling artikel 33 uit het ontwerp te lichten en het op te nemen in een afzonderlijk ontwerp van decreet en dat decreet via een "spoedprocedure" goed te keuren. Alzo kan worden vermeden dat de decreetgever, door het laten terugwerken van artikel 33 tot 1 november 2006, de termijn die hijzelf op straffe van verval had vastgesteld en het beginsel van de niet-retroactiviteit van de decreten zou schenden ⁽¹²⁾.

Hoofdstuk VII - IVA VMM

Artikel 41

1. Artikel 41 voorziet onder meer in de oprichting bij de Vlaamse Milieumaatschappij van twee fondsen, namelijk een Fonds voor het Waterhuishouding ⁽¹³⁾ en een Fonds voor het Grondwaterbeheer ⁽¹⁴⁾. Die fondsen worden opgericht als fondsen voor de aanleg van reserves en provisies in de zin van artikel 7 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

1.1. Artikel 7, derde lid, van de wet van 16 maart 1954 luidt:

"Het statuut van het organisme bepaalt de wijze waarop de nettowinsten aangewend worden, alsook de belangrijkheid van de bedragen die kunnen worden

⁽¹²⁾ Voor zover als nodig wenst de Raad van State de stellers van het ontwerp te herinneren aan de rechtspraak van het Arbitragehof, naar luid waarvan bepaalde omstandigheden kunnen verantwoorden dat de regering door de decreetgever wordt gemachtigd om een maatregel te nemen, diezelfde omstandigheden niet kunnen verantwoorden dat die maatregel wordt bekrachtigd met schending van de termijn die de decreetgever op straffe van verval zelf had vastgesteld en zonder inachtneming van het beginsel van de niet-retroactiviteit van de decreten (vgl. Arbitragehof 17 juli 2003, nr. 100/2003, B.11.10).

⁽¹³⁾ Ontworpen artikel 10.2.5, § 5, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

⁽¹⁴⁾ Ontworpen artikel 10.2.5, § 6, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

.../...

CE

41.455/3

weerhouden op deze winsten om te worden overgedragen naar de reserve zonder bepaalde aanwending. Het bepaalt eveneens het maximum bedrag van deze reserve."

Uit het geciteerde artikel 7, derde lid, blijkt dat de in dat artikel bedoelde reserve, een reserve is "zonder bepaalde aanwending".

Het ontworpen artikel 10.2.5, § 5, 2°, en § 6, 2°, van het voornoemde decreet van 5 april 1995 bepalen respectievelijk dat het Fonds voor de Waterhuishouding kan worden gespijsd met de inkomsten bedoeld in artikel 23, § 2, eerste lid (lees: tweede lid), a) tot en met d), van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 en dat het Fonds voor het Grondwaterbeheer kan worden gespijsd met de inkomsten uit de bijdragen van de natuurlijke of rechtspersonen naar privaat of publiek recht, vermeld in artikel 24, § 1, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

Artikel 10.2.5, § 2, van het voornoemde decreet van 5 april 1995 luidt:

"§ 2. Tenzij anders is bepaald in een decreet worden de ontvangsten, bedoeld in § 1, beschouwd als ontvangsten die bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven.

In afwijking van het eerste lid zijn de in § 1, 13°, genoemde ontvangsten te beschouwen als toegewezen ontvangsten. Zij mogen aangewend worden in het kader van het beleid inzake waterhuishouding, voor de Polders en Wateringen, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de Vlaamse Milieumaatschappij.

In afwijking van het eerste lid zijn de in § 1, 14°, genoemde ontvangsten te beschouwen als toegewezen ontvangsten. Zij mogen aangewend worden voor het verlenen van voorschotten en voor het financieren van algemene maatregelen en studies, als bedoeld in artikel 20, § 2, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer."

Uit het geciteerde artikel 10.2.5, § 2, tweede en derde lid, blijkt expliciet dat de daarin bedoelde inkomsten, "toegewezen ontvangsten" zijn en een duidelijke bestemming hebben. Om die reden kunnen de voormelde fondsen geenszins als een

.../...

CE

41.455/3

reservefondsen worden beschouwd in de zin van artikel 7, derde lid, van de voornoemde wet van 16 maart 1954 ⁽¹⁵⁾.

1.2. De inkomsten die worden toegewezen aan de in het ontworpen artikel 10.2.5, § 5, 1°, en § 6, 1°, van het decreet van 5 april 1995 bedoelde fondsen zijn thans toegewezen respectievelijk aan het bij artikel 23, § 2, van het decreet van 21 december 1990 opgerichte Fonds voor de waterhuishouding, en aan het bij artikel 24 van het decreet van 24 januari 1984 opgerichte begrotingsfonds voor de voorkoming en vergoeding van schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater.

Nu het blijkbaar de bedoeling is om de voormelde inkomsten toe te wijzen aan de in het ontworpen artikel 10.2.5, § 5, 1°, en § 6, 1°, van het decreet van 5 april 1995 bedoelde fondsen, moeten in het ontworpen artikel 10.2.5, § 5, 2°, en § 6, 2°, de bedoelde inkomsten zelf uitdrukkelijk worden opgesomd, kan niet langer worden verwezen naar de in artikel 23, § 2, eerste lid (lees: tweede lid), a) tot en met d), van het decreet van 21 december 1990 en naar de in artikel 24, § 1, van het decreet van 24 januari 1984 bedoelde bijdragen en opbrengsten, en moeten daarom die bepalingen worden opgeheven ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁵⁾ Ook artikel 10.2.5, § 1, 13° en 14°, van het decreet van 5 april 1995 dient dienovereenkomstig te worden aangepast.

⁽¹⁶⁾ De artikelsgewijze bespreking bij artikel 41 geeft bovendien de indruk dat het bij artikel 23, § 2, van het decreet van 21 december 1990 opgerichte Fonds voor de waterhuishouding, en het bij artikel 24 van het decreet van 24 januari 1984 opgerichte begrotingsfonds voor de voorkoming en vergoeding van schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater, impliciet worden opgeheven.

CE

41.455/3

Hoofdstuk VIII - Grindfonds en grindwinning

Artikel 42

In het ontworpen artikel 14, § 1, derde zin, wordt aan de Vlaamse Regering delegatie verleend om "nadere regels (te) bepalen".

Die bepaling is te algemeen en vaag. Ze dient dan ook nader te worden gepreciseerd en nader te worden omlijnd.

Hoofdstuk IX - Life-fonds

Artikel 44

1.1. Artikel 44 strekt ertoe een begrotingsfonds "type B" ⁽¹⁷⁾ op te richten voor de "de uitvoering van Life en andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie".

Luidens artikel 44, § 2, worden de inkomsten van het fonds "gespijsd met EU cofinanciering voor Life en andere projecten" en kunnen "ook inkomsten van andere partners die naast het Vlaamse Gewest en de EU aan het project deelnemen, (...) het fonds spijzen". Artikel 44, § 3, bepaalt dat de inkomsten van het fonds "mogen aangewend worden voor uitgaven voor diensten, werking, exploitatie en uitrusting, voor zover deze uitgaven verband houden met de realisatie van de projecten met cofinanciering van de EU".

1.2. Uit artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, volgt dat het oprichten van een begrotingsfonds ertoe strekt af te wijken van het beginsel van de niet-affectatie van de ontvangsten door, in de "organieke" wet tot oprichting van het begrotingsfonds, "sommige op de (rijks)middelenbegroting aangerekende ontvangsten" te bestemmen voor uitgaven waarvan de wet het voorwerp vaststelt.

⁽¹⁷⁾ In artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit worden geen melding gemaakt van een begrotingsfonds van het "type B".

CE

41.455/3

Uit de aangehaalde bepaling en uit de *ratio legis* ervan moet worden afgeleid dat de aan een begrotingsfonds toegewezen ontvangsten - omdat ze onder een uitzonderingsregeling vallen - nauwkeurig en in strikte bewoordingen moeten worden omschreven.

Ook wat de uitgaven betreft die op een begrotingsfonds kunnen worden aangerekend, is een analoge nauwkeurige omschrijving vereist: het voornoemde artikel 45 bepaalt immers dat de organieke regeling waarbij het begrotingsfonds wordt opgericht "het voorwerp vaststelt" van die uitgaven.

De bepalingen van artikel 44, §§ 2 en 3, voldoen niet aan dat vereiste van nauwkeurigheid. Die bepalingen moeten derhalve worden gepreciseerd.

Hoofdstuk X - Milieuheffingen

Artikel 45

1. Het ontworpen artikel 50, § 21, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen bepaalt dat de Vlaamse Regering "nadere regelen (kan) bepalen met betrekking (tot) de uitvoering van dit artikel".

Het is onduidelijk wat precies met die bepaling wordt beoogd.

Zo die bepaling moet worden begrepen als een louter herhalen van de bij artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de regering toegekende algemene uitvoeringsbevoegdheid, is ze volkomen overbodig en dient ze te worden weggelaten.

Zo de genoemde bepaling evenwel verder reikt dan een loutere herinnering aan de aan de regering toegekende algemene uitvoeringsbevoegdheid, dient te worden gepreciseerd waarop die delegatie betrekking heeft en dient ze tevens nader te worden omlijnd.

.../...

CE

41.455/3

2. Luidens het ontworpen artikel 51 van het voornoemde decreet van 2 juli 1981 wordt "onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI (...) voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 70 euro bedraagt".

Aangezien het niet uitgesloten is dat die administratieve geldboete een strafrechtelijk karakter kan hebben, moet in dat geval, gelet op de grondwettelijke en internationaalrechtelijke vereisten terzake, worden voorzien in de mogelijkheid van een beroep met een schorsend karakter bij een rechter die oordeelt met volle rechtsmacht ⁽¹⁸⁾.

3. Het ontworpen artikel 53, § 4, eerste zin, van het voornoemde decreet van 2 juli 1981 bepaalt dat, bij gebrek aan voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel wordt uitgevaardigd. Naar luid van het ontworpen artikel 53, § 6, van hetzelfde decreet zijn "op het dwangbevel (...) de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging".

Vooraf moet worden opgemerkt dat het niet geheel duidelijk is wat met de genoemde verwijzing precies wordt bedoeld. Zo daardoor wordt beoogd een beroepsmogelijkheid bij de rechter, oordelend met volle rechtsmacht, in te stellen tegen het opleggen van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren doorheen het aanvechten van het dwangbevel, is de verwijzing naar het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek daarvoor niet adequaat ⁽¹⁹⁾.

Alvast omwille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om in de genoemde beroepsmogelijkheid op een uitdrukkelijke wijze in de ontworpen bepaling te voorzien. Ook dient te worden herinnerd aan wat hiervoor is opgemerkt over de administratieve geldboete met een strafrechtelijk karakter.

⁽¹⁸⁾ EHRM, 4 maart 2004, *Silvester's Horeca Service t. België*, nr. 47650/99; Arbitragehof, nr. 128/99, 7 december 1999, B.15; Arbitragehof, nr. 96/2002, 12 juni 2002, B.4.1 tot B.4.3; Arbitragehof, nr. 105/2004, 16 juni 2004, B.7.3.

⁽¹⁹⁾ Zie Gent, 3 mei 2005, *NJW*, 2006, 465.

CE

41.455/3

4. Naar luid van het ontworpen artikel 53, § 7, heeft het Vlaamse Gewest, op grond van een uitvoerbaar verklaard dwangbevel en tot zekerheid van de voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en de kosten, een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige of van degene die de afvalstof heeft aangeleverd bij de heffingsplichtige en kan het een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van de heffingsplichtige of degene die de afvalstof heeft aangeleverd bij de heffingsplichtige.

In vergelijking met de bestaande tekst van artikel 47*undecies*, § 1, is het algemene voorrecht en de wettelijke hypotheek op de goederen van diegene die de afvalstof heeft aangeleverd bij de heffingsplichtige nieuw.

De vraag rijst of het Vlaamse Gewest bevoegd is om in een voorrecht of in een hypotheek te voorzien op de goederen van een persoon die niet de schuldenaar is van de heffing.

4.1. Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof kan iedere wetgever van oordeel zijn aan een schuldvordering die voortvloeit uit bepalingen die hij heeft uitgevaardigd ter regeling van een hem toegekende aangelegenheid, een voorrecht of een hypotheek te moeten verbinden. Evenwel, uit het gegeven dat verschillende wetgevers bevoegd zijn om voorrechten in te stellen, die moeten kunnen worden ingepast in eenzelfde rangorde, volgt dat elke wetgever bij het vaststellen van de rang van het voorrecht dat hij instelt, het belang dat hij door het instellen van het voorrecht beoogt te beschermen, dient af te wegen ten aanzien van de andere belangen die door voorrechten ingesteld door andere wetgevers worden beschermd. Die evenredigheid is in dit bijzonder geval een element van de bevoegdheid van de handelende wetgever ⁽²⁰⁾.

4.2. Luidens artikel 12 van de hypotheekwet van 16 december 1851 is een voorrecht een recht dat "uit hoofde van de bijzondere aard der schuldvordering" aan een schuldeiser toekomt en hem voorrang verleent boven de andere schuldeisers, zelfs de hypothecaire. Artikel 41, eerste lid, van de hypotheekwet bepaalt dat een hypotheek een zakelijk recht is op onroerende goederen die verbonden zijn "ter voldoening van een verbintenis".

⁽²⁰⁾ Arbitragehof, nr. 27, 22 oktober 1986, 3.B.3.3.

CE

41.455/3

Te dezen dient te worden vastgesteld dat degene die de afvalstof heeft aangeleverd geen heffingsplichtige is, en er in zijnen hoofde geen schuldvordering of verbintenis bestaat ten aanzien van het Vlaamse Gewest.

Door in een voorrecht of in een hypotheek te voorzien op de goederen van een persoon die niet de schuldenaar is van de heffing, lijkt het Vlaamse Gewest dan ook de aard van een voorrecht of een hypotheek te wijzigen.

4.3. De uitoefening door de gewesten van hun bevoegdheid inzake het afvalstoffenbeleid veronderstelt dat zij, in die aangelegenheid, specifieke regels kunnen uitvaardigen inzake het burgerlijk recht. Dit is met name het geval wanneer die regels kunnen worden beschouwd als eigen aan de bedoelde aangelegenheid, wat een nauwe band met die aangelegenheid veronderstelt. De decreetgevers kunnen immers van oordeel zijn dat het invoeren van zulke specifieke regels nodig is om het door hen gewenste beleid in die aangelegenheid op een doeltreffende wijze te voeren.

In voorkomend geval kunnen die door de gewesten vastgestelde regels afwijken van het (federale) gemeenrecht ter zake ⁽²¹⁾. Die mogelijkheid is echter niet onbeperkt. Vereist is immers dat het evenredigheidsbeginsel wordt geëerbiedigd, wat inhoudt dat de uitoefening van de federale bevoegdheid op het vlak van het burgerlijk recht niet onmogelijk wordt gemaakt of op overdreven wijze wordt bemoeilijkt ⁽²²⁾.

4.4. Wat het ontworpen artikel 53, § 7, betreft, dient te worden opgemerkt dat degene die de afvalstof heeft aangeleverd geen heffingsplichtige is, en er in zijnen hoofde geen schuldvordering of verbintenis bestaat ten aanzien van het Vlaamse Gewest. Door het ontbreken van die band lijkt het Vlaamse Gewest afbreuk te doen aan het evenredigheidsbeginsel, in zoverre die band, die door de hypotheekwet als een essentieel element wordt beschouwd, doorbroken wordt.

De conclusie is dan ook dat het ontworpen artikel 53, § 7, dient te worden herwerkt.

⁽²¹⁾ Arbitragehof, nr. 51/93, 1 juli 1993, B.1.6 en R.v.St., afd. wetg., advies 33.334/VR van 24 juni 2003 over een voorstel van ordonnantie betreffende de bodemsanering, *Parl. St.*, Br. H. R., 2002-03, nr. A-221/2.

⁽²²⁾ Vgl. Arbitragehof, 11 december 2002, nr. 184/2002, B.8.2.

CE

41.455/3

5.1. Het ontworpen artikel 53*bis* van het voornoemde decreet van 2 juli 1981 luidt:

"Gemeenten of provincies kunnen opcentiemen instellen op de in dit decreet vermelde heffingen voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen door de betrokken gemeente te heffen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in artikel 48, § 2, voor de heffingsplichtige inrichtingen op hun grondgebied. De gemeenten kunnen hiervoor een beroep doen op de medewerking van de OVAM. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met inbegrip van deze met betrekking tot de inningskosten voor de toepassing van deze paragraaf."

Die ontworpen bepaling doet de vraag rijzen naar de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om beperkingen te stellen aan de fiscale bevoegdheid van de gemeenten en de provincies.

5.2. Volgens artikel 170, § 3, tweede lid, en § 4, tweede lid, van de Grondwet is het "de wet" die de uitzonderingen op de belastingbevoegdheid van de lokale besturen kan bepalen. Aangenomen wordt dat de grondwetgever de betrokken aangelegenheid aan de federale wetgever heeft willen voorbehouden.

Blijkt uit het voorgaande dat de aangelegenheden bedoeld in artikel 170, § 3, tweede lid, en § 4, tweede lid, van de Grondwet aan de federale wetgever zijn voorbehouden, en dat de gewesten terzake niet bevoegd zijn, dan neemt zulks niet weg dat een gewest onder bepaalde voorwaarden een beroep zou kunnen doen op impliciete bevoegdheden, en op die manier toch zou kunnen treden op de domeinen bedoeld in de voornoemde grondwetsbepalingen. Zo heeft de Raad van State onder meer aanvaard dat een ontwerp van decreet dat ertoe strekt om de provincies en de gemeenten te machtigen om huisvuilbelastingen te heffen overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, kan passen binnen de impliciete bevoegdheden van het Vlaamse Gewest ⁽²³⁾.

Het staat aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen dat te dezen een beroep op de impliciete bevoegdheden verantwoord is.

⁽²³⁾ R.v.St., afd. wetg., advies 36.354/3 van 20 januari 2004 over een voorontwerp van decreet houdende afschaffing van de forfaitaire afvalbelasting, *Parl. St.*, VI. Parl., 2003-04, nr. 2195/1, p. 53-66.

CE

41.455/3

Hoofdstuk XIV - VRTArtikel 51

Artikel 51 van het ontwerp strekt ertoe de woorden "het radio- en televisieaanbod" te vervangen door de woorden "het aanbod" in artikel 16, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005.

Aldus wordt een relatief grote soepelheid gecreëerd ten aanzien van wat concreet onder het aanbod van de VRT zal kunnen worden begrepen. Daarbij moet eraan worden herinnerd dat de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake radio- omroep en televisie (artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen) overeenkomstig de rechtspraak van het Arbitragehof weliswaar evolutief, maar toch niet onbeperkt kan worden geïnterpreteerd.

Het Arbitragehof erkende in zijn arrest nr. 132/2004 de tendens van convergentie tussen de sectoren radio- en televisieomroep, enerzijds, en telecommunicatie, anderzijds, die leidt tot een despecialisatie van de infrastructuur en de netwerken en tot het ontstaan van nieuwe diensten, die niet meer beantwoorden aan de klassieke begrippen van "omroep" en "telecommunicatie" ⁽²⁴⁾. Dit neemt evenwel niet weg dat een radio- of televisieomroepprogramma, vanuit het oogpunt van degene die het uitzendt, bestemd is voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan, en geen vertrouwelijk karakter heeft, zelfs wanneer op individueel verzoek wordt uitgezonden en ongeacht de techniek die voor de uitzending ervan wordt gebruikt. Een dienst die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie levert, valt daarentegen niet onder de bevoegdheidstoewijzing inzake de radio- of televisieomroep ⁽²⁵⁾.

Doorslaggevend voor radio-omroep en televisie is het ter beschikking stellen van openbare informatie voor het publiek in het algemeen. In een evolutieve interpretatie van het omroepbegrip omvat dit ook het uitzenden op individueel verzoek.

⁽²⁴⁾ Arbitragehof, nr. 132/2004, 14 juli 2004, B.4.1.

⁽²⁵⁾ Arbitragehof, nr. 156/2002, 6 november 2002, B.4.4.

CE

41.455/3

Omroepactiviteiten verliezen niet hun aard omdat met de evolutie van de techniek aan de kijker of luisteraar een ruimere mogelijkheid van eigen keuze wordt geboden ⁽²⁶⁾.

Uit wat voorafgaat kan worden afgeleid dat het bestaan van een interactie tussen de ontvanger (kijker of luisteraar) en de omroeper op zich niet tot gevolg heeft dat er niet meer gewag kan worden gemaakt van omroep. Dit neemt evenwel niet weg dat een aanbod dat niet voldoet aan het wezenskenmerk van "ter beschikking stellen van openbare informatie voor het publiek in het algemeen", niet tot de gemeenschapsbevoegdheid behoort en bijgevolg ook niet door de Vlaamse Gemeenschap kan worden geregeld in een decreetale bepaling, en evenmin in een beheersovereenkomst met de VRT. Bij gebreke van een voldoende inzicht in de concrete voornemens ter zake, dient dan ook op dit punt een voorbehoud te worden geformuleerd.

Artikel 53

Gelet op het gegeven dat artikel 16, 4°, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie bij artikel 54 in zijn geheel wordt vervangen, is het in de ontworpen bepaling onder dat artikel dat de bij artikel 53 van het ontwerp beoogde wijziging dient te worden aangebracht. Artikel 53 kan dan worden weggelaten.

Artikel 54

1. Er wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 53 van het ontwerp.
2. De omzetting van een Europese richtlijn dient uiteraard te gebeuren door de invoering van bepalingen ter implementatie ervan of door een aanpassing van bestaande bepalingen die ermee in strijd zijn. Het volstaat uiteraard niet te vermelden dat de bepalingen van een richtlijn "van toepassing zijn", zoals thans in het ontworpen artikel 16, 4°, het geval is.

Zo het de bedoeling is te waarborgen dat de bepalingen van de beheersovereenkomst in overeenstemming zijn met deze richtlijn, is de ontworpen

⁽²⁶⁾ Arbitragehof, nr. 132/2004, 14 juli 2004, B.10.2.

CDC

41.455/3

bepaling doelloos, nu de voorrang van het Europees recht in het algemeen en van Europese richtlijnen in het bijzonder voortvloeit uit het Europees recht, en niet uit het interne recht. Die voorrang geldt ook voor beheersovereenkomsten of andere overeenkomsten die interne overheden sluiten.

Het ontworpen artikel 16, 4°, dient derhalve te worden herwerkt.

Hoofdstuk XVI - Vlaamse Wooncode

Afdeling III - Huurdienst

Artikel 60

Het is onduidelijk wat in artikel 60, eerste lid, van het ontwerp (en in artikel 60, tweede lid) wordt bedoeld met de bepaling dat de Vlaamse Regering de "verdere uitvoeringsmaatregelen" vaststelt. Indien erdoor wordt beoogd te verwijzen naar de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering bezit op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dan is die bepaling overbodig en dient ze te vervallen. Indien een eigenlijke bevoegdheidsdelegatie wordt beoogd, dient het voorwerp van die delegatie te worden omschreven.

Daarenboven is de in artikel 60, tweede lid, voorkomende delegatie aan de Vlaamse Regering om op basis van de noden binnen de sector de verdere aanwending van die subsidie te bepalen te ruim en te onduidelijk geformuleerd om in overeenstemming te kunnen worden geacht met de beginselen die de verhouding tussen de decreetgever en de Vlaamse Regering beheersen. De draagwijdte van die delegatie dient derhalve te worden gepreciseerd.

Artikel 61

In zoverre artikel 61 moet worden beschouwd als een bekrachtiging door de decreetgever van het erin vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005, dient te worden gewezen op de mogelijke ongelijke behandeling die een decretale

.../...

CE

41.455/3/1

bekrachtiging op het vlak van de jurisdictionele waarborgen met zich kan meebrengen: de bekrachtiging houdt immers in dat de rechtsonderhorigen waarop de bekrachtigde besluiten van toepassing zijn, ongelijk worden behandeld ten aanzien van de andere rechtsonderhorigen die de rechterlijke waarborgen genieten die worden geboden door de artikelen 144, 145 en 159 van de Grondwet en artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 ⁽²⁷⁾. Zulk een verschil in behandeling is slechts toelaatbaar voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Met name dienen er dwingende motieven van algemeen belang te bestaan die een inmenging van de decreetgever in de rechtsbedeling verantwoorden ⁽²⁸⁾.

Hoofdstuk XVII - Wetenschap en Innovatie

Artikel 65

Door het bevoegde lid van het auditoraat om uitleg gevraagd over het ontworpen artikel VI.9octies van het decreet van 19 maart 2004 ⁽²⁹⁾, heeft de gemachtigde van de Vlaamse Regering verklaard dat die bepaling dient te worden geschrapt. De Raad van State, afdeling wetgeving, heeft die bepaling dan ook niet nader onderzocht.

Hoofdstuk XVIII - Schenking meubilair aan onderwijsnetten

Artikel 74

Artikel 74 van het ontwerp bepaalt dat bij de verhuis van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap uit het Markiesgebouw en het North-Plazagebouw, het niet-herbruikte meubilair aan de verschillende "onderwijsnetten" geschonken kan worden. De

⁽²⁷⁾ De gemachtigde verklaarde evenwel dat er geen hangende gedingen zijn waarin de wettigheid van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 wordt betwist.

⁽²⁸⁾ Zie o.m. Arbitragehof, nr. 188/2005, 14 december 2005, B.5.6.

⁽²⁹⁾ Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

.../...

CE

41.455/1/3

inventaris van het niet-herbruikte meubilair dient als mededeling aan de Vlaamse Regering te worden voorgelegd.

Aangezien het schenken van meubilair aan onderwijsinstellingen een vorm van financiering van het onderwijs is, staat het op grond van artikel 24, § 5, van de Grondwet aan de decreetgever om te bepalen op grond van welke criteria de verdeling over de verschillende onderwijsinstellingen zal dienen te gebeuren.

Hoofdstuk XIX - DAB Overheidspersoneel

Hoofdstuk XX - DAB ICT

Artikelen 75 en 76

Artikel 75, § 1, van het ontwerp strekt ertoe om met ingang van 1 januari 2007 (zie artikel 93 van het ontwerp), en met toepassing van artikel 140 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, een "Dienst met Afzonderlijk Beheer voor Overheidspersoneel" op te richten, die wordt belast met de organisatie en de ontwikkeling van allerlei P&O activiteiten voor de beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid (artikel 75, § 2, van het ontwerp).

Artikel 76, § 1, van het ontwerp strekt ertoe om, eveneens met ingang van 1 januari 2007 en opnieuw met toepassing van artikel 140 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, een "Dienst met Afzonderlijk Beheer ICT" op te richten, die als interne ICT-dienstverlener wordt belast met de inrichting, de innovatie en de exploitatie van de gemeenschappelijk bruikbare ICT-omgevingen van de Vlaamse overheid, met het uitwerken van een vraaggericht en vraaggestuurd aanbod, en met het uitvoeren van de daarop betrekking hebbende programma's en projecten (artikel 76, § 2, van het ontwerp).

Krachtens het genoemde artikel 140 is het vaststellen van de regels inzake de werking en het materiële en het financiële beheer van de diensten met afzonderlijk beheer, inzonderheid wat de begroting en de comptabiliteit betreft, zaak van de regering. Bovendien volgt ook uit artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dat het aan de regering toekomt de organisatie en de werking

.../...

SG

41.455/3

te regelen van haar diensten, ook als die zijn opgericht als diensten met afzonderlijk beheer.

Met die bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de regering wordt in een aantal bepalingen van het ontwerp geen rekening gehouden.

Luidens artikel 75, § 3, tweede zin, van het ontwerp stelt de Vlaamse Gemeenschap de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden specifiek voor de logistieke ondersteuning ter beschikking van de DAB voor Overheidspersoneel. Artikel 75, § 4, heeft betrekking op het beheer van de DAB voor Overheidspersoneel. Met betrekking tot die bepalingen moet erop worden gewezen dat het voornoemde artikel 87 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 eraan in de weg staat dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de Vlaamse Regering.

Bij de artikelen 75, § 5, en 76, § 4, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de organieke regels te bepalen die van toepassing zijn op het materiële en het financiële beheer van de DAB voor Overheidspersoneel en de DAB ICT. Die bepalingen komen neer op een parafrase van het meergenoemde artikel 140 en horen derhalve niet thuis in het ontworpen decreet.

Voorts komt het de decreetgever niet toe om in het ontworpen artikel 76, § 3, derde lid, te bepalen dat het per 31 december van het lopende jaar beschikbare saldo van de DAB ICT wordt overgedragen naar en gevoegd bij de inkomsten van het volgende begrotingsjaar: uit artikel 140, tweede lid, 4°, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit volgt immers dat de door de regering vast te stellen bepalingen moeten voorzien in "de mogelijkheid om, vanaf het begin van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken".

De hiervoor vermelde bepalingen dienen derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

.../...

SG

41.455/3

Hoofdstuk XXV - Dagcentra voor palliatieve verzorgingArtikel 84

1. Artikel 84 van het ontwerp bevat zowel bepalingen met een individuele strekking als bepalingen met een algemene draagwijdte. De individuele erkenningsbeslissingen bedoeld in het eerste lid van dat artikel kunnen beter worden weggelaten en overgelaten aan de uitvoerende macht. Aldus wordt beter aangesloten op de bevoegdheidsverdeling tussen de wetgevende en de uitvoerende macht. Op die wijze wordt ook vermeden dat naderhand juridische betwistingen ontstaan over de vraag of de door de decreetgever toegestane erkenningen wel door de uitvoerende macht kunnen worden ingetrokken in de loop van 2007 indien zou blijken dat één of meer van de betrokken instellingen niet aan de erkenningsvoorwaarden voldoet.

Er kan dan ook worden volstaan met de aanwijzing van de erkennende overheid, en met het verlenen van een machtiging aan de Vlaamse Regering om de nadere regelen met betrekking tot de erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure en het toezicht op de naleving van de erkenningen vast te stellen, wat thans in het tweede lid van artikel 84 het geval is. Wel dienen de essentiële beginselen inzake de erkenning in het ontwerp te worden opgenomen. Eventueel kan in een overgangsregeling worden voorzien.

2. In artikel 84, vierde lid, wordt gewag gemaakt van een tegemoetkoming door de federale overheid, via het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, ten behoeve van de dagcentra voor palliatieve verzorging. Dagcentra voor palliatieve verzorging zijn zorginstellingen die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake het beleid betreffende de zorgenverstrekking in en buiten de verplegingsinrichtingen (artikel 5, § 1, I, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). Zij vallen niet onder de "organieke wetgeving" in de zin van littera a) van die bijzondere wetsbepaling of onder enig ander bevoegdheidsvoorbehoud ten voordele van de federale overheid ⁽³⁰⁾.

Aangezien de financiering van een beleid behoort tot het regelen van de aangelegenheid waaronder het ressorteert, zijn de gemeenschappen bevoegd voor de

⁽³⁰⁾ Zie Arbitragehof, nr. 108/2000, 31 oktober 2000, B.1.4.1 tot B.1.4.3.

SG

41.455/3

financiering van de dagcentra voor palliatieve verzorging, met uitsluiting van de federale overheid ⁽³¹⁾. De federale overheid kan immers geen financiële middelen besteden aan instellingen waarvoor ze niet bevoegd is. Een tussenkomst van de federale overheid via de ziekte- en invaliditeitsverzekering is enkel denkbaar voor de terugbetaling van prestaties van individuele zorgverstrekkers, maar niet voor de financiering van de werking van de dagcentra voor palliatieve verzorging als dusdanig.

In deze financiering door de federale overheid kan evenmin worden voorzien in een samenwerkingsakkoord, aangezien dit zou neerkomen op een overdracht, voor wat betreft het financieringsaspect, van een bevoegdheid van de gemeenschappen aan de federale overheid. Hooguit zou in een samenwerkingsakkoord kunnen worden bepaald dat de federale overheid bepaalde aspecten van het beleid inzake palliatieve zorgen financiert in de mate dat zij hiervoor bevoegd is ⁽³²⁾, zoals de terugbetaling van verstrekkingen van individuele zorgverleners in hun verhouding met patiënten in naam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering ⁽³³⁾.

De conclusie is dat het vierde lid van artikel 84 moet worden weggelaten.

Hoofdstuk XXVI - Fondsen Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 85

Aangezien het gelet op artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit de decreetgever zelf is die elk begrotingsfonds dient op te richten, schrijve men in het ontworpen artikel 33, § 1, "Bij elk op 1 januari 2007 bestaand Vlaams ministerie" in plaats van "Bij elk Vlaams ministerie".

⁽³¹⁾ Arbitragehof, nr. 54/96, 3 oktober 1996, B.5.

⁽³²⁾ Zie advies 32.371/VR van 23 oktober 2001 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 maart 2002 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 11 oktober 2001 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het meerjarig investeringsplan 2001-2002 van de N.M.B.S., *Parl. St.*, Kamer, 2001-02, nr. 50-1463/1, p. 9-15.

⁽³³⁾ Artikel 5, § 1, I, 1°, c), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980; zie Arbitragehof, nr. 136/2000, 21 december 2000, B.12 tot B.14.

.../...

CE

41.455/1

Hoofdstuk XXVII - ToekomstfondsArtikelen 86 tot 90

1. Op grond van de kenmerken van de ontworpen regeling dient het "Vlaams Toekomstfonds" veeleer te worden geconcipieerd als een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Indien de stellers van het ontwerp niettemin toch bij hun bedoeling blijven om het Vlaams Toekomstfonds op te richten als een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, dient ter inachtneming van het voorschrift opgenomen in artikel 10⁽³⁴⁾, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, de ontworpen regeling te worden vervolledigd met een opsomming van de doelstellingen en de taken die aan het agentschap worden toevertrouwd. Bovendien zal in dat geval ook de afweging moeten worden verricht bedoeld in paragraaf 3 van dat artikel.

2. In artikel 90, 2°, van het ontwerp dient de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om de bestemming van de middelen van het fonds te bepalen nader te worden afgebakend.

Artikel 92

Aangezien door het oprichten van een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, wordt afgeweken van het beginsel van de niet-affectatie van de ontvangsten, door sommige op de middelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen voor specifieke uitgaven, dienen de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in de organieke regeling ervan met de nodige precisie te worden omschreven. Artikel 92, §§ 3 en 4, van het ontwerp voldoet thans duidelijk niet aan dat voorschrift en zal bijgevolg moeten worden herwerkt door erin op een meer precieze wijze melding te maken van bedoelde ontvangsten en uitgaven.

⁽³⁴⁾ In artikel 86 van het ontwerp wordt ten onrechte gerefereerd aan artikel 10*bis*.

KDE

41.455/1

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, III, V, XI, XII, XIII, XV, XVII, XVIII, XXI, XXIII, XXVII, XXVIII, XXIX en XXX werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

J. BAERT,
W. VAN VAERENBERGH, staatsraden,

Mevrouw A. BECKERS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heren R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd, J. VAN NIEUWENHOVE, W. PAS, B. WEEKERS, B. STEEN en Mevrouw G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

KDE

41.455/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, IV, VI, VII, VIII, IX, X, XVI, XIX, XX, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI en XXX werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren D. ALBRECHT, kamervoorzitter,

J. SMETS,
B. SEUTIN, staatsraden,

Mevrouw A.-M. GOOSSENS, griffier.

De verslagen werd uitgebracht door Mevrouw R. THIELEMANS, eerste auditeur, de Heren J. VAN NIEUWENHOVE en B. WEEKERS, en Mevrouwen K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

KDE

41.455/3

Het advies betreffende hoofdstuk XIV werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren J. SMETS, staatsraad, voorzitter,

B. SEUTIN,
W. VAN VAERENBERGH, staatsraden,

Mevrouw A.-M. GOOSSENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 17 oktober 2006.

BIJLAGE:

STANDPUNTEN VAN DE SAMENSTELLENDEN ORGANISATIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
over
HET VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2007.

De samenstellende organisaties van de SERV hebben over het voorontwerp van decreet houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 geen consensus kunnen bereiken. Derhalve kan geen advies worden uitgebracht en worden hierna de standpunten van de samenstellende organisaties weergegeven.

1. STANDPUNT VAN DE BOERENBOND, UNIZO EN VOKA, hierna genoemd de werkgeversorganisaties.

De werkgeversorganisaties hebben naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten meermaals gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen.

De transparantie, de coherentie en de kwaliteit en coherentie van het beleid en de regelgeving zijn ermee gebaat dat enerzijds aangelegenheden die op structurele wijze worden gewijzigd, afzonderlijk worden geregeld. Anderzijds dienen aangelegenheden die geen rechtstreekse band vertonen met de uitvoering van de begroting uit het programmadecreet te worden gelicht. Zij kunnen eventueel worden gebundeld in een verzameldecreet.

Dergelijke aanpak biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering en parlementaire behandeling.

In deze context betreuren de werkgeversorganisaties dat het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 niet tegemoet komt aan het gestelde, met name ondermeer wat betreft de bepalingen opgenomen in het hoofdstuk VI "Leefmilieu". Daarnaast worden bepaalde afdelingen van het hoofdstuk XVII "Wetenschap en Innovatie" met

betrekking tot bestaande instrumenten, louter omwille van een noodzakelijke decretale verankering opgenomen in het programmadecreet. De band van de bepalingen in afdeling I. "Conformiteitsattest" in het hoofdstuk XVI "Vlaamse Wooncode" met de uitvoering van de begroting is niet onmiddellijk duidelijk.

Bovendien betreuen de werkgeversorganisaties dat, gezien de ingeroepen hoogdringendheid, het voorgelegde voorontwerp van decreet - met zeer uiteenlopende maatregelen en voor bepaalde sectoren belangrijke gevolgen - niet het voorwerp heeft kunnen uitmaken van een grondige bespreking en overleg tussen de Vlaamse sociale partners.

Verder stellen de werkgeversorganisaties vast dat er ten onrechte geen reguleringssimpactanalyse (RIA) bij de adviesvraag werd gevoegd. Een RIA is nochtans verplicht voor programmadecreten, zeker wanneer die betrekking hebben op beleidsheffingen zoals in het voorliggend voorontwerp het geval is (zie ook memorie van toelichting). Meer nog, een RIA is nodig voor elke afzonderlijke beleidsbeslissing die in het programmadecreet is opgenomen.

De maatregelen die het voorontwerp voorstelt, worden ook niet of nauwelijks gemotiveerd of onderbouwd in de memorie van toelichting. De memorie van toelichting bevat enkel technische verduidelijking, maar levert nauwelijks inzicht in de verwachte effecten van de regeling, noch aan de kostenzijde, noch aan de batenzijde. Er is ook geen sprake van een alternatievenonderzoek. Concreet is de motivering en onderbouwing zeer zwak voor de passages over afval en grondwater en zelfs compleet afwezig voor de passages over watervang. Zo is het onduidelijk waarop de diverse tarieven van de milieugerelateerde heffingen gebaseerd zijn. Er wordt nauwelijks informatie beschikbaar gesteld over de beoogde effecten, op de inkomsten van de overheid en op de uitgaven van de bedrijven. Nochtans menen de werkgeversorganisaties dat de sociaal-economische gevolgen van de aanpassingen van de milieugerelateerde heffingen aanzienlijk kunnen zijn.

Tot slot betreuen de werkgeversorganisaties dat het voorliggend programmadecreet opnieuw talrijke wijzigingen aan de milieuheffingen bevat (hoofdstuk VI en hoofdstuk X), zonder dat deze kaderen in een algemene lange termijnvisie over de financiering van het milieubeleid en over de rol van de milieuheffingen in het milieubeleidsinstrumentarium. In het verleden hebben de werkgeversorganisaties reeds meermaals beklemtoond dat gefragmenteerde wijzigingen aan de milieuheffingen via programmadecreten daarom niet wenselijk zijn, zolang deze globale visie niet is vastgelegd. Hoewel meermaals aangekondigd, blijft een dergelijke visie tot nader order uit.

De werkgeversorganisaties pleiten er ook voor om gebruikte begrippen duidelijk af te stemmen en zo verwarring te vermijden (cf. de vervanging van "e-vrt" in art. 52 versus art. 55).

Hoofdstuksgewijs

De werkgeversorganisaties wensen volgende bemerkingen te formuleren bij de respectieve hoofdstukken:

Hoofdstuk II. Onderwijs

Met het oog op de opwaardering van het gewoon en buitengewoon technisch en beroepssecundair onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs appreciëren de werkgeversorganisaties dat er extra middelen worden uitgetrokken voor investeringen in basisuitrusting. De hoegrootheid van deze inspanning blijkt echter niet uit het voorontwerp van decreet en ook niet uit de Memorie van Toelichting.

De werkgeversorganisaties ondersteunen een gezamenlijk investeringsplan per onderwijszone maar dringen er tegelijkertijd op aan dat de planlast beperkt blijft. Een aandachtspunt in het plan is de mate waarin overleg is gepleegd met andere actoren zoals bedrijven die veel stages aanbieden, de RTC's, ... (cf. verwijzing in de Memorie van Toelichting).

Hoofdstuk VI. Leefmilieu

Watervang (art. 32)

De werkgeversorganisaties gaan niet akkoord met een de verhoging van de tarieven op watercaptaties uit rivieren en kanalen voor de twee hoogste verbruiksschijven. Het tarief voor schijf van 10 miljoen tot 100 miljoen m³/jaar wordt verhoogd met 2,5% en voor de schijf vanaf 100 miljoen m³/jaar met 5 %. De memorie van toelichting motiveert deze verhoging niet. Volgens de werkgeversorganisaties zullen in de praktijk hoofdzakelijk de gebruikers van zeer grote hoeveelheden koelwater en enkele zeer grote verbruikers van oppervlaktewater (bijv. drinkwatermaatschappij) de gevolgen van deze prijsverhoging voelen. Een kleine berekening leert dat iemand die 80 miljoen m³/ jaar opneemt ongeveer 30.000 EUR meer zal betalen dan nu, indien we rekening houden met de index. Bovendien is het onlogisch om de bijdragen te verhogen in de hoogste schijven, daar de overheid in de toekomst het gebruik van oppervlaktewater wenst te stimuleren, dit in tegenstelling tot grondwater.

Oppervlaktewateren (art. 36)

De werkgeversorganisaties stellen vast dat het voorontwerp van decreet inzake de afvalwaterheffing het verschil tussen het tarief voor rioollozers en oppervlaktewaterlozers vergroot. Het niet geïndexeerde eenheidstarief voor de heffing voor rioollozers wordt verhoogd van 22,6 naar 25,7 euro. Het tarief voor de oppervlaktewaterlozers blijft € 22,3 en dus ongewijzigd. Een onderscheid tussen tarieven voor rioollozers en oppervlaktewaterlozers kan volgens de werkgeversorganisaties verantwoord worden. De heffing voor rioollozers heeft een

financierend karakter: de heffing draagt bij tot de financiering van de waterzuiveringsinfrastructuur volgens het kostenterugwinningsprincipe uit de Kaderrichtlijn Water. De heffing voor oppervlaktewaterlozers is regulerend; oppervlaktewaterlozers staan zelf in voor hun waterzuivering.

Toch vinden de werkgeversorganisaties de voorgestelde verhoging van het tarief voor rioollozers geen goede zaak. De verhoging van het tarief voor rioollozers wordt gemotiveerd vanuit het kostenterugwinningsbeginsel uit de Kaderrichtlijn Water, maar dat beginsel werd nog niet operationeel ingevuld. Het blijft bijgevolg onduidelijk welk aandeel van de kosten voor waterzuivering in 2010 precies via heffingen teruggewonnen zal worden en welk aandeel het Vlaams gewest zal dragen. Volgens de werkgeversorganisaties moeten hierover eerst een fundamenteel debat gevoerd worden, zodat op basis van de uitkomst van dit debat de evolutie van het heffingstarief in de komende jaren kan worden vastgelegd. Deze aanpak is essentieel voor de voorspelbaarheid van de heffingen en de rechtszekerheid van de afvalwaterproducenten. De verhoging van de heffing via een programmadecreet zonder fundamenteel debat over invulling van het kostenterugwinningsbeginsel is voor de werkgeversorganisaties dus onaanvaardbaar.

De evolutie van het tarief van rioollozers is trouwens van belang voor de aantrekkelijkheid van de contractaanpak via Aquafin. Een verhoging van het tarief voor rioollozers, overigens zonder zicht op de evolutie van dit tarief in de toekomst, zou bedrijven kunnen ontmoedigen om hun afvalwater te laten zuiveren door Aquafin en hiervoor met Aquafin een contract af te sluiten. Bij de vaststelling van het tarief moet hiermee rekening gehouden worden.

Tot slot merken de werkgeversorganisaties op dat de voorgestelde verhoging neerkomt op een verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage met 15 %. Deze verhoging is aanzienlijk, temeer daar ook de tarieven voor watervang en voor de grondwaterheffing worden aangepast (cf. infra). Een dergelijke aanzienlijke verhoging van de afvalwaterheffingen retroactief doorvoeren zonder nadere onderbouwing getuigt volgens de werkgeversorganisaties niet van behoorlijk bestuur.

Water bestemd voor menselijke aanwending (art. 38)

De werkgeversorganisaties ondersteunen dat artikel 38 het plafond op de gemeentelijke saneringsbijdrage verlaagt. Een verlaging van het plafond op de gemeentelijke saneringsbijdrage is nodig om de impact van de verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage (cf. supra, art. 36) op de waterfactuur van de bedrijven te beperken, temeer daar er sedert 1.1.2006 geen plafond meer op de bovengemeentelijke saneringsbijdrage bestaat.

De verlaging van het plafond op de gemeentelijke saneringsbijdrage van 1,5 keer de bovengemeentelijke saneringsbijdrage in 2005 en 2006 naar 1,4 keer in 2007 is echter veruit onvoldoende. De voorstelde verlaging betekent immers nog een maximale prijsverhoging van 7,3 %: het effect van de verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage wordt dus slechts getemperd, niet geneutraliseerd. Overigens blijkt in de praktijk dat de meeste

gemeenten door de drinkwatermaatschappijen een gemeentelijke saneringsbijdragen laten aanrekenen die maximaal 1 keer de bovengemeentelijke bijdrage bedraagt. Voor deze gemeenten heeft de aanpassing van het plafond zelfs helemaal geen temperende invloed op de prijzen. Bovendien is er sinds 1 januari 2006 geen plafond meer op de bovengemeentelijke saneringsbijdrage en kan de verhoging van de gemeentelijke bijdrage niet losgezien worden van de verhoging van de afvalwaterheffing.

Grondwater (art. 40)

De werkgeversorganisaties vinden dat de kostenimpact van de invoering van de nieuwe gebiedsfactoren in de grondwaterheffing voor een aantal bedrijven aanzienlijk kan zijn (+ 25% tot + 75%) en daarom onaanvaardbaar. Daarom menen de werkgeversorganisaties dat deze beter gemotiveerd en onderbouwd moeten worden. De vraag rijst meer bepaald of deze gebiedsfactoren effectief zullen leiden tot een vermindering van de onttrekking in deze gebieden. Ook moeten daarbij alternatieven voor deze maatregel overwogen worden. Zo zou voor nieuwe afgebakende zones het 'grijswaterbesluit' ook van toepassing kunnen gebracht worden om zo medefinanciering van alternatieve waterleveringen door de overheid mogelijk te maken. Als er geen alternatief voor handen is, leidt dit enkel tot een kostenstijging en geen gedragswijziging.

Bij een aanscherping van het waterbeleid, zoals via een voorgestelde verhoging van de grondwaterheffing, moeten bedrijven voldoende tijd krijgen om investeringen in de waterhuishouding op een onderbouwde en economisch verantwoorde manier te ontwikkelen. De werkgeversorganisaties herhalen hier dan ook zijn vraag naar voorspelbare heffingen over de tijd, dan wel naar overgangperiodes voor de inwerkingtreding.

Hoofdstuk X – Milieuheffingen

Het voorontwerp vervangt het hoofdstuk milieuheffing in het afvalstoffendecreet volledig en wijzigt de afvalstoffenheffing grondig. Ondanks de voorgestelde wijzigingen blijft de afvalheffing volgens de werkgeversorganisaties complex en ondoorzichtig.

Positief vinden de werkgeversorganisaties in het voorontwerp:

- dat er maximaal wordt gestreefd naar het verbranden van brandbaar afval ten nadele van storten, te verantwoorden vanuit milieuoogpunt en vanuit het oogpunt van energierecuperatie;
- dat het nultarief geldt voor het storten van afvalstoffen van bodemsaneringsorganisaties;
- dat een vrijstelling van heffing van toepassing is voor het verbranden en meeverbranden van bepaalde dierlijke vetten, en van alle houtafval;
- dat de compensatieregeling voor de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen in de vennootschapsbelasting wordt bestendigd.
- dat er een poging is ondernomen om de complexe wetgeving m.b.t. milieuheffingen te vereenvoudigen.

De werkgeversorganisaties hebben echter ernstige bedenkingen bij de wijzigingen aan de tarieven voor het storten en (mee)verbranden van sorteer- en recyclageresidu's. De voorgestelde tariefstijgingen zijn erg ingrijpend, maar werden niet gemotiveerd, noch onderbouwd. De impact op de recyclage-industrie werd ten onrechte niet onderzocht. De voorgestelde wijzigingen worden bovendien over een zeer korte termijn doorgevoerd (nauwelijks 3 jaar). Een langere overgangsperiode lijkt op zijn minst aangewezen om de sector de tijd te geven zich hieraan aan te passen.

Verder vinden de werkgeversorganisaties het geen goede zaak om de tarieven voor sorteer- en recyclageresidu's op termijn gelijk te stellen aan niet-selectief ingezameld afval. Dit gaat in tegen het beleid dat selectieve inzameling wil promoten. De werkgeversorganisaties begrijpen wel dat onterecht gebruik van deze lagere tarieven voor sorteer- en recyclageresidu's vermeden moet worden en er naar een helderder systeem moet gezocht worden. Milieuheffingen moeten sturend zijn en niet financierend. In die zin vragen de werkgeversorganisaties naar de motivatie voor het storttarief voor niet-brandbaar afval (40 euro per ton).

De werkgeversorganisaties begrijpen voorts dat voor een betere benutting van de bestaande afvalverbrandingscapaciteit een verhoging van de storttarieven zinvol kan zijn, maar vragen te onderzoeken of er ook effectief voldoende verbrandingscapaciteit beschikbaar is. De werkgeversorganisaties vragen aan de overheid ook om de prijzen van het verbranden en de concurrentie op de markt op te volgen. (Enkele jaren geleden werden de heffingen op storten ook al verhoogd, in de hoop zo meer afval naar de afvalverbrandingsovens te sturen.)

Tot slot merken de werkgeversorganisaties inzake het nieuwe art. 48 §2 op dat:

- 3° vermeldt '5 gewichtspersent voor houtafval', terwijl in de memorie van toelichting '20 gewichtspersent' staat.
- 14° en 15°, zonder nadere motivatie, gelijke tarieven voorzien voor afvalverbranding en meeverbranding.
- 16° zeer onduidelijk geformuleerd is.

Hoofdstuk XXII – Provinciefonds

De werkgeversorganisaties stellen vast dat het provinciefonds voortaan, net zoals het gemeentefonds, ook met 3,5 % zal stijgen, in plaats van toe te nemen met de index van de consumptieprijzen. Een motivering voor een dergelijke verhoging wordt in de memorie van toelichting niet gegeven. Het lijkt de werkgeversorganisaties meer aangewezen een dergelijke verhoging van de groeivoet te koppelen aan het afsluiten van een fiscaal pact met de provincies over het uitdoven van bedrijfsonvriendelijke belastingen op provinciaal vlak.

Hoofdstuk XXVII - Toekomstfonds

De werkgeversorganisaties stellen vast dat de regering via dit decreet een al eerder aangekondigd "toekomstfonds" regelt en dit naar aanleiding van de extra ontvangsten die de Vlaamse gemeenschap in 2007 zal ontvangen in het kader van de Bijzondere Financieringswet. Die extra ontvangsten komen boven op de ramingen van de initiële begroting door aanpassing van de parameters voor fiscale capaciteit en denataliteit.

Dit decreet regelt voornamelijk enkel het statuut van dit toekomstfonds. De uiteindelijke toewijzing van de middelen en de bestemming ervan zullen het voorwerp uitmaken van latere beslissingen van de regering in het kader van het begrotingsbeleid. De memorie van toelichting geeft wel al aan dat de extra ontvangsten naast de niet aangewende conjunctuurreserves aan het fonds zullen worden toegewezen. Dat impliceert in ieder geval al dat voor 2007 een vorderingensaldo wordt vooropgezet dat uitgesproken hoger is dan wat in de initiële begrotingsramingen is aangehouden.

De werkgeversorganisaties nemen zich voor op basis van de definitieve begrotingsvoorstellen - mede in het licht van zijn begrotingsadvies van de SERV – een globale beoordeling te maken in het evaluatierapport dat de SERV in januari 2007 zal uitbrengen.

2. STANDPUNT VAN HET ABVV, de ACLVB en het ACV, hierna genoemd de werknemersorganisaties.

Algemeen

De werknemersorganisaties hebben naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten meermaals gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen.

De transparantie, de coherentie en de kwaliteit van het beleid en de regelgeving zijn ermee gebaat dat enerzijds aangelegenheden die op structurele wijze worden gewijzigd, afzonderlijk worden geregeld. Anderzijds dienen aangelegenheden die geen rechtstreekse band vertonen met de uitvoering van de begroting uit het programmadecreet te worden gelicht. Zij kunnen eventueel worden gebundeld in een verzameldecreet.

Dergelijke aanpak biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering en parlementaire behandeling.

Hoofdstuksgewijs

De werknemersorganisaties wensen u met betrekking tot het vermelde voorontwerp van decreet volgende bemerkingen voor te leggen wat betreft volgende hoofdstukken.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Met het oog op de opwaardering van het gewoon en buitengewoon technisch en beroepssecundair onderwijs en het deeltijds beroepssecundair onderwijs appreciëren de vakbonden het dat er extra middelen worden uitgetrokken voor investeringen in basisuitrusting. De hoegrootheid van deze inspanning blijkt echter niet uit het voorontwerp van decreet en ook niet uit de Memorie van Toelichting.

De werknemersorganisaties ondersteunen een gezamenlijk investeringsplan per onderwijszone maar dringen er tegelijkertijd op aan dat de planlast beperkt blijft. Een aandachtspunt in het plan is de mate waarin overleg is gepleegd met andere actoren zoals bedrijven die veel stages aanbieden, de RTC's, ... (cf. verwijzing in de Memorie van Toelichting).

Hoofdstuk VI. LeefmilieuOppervlaktewateren (art. 36)

De werknemersorganisaties stellen vast dat het voorontwerp van decreet inzake de afvalwaterheffing het verschil tussen het tarief voor rioollozers en oppervlaktewaterlozers vergroot. Het niet geïndexeerde eenheidstarief voor de heffing voor rioollozers wordt verhoogd van 22,6 naar 25,7 euro. Het tarief voor de oppervlaktewaterlozers blijft € 22,3 en dus ongewijzigd.

Een onderscheid tussen tarieven voor rioollozers en oppervlaktewaterlozers is inderdaad een logisch uitvloeisel van de recente hervormingen in de watersector. In de toekomst zal principieel de heffing voor rioollozers een financierend karakter hebben : de heffing zal bijdragen tot de financiering van de waterzuiveringsinfrastructuur volgens het kostenterugwinningsprincipe uit de Kaderrichtlijn Water. De heffing voor oppervlaktewaterlozers zal een regulerende heffing zijn.

Toch vinden de werknemersorganisaties dat de voorgestelde verhoging van het tarief voor rioollozers voorbarig en slecht onderbouwd is.

De verhoging van het tarief voor rioollozers wordt weliswaar gemotiveerd vanuit het kostenterugwinningsbeginsel uit de Kaderrichtlijn Water, maar dat beginsel werd nog niet operationeel ingevuld. Het blijft bijgevolg onduidelijk welk aandeel van de kosten voor waterzuivering in 2010 precies via heffingen teruggewonnen zal worden en welk aandeel het Vlaams gewest zal dragen. Volgens de werknemersorganisaties moet hierover eerst een

fundamenteel debat gevoerd worden, zodat op basis van de uitkomst van dit debat de evolutie van het heffingstarief in de komende jaren kan worden vastgelegd.

Verder merken de werknemersorganisaties op dat het eenheidstarief voor alle rioollozers met dezelfde factor (15 %) wordt verhoogd. Ook hieruit blijkt dat van een echte doorrekening van het kostenterugwinningsprincipe (nog) geen sprake is : de kosten voor de zuivering van afvalwater kunnen naargelang de aard van dat afvalwater immers sterk uiteenlopen. Nu blijven deze kosten gesolidariseerd onder alle rioollozers.

Verder stellen de werknemersorganisaties vast dat artikel 38 het plafond op de gemeentelijke saneringsbijdrage verlaagt (van 1,5 naar 1,4). Een verlaging van het plafond op de gemeentelijke saneringsbijdrage is volgens de memorie van toelichting nodig om de impact van de verhoging van de bovengemeentelijke saneringsbijdrage te beperken. De werknemersorganisaties waarderen de achterliggende doelstelling om de totale waterprijs beheersbaar te houden, maar ook hier vragen de werknemersorganisaties een veel fundamenteeler aanpak, met aandacht voor de totale prijs, de sociale aspecten ervan, en de rol van de verschillende delen van de waterketen.

Grondwater (art. 40)

De werknemersorganisaties vinden dat de kostenimpact van de invoering van de nieuwe gebiedsfactoren in de grondwaterheffing voor een aantal bedrijven aanzienlijk kan zijn (+ 25% tot + 75%). Daarom menen de werknemersorganisaties dat deze beter gemotiveerd en onderbouwd moeten worden. De vraag rijst meer bepaald of deze gebiedsfactoren effectief zullen leiden tot een vermindering van de onttrekking in deze gebieden. De onttrekking in de meest bedreigde gebieden moet ook via een goed afgewogen vergunningenbeleid gestuurd worden.

Hoofdstuk X – Milieuheffingen

Het voorontwerp vervangt het hoofdstuk milieuheffing in het afvalstoffendecreet volledig en wijzigt de afvalstoffenheffing grondig. Ondanks de voorgestelde wijzigingen blijft de afvalheffing volgens de vakbonden complex en ondoorzichtig.

Positief vinden de werknemersorganisaties in het voorontwerp dat er maximaal wordt gestreefd naar het verbranden van brandbaar afval ten nadele van storten, te verantwoorden vanuit milieuoogpunt en vanuit het oogpunt van energierecuperatie.

De werknemersorganisaties hebben echter bedenkingen bij de wijzigingen aan de tarieven voor het storten en (mee)verbranden van sorteer- en recyclageresidu's. De voorgestelde tariefstijgingen zijn erg ingrijpend, maar werden niet gemotiveerd, niet onderbouwd en niet overlegd. De impact op de recyclage-industrie werd ten onrechte niet onderzocht. Verder

vinden de werknemersorganisaties het geen goede zaak om de tarieven voor sorteer- en recyclageresidu's op termijn gelijk te stellen aan niet-selectief ingezameld afval. Dit gaat in tegen het beleid dat selectieve inzameling wil promoten. De werknemersorganisaties vinden wel dat onterecht gebruik van deze lagere tarieven voor sorteer- en recyclageresidu's vermeden moet worden, een praktijk die naar verluidt inderdaad voorkomt .

Tenslotte kunnen de werknemersorganisaties niet zondermeer akkoord gaan met de bestendiging van de compensatieregeling voor de niet-afrekbaarheid van de milieuheffingen in de vennootschapsbelasting. Deze regeling werd immers ingevoerd om de sector de kans te geven zich aan te passen aan de wijzigingen in de vennootschapsbelasting, maar met een uitdovend karakter.

Hoofdstuk XVII – Wetenschap en Innovatie

Voor de werknemersorganisaties is het essentieel dat de betrokkenheid van de sociale partners bij (a) de opmaak van de beheersovereenkomst van de verschillende steunpunten met een belangrijke sociaal-economische dimensie en (b) bij de overkoepelende stuurgroep die het geheel van de steunpunten op elkaar afstemt, decretaal wordt verankerd.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

**Minaraad
Milieu en Natuurraad van Vlaanderen**

Advies

van 26 oktober 2006

**over het voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting
2007**

Krachtlijnen van het advies

De Minaraad stelt vast dat via het voorliggende programmadecreet heel wat wijzigingen aan de bestaande milieuheffingen aangebracht worden. De Raad betreurt dat deze wijzigingen niet gekaderd worden in een algemene visie op de inzet van economische instrumenten (waaronder de heffingen), noch binnen de reeds lang beloofde visie op de financiering van het Vlaamse milieubeleid waarin deze heffingen een belangrijke rol spelen. Daarenboven krijgen de strategische adviesraden slechts de tijd van een spoedadvies om zich uit te spreken over een aantal belangrijke wijzigingen zoals de hervorming van de afvalheffingen.

De Raad is voorstander van het gebruik van economische instrumenten in het waterbeleid, maar stelt vast dat de onderbouwing hiervoor, zoals voorzien in de Kaderrichtlijn Water, vandaag grotendeels ontbreekt. De Raad vraagt met klem dat de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel uit de Europese Kaderrichtlijn Water gekaderd wordt in de economische analyse die deel uitmaakt van het stroomgebiedbeheersplan.

Los van de bedenkingen bij de gevolgde procedure kan de Minaraad zich scharen achter het doel dat de Vlaamse Regering wil bereiken met de hervorming van de afvalheffingen. Het doel van de hervorming is in eerste instantie het regulerende karakter te optimaliseren om storten te ontmoedigen ten voordele van het verbranden van afval. Toch is het voorstel een gemiste kans. De Minaraad is van mening dat de inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval aan te pakken zo integraal mogelijk moet worden bekeken. Dit betekent dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten. De kost die de afvalstoffen met zich meebrengen, dient vanuit deze invalshoek in de eerste plaats mede volumegebaseerd te zijn. Daarnaast kan een toekomstige emissieheffing een bijkomend sturend effect hebben, met name in relatie tot de milieuperformantie van de afvalverwerkingstechnologie.

Meer specifiek vindt de Raad dat de Vlaamse Regering niet ver genoeg gegaan is in de afbouw van een aantal ongewenste verlaagde heffingen op recyclageresidu's. Tenslotte heeft men de compensatieregeling voor de niet-aftrekbaarheid van milieuheffingen te ver doorgetrokken. Het is niet gepast om deze ook toe te passen op bv. het boetetarief voor illegaal storten en verbranden.

I. INLEIDING

De Minaraad ontving op 11 oktober 2006 de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007. Het voorontwerp werd voor spoedadvies aan de Raad voorgelegd. De Raad richt zijn advies in eerste instantie op de artikelen uit het programmadecreet met een sterke milieu- en natuurinvalshoek. Aan de meeste heffingen uit het waterbeleid (bv. watervang, oppervlaktewater, grondwater) worden beperkte wijzigingen aangebracht. Meer ingrijpende aanpassingen worden doorgevoerd bij de afvalheffingen die grondig hervormd worden.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies omdat ze over hetzelfde onderwerp in SERV-verband advies uitbrengen.

Hubert David
Voorzitter Minaraad

II. ADVIES

[1] **Een algemeen beleidskader voor de noodzakelijke hervorming van de Vlaamse milieubelastingen ontbreekt.** Het voorliggende programmadecreet bevat een aantal grote en kleine wijzigingen aan de Vlaamse milieuheffingen. De Minaraad stelt vast deze wijzigingen niet gesitueerd worden binnen een duidelijk algemeen beleidskader. Een algemeen kader voor de inzet van economische instrumenten, met inbegrip van hun rol binnen de financiering van het milieubeleid, is nochtans noodzakelijk. De Raad wijst er op dat dit aangekondigd werd in de beleidsnota Leefmilieu: *“Een langetermijnvisie over de financiering van het Vlaamse milieubeleid is meer dan ooit nodig.”*¹ Aangezien de huidige legislatuur ondertussen reeds halfweg is, dringt de tijd om hiervan werk te maken.

[2] **Inzet van economische instrumenten in het waterbeleid.** Het voorontwerp bevat verscheidene aanpassingen aan economische instrumenten in het waterbeleid, voornamelijk heffingen. De Raad is voorstander van het gebruik van economische instrumenten in het integraal waterbeleid, maar stelt vast dat de onderbouwing hiervoor, zoals voorzien in de Kaderrichtlijn Water, vandaag grotendeels ontbreekt. De voorgestelde aanpassingen zijn dan ook eerder ad-hoc-aanpassingen, die uiterst minimalistisch onderbouwd en gemotiveerd worden.

De Raad vraagt met klem dat de toepassing van het kostenterugwinningsbeginsel uit de Kaderrichtlijn Water, zoals uitdrukkelijk voorzien in art. 9 van deze richtlijn, gekaderd wordt in de economische analyse die deel uitmaakt van het stroomgebiedbeheersplan. De analyse zoals gepubliceerd (onder art. 5) is erg beperkt en volstaat niet voor deze oefening – daar bv. voor de meeste gedefinieerde waterdiensten een kwantitatieve inschatting ontbreekt. De Raad vraagt dan ook een verdere, grondige uitwerking van de economische analyse teneinde een kwantitatieve én kwalitatieve onderbouwing van het kostenterugwinningsbeginsel (inclusief milieu- en bronkosten) mogelijk te maken én een uitsplitsing van de relatieve bijdragen en kosten in de groepen huishoudens, industrie en landbouw. Tenslotte vraagt de Raad aandacht voor de transparantie inzake de besteding van de middelen. De geldstromen die lopen via de ééngemaakte waterfactuur vallen onder het economisch toezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Deze afdeling van de VMM is vrij recent opgestart en het is niet duidelijk hoe er zal gecommuniceerd worden over hun werk. Volgens de Raad is een jaarlijkse rapportage noodzakelijk.

[3] **Heffing op captatie van water via watervang.** In het voorstel van de Vlaamse Regering worden de tarieven van de twee grootste schijven verhoogd: voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,012959 euro/m³ (van 0,012463 euro/m³); voor de schijf boven 99.999.999 m³ wordt het tarief 0,002499 euro/m³ (van 0,02380 euro/m³). De Minaraad stelt vast dat deze wijziging niet gemotiveerd wordt. Het is voor de Raad dan ook niet duidelijk waarom deze heffing wordt verhoogd, noch waarom de verhoging enkel geldt voor de grootste captaties. Gezien de hoge druk op de watervoorraden steunt de Raad een verhoging van deze regulerende heffing. Het is echter aangewezen dat dit gebeurt binnen het kader zoals uiteengezet in de vorige

¹ Vlaamse Regering, Beleidsnota Leefmilieu en Natuur, 2004-2009, december 2004.

paragraaf.

- [4] Heffingen op waterverontreiniging.** Het programmadecreet bevat een bepaling in artikel 34 die ervoor zorgt dat een slibverbrandingsinstallatie bij een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) juridisch losgekoppeld worden van elkaar. Op deze manier wil men vermijden dat de RWZI van Brugge afvalwaterheffingen zou moeten betalen op zijn volledig effluent omdat ze in hun slibverbrandingsoven extern slib willen verbranden naast het eigen slib. De Raad heeft op zich geen probleem met deze bepaling. Het is echter bijzonder eigenaardig dat de nv Aquafin een overeenkomst afsluit voor de verbranding van grote hoeveelheden rioolwaterzuiveringsslib en er tegelijk niet in slaagt de eigen installatie op vol rendement te gebruiken.

In meer algemene termen blijft de Minaraad principieel gekant tegen de vrijstelling van de afvalwaterheffing voor openbare waterzuiveringsinfrastructuur. De Raad ziet hiervoor drie redenen:

1. op deze manier wordt een instrument uit handen gegeven dat aanspoort tot betere lozingskwaliteit;
2. omdat het in een aantal specifieke gevallen discriminerend is tussen bedrijven die al dan niet op RWZI's lozen, en
3. omdat het de toepassing van het de-vervuiler-betaalt-principe ondoorzichtig maakt.

De Minaraad is bovendien van mening dat de vrijstelling van het betalen van heffingen voor openbare RWZIs geen vereenvoudiging is van de heffingsregeling. Anderzijds heeft de Raad wel begrip voor de vaststelling dat een 'vestzak-broekzak-betaling' aanleiding geeft tot het moeten betalen van meer vennootschapsbelastingen. De Raad meent daarom dat dringend een gelijkwaardige alternatieve vergoeding voor de heffingsvrijstelling moet uitgewerkt worden.

- [5] Vrijstelling van afvalwaterheffing voor grindsector.** De wijziging die in het programmadecreet (art. 35) voorgesteld wordt zorgt ervoor dat groeven voor grindwinning vanaf 2007 vrijgesteld worden van de heffing op waterverontreiniging voor lozing op het oppervlaktewater. De motivering daarvoor is dat het geloosde water geen vervuiling van antropogene aard bevat en dat het opgepompte oppervlaktewater (en niet het grondwater zoals in de memorie van toelichting staat) teruggevoerd wordt in oppervlaktewater.

- [6] Verhoging heffing voor zij die niet lozen in oppervlaktewater.** Met art. 36 van het programmadecreet wordt volgens de memorie van toelichting tegemoetgekomen aan artikel 9 van de Kaderrichtlijn Water waarin gesteld wordt dat gebruikers een redelijke bijdragen moeten leveren in de kosten van de waterdiensten. Daarom wordt het eenheidstarief voor de niet-oppervlaktewaterlozers verhoogd van 22,6 naar 25,7 euro. De Raad merkt op dat, zoals reeds uiteengezet in § [2], deze ad-hocmaatregel hoogstens een erg fragmentaire invulling geeft aan artikel 9 van de Kaderrichtlijn Water. Een globale inschatting van de kosten (economische, milieu- en bronkosten) voor de waterzuivering ontbreekt, net als een inschatting van de kostenterugwinning. Gezien het gebrek aan gegevens is het voor de Raad onmogelijk om te beoordelen welke graad van kostenterugwinning er nu is, en in hoeverre rekening wordt gehouden met sociale en economische effecten.

Het is voor de Raad ook niet duidelijk waarom de heffing voor zelfzuiveraars niet wordt verhoogd, hoewel het regulerend karakter van zulke maatregel buiten kijf staat. Volgens het Europees Milieuagentschap (EEA) is dit cruciaal om te komen tot een kostenefficiënte aanpak van de waterzuivering.²

- [7] **Aanpassing van de heffingscoëfficiënt voor ziekenhuizen en onderwijsinstellingen.** De Raad merkt op dat ook bij deze wijziging elke motivering ontbreekt.
- [8] **Vermindering van de doorrekeningscoëfficiënt voor de gemeentelijke saneringsbijdrage.** In artikel 38 van het programmadecreet wordt voorgesteld om de bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak te verlagen van 1,5 tot 1,4 keer de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak, zoals dat voorzien is in het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending. Voor de motivering wordt verwezen naar artikel 36 waar het tarief wordt verhoogd om de financiële tussenkomst van het Vlaamse Gewest in de collectieve watersanering te kunnen laten dalen. Ook hier dringt de Raad aan op een betere onderbouwing van deze bijdrage en op meer transparantie aangaande de besteding van de middelen. De gemeentelijke saneringsbijdrage moet gezien worden in het licht van de grote achterstand in de uitbouw van de gemeentelijke rioleringen.³ Dankzij de voorontwerpzoneringsplannen kunnen de gemeenten nu een grove inschatting maken van de financiële consequenties.⁴ De voorontwerpen van zoneringsplannen tonen aan dat de investering voor veel gemeenten groter zal zijn dan de opbrengst van een maximale saneringsbijdrage. De verlaging van de maximale gemeentelijke saneringsfactor lijkt daarmee in strijd. Bovendien ondergraaft de wijziging van de factor de garantie van de inkomsten voor de gemeenten.
- [9] **Grondwaterbeheer.** In art. 40 van het programmadecreet wordt voorgesteld om de gebiedsfactor in bijlage 1 bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer verder te verfijnen. De aanleiding zijn de sterk verlaagde peilen in bepaalde regio's. Een 20-tal gebieden worden toegevoegd met coëfficiënten tussen 1 en 2. De laagfactor blijft ongewijzigd.

Uiteraard is de Raad voorstander van de gebiedsgerichte verfijning van de heffing ter bescherming van de grondwatervoorraden. De Raad merkt echter op dat dit niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat het juiste water voor de juiste toepassing gebruikt wordt. Economisch sterkere sectoren zijn hier duidelijk bevoordeeld om grondwater op te pompen, ongeacht de kwaliteit van het opgepompte grondwater of de nood aan kwaliteit voor het bedrijf. De Raad betreurt dat ook hier de onderbouwing van het beleid, specifiek het socio-economische luik, deels ontbreekt. De Raad vraagt dat, in

² Europees Milieuagentschap, 'Effectiveness of urban wastewater treatment policies in selected countries: an EEA pilot study', Report No 2/2005.

³ Milieujaarprogramma 2006, p.94.

⁴ De gemeenten kunnen de financiële impact nu reeds inschatten omdat de voorontwerpen informeel werden overgemaakt door de Vlaamse Milieumaatschappij. De praktijk wijst echter uit dat veel gemeentebesturen de zoneringsplannen pas grondiger zullen bestuderen als ze ze officieel ontvangen. Vermits de officiële procedure nu opgestart is zullen ze weldra geconfronteerd worden met de enorme uitdaging en investeringen waarvoor zij staan.

uitvoering van project 16 van het Milieubeleidsplan 2003-2007, er werk wordt gemaakt van de uitwerking van de strategische visie voor watervoorziening en watergebruik in Vlaanderen, zoals voorzien binnen de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW).

[10] Grindfonds en grindwinning. De voorgestelde wijziging moet het mogelijk maken dat de laatste kiezel grind ontgonnen kan worden. De Raad kan hiermee akkoord gaan aangezien niet geraakt wordt aan de afspraak om te stoppen met de grindwinning en de hieraan verbonden totale hoeveelheid grind die mag gewonnen worden.

[11] Oprichting van een Life-fonds. Art. 44 van het programmadecreet bepaalt dat er een fonds opgericht wordt voor de uitvoering van Life en andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie. De Minaraad staat achter de oprichting van dit fonds waarlangs de Europese middelen voor natuur en milieu gekanaliseerd worden. Begrotingsmatig en politiek is dit wellicht de meest correcte en meest duidelijke aanpak.

De Minaraad vraagt zich wel af wat bedoeld wordt met '*andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie*'. Het gaat hier wellicht alleen over natuur- en milieuprojecten. Betekent dit ook dat bepaalde middelen uit Interreg en het plattelandsontwikkelingsfonds in dit nieuwe Life-fonds kunnen terecht komen? Volgens de Raad zou dit een grote stap voorwaarts zijn.

De Raad wil vooral benadrukken dat dit Life-fonds enkel gebruikt mag worden voor de financiële stromen die te maken hebben met goedgekeurde projecten en maatregelen. De oprichting van dit fonds mag daarentegen op geen enkele manier een argument zijn om het beheer over de middelen van het nieuwe Life+-fonds naar het Vlaamse niveau toe te trekken. De schaarse Europese middelen voor natuur en milieu moeten op zo'n hoog mogelijk niveau beheerd worden, bij voorkeur door de Commissie zelf, zoals dit het geval was bij het oude Life-fonds. De beschikbare middelen worden dan aan de beste projecten toegekend, na een selectie op Europees niveau. Lange tijd zag het ernaar uit dat dit onder het toekomstige Life+ niet langer het geval zou zijn, maar in september II. riep de Commissie Leefmilieu van het Europees parlement met een overweldigende meerderheid op om de Life+-middelen toch op Europees niveau te beheren. De Raad hoopt dat de Belgische vertegenwoordigers in de Europese Raad zich ernstig over dat voorstel buigen en de eerder in eerste lezing goedgekeurde delegatie (van de middelen aan de lidstaten) herbekijken. Na de inkrimping van de middelen bij het begrotingsakkoord is daarvoor een goede reden. De Life+-pot is te klein om die verder onder de lidstaten te verdelen.

Als de delegatie aan de lidstaten overeind blijft en België zijn vast deel van de Europese koek krijgt ($\pm 3\%$) moet Vlaanderen resoluut gaan voor de oprichting van een nationaal fonds. Elke andere oplossing dreigt een verdere versplintering van de middelen met zich mee te brengen, waardoor het initieel opzet van Life (ondersteuning van grote projecten met een duidelijke voorbeeldwaarde en met concrete impact op het terrein) verder dreigt te verwateren.

[12] Grondige wijziging van de afvalheffingen. Via dit besluit voert de Vlaamse Regering een belangrijke hervorming door van de milieuheffingen op afval. Het doel

van de hervorming is in eerste instantie het regulerende karakter te optimaliseren: het verschil in kostprijs tussen verbranden en storten wordt met de heffingen uitgevlakt en zelfs omgebogen om storten te ontmoedigen. Daarnaast stelt de regering dat het voorstel eveneens een vereenvoudiging en meer rechtzekerheid beoogt. Meer dan 40 tarieven worden teruggebracht tot 16 tarieven. Tenslotte wordt aangegeven dat het een overgangsregeling betreft in afwachting van een algemene emissieheffing⁵.

De Minaraad vindt het niet gepast dat een dergelijke grondige hervorming van de afvalheffingen via het programmadecreet doorgevoerd wordt. Naast het ontbreken van een algemeen beleidskader voor de inzet van milieuheffingen (zie § [2]) geeft deze manier van werken slechts zeer weinig ruimte voor een maatschappelijk debat over de hervormingen. De adviesraden werden vooraf niet betrokken bij de voorstellen en kunnen zich nu enkel in een spoedadvies uitspreken.

Ook inhoudelijk kunnen er vragen gesteld worden. De memorie van toelichting stelt een algemene emissieheffing in het vooruitzicht. De Minaraad is van mening dat de inzet van financieel-economische instrumenten om de milieu-impact van afval aan te pakken zo integraal mogelijk moet worden bekeken. Dit betekent dat men blijvend oog moet hebben voor het regulerend karakter van economische instrumenten. Afvalstoffen dienen liefst te worden voorkomen, vervolgens gerecycleerd, als dat niet mogelijk is, verbrand en pas in laatste instantie gestort. De kost die de afvalstoffen met zich meebrengen, dient vanuit deze invalshoek in de eerste plaats mede volumegebaseerd te zijn. Zo steunt de Raad bijvoorbeeld de idee van een heffing aan de bron (bv. taks op verpakkingen, een Federale bevoegdheid).

Daarnaast kan een emissieheffing een bijkomend sturend effect hebben, met name in relatie tot de milieuperformantie van de afvalverwerkingstechnologie. De Minaraad vindt het in deze context aanvaardbaar dat er op termijn een emissieheffing zou komen. De hoogte dient dan op zo'n wijze berekend te worden, dat BBT-installaties voor afvalverwerking tot een nuloperatie komen. De Raad zou het onaanvaardbaar vinden dat afvalverwerkingsinstallaties die niet voldoen aan BBT, bij de omschakeling naar een emissieheffing, minder belast zouden worden dan in de huidige situatie.

De Minaraad heeft eveneens een aantal meer specifieke opmerkingen bij het voorstel:

- **Brandbaarheid als maatstaf voor het storten van afval.** De Raad ondersteunt het onderscheid dat ingevoerd wordt bij storten tussen brandbaar en niet-brandbaar afval. Ook het gebruik van een definitie voor brandbaarheid die aansluit bij bestaande regelgeving (zie VLAREM m.b.t. stortplaatsen) draagt bij tot de eenvormigheid van het beleid.
- **Afbouw van verlaagde heffing op residu's.** De Minaraad ondersteunt het voorstel om de verlaagde tarieven in te perken voor het storten van recyclageresidu's. Vooral de versnelde afbouw van het verlaagde tarief voor bouw- en sloopafval is een goede zaak gezien de misbruiken in deze sector.

Vanuit economische overwegingen voorziet men ook een aantal uitzonderingen

⁵ Belasting op de emissies van vervuilende stoffen bij verbranding i.p.v. op de hoeveelheid afval (input) dat verbrand wordt.

op deze afbouw. Het gaat dan om sectoren die bloot staan aan internationale concurrentie. Dit is onder meer het geval voor de shreddersector, de papier- en recyclagesector, de kringloopcentra en vooral de lompensector. Bij deze laatste worden de vrijgestelde percentages voor recyclageresidu's zelfs opgetrokken van 13 naar 20%. Met betrekking tot de shreddersector pleit de Raad voor een duidelijk afbouwscenario tegen 2010. De sector heeft nog voldoende tijd om tegen dan (technologische) oplossingen te ontwikkelen.

Principieel is de Minaraad echter van mening dat socio-economische doelstellingen gerealiseerd moeten worden via het reguliere socio-economische beleid. Indien het milieubeleid ingezet wordt om de tewerkstelling in bepaalde sectoren te vrijwaren of om bepaalde sectoren te bevoordelen, dan moet dit volgens de Raad gebeuren aan de hand van een grondige en gemotiveerde afweging van verschillende instrumenten. Zoniet schiet men het vooropgezette doel van een meer eenvoudige en effectievere milieuregelgeving voorbij. Specifiek voor de uitzonderingen die gegeven worden voor de recyclageresidu's wijst de Raad op het gevaar van bijkomende negatieve milieueffecten. De Vlaamse afvalmarkt vormt een integraal onderdeel van een markt die op Europees (en mondiaal) niveau opereert. De verlaagde heffingen voor het storten van residu's zorgen voor een aanzuigeffect. Hierdoor zal Vlaanderen extra vervuild afval uit onze buurlanden aantrekken. Het spreekt voor zich dat dit geen gewenste situatie is.

- **Tarief voor storten van bagger- en ruimingsspecie.** In de memorie van toelichting bij het besluit wordt aangegeven dat een aantal verlaagde tarieven voor het storten van afvalstromen, zoals bagger- en ruimingsspecie, behouden blijven. De motivatie is dat de opportuniteit van een wijziging moet blijken na de goedkeuring en uitvoering van het uitvoeringsplan bagger- en ruimingsspecie. De memorie stelt dan ook dat het bestaande tarief behouden wordt. In het besluit wordt het tarief echter verlaagd van 0,33 naar 0,10 euro. De Minaraad is voorstander om, zoals in de memorie wordt aangegeven, in afwachting van de inwerkingtreding van het uitvoeringsplan, het huidige tarief te behouden. Daarenboven is het verlaagde tarief niet compatibel met een beleid dat de verwerking van bagger- en ruimingsspecie wil aanmoedigen. De Raad erkent wel dat het hier om een 'vestzak-broekzak-operatie' gaat voor de overheid gezien het vooral overheidsinstanties zoals de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) zijn die zullen betalen. Dit neemt niet weg dat door de overheid evengoed een budget kan vrijgemaakt voor te behandelen specie, wat voorlopig niet het geval is.
- **Compensatieregeling voor niet-aftrekbaarheid van milieuheffingen.** De Minaraad aanvaardt de redenering achter deze compensatieregeling die er gekomen is omdat de privé-bedrijven de afvalheffingen niet meer kunnen inbrengen in hun vennootschapsbelastingen. Ze zijn hierdoor benadeeld t.o.v. publieke operators die geen vennootschapsbelasting moeten betalen. Het voorstel in het programmadecreet gaat echter veel verder dan een bestendiging van deze regeling; het wordt nl. uitgebreid naar alle heffingen. Dit leidt duidelijk tot ongewenste effecten. Op die wijze wordt deze factor ook toegepast voor bedrijven waarvoor er geen probleem van niet-aftrekbaarheid is (bv. bedrijfsgebonden stortplaatsen voor goethiet, gips, etc.) en worden ook de bestaande heffingstarieven op die wijze aanzienlijk (30%) verlaagd. Ook het

bestaand tarief voor het storten van bepaalde residu's, bv. shredderafval, wordt op die wijze verlaagd, terwijl het duidelijk de bedoeling is om die te verhogen. De Minaraad stelt vooral vragen bij de toepassing van deze compensatiefactor op het (boete)tarief voor illegaal storten en verbranden (150 euro wordt 105 euro, nu nog 127 euro). De Raad betreurt ten eerste dat op deze wijze een aantal tarieven onterecht worden verlaagd.

- [13] Het Comptabiliteitsdecreet wordt (voorlopig?) niet in werking gesteld.** Dit komt omdat de besprekingen over een nieuw overheidsboekhoudsysteem met de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten nog niet afgerond werden. De Vlaamse overheid heeft nl. de intentie om zijn boekhoudsysteem grondig te hervormen via de invoering van een economische boekhouding met een analytische component. Die moet een permanente opvolging en rapportering over de begroting mogelijk maken. Het doel is een link te leggen tussen de inzet van budgettaire middelen en de doelstellingen die gerealiseerd moeten worden. De Minaraad waarschuwt er dan ook voor dat de Vlaamse Regering, samen met het uitstel van het Comptabiliteitsdecreet, de doelstellingen die erachter zitten niet op de lange baan mag schuiven.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

uw brief van
uw kenmerk
■
ons kenmerk
vragen naar
■
bijlagen

26 oktober 2006

AR/WOY/COR/005
Wim Oyen

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19
1210 BRUSSEL

datum
betreft

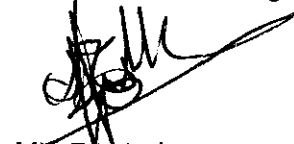
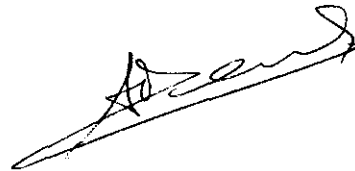
26 oktober 2006

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007

Mijnheer de minister

Op 10 oktober 2006 ontving de Vlor de adviesvraag over het voorontwerp van programmadecreet. Op de vergadering van 26 oktober 2006 besliste de Algemene Raad om af te zien van advies omwille van de beperkte onderwijskundige impact van de regelingen die zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet.

Met de meeste hoogachting

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Ann Demeulemeester
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering:

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

AFDELING I

Basisonderwijs

Artikel 2

Aan het decreet basisonderwijs, gewijzigd bij de decreten van 14 juli 1998, 22 december 1999, 13 juli 2001, 10 juli 2003 en 7 juli 2006, wordt een artikel 82ter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 82ter

Teneinde de kosteloosheid voor het basisonderwijs, zoals bepaald in artikel 27, §1, van dit decreet, te garanderen wordt het globale werkingsbudget van het gefinancierd en gesubsidieerd basisonderwijs vanaf 2007 verhoogd met 29,504 miljoen euro. De

verdeling van deze middelen gebeurt pro rata van het aantal regelmatige leerlingen.

Deze middelen worden niet in rekening gebracht om de verhouding tussen de netten zoals bepaald in artikel 83, §2, te bepalen.

Voor het begrotingsjaar 2007 wordt het aandeel van het gefinancierd basisonderwijs in deze middelen integraal opgenomen in de tweede schijf van de werkingsmiddelen 2007.

Voor het gesubsidieerd basisonderwijs worden deze middelen integraal betaald via het saldo van de werkingsmiddelen 2007.”.

Artikel 3

In artikel 83 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Ongeacht de bepalingen van §1 dient vanaf het begrotingsjaar 2007 het totale werkingsbudget per leerling van het gesubsidieerd basisonderwijs ten minste 75,8% en maximaal 76,2% van het overeenkomstig totale werkingsbudget per leerling van het gefinancierd basisonderwijs te bedragen.

Het bereiken van deze verhouding gebeurt door te voorzien in een herverdeling van de vrijgekomen loonkost en/of het vrijgekomen werkingsbudget.”.

AFDELING II

Secundair onderwijs

Artikel 4

In het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het opschrift van titel XIII wordt vervangen door wat volgt:

“Bijzondere investeringen in instellingen voor technisch of beroepsonderwijs”;

2° artikel 103 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 103

§1. De Vlaamse Regering kent tijdens de schooljaren 2006-2007 en 2007-2008 aan instellingen voor voltijds gewoon of buitengewoon technisch of beroepssecundair onderwijs extra middelen toe die bestemd zijn voor investeringen in basisuitrusting. Onder investeringen in basisuitrusting wordt de aankoop van uitrustingsgoederen of de beveiliging van bestaande uitrustingsgoederen verstaan.

De structuuronderdelen die onder de investeringsoperatie vallen, worden opgesomd in de bijlage II aan dit decreet.

§2. Per regelmatige leerling op 1 februari 2006 voor wat betreft het schooljaar 2006-2007 respectievelijk op 1 februari 2007 voor wat betreft het schooljaar 2007-2008, worden extra middelen toegekend rekening houdend met de beschikbare begrotingskredieten.

Om voor extra middelen in aanmerking te kunnen komen, moeten de betrokken instellingen gezamenlijk en per onderwijszone een investeringsplan opstellen. Het investeringsplan moet voldoen aan de door de Vlaamse Regering vastgelegde minimale onderdelen. De onderwijszones zijn bepaald in de bijlage I aan dit decreet.

§3. De beoordeling van de ingediende investeringsplannen gebeurt door een commissie die paritair is samengesteld uit twee afgevaardigden van het departement onderwijs en vorming en twee afgevaardigden van de inspectie secundair onderwijs enerzijds en één afgevaardigde per onderwijsnet, voorgedragen door het Gemeenschapsonderwijs en de betrokken representatieve verenigingen van de inrichtende machten van het onderwijs, anderzijds. De commissie stelt haar huishoudelijk reglement op.

De commissie garandeert dat een aanvankelijk als “onvoldoende” bevonden plan, bijgestuurd kan worden en opnieuw mag ingediend worden binnen een door haar vooropgestelde termijn.

§4. De uitbetaling van de extra middelen vindt plaats op basis van een voorschot ten belope van 90% en, na goedkeuring door het departement onderwijs en vorming van de per onderwijszone gebundelde bewijsstukken van de gedane investeringen, een saldo ten belope van 10%.

De Vlaamse Regering kan verdere regels vastleggen inzake de toekenning van de extra middelen.”;

3° de huidige bijlage “Indeling in onderwijszones” aan het decreet wordt aangeduid als bijlage I en een bijlage II “Lijst van structuuronderdelen met betrekking tot investeringsoperaties in technisch en beroepssecundair onderwijs” wordt toegevoegd, waarvan de tekst luidt als volgt:

“BIJLAGE II - Lijst van structuuronderdelen met betrekking tot investeringsoperaties in technisch en beroepssecundair onderwijs (louter voor wat betreft de samenstelling van deze lijst worden de structuuronderdelen van opleidingsvorm 3 van het buitengewoon secundair onderwijs, hierna aangeduid als BuSO, eveneens in studiegebieden ondergebracht):

1. Studiegebied auto:

Autotechnieken

Toegepaste autotechnieken

Auto

Carrosserie

Tweewielers en lichte verbrandingsmotoren

Vrachtwagenchauffeur

Auto-elektriciteit

Bedrijfsvoertuigen

Bijzonder transport

Carrosserie- en spuitwerk

Diesel- en LPG-motoren

Scheeps- en havenwerk

Auto-hulpmecanici (BuSO)

Plaatslager (BuSO)

Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen

2. Studiegebied bouw:

Bouwtechnieken

Bouw- en houtkunde	Druk- en afwerkingstechnieken
Bouw constructie- en planningstechnieken	Drukvoorbereidingstechnieken
Industriële bouwtechnieken	Multimediatechnieken
Weg- en waterbouwtechnieken	Gestandaardiseerde en geprogrammeerde druktechnieken
Bouw	Interactieve multimediatechnieken
Schilderwerk en decoratie	Rotatiedruktechnieken
Steen- en marmerbewerking	Tekst- en beeldintegratietechnieken
Ruwbouw	Drukken
Bouwplaatsmachinist	Drukken en afwerken
Ruwbouwafwerking	Drukvoorbereiding
Schilderwerk en decoratie	Bedrijfsgrafiek
Bedrijfsvloeren en waterdichte bekuiptingen	Grafische opmaaksystemen
Dakwerken	Meerkleurendruk-drukwerkveredeling
Decoratie en restauratie schilderwerk	Zeefdruk
Mechanische en hydraulische kranen	Boekbinder (BuSO)
Renovatie bouw	Hulpdrukker (BuSO)
Restauratie bouw	Zeefdrukker (BuSO)
Wegenbouwmachines	Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen
Bouwwerken (BuSO)	
Interieurbouwer (BuSO)	
Metselaar (BuSO)	5. Studiegebied hout:
Vloerder-tegelzetter (BuSO)	Houttechnieken
Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen	Hout constructie- en planningstechnieken
3. Studiegebied chemie:	Hout
Chemie	Houtbewerking
Chemische procestechnieken	Houtbewerking-snijwerk
Water- en luchtbeheersingstechnieken	Bijzondere schrijnwerkconstructies
4. Studiegebied grafische communicatie en media:	Industriële houtbewerking
Grafische technieken	Interieurinrichting
Grafische wetenschappen	Meubelgarneren
	Modelmakerij

Restauratie van meubelen

Restauratie van schrijnwerk

Stijl- en designmeubelen

Houtbewerking (BuSO)

Werkplaatsschrijnwerker (BuSO)

Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen

6. Studiegebied land- en tuinbouw:

Landbouwtechnieken

Tuinbouwtechnieken

Bedrijfsleiding land- en tuinbouw

Landbouwmechanisatie

Tuinbouw

Landbouw

Agromanagement

Bosbouw

Groenbeheer en verfraaiing

Landbouwdiversificatie

Land- en tuinbouwmechanisatie

Tuinbouwmechanisatie

Tuinbouwteelten

Natuur- en landschapsbeheertechnieken

Veehouderij en landbouwteelten

Tuinbouw (BuSO)

Tuinbouwarbeider (BuSO)

7. Studiegebied mechanica-elektriciteit:

Elektriciteit-elektronica

Elektromechanica

Elektrotechnieken

Industriële wetenschappen

Mechanische technieken

Elektrische installatietechnieken

Elektronische installatietechnieken

Industriële ICT

Industriële wetenschappen

Kunststoftechnieken

Mechanische vormgevingstechnieken

Podiumtechnieken

Vliegtuigtechnieken

Audio-video en teletechnieken

Computergestuurde mechanische productie-technieken

Haventechnieken

Industriële computertechnieken

Industriële elektronicatechnieken

Industriële onderhoudstechnieken

Kunststofvormgevingstechnieken

Mechanica constructie- en planningstechnieken

Regeltechnieken

Stuur- en beveiligingstechnieken

Basismechanica

Elektrische installaties

Metaal

Nijverheid

Elektrische installaties

Kunststofverwerking

Lassen-constructie

Productieoperator

Werktuigmachines

Composietverwerking

Computergestuurde werktuigmachines

Fotolassen

Industrieel onderhoud

Industriële elektriciteit

Matrijzenbouw

Metaal- en kunststofschrjnwark

Pijpfitten-lassen-monteren

Hoeklasser (BuSO)

Metaalbewerking (BuSO)

Plaatbewerker (BuSO)

Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen

8. Studiegebied koeling en warmte:

Koel- en warmtechnieken

Industriële koeltechnieken

Industriële warmtetechnieken

Centrale verwarming en sanitaire installaties

Koelinstallaties

Koeltechnische installaties

Verwarmingsinstallaties

Loodgieter (BuSO)

Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen

9. Studiegebied textiel:

Textieltechnieken

Textielproductietechnieken

Textielveredelingstechnieken

Textielveredeling en breikunde

Textiel

Hulpwever (BuSO)

Textiel (BuSO)

Alle modulair georganiseerde structuuronderdelen.”.

AFDELING III

Hogescholen

Artikel 5

Artikel 178 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt als volgt gewijzigd:

1° het bedrag “557.419.543,24” wordt vervangen door het bedrag “582.460.823,02”;

2° paragraaf 5 wordt opgeheven.

Artikel 6

Artikel 184, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Vanaf 2008 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:

$0,8 \times (Ln/L07) + 0,2 \times (Cn/C07)$, waarbij:

$Ln/L07$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het

einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2007;

Cn/C07 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2007.”.

Artikel 7

Aan artikel 209 van hetzelfde decreet wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking van §1 van dit artikel bedraagt het basisbedrag van de sociale toelage vanaf begrotingsjaar 2007 207,77 euro per financierbare student, waarbij telkens rekening gehouden wordt met het aantal financierbare studenten dat de hogeschool op 1 februari 2005 telde.

Vanaf begrotingsjaar 2008 wordt het basisbedrag per financierbare student geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0);$$

I: de indexformule;

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2007;

C1/C0: de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2007.”.

AFDELING IV

Universiteiten

Artikel 8

In artikel 130, §2, punt 2°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij decreet van 24 juni 2005,

wordt de uiterste rechterkolom voor het jaar 2006 gewijzigd als volgt:

“

	2006
1. Katholieke Universiteit Leuven	192.986
2. Vrije Universiteit Brussel	68.266
3. Universiteit Antwerpen	72.280
4. Universiteit Hasselt	13.858
5. transnationale Universiteit Limburg	4.507
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.790
7. Universiteit Gent	150.609

”.

Artikel 9

Artikel 130, §2, punt 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, wordt gewijzigd als volgt:

“3° Voor het jaar 2007 is het forfaitair bedrag, uitgedrukt in duizend euro, voor elke universiteit vastgesteld als volgt:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	193.373
2. Vrije Universiteit Brussel	68.403
3. Universiteit Antwerpen	72.430
4. Universiteit Hasselt	13.887
5. transnationale Universiteit Limburg	4.520
6. Katholieke Universiteit Brussel	4.800
7. Universiteit Gent	150.943

”.

Artikel 10

In artikel 130, §3, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 30 juni 2006, worden in punt 4. Universiteit Hasselt en punt 7. Universiteit Gent de bedragen “897” en “22.086” respectievelijk vervangen door de bedragen “1.152” en “25.390”.

Artikel 11

Artikel 136, §1, punt 3°, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2006, wordt gewijzigd als volgt:

“3° De universiteiten, vermeld in artikel 3, 1°, 2°, b), 3°, 4°, b) en c) en 6°, ontvangen voor het jaar 2007 voor de uitgaven die voortvloeien uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en -lasten, met inbegrip van de door de instellingen gefinancierde aanvullende pensioenen, om een gelijkwaardig statuut te verzekeren als voor de universiteiten, vermeld in artikel 3, 2°, a), 4°, a), en 5°, de volgende bedragen, uitgedrukt in duizend euro:

	2007
1. Katholieke Universiteit Leuven	9.993
2. Vrije Universiteit Brussel	3.592
3. Universiteit Antwerpen	492
4. Universiteit Hasselt	147
5. Katholieke Universiteit Brussel	206

”.

AFDELING V

Postinitieel opleidingsinstellingen

Artikel 12

In artikel 15, §2, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende sommige instellingen van openbaar nut voor postinitieel onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening, gewijzigd bij het decreet van 24 juni 2005, worden de woorden “voor het begrotingsjaar 2005 vastgesteld op 8.594.000 euro” vervangen door de woorden “vanaf het begrotingsjaar 2007 vastgesteld op 9.726.000 euro”.

AFDELING VI

Recuperatiefonds Studietoelagen

Artikel 13

In artikel 21, §4, van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting voor het begrotingsjaar 2006 worden na de woorden “voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004” de woorden “en voor de betaling van studietoelagen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 19 juli 1971” ingevoegd.

AFDELING VII

Recuperatiefonds van de wedden onderwijzend personeel

Artikel 14

Het C-fonds Inschrijvingsgelden Deeltijds Kunstonderwijs, zoals bedoeld in artikel 100quinquies van het decreet van 31 juli 1990 betreffende Onderwijs II, wordt vanaf begroting 2007 omgevormd in een B-fonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Artikel 15

Het C-fonds voor de aanwending van teruggevoerde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector Onderwijs opgericht bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, wordt vanaf begroting 2007 omgevormd in een B-fonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

HOOFDSTUK III

VZW ESF-Agentschap

Artikel 16

Aan artikel 2, §1, van het decreet van 8 november 2002 houdende de oprichting van de vzw ESF-Agentschap worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De vzw “ESF-Agentschap” is een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap als vermeld in artikel 29 van het kaderdecreet beter bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

De Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het ESF-Agentschap behoort.”.

Artikel 17

In artikel 4, §1, van hetzelfde decreet, wordt het woord “beheersovereenkomst” vervangen door het woord “samenwerkingsovereenkomst”.

HOOFDSTUK IV

Jeugdbeleid

Artikel 18

Artikel 62 van het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, zoals gewijzigd bij decreet van 8 juli 2005, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 62

§1. Een op basis van dit decreet gesubsidieerde vereniging kan gedurende de periode waarbinnen deze vereniging haar beleidsnota uitvoert, onbeperkt een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies.

Als reserve dient beschouwd te worden het resultaat van de optelling van de rekening 13 (bestemde fondsen) en de rekening 14 (overgedragen resultaat) van de balans, zoals omschreven in de minimumindeling van het algemeen rekeningenstelsel, als bijlage gevoegd bij het koninklijk besluit van 19 december 2003 betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen.

§2. Als de vereniging op het einde van de beleidsperiode nog beschikt over een reserve, aangelegd overeenkomstig §1, kan deze reserve overgedragen worden naar de volgende beleidsperiode op voorwaarde dat, ten opzichte van de bestaande reserve op het begin van de beleidsperiode, de aangroei niet meer bedraagt dat twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse kosten berekend over de beleidsperiode.

§3. In afwijking van §2 zal de Vlaamse Regering, éénmalig en aldus enkel voor wat de over te dragen reserve eind 2006 betreft, een afwijking kunnen toestaan ten opzichte van het maximum over te dragen bedrag van 20% van de gemiddelde jaarlijkse kosten, op voorwaarde dat er daarvoor een gemotiveerd bestedingsplan wordt voorgelegd.

§4. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode de aangroei van de reserve meer bedraagt dat hetgeen bepaald werd in §2, dan wordt het teveel ingehouden op het nog uit te keren saldo van de werkingssubsidie, toegekend aan de vereniging, en wordt het eventueel daarna nog reste-

rende bedrag in mindering gebracht op de subsidies van de volgende beleidsperiode, tot een maximum van de werkingssubsidie toegekend voor het laatste jaar voorafgaand aan de nieuwe beleidsperiode.

§5. Als aan de vereniging na afloop van de beleidsperiode waarop de beleidsnota bedoeld in de artikelen 10, 3°; 17, §1; 24, 3°; 31, §2 en 54, §1, betrekking heeft, geen werkingssubsidie meer wordt verleend, dan is de vereniging verplicht een gemotiveerd bestedingsplan voor alle reserves die op basis van onderhavig artikel werden aangelegd, in te dienen bij de administratie. Deze reserves moeten in voorkomend geval, prioritair aangewend worden voor het voldoen van de arbeidsrechtelijke verplichtingen.”.

HOOFDSTUK V

Fiscaliteit

AFDELING I

Verhoging abattement

Artikel 19

In artikel 46bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek en griffierechten, ingevoegd bij decreet van 1 februari 2002 en gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002, 20 december 2002 en 24 december 2004 wordt het bedrag “12.500 euro” vervangen door het bedrag “15.000 euro”.

AFDELING II

Belasting op de automatische
ontspanningstoestellen

Artikel 20

A. In artikel 43 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, bij artikel 12 van de wet van 28 december 1973, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 december 1980, bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 maart 1994, bij artikel 2 van

het decreet van 13 april 1999, bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990 en bij artikel 46 van het decreet van 6 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “11 p.c.”, ingevoegd bij artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, worden vervangen door de woorden “11 p.c.”;

2° punt 4°, opgeheven bij artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, wordt opgeheven.

B. In artikel 43, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “11 p.c.”, vervangen door de woorden “15 procent”.

C. Artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999 en gewijzigd bij artikel 46 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“2° van de volksvermakelijkheden waarbij slechts worden geheven inschrijvings- of deelnemingsrechten, verdeeld onder vorm van prijzen of besteed aan de normale inrichtingskosten, voor zover het totaal bedrag van deze rechten per dag en per persoon 250 frank niet te boven gaat;”.

D. Artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“2° van de volksvermakelijkheden, namelijk de wedstrijden en spelen waarbij slechts inschrijvings- of deelnemingsrechten worden geheven, die verdeeld worden in de vorm van prijzen waarvan de waarde niet meer bedraagt dan het tienvoudige van de inzet per deelnemer of die besteed worden aan de normale organisatiekosten, voor zover het totaal bedrag van de rechten per dag en per persoon 1.000 frank niet te boven gaat;”.

E. Artikel 43, 3°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 1, 2°, van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 1, 3°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 30 december 1980 en vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“3° van de duivenprijskampen, wanneer de terugkeer van de duiven, behoudens gevallen van overmacht, plaats vindt op een zaterdag, zondag,

wettelijke feestdag of op een door de gemeente als officieel beschouwde kermisdag, en waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven;”.

F. Artikel 43, 3°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“3° van de duivenprijskampen waarbij uitsluitend ingezet wordt door de eigenaars van de ingeschreven duiven;”.

G. Artikel 43, 5°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij artikel 12, 2°, van de wet van 28 december 1973, vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 maart 1994 en bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt vervangen als volgt:

“5° van de wedstrijden waarin beroep wordt gedaan op de onderlegdheid en de aanleg van de deelnemer, inzonderheid op taalkundig, geschiedkundig, aardrijkskundig of artistiek gebied, wanneer zij uitsluitend worden ingericht ten behoeve van musea of ten behoeve van instellingen als bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

H. Artikel 43, 5°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“5° van de wedstrijden wanneer zij uitsluitend worden georganiseerd ten behoeve van musea of ten behoeve van instellingen als bedoeld in artikel 104, eerste lid, 3° en 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.”.

I. In artikel 43, 2°, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 2 van het decreet van 13 april 1999, wordt het bedrag “1.000 frank” vervangen door het bedrag “25 euro”.

Artikel 21

A. Artikel 44 van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en gewijzigd bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990, wordt vervangen als volgt:

“Artikel 44

In afwijking van artikel 43, wordt de belasting betreffende weddenschappen op paardenwedrennen die in België plaatsvinden, vastgelegd als volgt:

1° één vijfde van de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen;

2° 5 percent op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering.”.

B. In artikel 44, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

“1° 22 procent op de voorafneming gedaan op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de onderlinge weddenschappen;”;

2° de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° 5,5 procent op het brutobedrag van de sommen ingezet bij de weddenschappen bij notering.”.

Artikel 22

A. In artikel 45, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, bij artikel 63 van het decreet van 21 december 1990, bij artikel 19 van het decreet van 22 december 1995 en bij de artikelen 44 en 45 van het decreet van 6 juli 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “4,80 pct.” en de woorden “2,75 pct.”, zoals ingevoegd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, respectievelijk vervangen door de woorden “4,80 pct.” en de woorden “2,75 pct.”;

2° het tweede lid wordt opgeheven;

3° het eerste lid, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt aangevuld met een §2, luidende:

“§2. De belasting op de spelen en de weddenschappen betreffende andere casinospelen dan het baccarospel chemin de fer en het roulettespel zonder zero wordt gevestigd op de bruto-opbrengst van deze spelen tegen het tarief van 30 pct. op het gedeelte van die opbrengst dat, voor het kalenderjaar, 35 miljoen frank niet overschrijdt en tegen het tarief van 40 pct. op het overige gedeelte.

De bruto-opbrengst wordt dagelijks vastgesteld; zij wordt gevormd door het verschil tussen het bedrag van de incasso's vastgesteld op het einde

van de partijen en het samengevoegde bedrag van de aanvangsvoorschotten en de bijkomende voorschotten, verminderd met de afnemingen tijdens de partijen. Het verlies eventueel voor een dag vastgesteld wordt in mindering gebracht van de bruto-opbrengst van de volgende dagen.”.

B. In artikel 45, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1 wordt vervangen als volgt:

“§1. In afwijking van artikel 43 wordt de belasting vastgesteld op 5,3 procent op de winsten der bankiers bij het baccarospel chemin de fer en op 3 procent op de winsten der inzetters bij het roulettespel zonder zero.”;

2° §2, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“§2. De belasting op de spelen en de weddenschappen betreffende andere casinospelen dan het baccarospel chemin de fer en het roulettespel zonder zero wordt gevestigd op de bruto-opbrengst van deze spelen tegen het tarief van 33 procent op het gedeelte van die opbrengst dat, voor het kalenderjaar, 35 miljoen frank niet overschrijdt en tegen het tarief van 44 procent op het overige gedeelte.”.

C. Artikel 45, §2, van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met het volgende lid:

“Voor met de casinospelen gelijkgestelde toestellen zoals bedoeld in artikel 77 laatste lid wordt, de belasting vastgesteld op een percentage per schijf van de bruto-opbrengst van deze gelijkgestelde spelen bepaald als volgt:

Brutowinst in mio	Percentage
0-50	20
50-100	25
100-150	30
150-250	35
250-350	40
350-500	45
500 en meer	50
”.	

D. In artikel 45, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede lid, worden de in frank uitgedrukte bedragen vermeld in de eerste kolom van de tabel

vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen vermeld in de tweede kolom van de tabel.

50 miljoen	1.200.000 euro
100 miljoen	2.450.000 euro
150 miljoen	3.700.000 euro
250 miljoen	6.150.000 euro
350 miljoen	8.650.000 euro
500 miljoen	12.350.000 euro

2° in §2, eerste lid, wordt het bedrag “35 miljoen frank” vervangen door het bedrag “865.000 euro”.

Artikel 23

A. Artikel 46 van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 30 december 1980 en opgeheven bij artikel 3 van het decreet van 13 april 1999, wordt hersteld als volgt:

“Artikel 46

Een belasting van 10 frank wordt geheven voor elke duivenring verkocht door de verenigingen en bonden die door de minister van Financiën zijn erkend.”.

B. Artikel 46 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Artikel 24

Artikel 47 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, wordt opgeheven.

Artikel 25

De artikelen 48 tot 50 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, worden opgeheven.

Artikel 26

A. Artikel 79, §1, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, wordt vervangen als volgt:

“§1. De toestellen worden volgens hun type ingedeeld in vijf categorieën, respectievelijk aangeduid door de tekens A, B, C, D en E.”.

B. Artikel 79, §2, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen bij artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980 en gewijzigd bij artikel 47 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“§2. De hierna omschreven automatische ontspanningstoestellen worden respectievelijk gerangschikt in de categorieën A, B, C, D en E, zoals bedoeld in §1:

1° in de categorie A:

- a. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk “Bingo” genaamd, waarvan het spel erin bestaat verscheidene ballen of kogels in de op het horizontaal vlak van het toestel gemaakte gaten te plaatsen met het doel, naargelang van het type van toestel, op het paneel van het verticaal vlak verscheidene cijfers of tekens op een horizontale, verticale of diagonale lijn of in een bepaalde zone te belichten;
- b. de elektrische biljarten met veranderlijke inzet, gewoonlijk “One-ball” genaamd, waarvan het spel erin bestaat op het horizontaal vlak van het toestel een bal of kogel te plaatsen in een der gaten dat hetzelfde cijfer draagt als het cijfer dat op het paneel van het verticaal vlak verlicht is;
- c. de automatische ontspanningstoestellen, inbegrepen deze bedoeld sub 3° tot 5° hierna, die aan de speler of gebruiker toelaten, zelfs toevallig, tenminste het bedrag van de gedane inzet in specie of in de vorm van penningen terug te winnen en/of prijzen te winnen, in natura of in de vorm van premiebons, met een handelswaarde van ten minste tweehonderd vijftig frank;

2° in de categorie B:

de automatische ontspanningstoestellen bedoeld sub 1°, letter c, wanneer zij onderworpen zijn aan de verminderde belasting, zoals bedoeld in artikel 81;

3° in de categorie C:

- a. de automatische kranen met grijp- of duw-arm;

- b. de elektrische biljarten met vaste inzet, gewoonlijk “Pin-Ball”, “Flipper” of “Flip-Tronic” genaamd, waarvan het spel erin bestaat ballen of kogels te lanceren die, door hun aanraking met sommige hinderpalen, welke zich op het horizontaal vlak van het toestel bevinden, op het paneel van het verticaal vlak het resultaat van het spel zichtbaar maken in de vorm van punten, tekens of afbeeldingen;
- c. de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van ballen of kogels vereisen;
- d. de automatische pokerspelen, gewoonlijk “Jolly Joker” genaamd;
- e. de automatische ontspanningstoestellen die simultaan films of beelden projecteren en klank verspreiden;

4° in de categorie D:

- a. de automatische platenspelers, gewoonlijk “Juke-Box” genaamd, welke uitsluitend muziek verspreiden, zelfs indien ze op afstand in werking worden gesteld;
- b. de automatische kegelspelen, die normaal verplaatsbaar zijn en gewoonlijk het gebruik van schijven vereisen;
- c. de automatische schietapparaten;
- d. de elektrische golf-, hockey-, tennis- en voetbalspelen, het elektrisch balspel van het model “Spinner”, alsmede de elektrische toestellen van het model “Base-ball”, “Basket-ball”, “Drop-ball”, “Skee-ball”, “Skee-fun”, “All-Star Bowler”, “Ten Strike”;
- e. ieder elektrisch biljart deel uitmakend van het normaal op foren en kermis ingericht competitie spel, gewoonlijk “Bumper” genaamd;

5° in de categorie E:

alle automatische ontspanningstoestellen die ter uitvoering van §3 bij de minister van Financiën werden aangegeven en die niet in een van de categorieën A tot D zijn gerangschikt.”.

C. In artikel 79, §2, 1°, c, van hetzelfde Wetboek, wordt het bedrag “tweehonderd vijftig frank” vervangen door het bedrag “6,20 euro”.

D. Artikel 79, §2, van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld als volgt:

“Wanneer technische, economische of sociale omstandigheden het vereisen, kan de categorie waarin een type toestel moet worden gerangschikt, vastgesteld of gewijzigd worden door de Vlaamse Regering, na raadpleging van de betrokken beroepsverenigingen. Voor de rangschikking van een toestel wordt rekening gehouden met zijn rendabiliteit, de aard van het aangeboden spel en de menigvuldigheid van de inzet, met dien verstande, dat de toestellen die uitsluitend als automatische platenspelers dienen, niet hoger mogen worden gerangschikt dan in de categorie D.

De Vlaamse Regering zal een ontwerp van decreet tot bevestiging van de besluiten genomen ter uitvoering van het tweede lid aanhangig maken bij de Vlaamse Raad, onmiddellijk indien zij verenigd is, in het tegenovergestelde geval vanaf de opening van haar volgende zitting.”.

Artikel 27

A. Artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, laatst vervangen door artikel 9 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, gewijzigd bij artikel 62 van het decreet van 21 december 1990 en bij artikel 37 van het decreet van 6 juli 2001, wordt vervangen als volgt:

“§1. Het bedrag van de belasting wordt als volgt bepaald:

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	36 000 F
B	26 000 F
C	7 000 F
D	5 000 F
E	3 000 F

B. Artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, wordt als volgt vastgesteld:

“§1. Het bedrag van de belasting wordt als volgt bepaald:

Categorie van toestellen	Bedrag van de belasting
A	144 000 F
B	52 000 F
C	14 000 F
D	10 000 F
E	6 000 F

”.

C. In artikel 80, §1, van hetzelfde Wetboek, worden de in frank uitgedrukte bedragen vermeld in de eerste kolom van de tabel vervangen door de in euro uitgedrukte bedragen vermeld in de tweede kolom van de tabel.

144 000	3.570 euro
52 000	1.290 euro
14 000	350 euro
10 000	250 euro
6 000	150 euro

Artikel 28

A. Artikel 81 van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 14 van 18 april 1967, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 24 december 1976, bij artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 augustus 1980, bij de artikelen 12 en 13 van het decreet van 20 december 1996 en bij artikel 3 van het decreet van 19 april 2002, wordt vervangen als volgt:

“Artikel 81

De belasting wordt verminderd tot:

- 1° 1/10 van haar bedrag voor het hele jaar, voor de toestellen toebehorende aan foorreizigers en opgesteld op de foren en de hiermede gelijkgestelde plaatsen. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 frank bedragen;
- 2° 1/2 van haar bedrag voor het hele jaar voor de toestellen uitsluitend opgesteld in een seizoenbe-

drijf. Wordt als dusdanig aangezien, elk bedrijf met uitsluiting van de drankgelegenheden, dat niet meer dan zes maanden per jaar voor het publiek toegankelijk is. Dat tijdperk kan met dertig dagen worden verlengd op voorwaarde dat er vooraf aangifte wordt van gedaan bij de hoofdcontroleur van de directe belastingen in wiens gebied die toestellen staan opgesteld.”.

B. Artikel 81, 1°, van hetzelfde Wetboek, wordt vervangen als volgt:

“De belasting wordt verminderd tot 1/10 van haar bedrag van het hele jaar van de toestellen die eigendom zijn van foorreizigers en opgesteld zijn in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermessen en feestelijkheden met een maximale duur van 10 weken waar tevens andere foorkramen aanwezig zijn. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 F bedragen.”.

C. Artikel 81, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt opgeheven.

D. In artikel 81, 1°, van hetzelfde Wetboek, wordt het bedrag “500 F” vervangen door het bedrag “12,50 euro”.

Artikel 29

In het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° artikel 35, vervangen door artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 mei 1978, wordt opgeheven;
- 2° in artikel 35bis, §1, eerste lid, ingevoegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 24 mei 1978, worden de woorden “bij artikel 35” vervangen door de woorden “in artikel 45, §2, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen”;
- 3° artikel 56, vervangen door artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 november 1980 en gewijzigd bij artikel 47 van het decreet van 6 juli 2001, wordt opgeheven.

AFDELING III

Leegstandsheffing Woningen

Artikel 30

In artikel 42, §2, van het decreet van 22 december 1995 houdende uitvoering van de bepalingen van de begroting 1996, zoals gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1997, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° gebouwen en/of woningen die in het kader van het decreet van 3 maart 1976 beschermd zijn als monument of stads- en dorpsgezicht of die bij ministerieel besluit opgenomen zijn in een ontwerp van lijst tot bescherming in het kader van dit decreet.”.

HOOFDSTUK VI

Leefmilieu

AFDELING I

Watervang

Artikel 31

In artikel 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997 en 21 december 2001 wordt §2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt:

Waterafname in m ³ /jaar:	euro/m ³
1. voor de schijf van minder dan 1.000.000 m ³	0,043381;
2. voor de schijf van 1.000.000 tot 9.999.999 m ³	0,025161;
3. voor de schijf van 10.000.000 tot 99.999.999 m ³	0,012959;
4. voor de schijf boven 99.999.999 m ³	0,002499.

De captatie van minder dan 500 m³ per jaar is gratis.”.

AFDELING II

Bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn

Artikel 32

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 oktober 2005 houdende de overdracht van sommige personeelsleden van de administratie Waterwegen en Zeewezen aan de verzelfstandigde agentschappen Waterwegen en Zeekanaal en De Scheepvaart, samen met alle goederen die aan die personeelsleden verbonden zijn, wordt bekrachtigd met ingang van 1 november 2005, de dag van zijn inwerkingtreding.

AFDELING III

Oppervlaktewateren

Artikel 33

In artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. Elke rechtspersoon die in het Vlaamse Gewest een zuiveringstechnisch werk exploiteert waarin uitsluitend afvalwater van de openbare riolering (met inbegrip van afvalstoffen afkomstig van septische putten en vetvangers waarin uitsluitend huishoudelijk afvalwater wordt geleid, per as aangevoerde afvalwaters, slibs afkomstig van openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties en/of slibs afkomstig van het onderhoud van collectoren en pompstations) wordt behandeld en dat aangesloten is op het openbaar hydrografisch net, is van heffing vrijgesteld voor wat betreft de lozing van de effluentwaters van voornoemde openbare rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Een slibverbrandingsinstallatie waarmee het zuiveringstechnisch werk een milieutechnische eenheid vormt is geen onderdeel van het zuiveringstechnisch werk.”.

Artikel 34

Aan artikel 35bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. In afwijking van §3 is elke rechtspersoon die in het Vlaamse Gewest in een grindwinningsgebied een groeve exploiteert waar grind wordt gewonnen, volgens de best beschikbare techniek of over een exploitatie beschikt waar grind wordt verwerkt volgens de best beschikbare techniek, vanaf het heffingsjaar 2007 geen heffing meer verschuldigd voor zover de lozing van het gebruikte oppervlaktewater, eventueel na zuivering, in oppervlaktewater plaats vindt. Deze vrijstelling geldt niet voor het sanitair afvalwater, noch voor het gebruik van oppervlaktewater tenzij het oppervlaktewater rechtstreeks in verbinding staat met de groeve. Onder rechtstreekse verbinding wordt niet verstaan de verbinding via grondwater of bodem.”.

Artikel 35

Met ingang van het heffingsjaar 2007 worden aan artikel 35ter, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, gewijzigd bij decreet van 23 december 2005 de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt de zin “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 22,6 euro” vervangen door de volgende zin: “Voor alle andere heffingsplichtigen wordt het eenheidstarief van de heffing vastgesteld op 25,7 euro”;
- 2° in het vierde lid wordt de zin “Deze bepaling gaat in vanaf heffingsjaar 2006.” geschrapt.

Artikel 36

Artikel 35vicies, §2, van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 23 december 2005, wordt aangevuld als volgt:

“ – voor het heffingsjaar 2007 is deze coëfficiënt gelijk aan 0,828”.

AFDELING IV

Water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 37

In artikel 16bis, §3, eerste lid, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij decreet van 24 december 2004, wordt de zin “De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak mag maximaal 1,5 keer de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak bedragen” vervangen door de zin “De bijdrage voor de sanering op gemeentelijk vlak mag ten opzichte van de bijdrage voor de sanering op bovengemeentelijk vlak maximaal 1,5 keer hoger zijn voor het water verbruikt in 2005 en 2006 en 1,4 keer hoger voor het water verbruikt in 2007”.

AFDELING V

Grondwaterbeheer

Artikel 38

In artikel 28 quater, §1, 2°, b), van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt in de definitie van het begrip λ , in de tweede zin de woorden “in het heffingsjaar 2006” vervangen door de woorden “in heffingsjaar 2007”.

Artikel 39

In het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt de bijlage vervangen door wat volgt:

“Bijlage

I. Laagfactor		
Code	Hydrogeologische hoofdeenheid	laagfactor
0100	Quartaire aquifersystemen	1
0200	Kempens aquifersysteem	1
0300	Boom aquitard	1
0400	Oligoceen aquifersysteem	1
0500	Bartoon aquitardsysteem	1
0600	Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem	1
0700	Paniseliaan aquitard	1
0800	Ieperiaan aquifer	1
0900	Ieperiaan aquitardsysteem	1
1000	Paleoceen aquifersysteem	1
1100	Krijt aquifersysteem	1
1200	Jura Trias Perm	1
1300	Sokkel	1

II. Gebiedsfactor			
code gebied	Hydrogeologische hoofdeenheid	Zone	Gebiedsfactor
0100	0100	Quartair aquifersysteem	1
cks_0200	0200	Kempens aquifersysteem	1
blks_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0400_2	0400	afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
blks_0400_3	0400	depressietrechter van het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,5
cvs_0400_1	0400	niet afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1
cvs_0400_2	0400	depressietrechter in het afgesloten deel van het Oligoceen aquifersysteem in het Centraal Vlaams Systeem	1,5
blks_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaanaquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
blks_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,75
cvs_0600_1	0600	niet afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1
cvs_0600_2	0600	afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaanaquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,25
cvs_0600_3	0600	depressietrechter van het afgesloten deel van het Ledo-Paniseliaan Brusseliaan aquifersysteem in het Centraal Vlaams systeem	1,75
blks_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Brulandkrijtsysteem	1,25
cvs_0800_1	0800	niet afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1
cvs_0800_2	0800	afgesloten deel van de Ieperiaan aquifer in het Centraal Vlaams systeem	1,25
blks_1000_gwl_1	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1
blks_1000_gwl_2	1000	afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Brulandkrijtsysteem	1,25
ss_1000_gwl_1-1	1000	depressietrechter in het Paleoceen zonder alternatief in het Quartair (zone dun Q-deken of dun verzilt gebied)	1,5

ss_1000_gwl_1-2	1000	depressietrechter in het Paleoceen met alternatief in het Quartair (buiten de zone met dun Q-dek en of dun verzilt gebied)	2
ss_1000_gwl_2	1000	niet afgesloten deel van het Paleoceen aquifersysteem in het Sokkelsysteem	1,5
blks_1100_gwl_1	1100+1300	niet afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel het Brulandkrijtsysteem	1
blks_1100_gwl_2	1100+1300	afgesloten deel van het Krijt en de Sokkel in het Brulandkrijtsysteem	1,25
ss_1300_gwl_1	1100+1300	Kolenkalk	1,5
ss_1300_gwl_2	1100+1300	voedingsgebied van de Sokkel	1,5
ss_1300_gwl_3	1100+1300	depressietrechter in de regio Waregem in de Sokkel	2
ss_1300_gwl_4	1100+1300	Sokkel	1,5
ss_1300_gwl_5	1100+1300	depressietrechter in de regio Aalst	2

De Vlaamse Regering legt deze gebieden op kaart vast.”.

HOOFDSTUK VII

IVA VMM

Artikel 40

§1. De artikelen 20 en 24 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer worden opgeheven.

§2. In artikel 23 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 wordt §2 opgeheven.

§3. In artikel X.2.5, §1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden de punten 13° en 14° vervangen door wat volgt:

“13° de inkomsten voortvloeiend uit:

- a) de bijstand van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in verband met programma's die betrekking hebben op de waterhuishouding;

- b) de vrijwillige, contractuele, reglementaire of decretale bijdragen van natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare besturen en instellingen ter verwezenlijking van de doelstellingen vermeld in artikelen 5, 8, 9 en 13 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, van titel V van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen en van titel V van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders;
 - c) de opbrengst van administratieve geldboeten en alle bedragen welke door de diensten van het Vlaamse Gewest worden geïnd lastens de overtreders van de wetgeving en reglementering inzake waterhuishouding, polders en wateringen;
 - d) de opbrengsten van concessies verhuur en van vervreemdingen van eigendommen, installaties en aanhorigheden, die verworven werden met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen inzake waterhuishouding, polders en wateringen;
- 14° de bijdragen van de natuurlijke of rechtspersonen naar privaat of publiek recht die door hun activiteiten de schade bedoeld bij het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer kunnen veroorzaken of verergeren en ten aanvullende titel door leningen op korte termijn waaraan de Vlaamse Regering de gewestwaarborg kan hechten. De Vlaamse Regering bepaalt het aandeel van elk soort inkomsten en de criteria om te bepalen wie bijdrageplichtig is, het bedrag en de modaliteiten van de inning.”.

§4. Aan artikel X.2.5. van hetzelfde decreet worden een §5 en een §6 toegevoegd, die luiden als volgt:

- “§5. 1° Bij de Vlaamse Milieumaatschappij wordt een Fonds voor de Waterhuishouding opgericht;
- 2° het Fonds voor de Waterhuishouding wordt gestijfd door de in §1, 13°, vermelde ontvangsten;
- 3° het per 12 mei 2006 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het

Fonds voor de Waterhuishouding opgericht bij decreet van 22 november 1995, artikel 17, worden overgedragen naar het Fonds voor de Waterhuishouding, opgericht bij dit decreet;

- 4° de middelen van het Fonds voor de Waterhuishouding kunnen aangewend worden voor al wat dienen kan in het raam van het beleid inzake waterhuishouding, voor de polders en de wateringen, met uitzondering evenwel van de loon- en werkingskosten van de IVA VMM.

§6. 1° Bij de Vlaamse Milieumaatschappij wordt een Fonds voor het Grondwaterbeheer opgericht;

- 2° het Fonds voor het Grondwaterbeheer wordt gestijfd door de in §1, 14°, vermelde ontvangsten;

- 3° het per 12 mei 2006 beschikbaar saldo en de op die datum nog openstaande vorderingen, verbintenissen en verplichtingen van het Schadefonds opgericht bij decreet van 24 januari 1984 en gewijzigd bij decreet van 12 december 1990, worden overgedragen naar het Fonds voor het Grondwaterbeheer, opgericht bij dit decreet;

- 4° de middelen van het Fonds voor het Grondwaterbeheer kunnen aangewend worden om:

- a. voorschotten te verlenen in de gevallen van schade bedoeld in artikel 14 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, met inbegrip van voorschotten ter financiering van studies en expertises die noodzakelijk zijn voor het vaststellen van deze schade;
- b. algemene maatregelen en studies te financieren die deze schade kunnen voorkomen en beperken met inbegrip van studies die worden uitgevoerd binnen het kader van belangrijke geplande of bestaande grondwaterwinningen en die kunnen worden gebruikt als objectieve basis bij elk deskundig onderzoek, binnen het kader van een vordering tot vergoeding van schade, veroorzaakt door grondwaterwinning.”.

HOOFDSTUK VIII

Grindfonds en grindwinning

Artikel 41

Aan de laatste zin van artikel 14, §1, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning worden volgende woorden toegevoegd:

“en in het kader van zuinig ruimtegebruik en de uitvoering van het principe van optimale ontginning voor de hoeveelheden grind in de vergunde grindwinninggebieden.”.

Artikel 42

In artikel 15, §1, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind in een grindwinning, met inbegrip van de hoeveelheden grind in het kader van zuinig ruimtegebruik en de uitvoering van het principe van optimale ontginning, zoals bepaald in artikel 14, §1, zijn, vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen datum, onderworpen aan een grindheffing.”.

HOOFDSTUK IX

Life-fonds

Artikel 43

§1. Er wordt een fonds opgericht voor de uitvoering van Life en andere projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie.

Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit type B. Hierna het fonds te noemen.

§2. De inkomsten van het fonds worden gespijsd met EU cofinanciering voor Life en andere projecten. Ook inkomsten van andere partners die naast het

Vlaamse Gewest en de EU aan het project deelnemen, kunnen het fonds spijzen.

§3. De inkomsten van het fonds mogen aangewend worden voor uitgaven voor diensten, werking, exploitatie en uitrusting, voor zover deze uitgaven verband houden met de realisatie van de projecten met cofinanciering van de EU.

HOOFDSTUK X

Milieuheffingen

Artikel 44

Hoofdstuk IX van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij het decreet van 20 december 1989 en gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990, 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 19 december 1998, 6 juli 2001, 21 december 2001, 5 juli 2002, 20 december 2002, 27 juni 2003 en 19 december 2003, wordt vervangen door wat volgt:

“HOOFDSTUK IX

Milieuheffingen

Artikel 47

§1. De begrippen gebruikt in dit hoofdstuk hebben de betekenis die hen wordt toegekend door of krachtens dit decreet en het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

§2. Voorts wordt voor dit hoofdstuk verstaan onder:

- voorbehandelen van afvalstoffen in het kader van de bepaling in artikel 48, §2, 16°: het behandelen van afvalstoffen waarbij de aard en samenstelling van de afvalstoffen wijzigt zodat ze geschikt gemaakt worden voor een verdere stap in de voorbehandeling of voor recyclage of voor eindverwerking van de afvalstoffen;
- brandbare afvalstoffen: afvalstoffen met een gloei-verlies > 10 % of een TOC-gehalte > 6 %.

Artikel 48

§1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen de exploitanten van de in §2, 1° tot en met 16°, bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen alsook de overbrengers van de in §2, 17°, bedoelde afvalstoffen met het oog op verwerking ervan buiten het Vlaamse Gewest. De gemeenten, of de in hun plaats tredende verenigingen van gemeenten kunnen voor de door hen opgehaalde huishoudelijke en gemeentelijke afvalstoffen rechtstreeks als heffingsplichtige worden aangemerkt voorzover zij hiervoor een machtiging ontvangen van OVAM. De machtiging vermeldt de afvalstroom, de concrete bestemming en het toe te passen heffingsstarief. Een kopie van deze machtiging wordt bezorgd aan de exploitant van de inrichting waarnaar de concrete afvalstroom wordt afgevoerd. De exploitant vermeldt de betreffende hoeveelheden in een bijlage bij zijn aangifte met verwijzing naar de respectievelijke machtiging. De exploitant deelt deze hoeveelheden tijdig mee aan de gemeenten, of de in hun plaats tredende verenigingen van gemeenten die voor de betreffende hoeveelheden zelf als heffingsplichtige optreden en een aangifte doen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet.

Onverminderd de verder bepaalde uitzondering geldt de in §2, 1° tot en met 16°, bepaalde heffing voor de hoeveelheden afvalstoffen zoals ze worden gestort, verbrand of meeverbrand, inclusief de toeslagstoffen die werden toegevoegd met het oog op het storten, verbranden of meeverbranden van de afvalstoffen.

§2. Het bedrag van de milieuheffingen, als bedoeld in §1, wordt, afhankelijk van het soort afvalstof en het soort verwerkingswijze, vastgesteld op:

- 1° 150 euro per ton voor het storten, verbranden of meeverbranden van afvalstoffen in een inrichting die niet vermeld wordt onder 2° tot en met 16°;
- 2° a) 75 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van brandbare afvalstoffen;
- b) 20 euro per ton, en dit in afwijking van a), voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen die niet konden worden verwerkt in een inrichting vergund voor het verwerken van huishoudelijke afvalstoffen, om reden dat de exploitant zijn inrichting op vrijwillige basis tijdelijk en buiten de normale onderhoudsperiodes buiten

dienst heeft gesteld omdat niet kan voldaan worden aan de opgelegde vergunningsvoorwaarden. Deze afwijking geldt evenwel voor elke inrichting slechts gedurende een periode van 18 maanden te rekenen vanaf de eerste dag van de maand tijdens dewelke de inrichting op vrijwillige basis werd gesloten;

- c) 40 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van niet-brandbare afvalstoffen;
- 3° voor recyclageresidu's van bedrijven die afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen, zoals hieronder vermeld, gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten:
 - a) 75 * K euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van brandbare afvalstoffen;
 - b) 40 * K euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van niet-brandbare afvalstoffen.

De te storten restfractie moet na (voor)behandeling kleiner zijn dan de hierna vermelde percentages die moeten beschouwd worden ten opzichte van de totale aanvoer van de betreffende afvalstoffen op jaarbasis in de daartoe vergunde inrichting. Wanneer de te storten restfractie de hierna vermelde percentages overschrijdt, moet voor het overschrijdende deel het milieuheffingsstarief toegepast worden waarbij K=1.

- 15 gewichtspercent voor glasafval;
- 20 gewichtspercent voor lompenafval;
- 20 gewichtspercent voor kunststofafval, geldend voor de bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten;
- 5 gewichtspercent voor kunststofafval, geldend voor de bedrijven die kunststofafval voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten;
- 10 gewichtspercent voor elektronisch en elektrisch schrootafval;

- 10 gewichtspersent voor schrootafval;
- 5 gewichtspersent voor houtafval;
- 5 gewichtsprocent voor papier- en kartonafval;
- 3 gewichtspersent voor groenafval;
- 5 gewichtspersent voor piepschuimafval;
- 5 gewichtspersent voor groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) afkomstig van aërobe compostering;
- 8 gewichtspersent voor groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) afkomstig van anaërobe vergisting;
- 5 gewichtspersent voor bouw- en sloopafval;
- 10 gewichtspersent voor rubberafval, andere dan bandenafval;
- 5 gewichtspersent voor bandenafval;
- 20 gewichtspersent voor plasticverpakkingen, metalen verpakkingen en drankkartons (PMD);
- 25 gewichtspersent voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking;
- 5 gewichtspersent voor voedselafval;
- 25 gewichtspersent voor gebruikte oplosmiddelen;
- 10 gewichtspersent voor recyclageresidu's afkomstig van de normale activiteiten van door de OVAM erkende kringloopcentra;
- 3 gewichtspersent voor recyclageresidu's van de behandeling van bodemassen.

Voor recyclageresidu's van lompenafval is $K = 0$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor recyclageresidu's van bedrijven die glasafval afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuw glas, is $K = 0$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor niet-brandbare recyclageresidu's van papier- en kartonafval is $K = 0,05$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor brandbare recyclageresidu's van papier- en kartonafval is $K = 0,03$ met ingang van het heffingsjaar 2007 tot en met het heffingsjaar 2009, en $K = 1$ vanaf het heffingsjaar 2010.

Voor recyclageresidu's van elektronisch en elektrisch schrootafval, van schrootafval en van shredderafval afkomstig van schrootverwerking, voor recyclageresidu's van kunststofafval van bedrijven die kunststofafval gebruiken als grondstof voor de aanmaak van nieuwe stoffen of producten, en voor recyclageresidu's van de compostering/vergisting van GFT is $K = 0,15$ met ingang van het heffingsjaar 2007 tot en met het heffingsjaar 2009, en $K=1$ vanaf het heffingsjaar 2010. In afwijking hiervan blijft voor shredderafval afkomstig van schrootverwerking $K = 0,15$ voor het heffingsjaar 2010 indien de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt gestort, met 10% wordt verminderd in vergelijking met de hoeveelheid shredderafval die in 2010 per ton inputmateriaal wordt geproduceerd en bestaande uit enerzijds de lichte fractie die wordt afgezogen uit de cycloon, en anderzijds de zware fractie die overblijft na metallische scheiding en na de lineaire motor.

Voor recyclageresidu's afkomstig van de normale activiteiten van door de OVAM erkende kringloopcentra is $K = 0,2$ met ingang van het heffingsjaar 2007.

Voor recyclageresidu's van bouw- en sloopafval is $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2007 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2008.

Voor andere recyclageresidu's is $K = 0,4$ voor het heffingsjaar 2007, $K = 0,6$ voor het heffingsjaar 2008, $K = 0,8$ voor het heffingsjaar 2009 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 2010;

4° voor residu's afkomstig van de reiniging van grond in daartoe vergunde grondreinigingscentra:

3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;

5° voor residu's afkomstig van de verwerking van rioolkolkenslib in daartoe vergunde inrichtingen:

3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;

- 6° voor slibresidu's afkomstig van de reiniging van zeefzand in daartoe vergunde bedrijven;

3 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats;

- 7° 40 euro per ton voor het storten op een daartoe vergunde stortplaats van geïmmobiliseerde afvalstoffen afkomstig van daartoe vergunde bedrijven, op voorwaarde dat de immobilisatie noodzakelijk is om te voldoen aan de verguningsvoorwaarden van de stortplaats;

- 8° 5 euro per ton voor het storten van ijzeroxide afvalstoffen van de zinkproductie bekend onder de naam jarosiet en goethiet, op een daartoe vergunde stortplaats;

- 9° 1 euro per ton voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats;

- 10° 5 euro per ton voor het storten van ertsresten van de productie van titaandioxidepigmenten volgens het chloorproces op een daartoe vergunde stortplaats;

- 11° 0,1 euro per ton voor het storten van baggerspecie op een daartoe vergunde stortplaats;

- 12° 0,1 euro per ton voor het storten van ruimingspecie op een daartoe vergunde stortplaats;

- 13° 11 euro per ton voor het storten van inerte afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats;

- 14° 7 euro per ton voor het verbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie;

- 15° 7 euro per ton voor het meeverbranden van afvalstoffen in een daartoe vergunde installatie.

In afwijking van 14° en 15° geldt voor het verbranden of meeverbranden van recyclageresidu's van papier- en kartonafval een heffingstarief van 2 euro/ton met ingang van het heffingsjaar 2007;

- 16° de bedragen overeenkomstig het bovenvermelde 1° tot en met 15° voor het sorteren of

voorbehandelen van afvalstoffen in een daartoe vergunde inrichting. Het bedrag van de milieuheffing wordt bepaald door de op de niet-gerecycleerde of hergebruikte afvalstoffen toegepaste verwerkingswijze bedoeld in het bovenvermelde 1° tot en met 15°.

De hiervoor vermelde milieuheffing is niet verschuldigd indien de vergunde opslag-, overslag-, sorteer- en/of voorbehandelinrichting aantoonst dat de afvalstoffen na opslag, overslag, sortering of voorbehandeling gerecycleerd of hergebruikt werden en, voor wat betreft het niet-hergebruikte en niet-gerecycleerde gedeelte, werden verwerkt met betaling van de milieuheffing overeenkomstig het bovenvermelde 1° tot en met 15°.

Indien de verwerking van de niet-gerecycleerde of niet-hergebruikte afvalstoffen buiten het Vlaamse Gewest plaatsvindt, zijn de bepalingen van het hierna vermelde 17°, tweede zinsdeel, van toepassing;

- 17° de bedragen vermeld sub 1° tot en met sub 16°, overeenkomstig de toegepaste verwerkingswijze voor de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest die worden overgebracht met het oog op het verwerken ervan in een daartoe vergunde inrichting buiten het Vlaamse Gewest; in geval een gelijksoortige milieuheffing van toepassing is in het gewest of land waar bedoelde afvalstoffen worden verwerkt, wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van de voormelde gelijksoortige milieuheffing zonder dat dit evenwel tot lager dan nul kan worden herleid.

§3. Voor volgende afvalstoffen geldt een tarief van 0 euro/ton:

- 1° het storten van asbesthoudende afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats.

Onder asbesthoudende afvalstoffen worden tevens begrepen: afvalstoffen geheel of gedeeltelijk bestaande uit keramische vezels met gelijkaardige carcinogene eigenschappen;

- 2° het storten, verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting van afvalstoffen van bodemsaneringsoperaties waarbij overeenkomstig

het advies van de OVAM andere saneringswijzen dan uitgraven en storten onredelijk hoge kosten met zich meebrengen of onmogelijk zijn;

3° het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie van verwerkte dierlijke vetten, eiwitten en meel die conform de Europese, federale en regionale regelgeving vernietigd moeten worden;

4° het verbranden of meeverbranden in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie van recyclageresidu's van lompenafval en van recyclageresidu's van bedrijven die glasafval afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorbehandelen als grondstof voor de aanmaak van nieuw glas.

Aan een milieuheffing zijn niet onderworpen:

1° het gebruik in de afdichtlaag van een vergunde stortplaats van mengsels van enerzijds reagentia en/of toeslagstoffen en anderzijds volgende afvalstoffen die overeenkomstig de Beste Beschikbare Technieken (BBT) niet reinigbaar zijn: zuiveringsslib, gronden/zanden, bodemassen en assen afkomstig van de verbranding van zuiveringsslib;

2° het storten van gronden die beantwoorden aan de voorwaarden voor het gebruik als bodem;

3° het verbranden of meeverbranden van houtafval in een daartoe vergunde inrichting en met recuperatie van energie.

§4. De in §2 bedoelde bedragen worden aangepast aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van december 2006, basis 1996. De indexering gebeurt jaarlijks automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, op 1 januari van elk jaar. De aangepaste bedragen worden afgerond tot de hogere cent.

§5. De bedragen van de milieuheffing overeenkomstig het bovenvermelde artikel 48, §2, worden vanaf 2007 vermenigvuldigd met 0,70 voor de heffingsplichtigen die overeenkomstig artikel 179 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting.

Artikel 49

§1. De milieuheffing bedoeld in artikel 48, §1, is verschuldigd:

1° voor wat betreft de bedragen bedoeld in §2, 1° tot en met 16°: op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwerkt in de in §2, 1° tot en met 16°, bedoelde inrichtingen;

2° voor wat betreft de bedragen bedoeld in §2, 17°: op het tijdstip dat de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse Gewest worden overgebracht met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse Gewest.

§2. Wanneer een afvalstof verschillende verwerkingswijzen ondergaat, is de heffing alleen verschuldigd voor de heffingsplichtige verwerkingswijze die het eerst wordt toegepast. De vrijstelling van heffing geldt ook voor de toeslagstoffen die in de eerste verwerkingswijze worden toegevoegd.

§3. De heffingsplichtige kan het gedeelte van de heffing door hem opgenomen in zijn aangifte en regelmatig voldaan op de wijze voorzien bij artikel 50, §6, terugvorderen onder volgende voorwaarden:

1° de heffing moet onbetwistbaar en duidelijk omschreven zijn op een factuur uitgereikt door de heffingsplichtige aan een medecontractant met verwijzing naar het in artikel 50, §8, bedoelde register;

2° de vordering van de heffingsplichtige moet blijken definitief oninbaar te zijn bij gebrek aan activa na opname als onbetwistbare vordering in het passief van het faillissement van de medecontractant op grond van een attest uitgereikt door de behandelende curator;

3° de aanvraag tot teruggave van de heffing moet gebeuren per aangetekend schrijven aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en moet vergezeld zijn van de factuur vermeld in 1°, alsmede van een afschrift van het attest uitgereikt door de behandelende curator, zoals vermeld in 2°.

Artikel 50

§1. Wanneer voor de exploitatie van een inrichting de vergunning, verleend conform de bepalingen van dit decreet, is vervallen en voor dezelfde inrichting een nieuwe vergunning werd verleend, wordt voor wat de toepassing betreft van artikel 48, §2, inzake milieuheffingen de nieuwe vergunning geacht te zijn verleend met ingang van ofwel het tijdstip zoals vermeld in het vergunningsbesluit indien de vergunningverlenende

overheid binnen de wettelijk voorziene termijn een beslissing heeft genomen, ofwel het tijdstip waarop deze beslissing conform de wettelijke termijn had moeten genomen worden.

§2. De inning van de heffing vindt eenmaal per kwartaal plaats, namelijk in de loop van de maanden april en mei voor wat het eerste kwartaal betreft, in de loop van de maanden juli en augustus voor wat het tweede kwartaal betreft, in de loop van de maanden oktober en november voor wat het derde kwartaal betreft en in de loop van de maanden januari en februari van het volgende jaar voor wat het vierde kwartaal betreft. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen.

§3. De Vlaamse Regering duidt de ambtenaren en contractuele personeelsleden van de OVAM aan die belast zijn met de inning en de invordering van de heffing en met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, en bepaalt de nadere regelen met betrekking tot hun bevoegdheden.

§4. De heffingsplichtige is verplicht om in de loop van de maanden april, juli, oktober en januari een aangifte in te dienen met betrekking tot de heffing verschuldigd voor het voorafgaande kwartaal.

§5. Indien de heffingsplichtige niet tot betaling van het aangegeven bedrag overgaat of indien na controle door de met de inning en de invordering van de heffing belaste ambtenaar blijkt dat de aangegeven bedragen onjuist zijn kan door de met de inning en de invordering van de heffing belaste ambtenaar een navordering worden opgelegd lastens de heffingsplichtige.

§6. De heffingsplichtige is verplicht om voor 10 mei, 10 augustus, 10 november, alsmede 10 februari, de heffing voor het voorafgaande kwartaal te betalen. Evenwel is de heffingsplichtige ertoe verplicht voor 10 december van elk jaar een voorschot te betalen op de heffing voor het vierde kwartaal van dat jaar. Dit voorschot wordt forfaitair vastgesteld op zesenzeestig procent van het bedrag dat bekomen wordt door de voor de eerste drie kwartalen door de heffingsplichtige verschuldigde heffing te delen door drie. Het aldus bekomen forfaitair bedrag wordt afgerond tot het lagere tiental. Indien op basis van de aangifte inzake het vierde kwartaal blijkt dat de werkelijk verschuldigde heffing lager is dan het verschuldigde voorschot, wordt dit voorschot, verminderd met de werkelijk verschuldigde heffing, maar vermeerderd met de wettelijke verwijlintrest op het aldus berekende

verschil, aan de heffingsplichtige teruggestort binnen negentig kalenderdagen na ontvangst van de behoorlijk opgestelde aangifte inzake het vierde kwartaal. Het voorschot is niet verschuldigd indien de heffingsplichtige voor 10 december het bewijs levert dat hij zijn belastingplichtige activiteit heeft stopgezet voor de aanvang van het vierde kwartaal.

§7. In geval de heffingsplichtige meerdere kwartalen moet vereffenen, worden de betalingen eerst aangerekend op de oudste schulden en in volgorde eerst op de administratieve geldboeten, de nalatigheidsintresten en de hoofdsom.

§8. De heffingsplichtige is verplicht om de hoeveelheden afvalstoffen uitgedrukt in ton dagelijks en in volgorde van verwerking in een register in te schrijven.

§9. De heffingsplichtige is verplicht om alle bescheiden die nodig zijn om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan, voor te leggen op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing.

§10. De heffingsplichtige is verplicht om op ieder verzoek van de ambtenaren belast met de controle op de naleving van de verplichtingen inzake de heffing, mondeling of schriftelijk alle inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden om de voldoening van de heffing of de juistheid van de aangegeven bedragen na te gaan.

§11. Wanneer de heffing niet is betaald na het verstrijken van de termijn bedoeld in §6, is van rechtswege de wettelijke intrest verschuldigd zoals thans bepaald in het KB van 4 augustus 1996 tot wijziging van de wettelijke rentevoet.

§12. Wanneer een heffingsplichtige, om welke redenen dan ook, de aangifte bedoeld in §4 niet of te laat heeft ingediend of de verplichtingen bedoeld in §8, §9 of §10, niet is nagekomen, kan hem door de met invordering belaste ambtenaar een ambtelijke aanslag opgelegd worden tot beloop van de heffing die vermoedelijk is verschuldigd.

§13. De heffing wordt in de gevallen bedoeld in §12 vastgesteld op basis van de gevraagde stukken of, bij ontstentenis hiervan, op basis van gegevens die kunnen bewezen worden door geschrift, getuigen en vermoedens.

§14. De ambtelijke aanslag wordt opgelegd onverminderd de mogelijkheid van navordering binnen de termijn bedoeld in artikel 52.

§15. Binnen een termijn van dertig dagen na de datum van verzending, per aangetekend schrijven, van een ambtelijke aanslag of een navordering, kan de heffingsplichtige per aangetekend schrijven beroep instellen bij de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister die uitspraak doet binnen de zes maanden vanaf de datum van verzending van het beroepschrift. Een afschrift van dit beroep dient met dezelfde post per aangetekend schrijven aan de OVAM betekend. Op straffe van nietigheid verwijst het beroep naar het dossiernummer, aanslagjaar en kwartaal vermeld in de ambtelijke aanslag of in de navordering. Bij met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de heffingsplichtige, kan de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister de voormelde termijn eenmalig verlengen met een periode van zes maanden.

§16. Alvorens een beslissing te nemen, legt de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister de in §15 bedoelde geschillen voor aan een adviescommissie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen met betrekking tot de werking en samenstelling van de adviescommissie.

§17. Bij gebrek aan een uitspraak van de door de Vlaamse Regering aangewezen Vlaamse minister binnen de in §15 gestelde termijn, wordt het beroep van de heffingsplichtige als ingewilligd beschouwd.

§18. De minister verzendt zijn beslissing per aangetekend schrijven aan de heffingsplichtige.

§19. Tegen de beslissing van de minister kan een vordering worden ingesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 1385decies en undecies van het Gerechtelijk Wetboek.

§20. Ten aanzien van de heffingsplichtige, bedoeld in artikel 48, §1, kan teruggave van door hem te veel aangegeven en betaalde milieuheffingen plaatsvinden door middel van verrekening op het verschuldigde bedrag aan te geven en te betalen voor een volgend kwartaal van het lopende kalenderjaar.

§21. De heffingsplichtige voegt bij deze kwartaalaangifte de nodige stukken ter staving van de gegrond-

heid van zijn verrekening. Bij onjuiste of ten onrechte toegepaste verrekening blijft de mogelijkheid van navordering zoals bedoeld in §5 onverminderd bestaan.

§22. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de aanduiding van de met inning en invordering van de milieuheffingen belaste personen, de wijze van inning en invordering van de milieuheffingen, de aangifte en de betaling van de milieuheffingen en de behandeling van de beroepen ingesteld overeenkomstig §15.

Artikel 51

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk XI wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan de ontdoken of niet tijdig betaalde heffingen met dien verstande dat deze boete ten minste 70 euro bedraagt.

Artikel 52

De vordering tot voldoening van de heffing, van de intresten en van de administratieve geldboete verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 53

§1. De ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering kan met de heffingsplichtige dadingen treffen, voor zover deze niet leiden tot vrijstelling of vermindering van de heffing.

§2. Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboete die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt. Deze verzoeken dienen op straffe van verval ingediend uiterlijk binnen de maand nadat de beroeper in kennis is gesteld van de beslissing van de bevoegde Vlaamse minister over het ingestelde beroep overeenkomstig de bepalingen in artikel 50, §18.

§3. Tegen de beslissing van de daartoe aangewezen ambtenaar bedoeld in §2 kan een vordering worden

ingesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 1385decies en undecies van het Gerechtelijk Wetboek.

§4. Hij beslist tevens over de gemotiveerde verzoeken tot uitstel van betaling die de heffingsplichtige per aangetekend schrijven tot hem richt.

§5. Bij gebrek aan voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en toebehoren wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd. Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar daartoe aangewezen door de Vlaamse Regering.

§6. De betekening van het dwangbevel gebeurt bij gerechtsdeurwaarderexploot of bij aangetekend schrijven.

§7. Op het dwangbevel zijn de bepalingen toepasselijk van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen van tenuitvoerlegging.

§8. Tot zekerheid van de voldoening van de heffing, intresten, administratieve geldboete en de kosten heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige. Het kan een wettelijke hypotheek vestigen op alle goederen die daarvoor vatbaar zijn en in het Vlaamse Gewest gelegen zijn van de persoon op wiens naam de navordering of de ambtelijke aanslag is gevestigd.

§9. Het voorrecht bedoeld in §8 neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de Hypotheekwet.

§10. De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt.

§11. De hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de ambtenaren, bedoeld in artikel 50, §3.

§12. Artikel 19 van de Faillissementswet is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde heffing waarvoor de inschrijving is genomen voor en waarvan betekening aan de heffingsschuldige is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

Artikel 53bis

De gemeenten zijn ertoe gerechtigd een beroep te doen op de nodige medewerking van de OVAM met het oog op de inning van de opcentiemen, voor zover deze maximaal 20 opcentiemen bedragen, door de betrokken gemeente te heffen op de door de OVAM geïnde milieuheffingen bedoeld in artikel 48, voor de heffingsplichtige inrichtingen gelegen op hun grondgebied.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de inningskosten en wijze van innen van de opcentiemen.”.

HOOFDSTUK XI

Herstelfonds

Artikel 45

Aan het tweede lid van artikel 159bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ingevoegd bij decreet van 10 maart 2006, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° het per 31 december van het jaar voorafgaande aan het begrotingsjaar beschikbare saldo van het Herstelfonds.”.

HOOFDSTUK XII

Activering van het risicokapitaal in Vlaanderen

Artikel 46

In artikel 2 van het decreet van 19 december 2003 betreffende het activeren van risicokapitaal in Vlaanderen wordt punt 7° vervangen door wat volgt:

“7° doelonderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als gedefinieerd in aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van

kleine, middelgrote en micro-ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan, die de vorm van een vennootschap met rechtspersoonlijkheid aanneemt en die beschikt over een exploitatiezetel in het Vlaamse Gewest, of die zich ertoe verbindt in het Vlaamse Gewest een exploitatiezetel te vestigen;”.

Artikel 47

In hetzelfde decreet worden de artikelen 16 tot en met 20 opgeheven.

HOOFDSTUK XIII

Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen

Artikel 48

§1. Onder het beheer van de Vlaamse minister bevoegd voor de Sociale Economie wordt een Fonds ter Bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen opgericht, hierna te noemen “het Fonds”.

§2. Het Fonds is een begrotingsfonds type B in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Aan het Fonds worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiende uit dividenden uitgekeerd door de naamloze vennootschap T-Groep aan de Vlaamse overheid als aandeelhouder.

§4. De Vlaamse Regering beschikt voor de financiering van vernieuwende projecten die de sociale economie in Vlaanderen bevorderen over de kredieten van het Fonds.

Artikel 49

In het decreet van 28 juni 2002 betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt hoofdstuk III, bestaande uit artikelen 7 tot en met 10bis, opgeheven.

HOOFDSTUK XIV

VRT

Artikel 50

In artikel 16, 1°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de woorden “het radio- en televisieaanbod” vervangen door “het omroepaanbod” en wordt het woord “artikel 8” vervangen door “artikel 6, §2”.

Artikel 51

In artikel 16, 2°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, worden de woorden “de innovatieve mediaprojecten, hierna de e-vrt projecten te noemen” vervangen door de woorden “de onderzoeks- en innovatieopdracht van de VRT”, en worden de woorden “artikel 8, inzonderheid in artikel 8, §5” vervangen door de woorden “artikel 6, inzonderheid artikel 6, §2, vijfde lid”.

Artikel 52

De eerste drie zinnen van artikel 16, 4°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 worden vervangen door wat volgt:

“4° de berekening van de enveloppe aan financiële middelen die noodzakelijk is voor het verzorgen van het openbare omroepaanbod, bedoeld in 1°, en de uitbetalingsmodaliteiten ervan.”.

Artikel 53

Artikel 16, 5°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 wordt vervangen door wat volgt:

“5° de berekening van de financiering van de toegevoegde opdracht voor onderzoek en innovatie.”.

HOOFDSTUK XV

Winwinlening

Artikel 54

In artikel 3, §2, 1°, van het decreet betreffende de Winwinlening van 19 mei 2006 wordt het woord “kalenderjaren” vervangen door “jaren”.

HOOFDSTUK XVI

Vlaamse Wooncode

AFDELING I

Conformiteitsattest

Artikel 55

Aan artikel 8 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking van §§1 en 2, kan de gewestelijk ambtenaar in het kader van de toekenning van de tegemoetkoming in de huurprijs, vermeld in artikel 82, een conformiteitsattest aan de verhuurder uitreiken.”.

Artikel 56

In artikel 14, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zin “De woningen die een door de Vlaamse Regering vast te stellen ouderdom nog niet hebben bereikt zijn niet onderworpen aan de toepassing van bepalingen van dit hoofdstuk.” vervangen door de zin “Met uitzondering van het geval, vermeld in artikel 8, §3, zijn de woningen die een door de Vlaamse Regering vast te stellen ouderdom nog niet hebben bereikt, niet onderworpen aan de bepalingen van dit hoofdstuk.”.

AFDELING II

Financiering investeringsprogramma sociale woningbouw

Artikel 57

In afwachting van de vaststelling, door de Vlaamse Regering, van het eerste investeringsprogramma voor woonprojecten, vermeld in artikel 22, §2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en van de procedure, vermeld in artikel 33, §3, tweede lid, van hetzelfde decreet, stelt de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen een uitvoeringsprogramma 2007 op dat met het advies van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed voor goedkeuring aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd.

De bepalingen van artikel 22, §2, vierde en vijfde lid, artikel 33, §1, eerste lid en §3, eerste lid, artikel 34, §1, en artikel 38 van voormeld decreet zijn van toepassing op het uitvoeringsprogramma 2007.

Het subsidiepercentage wordt tweemaal door de Vlaamse Regering vastgesteld in functie van de evolutie van de marktrentevoet, die wordt gemeten op basis van het voortschrijdende gemiddelde van de rentevoet OLO met een resterende looptijd van tien jaar voor de periode van zes maanden die respectievelijk voorafgaat aan 1 juli 2006 en 1 maart 2007.

AFDELING III

Huurdienst

Artikel 58

Een huurdienst, erkend overeenkomstig artikel 56 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd bij de decreten van 19 maart 2004 en 24 maart 2006, die een geregulariseerde DAC-werknemer in dienst heeft, heeft jaarlijks recht op een subsidie die gelijk is aan de bezoldiging van deze werknemer.

De Vlaamse Regering bepaalt de specifieke personeelskosten die voor subsidiëring in aanmerking komen, de betalingsmodaliteiten van de subsidiëring alsmede de vervangingsmogelijkheden en -voorwaarden.

Als de arbeidsovereenkomst van een geregulariseerde DAC-werknemer wordt beëindigd, blijft de subsidie behouden voor de sector van de huurdiensten. De subsidie zal worden aangewend voor de noden binnen de sector. De Vlaamse Regering bepaalt de criteria op basis waarvan de subsidie zal worden toegewezen en de verdere uitvoeringsmaatregelen.

Artikel 59

In afwachting van de uitvoeringsmaatregelen blijft het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 houdende de toekenning van een niet-gereguleerde subsidie aan bepaalde initiatieven binnen het woonbeleid die personeelsleden tewerkstellen in een gewezen DAC-statuuut van kracht.

AFDELING IV

Erkende kredietmaatschappijen

Artikel 60

Aan artikel 78 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het Vlaamse Gewest waarborgt, binnen het plafond vermeld in de begrotingsdecreten, en onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering stelt, de terugbetaling van de hoofdsom en de betaling van de interest en de extra kosten van de kredieten aangegaan door de in §1, eerste lid, 1°, vermelde kredietmaatschappijen. De onder deze voorwaarden opgenomen kredieten zijn voor 100% gewaarborgd.”.

HOOFDSTUK XVII

Wetenschap en Innovatie

AFDELING I

Steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek

Artikel 61

In het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen, zoals gewijzigd bij decreten van 14 juli 1998, 18 mei 1999 en 19 maart 2004, wordt een hoofdstuk Ibis, bestaande uit artikel 8bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK Ibis

Steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek

Artikel 8bis

§1. Een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek is een entiteit in de schoot van één of meer initiërende universiteiten of hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

De opdracht van een steunpunt betreft het verzamelen, analyseren en ontsluiten van beleidsrelevante gegevens, het uitvoeren van beleidsrelevant wetenschappelijk onderzoek en het verlenen van wetenschappelijke dienstverlening.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt vijfjaarlijks een lijst van thema's die kaderen binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest en waarbinnen de beleidsvoering een op wetenschappelijke inzichten gebaseerde ondersteuning vereist.

De Vlaamse Regering erkent per thema één steunpunt voor een termijn van vijf jaar.

§3. Het afsluiten van een beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering doet in hoofde van de initiërende instelling of instellingen een recht ontstaan op overheidsfinanciering ten behoeve van de werking van het betrokken steunpunt.

De overheidsfinanciering bestaat uit een jaarlijkse vaste werkingsenveloppe en eventuele cofinanciering.

De optelsom van de vaste werkingsenveloppes voor de steunpunten bedraagt voor het begrotingsjaar 2007 8.500.000 euro. In het begrotingsjaar 2008 wordt dit bedrag aangepast aan de jaarlijkse stijging van de gezondheidsindex, met als referentiedatum 1 januari 2007.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen op het vlak van:

- 1° de samenwerkingsmogelijkheden tussen de initiërende instelling of instellingen en andere actoren;
- 2° de bepaling en de vereffening van de vaste werkingsenveloppes;
- 3° de procedure tot aanvraag van een erkenning en van een vaste werkingsenveloppe;
- 4° de invulling van de beheersovereenkomsten tussen de Vlaamse Regering en het bestuur of de besturen van de initiërende instelling of instellingen;
- 5° de wijze waarop de werking van de steunpunten op metaniveau wordt geëvalueerd.”.

AFDELING II

Industriële onderzoeksfonds

Artikel 62

Aan hoofdstuk XVII van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 wordt een artikel 74bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 74bis

§1. De Vlaamse Regering verleent subsidie-enveloppes aan de Industriële Onderzoeksfonds, zijnde

interne bestemmingsfondsen van een universiteit of, voor zover daartoe beslist wordt op grond van artikel 100 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, van een associatie. Bij een universiteit of associatie kan slechts één Industrieel Onderzoeksfonds worden opgericht.

De middelen van een Industrieel Onderzoeksfonds worden aangewend voor het strategisch basisonderzoek in de schoot van de universiteit en de hogeschool of hogescholen die partner zijn bij de associatie waartoe de universiteit behoort.

Een Industrieel Onderzoeksfonds wordt, naar gelang het geval, beheerd op de wijze bepaald door een reglement, vastgesteld door het universiteitsbestuur, dan wel door het algemeen onderzoeks- en samenwerkingsreglement van de associatie, als bedoeld in artikel 101bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Het toepasselijke reglement voorziet ten minste in de oprichting van een raad die het universiteits- of associatiebestuur van advies dient over de besteding van de middelen van het Industrieel Onderzoeksfonds.

§2. De Vlaamse Regering legt jaarlijks, binnen de perken van de begrotingskredieten, een globaal bedrag vast voor de subsidiëring van het strategisch basisonderzoek in de schoot van partners bij de associaties.

Het globale bedrag wordt onder de universiteiten of associaties verdeeld a rato van het procentuele aandeel van de universiteit in de som van de door de Vlaamse Regering omschreven en gewogen parameters.

De parameters hebben ten minste betrekking op:

- 1° het aandeel van de universiteit in de globale wetenschappelijke output van de universiteiten, in het bijzonder bemeten aan de hand van het aantal doctoraatsdiploma's, het aantal wetenschappelijke publicaties en citaties en het aantal toegekende en gepubliceerde aangevraagde octrooien binnen een referentieperiode;
- 2° het aandeel van de universiteit in de globale valorisatie van wetenschappelijke kennis door de universiteiten, in het bijzonder bemeten aan de hand van het aantal in een referentieperiode gecreëerde spin-off bedrijven, als bedoeld in artikel 9, respectievelijk 20, §3, van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten

of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen;

- 3° het aandeel van de universiteit in het globale wetenschappelijke personeelsbestand van de universiteiten in een referentieperiode;
- 4° het aandeel van de universiteit in de door het IWT-Vlaanderen beheerde financiering in een referentieperiode;
- 5° het aandeel van de universiteit in het geheel van de universitaire contractinkomsten uit het Vijfde Kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002).

Aan de parameters betreffende het aandeel van de universiteit in het aantal doctoraatsdiploma's en het aantal wetenschappelijke publicaties en citaties wordt het hoogste gewicht toegekend.

§3. De middelen uit een Industrieel Onderzoeksfonds worden, naar gelang het geval, toegekend door het universiteits- of associatiebestuur, middels een open oproep binnen de universiteit en de hogeschool of hogescholen die partner zijn bij de betrokken associatie.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen met betrekking tot:

- 1° de inhoud van het in §1, derde lid, bedoelde reglement;
- 2° de aanwending van de middelen uit een Industrieel Onderzoeksfonds;
- 3° het betalingsritme van de subsidiëring aan de Industriële Onderzoeksfondsen;
- 4° de subsidiëeringsvoorwaarden en de controle op de naleving daarvan;
- 5° de evaluatie, in 2007, van de werking van de Industriële Onderzoeksfondsen.”.

AFDELING III

Bijkomende academiseringsmiddelen

Artikel 63

In deel VI van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een titel IVbis ingevoegd, bestaande uit artikel VI.9bis tot en met VI.9septies, die luidt als volgt:

“TITEL IVbis

Ondersteuning van de onderzoeksgerichte component van het academiseringsproces

Artikel VI.9bis

Deze titel is van toepassing op de associaties en op de universiteiten en hogescholen die partner zijn bij een associatie.

Artikel VI.9ter

§1. Voor de begrotingsjaren 2006 en 2007 wordt in een ondersteuning voorzien ten bate van de versteviging van de onderzoeksbetrokkenheid van academisch gerichte hogeschoolopleidingen, daaronder begrepen het versterken van de onderzoeks- en innovatiecapaciteit, het bewerkstelligen van de interdisciplinariteit en transdisciplinariteit van het gevoerde onderzoek, en de bevordering van de valorisatie van onderzoeksresultaten en de samenwerking met het bedrijfsleven.

In het begrotingsjaar 2006 wordt ten behoeve van de in het eerste lid bedoelde ondersteuningsmaatregel een bedrag van 2 miljoen euro vastgelegd. Dit bedrag wordt in het begrotingsjaar 2007 aangepast overeenkomstig de indexeringsformule, als bedoeld in artikel

184, §1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Het aandeel van elke hogeschool in het in §1 bedoelde globaal bedrag wordt in 2006 en in 2007 berekend a rato van het aantal financierbare studenten in de academisch gerichte hogeschoolopleidingen. Voor de toepassing van deze bepaling wordt onder financierbare studenten verstaan: de studenten als bedoeld in artikel 177 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel VI.9quater

De op grond van artikel VI.9ter, §2, per hogeschool berekende ondersteuningsmiddelen worden op het niveau van de associatie samengegeld en toegewezen aan het Industrieel Onderzoeksfonds, als bedoeld in artikel 74bis van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, indien dit fonds beheerd wordt door het betrokken associatiebestuur. In dat geval wordt de generieke wijze waarop de middelen worden aangewend geregeld door het algemeen onderzoeks- en samenwerkingsreglement van de associatie, als bedoeld in artikel 101bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

In het andere geval worden de ondersteuningsmiddelen rechtstreeks toegewezen aan de hogeschool.

Artikel VI.9quinquies

§1. Ter aanwending van de ondersteuningsmiddelen worden in de schoot van een associatie samenwerkingsovereenkomsten gesloten tussen één of meer hogescholen en de betrokken universiteit.

Deze samenwerkingsovereenkomsten regelen de wijze waarop personen worden aangeworven of ingezet voor onderzoeksopdrachten en -activiteiten die bijdragen aan de doelstellingen, als bedoeld in artikel VI.9ter, §1, eerste lid.

§2. Samen kan ten hoogste 10 procent van de ondersteuningsmiddelen worden besteed aan projectkostenvergoedingen ter ondersteuning van:

1° de werkingskosten van de onderzoeksopdrachten en -activiteiten, als bedoeld in §1, tweede lid;

2° de aanschaf van wetenschappelijke uitrusting die nodig is voor de uitvoering van deze onderzoeksopdrachten en -activiteiten.

§3. Ten minste 75 procent van de ondersteuningsmiddelen wordt aangewend ter dekking van de personele kosten verbonden aan de uitvoering van onderzoekstaken.

§4. De aan de hogeschool of de associatie toekomende ondersteuningsmiddelen die na afloop van het betrokken kalenderjaar niet zijn toegewezen, kunnen met behoud van bestemming worden overgedragen naar de begroting van de hogeschool of de associatie van het daaropvolgende jaar.

Artikel VI.9sexies

Op het einde van elke maand wordt aan iedere hogeschool of, naar gelang het geval, iedere associatie, één twaalfde van het bedrag van de ondersteuningsmiddelen ter beschikking gesteld.

Artikel VI.9septies

Artikel VI.9quinquies geldt als subsidiëringsvoorwaarde.

Indien de commissaris van de hogescholen, of, naar gelang het geval, de regeringscommissaris of commissaris, belast met het toezicht op de associatie, een overtreding van de subsidiëringsvoorwaarde vaststelt, voegt hij bij het beroepschrift een advies om, wat betreft de in het kader van deze titel toegekende middelen, toepassing te maken van artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof.”

Artikel 64

Aan artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel VI.9bis tot en met IV.9septies hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2006 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2007.”.

AFDELING IV

Odysseusfinanciering

Artikel 65

In het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 167bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 167bis

§1. Benevens de toelage als bedoeld in artikel 167 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt aan het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen jaarlijks een subsidie-enveloppe toegekend voor het Odysseusinitiatief.

Het Odysseusinitiatief voorziet in een startfinanciering met als doel uitstekende Vlaamse onderzoekers die momenteel in het buitenland werken en gerenommeerde buitenlandse onderzoekers aan een Vlaamse universiteit te verbinden. Zij krijgen door deze startfinanciering de mogelijkheid om stapsgewijs via de gangbare financieringskanalen middelen te verwerven, zich in te schakelen in het onderzoeksbestel en bij te dragen aan de verdere uitbouw van het Vlaamse onderzoekspotentieel.

§2. Voor het begrotingsjaar 2006 bedraagt de subsidie-enveloppe 12 miljoen euro. Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd conform de bepalingen van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 houdende subsidie aan het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen. De Vlaamse Regering kan het bedrag verhogen binnen de beschikbare begrotingskredieten.

§3. 80% van de besteedbare middelen wordt door het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen over de universiteiten verdeeld op basis van het gemiddelde van de sleutel gehanteerd voor de verdeling van de middelen bestemd voor de Bijzondere Onderzoeksfondsen. Het gemiddelde wordt berekend over vijf jaar, voorafgaand aan het begrotingsjaar waarop het Odysseusinitiatief betrekking heeft.

De resterende 20% vormt de eigen beleidsruimte waarover het Fonds in het kader van dit initiatief beschikt.

§4. Universiteitsbesturen kunnen beslissen om de aan hen toekomende middelen in een bepaald begrotingsjaar geheel of gedeeltelijk over te dragen naar het volgende jaar en op die manier trekkingsrechten op te bouwen.

Universiteiten die over onvoldoende trekkingsrechten beschikken in een bepaald begrotingsjaar, kunnen met eigen middelen voorfinancieren, zolang dit beperkt blijft tot het bedrag dat zij in het kader van het Odysseusinitiatief zullen ontvangen.

§5. Voor de selectie van de kandidaten legt elk universiteitsbestuur een procedure vast. Deze procedure kan een onderscheid maken tussen internationaal toonaangevende onderzoekers en onderzoekers met het potentieel om door te groeien tot internationaal toonaangevende status.

§6. Bij de voordracht van een kandidaat bevestigt het betrokken universiteitsbestuur dat het een kaderplaats voor zelfstandig academisch personeel, respectievelijk een postdoctoraal mandaat met een looptijd van vijf jaar ter beschikking heeft, evenals de nodige infrastructuur. Daarenboven dient het universiteitsbestuur aan te geven hoe het onderzoeksplan van de betrokken kandidaat ingeschakeld kan worden in het onderzoeksbeleid van de universiteit.

Indien een voordracht uitgaat van twee of meer universiteitsbesturen, wordt een gezamenlijk voorstel geformuleerd.

§7. Het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen onderzoekt door middel van commissies van deskundigen:

- 1° of de door de universiteiten voorgestelde onderzoekers aan de gestelde eisen van excellentie voldoen;
- 2° of het onderzoeksplan van de voorgestelde onderzoekers van hoge kwaliteit is;
- 3° of het onderzoeksplan uitvoerbaar is met de hiervoor aangevraagde middelen.

Een commissie van deskundigen bestaat uit leden die niet verbonden zijn aan een Belgische universiteit en die een algemene internationale erkenning genieten.

§8. Het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen beslist over de toekenning van de financiering. Indien de aanvragende universiteit over de nodige middelen beschikt, kan het Fonds een voorstel slechts afwijzen als de betreffende commissie oordeelt dat de kandidaat niet voldoet.

§9. De geselecteerde onderzoeker ontvangt gedurende vijf jaar startfinanciering. Hij of zij kan de middelen besteden aan werking, personeel en uitrusting, doch niet aan de eigen salariskosten.

Voor internationaal toonaangevende onderzoekers geldt een bedrag van minimaal 400.000 euro en maximaal 1.500.000 euro per jaar, ofwel tussen 2.000.000 en 7.500.000 euro voor de volledige vijf jaar. Voor onderzoekers met het potentieel om door te groeien tot internationaal toonaangevende status geldt een bedrag van minimaal 100.000 euro en maximaal 200.000 euro, ofwel tussen 500.000 en 1.000.000 euro voor de volledige vijf jaar.

De middelen toegekend in het kader van het Odysseusinitiatief aan een onderzoeker kunnen over een niet-verlengbare periode van acht jaar besteed worden.

§10. De universiteitsbesturen leggen een procedure vast voor de tussentijdse beoordeling van de uitvoering van het onderzoeksplan, in het bijzonder met het oog op het nemen van een beslissing over de aanpassing ervan, met inbegrip van de spreiding van de financiering in de tijd.

§11. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel.

In een addendum op de beheersovereenkomst met het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen worden ten minste bepalingen vastgelegd op het vlak van:

- 1° de voorafname van het Fonds voor centrale beheerskosten en algemene exploitatiekosten;
- 2° de aanrekenbaarheid, door de onthaalinstellingen, van overheadkosten;
- 3° de wijze van bekendmaking van de beoordelingsverslagen, opgemaakt door de commissie van deskundigen in hoofde van de onderzoekers waaraan middelen in het kader van het Odysseusinitiatief worden toegekend;

4° de rapportering, door de universiteitsbesturen, over de uitvoering van de onderzoeksplannen en de spreiding in de tijd van de financiering die aan onderzoekers wordt toegekend;

5° de rapporteringsplicht van het Fonds aan de hand van statistische parameters;

6° de evaluatie van het Odysseusinitiatief en de uitvoering ervan.”.

AFDELING V

Methusalemfinanciering

Artikel 66

In hoofdstuk VIII, afdeling 7, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 169bis.1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 169bis.1

§1. Voor het toekennen van langetermijnprogrammafinanciering aan een beperkt aantal uitmuntende leden van het zelfstandig academisch personeel, verbonden aan universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt per universiteit een overheidsbijdrage, verder de Methusalemfinanciering te noemen, toegekend.

De Methusalemfinanciering wordt toegekend en aangewend overeenkomstig de voorwaarden gesteld in dit artikel.

§2. Voor het begrotingsjaar 2006 wordt de Methusalemfinanciering vastgesteld op 3.000.000 euro. In het begrotingsjaar 2007 wordt dit bedrag verhoogd binnen de beschikbare begrotingskredieten.

§3. De verdeling van de Methusalemfinanciering over de Vlaamse universiteiten gebeurt overeenkomstig de verdeelsleutel die wordt gehanteerd voor de verdeling van overheidsmiddelen over de Bijzondere Onderzoeksfonds.

§4. De Methusalemfinanciering wordt met behoud van bestemming toegevoegd aan het Bijzonder Onderzoeksfonds.

De aan het Bijzonder Onderzoeksfonds toekomende middelen die na afloop van het betrokken kalenderjaar niet zijn toegewezen, kunnen met behoud van bestemming worden overgedragen naar de begroting van de universiteit.

§5. De Vlaamse universiteiten zijn belast met het operationeel en financieel beheer van de Methusalemfinanciering.

§6. Voor de beoordeling van de kandidaten stelt elke universiteit internationale panels samen. De leden van deze panels zijn niet in België werkzaam en genieten een internationale erkenning.

De universiteit legt de samenstelling van de panels a priori voor aan het FWO voor een metabeoordeling van de internationale wetenschappelijke erkenning ervan. Slechts na positief advies van het FWO kan het panel worden ingesteld.

§7. Bij de beoordeling van een aanvraag past het panel eisen toe op het vlak van de excellentie van de kandidaten, hun vertrouwdeheid met bestaande financieringskanalen, en de kritische massa van hun onderzoeksgroep, waarbij rekening wordt gehouden met de specificiteit van het betrokken vakgebied en onderzoeksdomein.

Het panel maakt de wijze van toetsing inzichtelijk.

Het panel gaat tevens na of met het aangevraagde bedrag van de Methusalemfinanciering de onderzoeksgroep verder uitgebouwd kan worden tot een internationale referentiepositie. Het panel kan in dit verband bijsturingen voorstellen.

§8. Het panel legt zijn bevindingen neer in een omstandig geargumenteed advies.

§9. Op advies van de onderzoeksraad en eventueel andere door het universiteitsbestuur aangeduide instanties, en rekening houdend met het globale onderzoeksbeleid van de universiteit, beslist het universiteitsbestuur welke door een panel positief beoordeelde kandidaten financiering zullen ontvangen. Indien het aangevraagde bedrag aan financiering wordt aangepast, houdt het universiteitsbestuur op gemotiveerde wijze rekening met het advies van het panel ter zake.

§10. De onderzoeker die financiering ontvangt, wordt om de zeven jaar door een expertencommissie beoordeeld.

Deze expertencommissie beoordeelt:

1° of het verrichte werk internationaal toonaangevend is en aan de verwachtingen voldoet;

2° of het human resources beleid en in het bijzonder de mate waarin postdoctorale onderzoekers die werken in onderzoeksgroepen van leden van het zelfstandig academisch personeel die Methusalemfinanciering ontvangen, worden gestimuleerd ervaring op te doen met het opzetten van zelfstandig onderzoek;

3° of het onderzoeksplan voor de volgende zeven jaar en de aangevraagde financiering adequaat zijn.

Het panel kan suggesties voor de ontwikkeling van het onderzoek doen.

§11. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen op het vlak van de kenmerken van de financiering, de voorwaarden voor de financiering, de aanwending van de financiering en de rapportering daaromtrent, de evaluatie van het betrokken onderzoek en de beëindiging van de financiering.”.

AFDELING VI

Toegepast biomedisch onderzoek

Artikel 67

Aan artikel 1 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie” wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis regelt een gemeenschapsaangelegenheid.”.

Artikel 68

Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een artikel 5bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis

§1. De Vlaamse Regering verleent binnen de beschikbare begrotingskredieten projectsubsidies voor

toegepast biomedisch onderzoek met een primair maatschappelijke finaliteit, zijnde onderzoek dat voldoet aan volgende kenmerken:

- 1° er is een sterke focus op het verwerven van inzicht in de basis van ziekte en gezondheid van de mens;
- 2° wetenschappelijke bevindingen worden uitgewerkt en vertaald naar klinische toepassingen;
- 3° er is een maatschappelijke toepasbaarheid waarvoor op het ogenblik van indiening de industriële interesse beperkt is.

Projectvoorstellen kunnen worden ingediend door een Vlaams universitair ziekenhuis, een Vlaams ziekenhuis of een consortium dat ten minste een Vlaams universitair ziekenhuis of een Vlaams ziekenhuis omvat.

§2. Het IWT wordt benevens de generieke missie en taken, als vermeld in artikelen 4 en 5, belast met het nemen van beslissingen tot ondersteuning van de in §1 bedoelde projectvoorstellen, op grond van een advies van een expertencollege. De beoordeling van de projectvoorstellen betreft zowel de wetenschappelijke kwaliteit als de maatschappelijke utilisatieperspectieven van het projectvoorstel.

§3. De Vlaamse Regering stelt nadere regelen vast betreffende:

- 1° de procedurele, formele en materiële voorwaarden voor het verkrijgen van de projectfinanciering;
- 2° de subsidiabele kosten;
- 3° het steunpercentage;
- 4° het beslissingsproces en de beslissingscriteria aangaande de projectvoorstellen;
- 5° de bewaking van de doelstellingen van het financieringskanaal.”.

Artikel 69

Aan artikel 14 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 5bis treedt in werking op 1 juni 2006, met dien verstande dat, voor de toepassing van die bepa-

ling, in de periode tussen 1 juni 2006 en de globale inwerkingtredingsdatum van dit decreet onder IWT moet worden verstaan: het Instituut voor de aanmoediging van innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen.”.

AFDELING VII

Herculesstichting

Artikel 70

In deel VI van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een titel IVter ingevoegd, bestaande uit artikel VI.9.8. tot en met VI.9.15., die luidt als volgt:

“TITEL IVter

Herculesfinanciering

Artikel VI.9.8

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

- 1° FWO-Vlaanderen: de stichting van openbaar nut FONDS VOOR WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK-VLAANDEREN, opgericht bij notariële akte van 21 juni 2005, bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 april 2006;
- 2° IWT: het Instituut voor de aanmoediging van innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen, of zijn rechtsopvolger;
- 3° middelzware onderzoeksinfrastructuur: onderzoeksinfrastructuur met een totale financieringskost van ten minste 150.000 euro en ten hoogste 1.500.000 euro;
- 4° onderzoeksinfrastructuur: faciliteiten en bronnen die het verrichten van grensverleggend en strategisch basisonderzoek bevorderen, daaronder onder meer begrepen wetenschappelijke infra-

structuur, collecties, natuurlijke habitats, corpora en databanken, met inbegrip van de digitale ontsluiting ervan;

5° zware onderzoeksinfrastructuur: onderzoeksinfrastructuur met een totale financieringskost van meer dan 1.500.000 euro.

Artikel VI.9.9

§1. Het FWO-Vlaanderen en het IWT zijn ermee belast overeenkomstig de Wet van 27 juni 1921 op Verenigingen en Stichtingen een stichting op te richten, Herculesstichting genaamd, waarvan het maatschappelijk doel bestaat in de subsidiëring van middelzware en zware onderzoeksinfrastructuur.

Het FWO-Vlaanderen en het IWT zien erop toe dat voor de Herculesstichting de erkenning als stichting van openbaar nut wordt aangevraagd.

§2. Het FWO-Vlaanderen en het IWT zijn belast met het beheer van de Herculesstichting en stellen daartoe vertegenwoordigers aan in de raad van bestuur van de stichting. De Vlaamse Regering duidt de voorzitter aan.

§3. De Herculesstichting treedt bij de uitoefening van de in deze titel bedoelde taken en opdrachten op als functionele openbare dienst.

§4. Tussen de Herculesstichting en de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, wordt een beheersovereenkomst gesloten.

Artikel VI.9.10

§1. De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks, binnen de beschikbare begrotingskredieten, het bedrag dat aan het vermogen van de Herculesstichting wordt toegevoegd.

§2. Het jaarlijks te bepalen bedrag is voor twee derden bestemd voor de subsidiëring van middelzware onderzoeksinfrastructuur en voor één derde voor de financiering van zware onderzoeksinfrastructuur.

De Vlaamse Regering kan jaarlijks beslissen om van de in het eerste lid vermelde verhouding af te wijken op grond van objectief vastgestelde noodwendigheden.

§3. De Herculesstichting handelt ten aanzien van het tijdens een bepaald begrotingsjaar niet aangewende bedrag als volgt:

1° ofwel wordt het betrokken bedrag geheel of gedeeltelijk toegewezen aan door de Vlaamse Regering aan te wijzen investeringsinitiatieven;

2° ofwel wordt het bedrag geheel of gedeeltelijk overgedragen naar het volgende begrotingsjaar, met behoud van de bestemming.

Artikel VI.9.11

§1. Het jaarlijks voor middelzware onderzoeksinfrastructuur beschikbare bedrag wordt verdeeld onder de associaties door middel van een Herculesverdeelsleutel, die door de Vlaamse Regering per begrotingsjaar wordt vastgesteld, en afgeleid wordt van de verdeelsleutels die worden gehanteerd voor de verdeling van de overheidsmiddelen onder de Bijzondere Onderzoeksfondsen en de Industriële Onderzoeksfondsen.

§2. De Herculesstichting wijst de betrokken middelen per associatie toe aan investeringsinitiatieven na het inwinnen van een advies van het associatiebestuur en van een beoordelingspanel, bestaande uit deskundigen uit de associaties en vertegenwoordigers uit de industriële sector. De selectiecriteria hebben ten minste betrekking op:

1° de wetenschappelijke kwaliteit en relevantie van het door middel van de onderzoeksinfrastructuur uit te voeren onderzoeksprogramma;

2° het belang van de onderzoeksinfrastructuur voor het onderzoek binnen de betrokken wetenschappelijke discipline;

3° de betrouwbaarheid van het voor de voorgenomen investering opgemaakte investeringsplan.

Artikel VI.9.12

Het jaarlijks voor zware onderzoeksinfrastructuur beschikbare bedrag wordt door de Herculesstichting rechtstreeks toegewezen aan investeringsinitiatieven op grond van het advies van twee door de Vlaamse Regering aangewezen beoordelingspanels, waarbij het ene panel de wetenschappelijke kwaliteit van de

aanvragen nagaat, en het andere panel ten aanzien van de excellent bevonden aanvragen nagaat of de opgemaakte investeringsplannen voldoende realistisch en objectief zijn.

Artikel VI.9.13

De subsidiëring in de zin van deze titel wordt uitsluitend aangewend voor:

- 1° kosten voor wetenschappelijke investeringen, zijnde de kosten voor de aanschaf van de onderzoeksinfrastructuur zelf of de aanschaf van de onderdelen voor de constructie van de beoogde onderzoeksinfrastructuur;
- 2° personeelskosten voor de ontwikkeling en de constructie van de onderzoeksinfrastructuur;
- 3° onderhoudskosten gedurende de hele afschrijvingsperiode, zijnde de kosten voortvloeiende uit onderhoudsovereenkomsten of upgrades van de onderzoeksinfrastructuur.

Artikel VI.9.14

Geselecteerde investeringsinitiatieven ontvangen een subsidiëring ten belope van een bepaald percentage van de in artikel 9septies bedoelde kosten, voor zover deze behoorlijk gestaafd en goedgekeurd worden door de raad van bestuur of het dagelijks bestuur van de Herculesstichting.

Artikel VI.9.15

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen op het vlak van:

- 1° de invulling van de beheersovereenkomst met de Herculesstichting;
- 2° de selectiemechanismen en -procedures ten aanzien van investeringsinitiatieven voor middelzware en zware onderzoeksinfrastructuur;
- 3° de subsidiepercentages en de betalingsmodaliteiten;

4° de voorwaarden en beperkingen op het vlak van:

- a) het copromotorschap door derden ten aanzien van gesubsidieerde investeringsinitiatieven,
- b) het beheer van de gesubsidieerde onderzoeksinfrastructuur,
- c) de terbeschikkingstelling van gesubsidieerde onderzoeksinfrastructuur aan derden.

De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd de subsidiabele kosten nader te omschrijven en de middelzware en de zware onderzoeksinfrastructuur verder op te delen in verschillende categorieën, naar gelang van het bedrag van de totale financieringskost.”.

Artikel 71

Aan artikel VI.10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De artikelen VI.9.8. tot en met VI.9.15. treden in werking op 1 januari 2007 en houden op uitwerking te hebben op 31 december 2008.”.

HOOFDSTUK XVIII

Schenking meubilair aan onderwijsnetten

Artikel 72

Bij het verlaten van het Markiesgebouw en het North-Plazagebouw wordt niet-herbruikt meubilair aan het gefinancierd en het gesubsidieerd onderwijs geschonken. Het meubilair wordt geschonken aan het Gemeenschapsonderwijs en de representatieve verenigingen van inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs voor de inrichting van hun basisscholen en secundaire scholen. Bij de verdeling van

de schenking zal rekening worden gehouden met het aantal instellingen met basis- en secundair onderwijs en het aantal personeelsleden.

HOOFDSTUK XIX

DAB Overheidspersoneel

Artikel 73

§1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer voor Overheidspersoneel opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§2. De DAB voor Overheidspersoneel wordt belast met de organisatie en ontwikkeling van allerlei P&O activiteiten voor de beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid.

§3. De dienst beschikt voor de uitvoering van haar activiteiten over haar eigen inkomsten uit vorming en kinderopvang alsook over een jaarlijkse dotatie voorzien in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK XX

DAB ICT

Artikel 74

§1. Er wordt een Dienst met Afzonderlijk Beheer ICT (DAB ICT) opgericht, zoals bedoeld in artikel 140 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§2. De DAB ICT wordt als interne ICT-dienstverlener belast met de inrichting, de innovatie en de exploitatie van de gemeenschappelijk bruikbare ICT-omgevingen van de Vlaamse overheid, met het uitwerken van een vraaggericht en vraaggestuurd aanbod, en met het uitvoeren van de daarop betrekking hebbende programma's en projecten.

§3. De begroting van de DAB ICT wordt gestijfd door:

1° dotaties ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° alle ontvangsten voortvloeiend uit het beheer en de exploitatie door de DAB ICT.

Het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Overheid bepaalt elk jaar het bedrag van de dotaties die toegekend worden aan de DAB ICT.

HOOFDSTUK XXI

Oprichting begrotingsfonds van de IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering

Artikel 75

Er wordt een fonds opgericht voor de IVA Studiedienst van de Vlaamse Regering. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Het fonds wordt gestijfd met ontvangsten uit contracten voor wetenschappelijke ondersteuning van onderzoeksprojecten, de inkomsten van studiedagen en opleidingen die door de Studiedienst worden georganiseerd, de verkoop van publicaties van de Studiedienst.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen die verband houden met het uitvoeren van wetenschappelijke onderzoeksopdrachten, de organisatie van studiedagen en opleidingen, het drukken en verspreiden van publicaties. De uitgaven kunnen betrekking hebben op allerlei werkingskosten, het tijdelijke in dienst nemen van personeel in het kader van de projecten waarvoor inkomsten worden verworven, het realiseren van investeringen nodig voor het uitvoeren van de opdrachten.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

HOOFDSTUK XXII

Vlaams Provinciefonds

Artikel 76

Artikel 3 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3

§1. Elk jaar wordt de dotatie van het Vlaams Provinciefonds vastgesteld op een bedrag dat minstens gelijk is aan de dotatie van het vorige jaar, aangepast met een in §2 bedoeld evolutiepercentage.

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 bedraagt het evolutiepercentage 3,5%.

§3. De berekende dotatie wordt afgerond op het hogere duizendtal.”.

HOOFDSTUK XXIII

Stadsvernieuwingsprojecten

Artikel 77

Artikel 2 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003 en 24 december 2004 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 2

Lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven kunnen uitgaven voor stadsvernieuwing worden aangerekend.”.

HOOFDSTUK XXIV

Eigen Vermogens

AFDELING I

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 78

In artikel 32, §1, van het decreet van 23 december 2005 houdende de bepalingen voor de begeleiding van de begroting 2006 worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV INBO om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV INBO van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING II

Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek

Artikel 79

In artikel 41, §1, van het decreet van 23 december 2005 houdende de bepalingen voor de begeleiding van de begroting 2006 worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV ILVO om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV ILVO van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING III

Ondersteunend Centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos

Artikel 80

In artikel 38 van het decreet van 19 mei 2006 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en energie worden het eerste lid en het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Ieder jaar stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het OC-ANB om die uitgaven te dekken. Voor het indienen van de begroting volgt de beheerscommissie de nadere regelen zoals vastgesteld in de begrotingsinstructies tot de opmaak van de algemene uitgaven- en middelenbegroting.

Ieder jaar, voor 15 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het OC-ANB van het vorige begrotingsjaar op.”.

AFDELING IV

Verpachting van de jachtrechten van de ANB-domeinen

Artikel 81

In artikel 3 van het decreet tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als Gewestdienst met Afzonderlijk Beheer van 23 januari 1991 wordt een punt 4° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de opbrengsten gehaald uit de verpachting van de jacht- en visrechten, landpacht, huren en andere gebruiksrechten, toegestaan op het openbare of private domein, van onroerende goederen in het beheer van het Agentschap voor Natuur en Bos;”.

HOOFDSTUK XXV

Dagcentra voor palliatieve verzorging

Artikel 82

De dagcentra voor palliatieve verzorging die krachtens artikel 81 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 van rechtswege erkend waren voor de Vlaamse Gemeenschap van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2006, kunnen door de Vlaamse Regering voor de periode van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2007 verder erkend worden voor de

Vlaamse Gemeenschap als dagcentrum voor palliatieve verzorging.

Met het oog op deze erkenning moeten de dagcentra voor palliatieve verzorging verder de verplichtingen naleven die hen waren opgelegd door de overeenkomst, vermeld in artikel 81, eerste lid, van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden en normen van de erkenning nader bepalen evenals het toezicht op de naleving ervan. De Vlaamse Regering kan de verleende erkenning intrekken indien de betrokken instelling de erkenningsvoorwaarden en erkenningsnormen niet naleeft.

De Vlaamse Regering is gemachtigd om de tijdelijke erkenning, vermeld in het eerste lid, naderhand nog voor één jaar te verlengen, tot en met 31 december 2008, onder de voorwaarden, vermeld in het tweede lid.

HOOFDSTUK XXVI

Fondsen Personeelsleden met Verlof voor Opdracht

Artikel 83

Artikel 33 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 33

§1. Bij elk op 1 januari 2007 bestaand Vlaams ministerie wordt er een fonds, in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, opgericht voor de aanwending van de terugbetaling van salarissen van personeelsleden binnen het Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties.

§2. Aan ieder fonds worden toegewezen:

- alle terugvorderingen van wedden en ermee samenhangende vergoedingen of kosten met betrekking tot personeelsleden van het betrokken Vlaams ministerie die ten laste genomen worden door andere overheden of vakorganisaties;

- een gedeelte van het vastleggings- en ordonnanceringsaldo op 31 december 2006 dat bij besluit van de Vlaamse Regering zal worden vastgesteld.

§3. De middelen van ieder fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van wedden en wedden-toelagen van de ter vervanging aangeworven personeelsleden.”.

HOOFDSTUK XXVII

Toekomstfonds

Artikel 84

Bij het beleidsdomein Financiën en Begroting wordt een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als bedoeld in artikel 10bis van het kaderdecreet. Dit agentschap draagt als naam “het Vlaams Toekomstfonds” en hierna het Fonds te noemen.

Artikel 85

De Vlaamse Regering regelt de werking van het Fonds.

Artikel 86

De middelen van het Fonds zijn:

- 1° een dotatie ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° alle inkomsten voortvloeiend uit activiteiten en beleggingen van het Fonds;
- 3° het gebeurlijke saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds;
- 4° de terugvorderingen voortvloeiend uit ten onrechte gedane betalingen.

Artikel 87

Behoudens andersluidende bepalingen, worden de begroting en de rekening opgemaakt en goedgekeurd en de controle door het Rekenhof uitgevoerd over-

eenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de instellingen van openbaar nut van categorie A.

Artikel 88

De middelen van het Fonds kunnen aangewend worden om uitgaven te financieren verbonden aan:

- 1° de afbouw van de directe en indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
- 2° de door de Vlaamse Regering, op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, vast te stellen bestemmingen;
- 3° de werkingskosten eigen aan het Fonds.

HOOFDSTUK XXVIII

Inwerkingtreding van Comptabiliteitsdecreet

Artikel 89

In artikel 65 van het decreet van 7 mei 2004 houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Dit decreet treedt in werking op de datum te bepalen door de Vlaamse Regering.”.

HOOFDSTUK XXIX

Fonds Ontwikkelingssamenwerking

Artikel 90

§1. Er wordt een Fonds Ontwikkelingssamenwerking opgericht, hierna genoemd “het fonds”.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Het fonds wordt gespijsd door de terugvordering van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten voor ontwikkelingssamenwerking die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord.

§4. Het fonds wordt aangewend voor allerlei initiatieven inzake ontwikkelingssamenwerking. De aandacht zal hierbij voornamelijk gaan naar het versterken van lopende projecten of programma's en het uitwerken en uitvoeren van flankerende acties.

§5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

HOOFDSTUK XXX

Slotbepalingen

Artikel 91

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2007, met uitzondering van:

- artikel 4 dat in werking treedt op 1 september 2006;
- artikel 8 en afdeling IV Odysseusfinanciering van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treden op 1 januari 2006;
- afdeling II Belasting op de automatische ontspanningstoestellen van hoofdstuk V Fiscaliteit, die in werking treedt vanaf het aanslagjaar 2007, met uitzondering van:
 - 1° artikelen 20, A, C en E, 21, A, 22, A, 23, A, 24, 25, 26, A en B, 27, A, 28, A, en 29, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1989;
 - 2° artikelen 20, B, 21, B, en 22, B, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1991;
 - 3° artikel 27 B, dat uitwerking heeft vanaf het aanslagjaar 1991;

4° artikel 20, G, dat uitwerking heeft vanaf het aanslagjaar 1992;

5° artikel 22, C, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1996;

6° artikel 28, B en C, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1997;

7° artikelen 20, D, F, H, en 23, B, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2000;

8° artikelen 20, I, 22, D, 26, C, 27, C en 28, D, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2002;

- artikel 32, dat in werking treedt op 1 november 2006;
- hoofdstuk VII IVA VMM dat in werking treedt op 1 april 2006;
- hoofdstuk XI Herstelfonds dat in werking treedt op 1 juli 2006;
- afdeling II Industriële onderzoeksfondsen en afdeling III Bijkomende academiseringsmiddelen van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2006 en houdt op uitwerking te hebben op 31 december 2007;
- afdeling V Methusalemfinanciering van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treedt op 1 oktober 2006;
- afdeling VI van Toegepast biomedisch onderzoek van hoofdstuk XVII Wetenschap en Innovatie, die in werking treedt op 1 juni 2006;
- artikel 70, dat in werking treedt op 1 januari 2007 en houdt op uitwerking te hebben op 31 december 2008;
- hoofdstuk XVIII Schenking meubilair aan onderwijsnetten dat in werking treedt op 1 november 2006;

- afdeling IV verpachting van de jachtrechten van de ANB-domeinen van hoofdstuk XXIV Eigen Vermogens, die in werking treedt op 1 januari 2006.

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

Brussel, 27 oktober 2006.

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid*

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering
en Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De viceminister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting
en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN